

श्री गौतमीय तन्त्र

PDF Creation and Uploading by:

Hari Pārṣada Das (HPD)

on 30 December 2013.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगोपीजनवल्लभायनमः ॥ सिद्धाश्रमेवसन्धीमा
नूकदाचिद्वीतमोमुनिः ॥ तपःस्वाध्यायनिरतोभक्तिमानूपुरुषोत्तमे ॥ १ ॥ नमस्यन्शिरसा
कृष्णस्तुवन्वाचाजनार्दनम् ॥ जपनूकराम्यांयज्ञेशद्विध्यायन्सदाहरिं ॥ २ ॥ समस्तश्रु
तितत्वज्ञइतिहासपुराणवित् ॥ मन्त्रौपधिक्रियावश्ययोगसिद्धान्तनत्ववित् ॥ ३ ॥ धर्मार्थ
काममोक्षार्थीनारदंप्राणिपत्यच ॥ विनयावनतोभूत्वापर्यपृच्छद्विजोत्तमः ॥ ४ ॥ भगवन्
कामदामन्त्राःशत्रूदासीनवान्धवाः ॥ विभिन्नफलदांस्तेतुनैकतफलदामताः ॥ ५ ॥ एतस्स
मफलाःसर्वेनमन्त्राइतिनःश्रुतं ॥ येनसर्वफलावाप्तिःसर्वेषांबन्धुरेवयः ॥ ६ ॥ सर्ववर्णाधि
कारश्चनारीणांयोग्यएवच ॥ तंवहीभगवन्मंत्रमल्पायासफलप्रदम् ॥ ७ ॥ तवनाविदि
तंकिंचिद्विद्यतेसचराचरे ॥ इतिश्रुत्वामुनिश्रेष्ठोनत्वाविष्णुमुवाचह ॥ ८ ॥ साधुष्टंमया
प्येवंपृष्टःप्रावोचदन्नजः ॥ तथातेकथायिष्यामियथाप्रोक्तंस्वयंभुवा ॥ ९ ॥ सर्वेकामाःप्रसी
दंतिकृष्णमंत्रजपाद्विज ॥ सर्वेषुमंत्रवर्गेषुश्रेष्ठोवैष्णवउच्यते ॥ १० ॥ गाणपत्येषुशैवेपुत
थाशाक्तेषुसुवत ॥ वैष्णवेषुचसर्वेषुकृष्णमंत्राःफलाधिकाः ॥ ११ ॥ विशेषतोदशार्णोऽयंज
पमात्रेणसिद्धिदः ॥ मंत्रस्यज्ञानमात्रेणलभेन्मुक्तिंचतुर्विधां ॥ १२ ॥ अज्ञानतुलराशीनांज्व
लनोऽयंमुनीश्वर ॥ अनेनसदृशोमन्त्रोजगत्स्वपिनविद्यते ॥ १३ ॥ अनेनाराधितःकृष्णःप्रसी

दत्तेवतत्क्षणात् ॥ तस्यसंक्षेपतोवक्ष्येसर्वसम्पद्गृणुष्वमे ॥ १४ ॥ पद्मयोनिर्वरारोग्यंदेवरा
ज्यंशचीपतिः ॥ अवापुत्रिदशाःस्वर्गवागीशत्वंबृहस्पतिः ॥ १५ ॥ पक्षीणामधिपःसोऽभू
द्रुडोऽपिद्विजोत्तमः ॥ कश्चित्कृष्णंसमाराध्यधनेशत्वमवाप्तवान् ॥ १६ ॥ मंत्रेणकृष्णमा
राध्यचंद्रःसर्वजनप्रियः ॥ करोतिस्ववशोकामःसर्वाल्लोकाननेनच ॥ १७ ॥ मंत्राणांपरमंमं
त्रंगुह्यानांगुह्यमुत्तमम् ॥ मन्त्रराजमिमंज्ञात्वाकृतार्थोजायतेनरः ॥ १८ ॥ पुत्रवान्धनवा
न्यागमीलक्ष्मीवान्पशुभृत्यवान् ॥ सुभगःसम्मतःश्लाघ्योयशस्वीकीर्तिमान्भवेत् ॥ १९ ॥
सर्वलोकाभिरामःस्यात्सर्वज्ञश्चभवेन्नरः ॥ अनेनत्रिपुलोकेपुयातामुक्तिंमुमुक्षवः ॥ २० ॥ मन्त्रे
णानेनमन्तज्ञोभक्तिःस्यात्प्रेमलक्षणा ॥ समस्ततीर्थभूतश्चसमस्तक्षेत्रपावनः ॥ २१ ॥ रुवेरि
वदुराधर्पःशुचेरिवशुचिःसदा ॥ शंकरस्येवसिद्धीशोविष्णोरिवसदाश्रयः ॥ २२ ॥ बहुनाकि
मिर्हाक्तेनरहस्यंगृणुगौतम ॥ निर्वाणफलदोमन्त्रःकिमन्यैर्बहुजल्पितैः ॥ २३ ॥ इतिश्री
देवर्षिनारदप्रोक्तेगौतमीयतन्त्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ गौतमउवाच ॥ समस्तवेदतत्त्वज्ञसर्वागमविशारद ॥ अधूनाश्रुहिमेब्रह्मन्मन्त्रराजंशिवोदि
तम् ॥ १ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ अधुनासम्प्रवक्ष्यामिविधानंमुनिनिर्गतम् ॥ यावन्मन्त्रः
पिच्छन्दोदेवतादीन्यनुक्रमात् ॥ २ ॥ स्वांताक्षरंसमुद्भूत्यत्रयोदशस्वरान्वितम् ॥ पार्श्वतुर्यस्व

रयुतंछान्तंधातंतथाव्हयम् ॥ ३ ॥ अमृताक्षरमुद्धृत्यत्रैकतोमांसपुष्पकम् ॥ यतुर्यमुखवृत्ते
 नपवनःस्वाहयान्वितः ॥ ४ ॥ दशाक्षरमनुःप्रोक्तोदृष्टादृष्टफलप्रदः ॥ बीजंशक्तिचवक्ष्यामि
 ब्रह्मविष्णुपरात्परम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मार्णमाययासार्धमांसार्षाणनादविंदुकम् ॥ एतद्बीजं समाख्यातं
 कृष्णतत्त्वं परात्परम् ॥ ६ ॥ शुक्लार्णममृताणैर्नमुखवृत्तेन संयुतम् ॥ गंगानंमुखवृत्तेन प्रोक्ताश
 क्तिः परात्परा ॥ ७ ॥ एषाशक्तिः परासूक्ष्मानित्यसंविप्रदायिनी ॥ ईश्वरो जगतां बीजं शक्ति
 गुणमयी त्वजा ॥ ८ ॥ परमात्मा तथा बुद्धिर्वायुः कुण्डलिनीति च ॥ चतुर्विधं बीजशक्ती सर्व
 मंत्रेषु चिन्तयेत् ॥ ९ ॥ त्रितयंततसामान्यंतदिदानीं निरूप्यते ॥ ईश्वरो जगतां बीजमाद्यं
 हतदुच्यते ॥ १० ॥ तस्य माया समाख्याता शक्तिर्गुणमयी तु या ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव नित्यो
 कालश्च सत्तम ॥ ११ ॥ तत्त्वानि चेश्वरश्चैव ब्रह्मेति पञ्चमं स्मृतम् ॥ सर्गान्तः पुरुषश्चैव तितुर्या
 र्ण्या प्रकृतिः स्मृता ॥ १२ ॥ तत्त्वानि मांसरूपाणि कालश्च तत्त्वरूपकः ॥ ईश्वराख्यो भवेन्नादो
 विंदुश्चेतन्यचिन्मयः ॥ १३ ॥ एतद्विज्ञानमात्रेण जीवन्मुक्तो महीं चरेत् ॥ नास्य कालकलापे
 क्षानतीर्थाय तनानि च ॥ १४ ॥ छिक्कारादसृजद्दिश्वमिति प्राह श्रुतेः शिरः ॥ लकारात्पृथिवी
 जाता ककाराज्जलसम्भवः ॥ १५ ॥ ईकाराद्बृहिरूपो नादाद्वायुरजायत ॥ विन्दोराका
 शसंभूतिरिति भूतात्मको मनुः ॥ १६ ॥ स्वशब्देन चक्षेत्रज्ञो हेति चितप्रकृतिः परा ॥ तयो रैक्य

समुद्रतिर्मस्ववेष्टनवर्णकः ॥ १७ ॥ अतएवहिविश्वस्यलयः स्वाहार्णको भवेत् ॥ गोपीतिप्र
कृतिर्वियात्जनस्तत्त्वसमूहकम् ॥ १८ ॥ अतयोराश्रयव्याप्तौ कारणत्वेन चेश्वरः ॥ सान्द्रानं
दपरंज्योतिर्वल्लभेनचकथ्यते ॥ १९ ॥ 'विषादूर्ध्वउदैत्पुरुष' इत्याहुः प्रथमागिरः ॥ बीजोच्चार
णमात्रेणचित्स्वभावः प्रजायते ॥ २० ॥ वल्लभेनतुतदाह्यस्वाहयाज्ञानदाहनः ॥ इत्येवंकथितं
तत्त्वंमुनेर्वैश्वसम्मतम् ॥ २१ ॥ यज्ज्ञानात्साधकश्रेष्ठोदिव्यानन्दः प्रवर्तते ॥ अथवागोपीप्रकृ
तिर्जनस्तदंशमंडलम् ॥ २२ ॥ अनयोर्वल्लभः स्वामीकृष्णात्माईश्वरः स्मृतः ॥ कार्यकारणयोरी
शः श्रुतिभिस्तेनगीयते ॥ २३ ॥ अनेकजन्मशुद्धानांगोपीनांपतीरेवच ॥ नन्दनन्दनइत्युक्तस्त्रै
लोक्यानंदवर्द्धनः ॥ २४ ॥ चिंतयेद्विरजोमंत्रीसर्वसंपत्तिहेतवे ॥ दशानामपितत्वानांसाक्षी
वेत्तातथाक्षरः ॥ २५ ॥ दशाक्षरइतिख्यातोमंत्रराजः परात्परः ॥ बीजपूर्वजपश्चास्थिरहस्यंकथितं
मुने ॥ २६ ॥ लुप्तबीजस्वभावत्वादशार्णइतिकथ्यते ॥ नारदोऽस्यमुनिः प्रोक्तश्छंदोविराडिति
स्मृतम् ॥ २७ ॥ श्रीकृष्णोदेवताचास्यदुर्गाधिष्ठातृदेवता ॥ महेश्वरमुखाज्ज्ञात्वायः साक्षात्त
पसामनुम् ॥ २८ ॥ संसाधयतिशुद्धात्मासतस्यरूपिरीरितः ॥ गुरुत्वान्मस्तकेचास्यन्यासस्तु
परिकीर्तितः ॥ २९ ॥ सर्ववेदव्यापकत्वाद्विराडितिनिगद्यते ॥ सर्वेषामपितत्वानांछादना
च्छंदउच्यते ॥ ३० ॥ अक्षरत्वात्पदत्वाच्चमुखेच्छंदः प्रकीर्तितम् ॥ विनियोगोऽस्यमंत्रस्यपुरु

पार्थचतुष्टये ॥ ३१ ॥ ऋषिछंदोपरिज्ञानान्नमंत्रफलमागभवेत् ॥ दौर्बल्यंयातिमंत्राणांवि
 नियोगमजानता ॥ ३२ ॥ मंत्रन्यासमथोवक्ष्येदष्टाष्टफलप्रदम् ॥ प्रणवाभ्यांपुटंरुत्वा
 मांतान्दशवर्णकान् ॥ ३३ ॥ दक्षांगुष्ठादिवामांतंन्यासःस्यात्सृष्टिरीरितः ॥ वामांगुष्ठादि
 दक्षांतंसंहतिःपरिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ उभयोःकरयोज्येष्ठापूर्विकास्थितिरिष्यते ॥ संहतिर्दोषसं
 घानांहारिणीपरिकीर्तिता ॥ ३५ ॥ विद्याप्रदाचसृष्ट्यंतावर्णिनांशुद्धचेतसाम् ॥ स्थित्यंता
 स्यात्गृहस्थानांत्रयंकाम्यानुरूपतः ॥ ३६ ॥ गृहस्थानांवनस्थानांस्थित्यंतंकाश्चिदिच्छति ॥
 संहारांतोमुनीनांचविरक्तस्यचसर्वशः ॥ ३७ ॥ न्यासत्रयंसदाकार्यमशक्तैरेकमेवही ॥ वर्ण
 न्यासांस्तथामंत्रीदेहेचपरिविन्यसेत् ॥ ३८ ॥ हस्तमूलेकूर्परकेमणिवंधेऽंगुलिमूलके ॥ अंगु
 ल्यग्रेचविन्यस्यपादयोरपिविन्यसेत् ॥ ३९ ॥ हस्तमुलादिसृष्टिःस्यात्मणिवंधात्स्थितिःस्मृ
 ता ॥ अंगुल्यग्रात्संहतिःस्यात्स्थित्यंतंत्रितयंन्यसेत् ॥ ४० ॥ ततःकरांगयोर्न्यासस्तथैव
 परिकीर्तितः ॥ अचक्रायतथास्वाहाअंगुष्ठाभ्यांनमोवदेत् ॥ ४१ ॥ विचक्रायस्वाहेतित
 र्जनीभ्यांततोच्चरेत् ॥ सुचक्रायतथास्वाहामध्यमाभ्यांततोच्चरेत् ॥ ४२ ॥ त्रैलोक्यरक्षणच
 क्रायस्वाहेत्यनामिकेतथा ॥ असुरांतकचक्रायस्वाहाकनिष्ठयोर्नमः ॥ ४३ ॥ रुक्मिणीप्र
 कृतिर्वामासाक्षादमृतविग्रहा ॥ दक्षिणःपुरुषःप्रोक्तोज्योतिस्तुरीयाविग्रहः ॥ ४४ ॥ संयोगा

त्करयोरेवंपरतत्त्वं प्रजायते ॥ अतएव समस्तानां वस्तूनां शोधकं स्मृतम् ॥ ४५ ॥ पंचांगानि
ततः कुर्यादंगमन्त्रेण देशिकः ॥ पंचांगानि मनोर्यत्र तत्र नेतं विवर्जयेत् ॥ ४६ ॥ अचक्राय तथा
स्वाहा हृदयाय नमो वदेत् ॥ अंगुष्ठरहिते नैव कराग्रेण हृदं स्पृशेत् ॥ ४७ ॥ विचक्राय तथा स्वा
हा शिरसे स्वाहेति संवदेत् ॥ शिरसि विन्यसेत्तद्वत्तथैव करशो खया ॥ ४८ ॥ सुचक्राय तथा स्वा
हा शिरसायैव पद्भुञ्चरेत् ॥ तथा धौंगुष्ठमुष्ट्या तु शिरसायां परि विन्यसेत् ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्य रक्षणा
र्थाय स्वाहेति कवचाय हुम् ॥ हस्ताभ्यां शिर आरभ्य पादांतं संस्पृशेत्त्यतिः ॥ ५० ॥ असुरांत
कचक्राय स्वाहा स्वाय फडुञ्चरेत् ॥ ऊर्ध्वाधस्ताल त्वितयं छोटिकाभिर्दिशो दश ॥ ५१ ॥ बंधये
न्मुनिशार्दूलनित्यन्यासोऽयमीरितः ॥ ईज्यमानो हृदात्मा यं हृदये स्याच्चिदात्मकः ॥ ५२ ॥ कि
यते तत्परात्मा च हृन्मन्त्रेण च देशिकैः ॥ सर्वांगादिगुणोत्तुंगसंविद्रूपे परात्मनि ॥ ५३ ॥ कि
यते विषयाहारः शिरोमन्त्रेण धीमता ॥ हृच्छिरोरूपचिद्धाममयताभावनादृढा ॥ ५४ ॥ क्रिय
ते निजदेहस्य शिरसामन्त्रेण सादरम् ॥ मन्त्रात्मकस्य देवस्य मन्त्रव्याप्तेन तेजसा ॥ ५५ ॥ सर्व
तो वर्ममन्त्रेण क्रियते न्याससंभृतिः ॥ यद्दाति परं ज्ञानं संविद्रूपे परात्मनि ॥ ५६ ॥ हृदयादिम
यं तेजः स्यादेतन्नेत्रसंज्ञकम् ॥ आध्यात्मकादिरूपं यत्साधकस्य विनाशयेत् ॥ ५७ ॥ अवि
द्याजातमस्त्रंतत्परं धाम समीरितम् ॥ गौतम उवाच ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मविदां श्रेष्ठ सर्वभूताहिते रतं ॥

॥ ५८ ॥ तमेव कृष्णदेवस्य अंतर्यामी निरामयः ॥ ५९ ॥ अविद्यादोषनिर्मुक्तः समस्तव्रतसं-
 युतः ॥ सर्वलोकैकगमकः सर्वलोकैकतत्त्ववित् ॥ ६० ॥ सर्वानुभावसाक्षी त्वं सर्वलोकनम-
 स्कृतः ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मंत्रराजं परात्परम् ॥ ६१ ॥ अष्टादशार्णो मंत्रस्तु गुह्याद्गुह्यतरः
 स्मृतः ॥ तं मंत्रं श्रोतुमिच्छामि यदि योऽग्योऽस्मि सत्तम ॥ ६२ ॥ भवार्णवनिमग्नमांस्त्वमुद्धर्तुमि-
 हार्हसि ॥ इत्यादिस्तुतिभिः स्तुत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ ६३ ॥ पार्वमासाद्य तद्वक्त्रमतिरा-
 सीन्मुनीश्वरः ॥ ६४ ॥ नारद उवाच ॥ साधुपृष्टं त्वया ब्रह्मन्मया पिब्रह्मणः श्रुतः ॥ मंत्रराजो
 मुनिश्रेष्ठ सर्ववेदागमानुगः ॥ ६५ ॥ ततः प्रभृतिविप्रपेह रितामांसवानहम् ॥ तव सेहांत प्रव-
 क्ष्यामि यतस्त्वं पुरुषप्रियः ॥ ६६ ॥ ह्रिंकारं पूर्वमुच्चार्य कृष्णं तुर्यपदान्वितं ॥ गोविंदं च त-
 था चोक्त्वा दशार्णं च तथोच्चरेत् ॥ ६७ ॥ भक्त्या ते प्रणिपत्या च कथितो मंत्रनायकः ॥ गुह्या-
 दुह्यतरो ह्येवं चाचिंतामणिः स्मृतः ॥ ६८ ॥ शौनकाद्याश्च मुनयस्तथान्ये देवमुख्यकाः ॥ मंत्र-
 राजपरिज्ञानात्सद्यस्तत्साम्यतांगताः ॥ ६९ ॥ कृपशब्दस्य सत्त्वार्थोऽणिश्चानंदस्वरूपकः ॥
 सुखरूपो भवेदात्मा भावानंदमयत्वतः ॥ ७० ॥ गोशब्देन ज्ञानमुक्तं तेन विन्देत तत्पदं ॥ गो-
 शब्दाद्देहयुक्तस्तेन बालभते विभुं ॥ ७१ ॥ एवं ते कथिता मंत्रवासना मुनिसत्तम ॥ एत-
 ज्ञानानुभावेन जीवन्मुक्तो न चान्यथा ॥ ७२ ॥ सर्वेषां मंत्रराशीनां मुख्योऽयं वरदो मनुः ॥ पुरा

णतीर्थानिसर्वाणिस्नातानितेनधीमता ॥ ७३ ॥ सिद्धक्षेत्राणिसर्वाणिसम्यक्कृतानितेनवै ॥
सकृदुच्चरणेनास्यसत्यमेवनचान्यथा ॥ ७४ ॥ किमन्येनवहूक्तेनस्मरणाच्चास्यमन्त्रवित् ॥
जीवन्मुक्तोनसंदेहोविष्णुरेवनसंशयः ॥ ७५ ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तोगायत्रोच्छंदउच्यते ॥ कृ
ष्णःप्रकृतिरेतस्यदुर्गाधिष्ठातृदेवता ॥ ७६ ॥ वांसुदेवःसंकर्षणःप्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ॥ नारा
यणइतिख्यातःपदपंचात्मकःपरः ॥ ७७ ॥ अक्षरार्थस्तुकथितःपदस्यार्थइतीरितः ॥ तस्मा
द्दिज्ञायवैमन्तीपुरुषार्थचतुष्टयं ॥ ७८ ॥ लभतेनात्रसंदेहःसत्यंसत्यंहिगौतम ॥ बीजशक्ती
पुराप्रोक्तेविनियोगश्चपूर्ववत् ॥ ७९ ॥ पंचागानिमनोरस्यपदपंचकयोजनात् ॥ ब्रह्मरंध्रे
वोर्मध्येजिह्वाकूपेतथापुनः ॥ ८० ॥ कंठदेशेऽहोदितथानाभौर्लिङ्गेचमूलके ॥ घ्राणह्येच
क्षुपोश्चकर्णयोर्विन्यसेदिति ॥ ८१ ॥ जानुयुग्मेपदद्वंद्वेमन्त्रवर्णान्क्रमान्यसेत् ॥ ब्रह्मरंध्रे
पुनःसर्वमंत्रव्यापकमाचरेत् ॥ ८२ ॥ मूर्ध्निद्वक्त्रेऽहोदिनाभौर्मूलकेचपदपंचकं ॥ रोहावरोहतो
न्यस्यकेशवाद्यानथोन्यसेत् ॥ ८३ ॥ वर्णन्यासंपुराकृत्वाकेशवाभ्यांस्तुतान्यसेत् ॥ भूतशु
द्धिलिपिन्यासंविनायस्तुप्रपूजयेत् ॥ ८४ ॥ विपरीतफलंदद्यादभक्त्यापूजनंयथा ॥ मातृका
द्विविधाप्रोक्तापराचाप्यपरातथा ॥ ८५ ॥ सुपुतौतुपरातस्याअपरावाह्यदेशके ॥ अथांतर्मा
तृकान्यासोमूलाधारेचतुर्दले ॥ ८६ ॥ स्वर्णामेवशपसचतुर्वर्णसमीरितः ॥ पङ्दलेवैद्युतनि

भेत्वाधिष्ठानेऽनलत्विपि ॥ ८७ ॥ वभमेर्यरैर्युक्तेवर्णैः पङ्क्तिरलंकृते ॥ मणिपूरेदशदलेनी
 लजोमृतसत्त्वपि ॥ ८८ ॥ डादिफांतदलैर्युक्तेर्विदूद्रासितमस्तके ॥ अनाहतेहादशारेप्रवाल
 रुचिसन्निभे ॥ ८९ ॥ कादिठांतदलैर्युक्तेयोगिनां हृदयंगमे ॥ विशुद्धेषोडशदलेषूग्राभेस्व
 रभूषिते ॥ ९० ॥ आज्ञाचक्रेचशुभ्राभेहृक्षद्विदलशोभिते ॥ सहासारेमहापद्मेविन्दुनादद्व
 यान्विते ॥ ९१ ॥ अकयादिविरेखात्महलक्षवस्त्रमध्यगे ॥ तन्मध्येपरविंदुंचसृष्टिस्थि
 तिलयात्मकं ॥ ९२ ॥ एवंसमाहितमनाध्यायेन्यासोऽयमांतरः ॥ मूलादिब्रह्मरंध्रांतंविद्यांध्या
 येच्चिदात्मिकां ॥ ९३ ॥ विंदोश्च्युतसुधासारैस्तर्पयन्मातृकांन्यसेत् ॥ एकैकंवर्णमुच्चा
 र्यमूलाधाराद्भ्रुवौतिकम् ॥ नमोतद्वितिन्यासोऽयमांतरः संप्रकीर्तितः ॥ ९४ ॥ बाह्यं वैमातृका
 न्यासं शृणुष्व्रावहितोमम ॥ यच्छ्रद्धयान्यसन्विहान्वागीशत्वंलभेदिह ॥ ९५ ॥ ललाटमुख
 वृत्ताक्षिश्रुतिघ्राणेपुगंडयोः ॥ ओष्ठदंतोत्तमांगास्यदोः पत्संध्यग्रकेपुच ॥ ९६ ॥ पार्श्वयोः
 पृष्ठतोनाभौजठरेहृदयेंशके ॥ ककुथंसेचहृत्पूर्वपाणिपादयुगेतथा ॥ ९७ ॥ जठराननयो
 र्न्यसेन्मातृकार्णान्यधाक्रमं ॥ चतुर्धामातृकाप्रोक्ताकेवलविंदुसंगुता ॥ ९८ ॥ सविसर्गासो
 भयाचरहस्यमपिकथ्यते ॥ विद्याकरीकेवलाचसोभयाभक्तिदायिका ॥ ९९ ॥ सविसर्गापु
 तदाचसविंदुर्मोक्षदायिनी ॥ केशवादिततो न्यासंकुर्यात्साधकसत्तमः ॥ १०० ॥ ऋषिः प्रजा

पतिश्चंदोगायत्रीदेवतापुनः ॥ अर्द्धलक्ष्मीहरिः प्रोक्तः श्रीबीजेन पङ्गकं ॥ १०१ ॥ करशुद्धि
विधानं च विधाय ध्यानमाचरेत् ॥ उद्यदादित्यसंकाशं तप्तजांबूनदप्रभं ॥ २ ॥ कमला
वसुधाशोभिपार्श्वद्वंद्वं परात्परम् ॥ विचित्ररत्नविहितनानालंकारशोभितम् ॥ ३ ॥ पीतवस्त्रप
रीधानं शंखकौमोदकीकरं ॥ वामतश्चक्रपद्मे च ध्यात्वेवं विन्यसेत्ततः ॥ ४ ॥ प्रणवं पूर्वमुच्चार्य
श्रीबीजं तदनंतरं ॥ मातृकार्णास्ततो न्यसेद्दक्षे हंत तत्प्रकारकं ॥ ५ ॥ केशवं विन्यसेत्कौर्त्याकां
त्पानारायणं न्यसेत् ॥ माधवं तुष्टिसंहितं गोविंदं पुष्टिसंयुतं ॥ ६ ॥ धृत्या विष्णुं शांति युक्तं मधुसू
दनमेव च ॥ त्रिविक्रमं च क्रियया वामनं दययान्यसेत् ॥ ७ ॥ श्रीधरं मेधयान्यस्य लक्ष्मीकेशं च
हर्षया ॥ श्रद्धया पद्मनाभं चलज्जादामोदरौ ततः ॥ ८ ॥ वासुदेवं ततो लक्ष्म्या संकर्षणं सरस्व
तीं ॥ प्रद्युम्नं विन्यसेत्प्रीत्या रत्या चैवानिरुद्धकं ॥ ९ ॥ चक्रिणं जययान्यस्य दुर्गया गदिनं तथा ॥
शार्ङ्गिणं प्रभया सार्द्धं स्वर्द्धिनं सत्यया सह ॥ १० ॥ शंखिनं चंडया सार्द्धं वाण्या च हलिनं न्यसे
त् ॥ विलासिन्या मुसलिनं शूलिनं विजया युतं ॥ ११ ॥ पाशिनं विरजा युक्तं विश्वयां कुशिनं न्यसे
त् ॥ मुकुंदं विनया युक्तं सुनंदानंदौ न्यसेत् ॥ १२ ॥ सहस्रमृत्यानंदनं च नरं च रुद्धिसंयुतं ॥ न
रकजित्समृद्ध्या च शुद्ध्या सह हरिं न्यसेत् ॥ १३ ॥ बुद्ध्या कृष्णं भक्त्या सत्यं सात्वतं सतिसंयुतं ॥
शौरिक्षमेशूरमेतथैवोमाजनार्दनौ ॥ १४ ॥ छेदिन्या भूधरं विश्वमूर्तिं छिन्नायुतं न्यसेत् ॥ वैकुं

ठवसुदेन्यस्यवसुधापुरुषोत्तमौ ॥ १५ ॥ वलिनंपरयायुक्तंवलानुजपरायणं ॥ बालंचसूक्ष्म
यायुक्तंरुपप्रसंध्ययायुतं ॥ १६ ॥ वृषंचप्रज्ञयायुक्तंहंसंचैवप्रभायुतं ॥ वराहंनिशयायुक्तंविम
लंमेधयासह ॥ १७ ॥ नृसिंहंविद्ययायुक्तंविन्यसेत्साधकोत्तमः ॥ एवमंगेषुविन्यस्यध्या
त्वापूर्वसमाहितः ॥ १८ ॥ भक्त्यातुपूजयेद्देवसोऽभिष्टंफलमाप्नुयात् ॥ केशवादिरयंन्यासो
न्यासमात्रेणदेहिनां ॥ १९ ॥ अच्युतत्वंददात्येवसत्यंसत्यंनसंशयः ॥ केशवाद्याइमेश्यामाः
सर्वेनारायणाःस्मृताः ॥ २० ॥ शंखचक्रगदापद्मलसद्भुजचतुष्टयाः ॥ पीतांबरधरानित्यंना
नाभरणभूषिताः ॥ २१ ॥ साचगोपीसगोपश्चसचक्रंचसपंचकम् ॥ सगदश्चसशंखश्चद
क्षिणोर्ध्वकरक्रमात् ॥ २२ ॥ ओंनमोर्णिसमुच्चार्यनारायणमनुवंदेत् ॥ प्राणात्मानंतथोच्चार्यके
शवायइतिस्मरेत् ॥ २३ ॥ कीर्त्याचमनसायुक्तंइत्यादिन्यासमाचरेत् ॥ मुमुक्षुवश्चयतयश्चरे
युन्यासमुत्तमं ॥ २४ ॥ एवंवाविन्यसेन्यासंलक्ष्मीबीजपुरस्सरं ॥ स्मृतिधृतिमहालक्ष्मीप्रा
प्यतेहरितांबजेत् ॥ २५ ॥ वागुराद्यंन्यसेद्वाथवागीशत्वमवाप्नुयात् ॥ यद्यदाद्यंन्यसेन्यासं
तद्वीजैरंगकल्पनं ॥ २६ ॥ तत्वन्यासंततःकुर्यात्साधकःसिद्धिहेतवे ॥ कृतेनयेनश्रीदेवरूप
तामेवयात्यसौ ॥ २७ ॥ मादिकांतानथार्णांश्वीजान्यैकैकशोच्चरेत् ॥ नमःपरायेत्युच्चार्य
ततस्तत्वात्मनेनमः ॥ २८ ॥ जीवप्राणद्वयंचोक्त्वासर्वांगेषुप्रविन्यसेत् ॥ ततोद्दयमध्येच

तत्त्वत्रयंचविन्यसेत् ॥ २९ ॥ वंवीजंमतितत्त्वंचअनहंकारमेवच ॥ यंवीजंचमनस्तत्त्वमित्ये
वंवितयंचन्यसेत् ॥ ३० ॥ नंवीजंशब्दतत्त्वंचन्यसेन्मौलौततःपरं ॥ धंवीजंस्पर्शतत्त्वंचविन्य
सेदाननेसुधीः ॥ ३१ ॥ दंवीजंरूपतत्त्वंचदृश्येविन्यसेत्ततः ॥ थंवीजंरसतत्त्वंचविन्यसेदथ
गुह्यके ॥ ३२ ॥ तंवीजंगंधतत्त्वंचपादयोरेवविन्यसेत् ॥ णंवीजंश्रोत्रतत्त्वंचश्रोत्रयोरेववि
न्यसेत् ॥ ३३ ॥ ढंवीजंत्वक्तृत्वंचविन्यसेत्त्वचिसाधकः ॥ डंवीजंनेत्रतत्त्वंचनेत्रयोरेववि
न्यसेत् ॥ ३४ ॥ ठंवीजंरसनातत्त्वंचरसनायामधोन्यसेत् ॥ टंवीजंघ्राणतत्त्वंचनासिकायांप्र
विन्यसेत् ॥ ३५ ॥ झंवीजंवाक्त्वंचविन्यसेद्वाचिसाधकः ॥ ञंवीजंपाणितत्त्वंचपारावा
रेप्रविन्यसेत् ॥ ३६ ॥ जंवीजंपादतत्त्वंचपादयोरेवविन्यसेत् ॥ छंवीजंपायुतत्त्वंचपायौन्य
सेत्समाहितः ॥ ३७ ॥ चंवीजंलिंगतत्त्वंचविन्यसेदथसंध्यके ॥ ठंवीजंतत्त्वमाकाशंपुन
र्मौलौप्रविन्यसेत् ॥ ३८ ॥ घंवीजंवायुतत्त्वंचवदनेविन्यसेत्पुनः ॥ गंवीजंतेजस्तत्त्वंचदृश्ये
विन्यसेत्सुधीः ॥ ३९ ॥ खंवीजंजलतत्त्वंचततःशिशनेप्रविन्यसेत् ॥ कंवीजंपृथिवीतत्त्वंचवि
न्यसेत्पादयोःपुनः ॥ ४० ॥ शंवीजंदृष्टपुंडरीकंतत्त्वंचदृष्टिचविन्यसेत् ॥ हंवीजंसूर्यमंडलत
त्त्वंचदृष्टिचविन्यसेत् ॥ ४१ ॥ संवीजंचंद्रमंडलतत्त्वंचतत्रैवचप्रविन्यसेत् ॥ रंवीजंवाह्निमंडलत
त्त्वंचतत्रैवविन्यसेत् ॥ ४२ ॥ पंवीजंपरमेष्ठितत्त्वंचवासुदेवंचमूर्द्धनि ॥ यंवीजमधपूस्तत्त्वंचसंकर्ष

णमधोमुखे ॥ ४३ ॥ लंबीजं बिश्वतत्वं च प्रद्युम्नं हृदि विन्यसेत् ॥ बंबीजं प्रकृतितत्त्वमनिरु
 द्धमुपस्थके ॥ ४४ ॥ लंबीजं सर्वतत्वं च पादौ नारायणं न्यसेत् ॥ क्षौबीजं कोपतत्वं च नृसिंहं
 सर्वगात्रके ॥ ४५ ॥ एवं तत्त्वानि विन्यस्य प्राणायामं समाचरेत् ॥ दशाक्षरेण चेत्तत्र अष्टाविंश
 तिरेचयेत् ॥ ४६ ॥ पूरयेद्दामयातद्द्वारयेत्तत्प्रमाणतः ॥ प्राणायामो भवेदेकोरेच पूरककुंभ
 केः ॥ ४७ ॥ अष्टादशार्णेन चेत्तत्र द्वादशैवं समाचरेत् ॥ एकेन रेचयेत्कामबीजेनैव पृथक् पृथ
 क् ॥ ४८ ॥ पूरयेत्सप्तसप्तेन विंशत्या तेन धारयेत् ॥ सर्वेषु कृष्णमन्त्रेषु बीजेनानेन कारयेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ अशक्तौ कथितश्चैवं शक्तौ च योगिनां मतं ॥ अथ वा सर्वमन्त्रेषु वर्णानुक्रमतो जपन् ॥ ५० ॥
 प्राणायामं चरेन्मंत्रिरेच पूरककुंभकैः ॥ मन्त्रप्राणायामः प्रोक्तो यौगिकं कथयामि ते ॥ ५१ ॥
 रेचयेद्दक्षया विहान्मात्रापोडशकेन च ॥ द्वाविंशन्मात्राया पूर्य चतुःषष्ठ्या तु धारयेत् ॥ ५२ ॥
 एकश्वासश्चैकमात्रो मात्राया नियमो मतः ॥ वामजानुनितद्वस्तध्रमणं यावता भवेत् ॥ ५३ ॥
 कालेन मात्रा साज्ञेयामुनिभिर्वेदपारगैः ॥ प्राणायामो द्विधा प्रोक्तः सगर्भश्च निगर्भकः ॥ ५४ ॥
 सगर्भो मन्त्रजाप्येन प्राणायामोमतो बुधैः ॥ निगर्भश्च प्राणायामो मात्रायाः संख्यया भवेत् ॥ ५५ ॥
 प्राणायामात्परंतत्वं प्राणायामात्परंतपः ॥ प्राणायामात्परं ज्ञानं प्राणायामात्परं पदं ॥ ५६ ॥
 प्राणायामात्परो योगः प्राणायामात्परं धनं ॥ नास्ति नास्ति पुनर्नास्ति कथितं तव सुव्रत ॥ ५७ ॥

वत्सराभ्यासयोगेन ब्रह्मसाक्षाद्भवेद्भुवं ॥ चैतन्यावरणं यत्क्षीयते नातसंशयः ॥ ५८ ॥ प्रा
णायामं विना मुक्तिमार्गो नास्ति मयोदितः ॥ प्राणायामं विना यद्यत्साधनं निष्फलं भवेत् ॥ ५९ ॥
प्राणायामेन मुनयः सिद्धिमायांति नान्यथा ॥ प्राणायामपरो योगीनयोगीशिव एव सः ॥ ६० ॥
गमनागमनं वायोः प्राणस्य धारणं तथा ॥ प्राणायाम इति प्रोक्तो योगशास्त्रविशारदः ॥ ६१ ॥ प्रा
णो वायुरिति ख्यात आयामस्तन्निरोधनं ॥ प्राणायाम इति प्रोक्तो योगिनां योगसाधनम् ॥ ६२ ॥
आद्यंतयोर्विधीयंते नासिकापुटचारिणः ॥ रेचयेद्दक्षयानासापूरयेद्दामतस्ततः ॥ ६३ ॥ इ
ति त्रिंशदभ्यसेनं तं प्राणायामः स उच्यते ॥ ब्रह्महत्यासुरापानमगम्यागमनं तथा ॥ ६४ ॥ स
र्वमाशुदहत्येव प्राणायामेन वैद्विजः ॥ ध्रूण इत्यादि पापानि नाशयेन्मासमात्रतः ॥ ६५ ॥ प्रा
तः सायं च रेचित्यं पोडश प्राणसंयमान् ॥ नाशयेत्सर्वपापानि तूलराशिमिवानलः ॥ ६६ ॥ स
र्वेषामेव पापानां प्रायश्चित्तमिदं स्मृतं ॥ स्वदेहस्थं यथा सर्पश्चर्मोत्सृज्य निरामयः ॥ ६७ ॥
प्राणायामात्तयागच्छेद्दविद्याकामकर्मजा ॥ अथवा किं बहुक्तेन शृणुगौतमतत्त्वतः ॥ ६८ ॥
प्राणायामान्नेह परं योगिनां मुक्तिहेतवः ॥ प्राणायामं विधायेत्यंदेहे पीठं प्रविन्यसेत् ॥ ७१ ॥
आधारशक्तिं प्रकृतिकूर्मसूकरमेव च ॥ पृथिवीक्षीरसिंदुं च श्वेतद्वीपं च मध्यतः ॥ ७० ॥
तन्मध्ये रत्नगोहं च सर्वाभीष्टफलप्रदं ॥ गोहमध्ये कल्पवृक्षं सर्वरत्नमहोज्वलं ॥ ७१ ॥ द

सांसेदाक्षेणकटौतथावामद्वयेपुनः ॥ धर्मज्ञानंचवैराग्यंविन्यसेद्वैश्वरंतथा ॥ ७२ ॥ मुख
 पाद्वर्नेनाभिपार्श्वेतानपूर्वास्तुविन्यसेत् ॥ विन्यस्यैवंपुनर्नृदिपञ्चविश्वमयंन्यसेत् ॥ ७३ ॥
 प्रकृत्यष्टलसत्पतंविकारमयकेशरं ॥ तन्मध्येविन्यसेन्मन्त्रीपंचाशदर्णकणिकां ॥ ७४ ॥ प्र
 णवस्यत्रिभिर्वर्णैर्विन्यसेन्मंडलत्रयं ॥ कलाभिःसहितंतद्दशहादशपोडशैः ॥ ७४ ॥ अका
 रोकारमकाराःप्रणवांशोद्भवाक्षराः ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाख्याःसमष्टिव्यष्टिरूपकाः ॥ ७६ ॥ स
 मष्ट्याकेवलंब्रह्मसन्निदानंदलक्षणं ॥ सवीजपूर्वकांस्तत्त्वसत्त्वादीनथविन्यसेत् ॥ ७७ ॥ त
 दंशेनैवमतिमान्न्यसेदात्मचतुष्टयं ॥ आत्मापरात्माऽपरात्मज्ञानात्मानश्चतेमताः ॥ ७८ ॥
 आत्मनोजागरेस्थूलेविश्वात्माविश्वरूपकः ॥ नामाद्यबीजसहितंलक्ष्म्येचव्यवास्थिताः ॥
 ॥ ७९ ॥ अतएवतद्विन्यसेद्वाग्वृत्तिर्हृदयोस्थिता ॥ अंतरंगतयांचायमंतरात्माहृदंतरे ॥ ८० ॥
 मनोमयस्तेजसाख्योऽंतरांद्रियवृत्तिधृक् ॥ अतएवमुनेचायमंतरात्मेतिकीर्तितः ॥ ८१ ॥ अं
 बीजंचास्यगदितंतत्पूर्वविन्यसेत्सुधीः ॥ परमात्मासुषुप्त्याख्योमनोव्यावृत्तिहारकः ॥ ८२ ॥
 विनयेचंद्रियेस्तत्त्वस्वसुखःकेवलेस्थितः ॥ पंवीजात्परमात्मानंयजेत्सर्वार्थसिद्धये ॥ ८३ ॥ सं
 कर्षणःश्रानिरुद्धःप्रद्युम्नश्चेतितत्त्रयं ॥ ज्ञानात्मासौवासुदेवःस्वयंभूःप्राज्ञरूपकः ॥ ८४ ॥
 वृत्तितयेविलीनेतुकेवलंसुखाचित्कलः ॥ सुखात्मावासुदेवोऽसौचित्कलाप्रकृतिःपरा ॥ ८५ ॥

वोजंतस्यप्रवक्ष्यामिकेवलंमुखाचिन्मयं ॥ व्योमाक्षरं बन्धिसंस्थंतुर्यस्वरसमन्वितं ॥ ८६ ॥
नादविंदुकलायुक्तं वीजंतत्सुखचिन्मयं ॥ वेदमयोद्धृतं सारं सर्वकारणकारणं ॥ ८७ ॥ केशरे
ष्वष्टशक्तीश्च अष्टप्रकृतिरूपिणीः ॥ मध्येशक्तिः पराख्याचचिदानंदस्वरूपिणी ॥ ८८ ॥ वि
मलाकर्षिणीज्ञानाक्रियायोगात्रशक्तयः ॥ प्रव्हीसत्यातथेशानानुग्रहानवमीयुता ॥ ८९ ॥
नवशक्तीः प्रविन्यस्यन्यसेत्तत्तमहामनुं ॥ नमोभगवते प्रोक्त्वा सर्वभूतात्मने पदं ॥ ९० ॥ वा
सुदेवपदं देवं सर्वभूतात्मयोगसंयुतं ॥ सर्वात्मसंयोगयोगपद्मपोठात्मने नमः ॥ ९१ ॥ अयं पीठमनुः
प्रोक्तः सर्वभूतात्मकः परः ॥ शामलं कोमलं धाम तत्रोपरिविचिंतयेत् ॥ ९२ ॥ इति श्रीनारद
प्रोक्ते गौतमीयतन्त्रे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ अथाखिलं न्यासजालं शृणुष्व आवहितोऽनघ ॥ नित्यन्यासाः पुरा प्रोक्ता यैर्विना वि
फला भवेत् ॥ १ ॥ मंत्रतन्त्रार्चना सर्वा प्रकारेणाप्यनुष्ठिता ॥ फलाधिक्येच्छयान्यासान्सम
स्तपुरुषार्थदान् ॥ २ ॥ शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्रयेन विष्णुमयो भवेत् ॥ स्वरपट्कं यथा पूर्वपश्चा
च्च स्वरपट्कं ॥ ३ ॥ मूर्तिद्वादशकं तद्दहा सुदेवेन संयुतं ॥ कपाले विन्यसेद्वा त्राकेशवं सुस
माहितः ॥ ४ ॥ नारायणं च जठरे अर्यमा संयुतं न्यसेत् ॥ हृदये माधवं चैव मित्रेण सह विन्यसे
त् ॥ ५ ॥ गोविंदं गलकूपे च वरुणेन प्रविन्यसेत् ॥ विष्णुं च दक्षिणे पार्श्वे अंशुना सह विन्यसेत्

॥ ६ ॥ षष्ठदेशेचप्रयुम्नत्वप्रासहप्रविन्यसेत् ॥ ककुदेशेऽनिरुद्धंचविष्णुनासहविन्यसेत् ॥
 ॥ ७ ॥ द्वादशाक्षरंमंत्रवरंविन्यसेद्ब्रह्मरंध्रके ॥ भुजांतेदक्षिणेन्यसेद्भगेनमधुसूदनं ॥ ८ ॥
 पयनाभंदक्षगलेन्यसेद्दिवस्वतायुतं ॥ दामोदरमधेंद्रेणवामपाश्वर्णेन्यसेत्सुधीः ॥ ९ ॥ भुजां
 तेवासुदेवंचपूष्णासहप्रविन्यसेत् ॥ संकर्षणंवामगलेपर्जन्येनचविन्यसेत् ॥ १० ॥ वासुदे
 वोमवेत्साक्षाव्यापितस्तस्यतेजसा ॥ मातात्रिकंसमुद्धृत्यनमोभगवतोलिखेत् ॥ ११ ॥ वासु
 देवंचतुर्थ्यंतमंतोऽयंसुरपादपः ॥ अस्यविज्ञानमात्रेणवासुदेवःप्रजायते ॥ १२ ॥ मनुसंपुटि
 तान्यसेन्मातृकांविश्वमातरं ॥ तेनैवमंत्रसिद्धिःस्याद्दोषसंचातनाशनात् ॥ १३ ॥ दशार्णगो
 लकंन्यासंवक्ष्येसंभूतिदायकं ॥ मंतंदशाष्टसिमयंगोपनीयंप्रयत्नतः ॥ १४ ॥ आधारेचध्व
 जेनाभौद्धदयेगलमुखांसके ॥ ऊरुद्वयेकंधरायांनाभ्यांकुक्षिस्तनूद्वये ॥ १५ ॥ पार्श्वद्वयेतथा
 श्रोण्योर्मस्तकास्थेचनेत्रयोः ॥ कर्णनासिकयोस्तद्वत्कपोलेकरसंधिषु ॥ १६ ॥ तदग्रे
 पादयोःसंधीतदग्रेष्वपिचादरात् ॥ मंत्रकेतवप्राच्यादिदिशासुव्यापकंन्यसेत् ॥ १७ ॥ दोष्णो
 स्तथाचोरुद्धयेशिरोऽक्षिमुखदेशके ॥ कंठेद्धतुंदकंचाधोजानु(१०)प्रपत्सुविन्यसेत् ॥ १८ ॥
 श्रोत्रगंडांतवक्षोजपार्श्वेष्वेवहिस्फिच्युरौ ॥ जानुजंघांप्रियुगुले(१०)इत्यंवर्णान्प्रविन्यसेत्
 ॥ १९ ॥ विभूतिपंजरन्यासंसर्वभूतिप्रवर्तकं ॥ दशतत्वंततोऽन्यसेद्दशार्णशीघ्रसिद्धये ॥

॥ २० ॥ श्रुधिव्यसेजोमरुद्विदितिपंचतत्त्वकं ॥ अहंकारोमहत्तत्त्वंतथाप्रकृतिपूरुषौ ॥ २१ ॥
 परमात्माचतत्त्वानियथावदवधारय ॥ पादांबुद्धदयेवत्क्रेमूर्ध्निपंचन्यसेत्ततः ॥ २२ ॥ हृदिह
 यंतयंब्याह्यासर्वांगिविन्यसेत्सुधीः ॥ मस्तकादिततेन्यसेद्यावत्यादावसानकं ॥ २३ ॥ अ
 यंन्यासोगुप्ततमोमंत्राणांशिघ्रसिद्धिदः ॥ कार्योऽन्येष्वपिगोपालमंत्रेष्वपिविशालधीः ॥ २४ ॥
 दशाक्षरस्यवर्णाश्वसंहारक्रमतो न्यसेत् ॥ सृष्टिन्यासेमनोरस्यवर्णान्विपरितान् न्यसेत् ॥ २५ ॥
 एकैकाक्षरमुच्चार्यनमोतंतुततःपठेत् ॥ परायेतिचतत्त्वानितदंतेनमसासह ॥ २६ ॥
 मनसाविन्यसेन्न्यासान्पुष्पेनैवतथामुने ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांवा अन्यथाविफलंभवेत् ॥
 ॥ २७ ॥ इतीश्रीदेवर्षिनारदप्रोक्तेगौतमीयतन्त्रे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ अथ वृंदावनंध्यायेत्सर्वदेवनमस्कृतं ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेतंपततिगणनादि
 तं ॥ १ ॥ ध्रुमध्रुमरझंकारभ्रमरीकृतदिङ्मुखं ॥ कालिंदीजलकल्लोलशीतलानिलसेवितं ॥
 ॥ २ ॥ नानापुष्पलतावृद्धवृक्षखंडैश्चमंडितं ॥ समानोदितचंद्रार्कतेजोदीपेनदीपितं ॥ ३ ॥
 कमलोत्पलकल्हारधूलिधूसरितांतरं ॥ शाखामृगगणाकीर्णनानामृगनिपेवितं ॥ ४ ॥ ह्य
 त्रिंशद्वनसंवीतंवैकुण्ठादतिसौख्यदं ॥ पुंदरमुखैर्देवैःसर्वतःसमधिष्ठितं ॥ ५ ॥ तन्मध्येरत्न
 भूमिचसूर्यद्युतिसमप्रभां ॥ तत्तत्कल्पतरूद्यानंनियतंरत्नभूषणं ॥ ६ ॥ माणिक्यशिखरोच्छा

सितन्मध्यमाणिमंडपं ॥ नानारत्नगणैश्चित्रं सर्वतेजोविराजितं ॥ ७ ॥ फलभारोद्धसाच्चित्रं वि-
 तानैरुपशोभितं ॥ रत्नतोरणगोपूर्णमाणिक्यवेदिकान्वितं ॥ ८ ॥ दिव्यघंटासमायुक्तं मुक्ता-
 दामविराजितं ॥ कोटिसूर्यसमाभासं निर्मुक्तं पट्तरंगकैः ॥ ९ ॥ वृभुक्षाचपिपासाचप्राणस्य
 मनसस्तथा ॥ शोकमोहोशरीरस्य जरामृत्यूपडूर्मयः ॥ १० ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं कपाटाष्ट-
 कशोभितं ॥ रत्नप्रदीपावलिभिरन्तरेणोपशोभितं ॥ ११ ॥ तत्र कल्पतरुं ध्यायेत्स्थविष्टं
 रत्नवर्षणं ॥ सेवितं ऋतुभिः सर्वैः सुधाशीकरवर्षिणं ॥ १२ ॥ गारुन्मणिलसत्पत्रं प्रवालरक्त-
 पल्लवं ॥ मुक्तारत्नप्रसविनं पद्मरागफलो ज्वलं ॥ १३ ॥ संसारतापविच्छेदिकुशलच्छायम-
 द्रुतं ॥ तन्मूले चितयेन्मंत्रारत्नसिंहासनं शुभं ॥ १४ ॥ तत्र सूर्यसमाभासं पंकजं चाष्टपत्र-
 कं ॥ सर्वतत्त्वमयं तत्र चितयेज्जगदीश्वरं ॥ १५ ॥ संसारसागरोतीर्त्यै धर्मकामार्थसिद्धये ॥
 दं न्त्रनीलमणिमेघनवेन्दीवरसन्निभम् ॥ १६ ॥ पीतांबरधरं कृष्णपुंडरीकनिभेक्षणं ॥ रत्नने-
 ताधरं रक्तपाणिपादतलं शुभं ॥ १७ ॥ कौस्तुभोद्भासितो रस्कं नानारत्नविभूषितं ॥ उद्दामवि-
 लसन्मुक्तारत्नहारविभूषितं ॥ १८ ॥ उद्दामविलसन्मुक्तारत्नहारोपशोभितम् ॥ नानारत्न-
 प्रभोद्भासिमुकुटं दीप्ततेजसं ॥ १९ ॥ हारकेयूरकटकुंडलैश्च सुशोभितं ॥ श्रीवत्सदृक्षं
 चारुपूराद्युपशोभितं ॥ २० ॥ रत्नैर्नानाविधैर्युक्तं कटिसूतांगुलीयकैः ॥ गोरोचनाकुंकुमे

नललाटतिलकान्वितं ॥ २१ ॥ अलकाशोभिनद्वयं पीतांबरयुगावृतं ॥ विंवाधरपुटोद्भा
सिवंशामृतरसान्वितं ॥ २२ ॥ वह्निपत्रकृतापीडंवन्यपुष्पैरलंकृतं ॥ कदंबकुसुमोद्भवद्वारु
मालाविराजितम् ॥ २३ ॥ कोटिकंदर्पलावण्यं विलसद्वंधुरोदरं ॥ वेणुंगृहीत्वा हस्ताभ्यां मु
खे संयोज्यवादिनं ॥ २४ ॥ गायंतं दिव्यगानैश्चन्द्रावनगतं हरिं ॥ स्वर्गादिव परिभ्रष्टकन्य
काशतमंडितं ॥ २५ ॥ गोगोवत्ससमाकीर्णवृहत्तंडैश्चमंडितं ॥ गोपकन्यासहस्रेस्तु पद्म
पद्मायतेक्षणैः ॥ २६ ॥ अर्चितं भावकुसुमैर्लोक्यैकगुरुं परं ॥ तुंबरुर्नारदश्चैव हाहाहुहुस्त
थैव च ॥ २७ ॥ किन्नरीमिथुनंचापिश्रुत्वा गीतं तथा हरेः ॥ वीणादिसाधनं त्यक्त्वा विस्मया वि
ष्टं च तसः ॥ २८ ॥ तेस्तु वंति महात्मानं गायका विपतिस्थिताः ॥ सिद्धगंधर्वयक्षैश्च अप्सरो मि
विहंगमैः ॥ २९ ॥ स्थावरैः पन्नगैश्चापि सिद्धैर्विद्याधरैस्तथा ॥ शाखामृगैर्मनुष्यैश्च वीक्षमा
णैः सुविस्मितैः ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणसंपन्नैः सौंदर्येणातिशोभितं ॥ मोहनं सर्वगोपीनां लोका
नां पतिमव्ययं ॥ ३१ ॥ नारदेन च सिद्धेन विश्वामित्तेण धीमता ॥ पराशरेण व्यासेन भृगुणां गि
रसेन च ॥ ३२ ॥ दक्षेण सनकाद्यैश्च सिद्धेन कपिलेन च ॥ वास्तुवागीशहारीतयाज्ञवल्क्यो श
नः क्रतुः ॥ ३३ ॥ मार्कण्डेयभरद्वाजपुलस्त्यपुलहा विभिः ॥ वसिष्ठाद्यैर्मुनिर्द्वैश्च स्तूयमानं सुरा
सुरैः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मलोकं गतैः सिद्धैर्नागलोकं गतैरपि ॥ अन्यैरपि सुरश्रेष्ठैः स्तूयमानं स्मरेद्दिभुं ॥

॥ ३५ ॥ एवं श्रितये नमंती चेत्सकृष्णमव्ययं ॥ संसारसागरं घोरमपि वत्सपदायते ॥ ३६ ॥

॥ इति श्री गौतमीयतन्त्रे द्वादशोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥

॥ गौतम उवाच ॥ यद्यदुक्तं त्वया ब्रह्मन् तत्तत्सर्वं श्रुतं मया ॥ इदानीं परिपृच्छामि केषां चात्राधिकारिता ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ दीक्षायाश्चाधिकारित्वमाप्नोति गुरुसेवकः ॥ द्विजानामनुपेतानां स्वधर्माध्यापनादिषु ॥ २ ॥ यथाधिकारो नास्तीह संध्योपासनकर्मसु ॥ तथा ह्यदीक्षितानां तु मन्त्रतंत्रार्चनादिषु ॥ ३ ॥ नाधिकारस्ततः कुर्यादात्मानं शिवसंस्कृतं ॥ अतएव हि दीक्षार्थं सर्वज्ञं गुरुमाश्रयेत् ॥ ४ ॥ सुंदरः सुमुखः स्वच्छः सुलभो बहुतंत्रवित् ॥ असंशयः संशयच्छिन्नः निरपेक्षो गुरुर्मतः ॥ ५ ॥ वेदवेदांगवेदांतसिद्धांतज्ञानपारगः ॥ बाह्मनः कायवित्तैश्चाविष्णोः शुश्रूणेरतः ॥ ६ ॥ विष्णुतन्त्रानुसंधायो विष्णुविज्ञानवेदकः ॥ विष्णोः समर्पकः सम्यक्कतिविधोत्पातकर्मणः ॥ ७ ॥ संमतः स तु दांतश्च मंत्रार्थज्ञानपारगः ॥ पट्चक्रभेदकुशलः पडध्वज्ञानपारगः ॥ ८ ॥ पिंडे पदे तथा रूपे रूपातीति विवेचकः ॥ पिंडं कुंडलिनीशक्तिः पदं हंसमुदाहृतं ॥ ९ ॥ रूपं विदुरिति ज्ञेयं रूपातीतं निरंजनं ॥ संध्यात्रयविशेषज्ञो ह्यध्वपट्कविशोधकः ॥ १० ॥ मंत्रचैतन्यविज्ञाता गुरु रक्तः स्वयं भुवा ॥ नमोस्तु गुरवे तस्मै प्रत्यक्षाय यदाज्ञया ॥ ११ ॥ मृद्रस्मदारुद्रपदः फलं त्यागविकलं फलं ॥ पंचान्नायविशेषज्ञो निग्रहानुग्रहेक्षमः ॥

॥ १२ ॥ शिष्यस्यसंयशच्छेत्तागुरुर्भवतिनापरः ॥ वैष्णवन्यायसिद्धांतचिंतामाणिरिवापरः ॥
॥ १३ ॥ आश्रमीज्ञानकुशलो गुरुर्भवतिनापरः ॥ मंत्रमंत्रार्थचैतन्यकुंडलीगतिवेदकः ॥
॥ १४ ॥ मंत्रसिद्धांतविधिविदुर्गुरुर्भवतिनापरः ॥ सुदूरमपि गंतव्यं यत्तन्नायविदोजनाः ॥ १५ ॥
तेऽपिस्तुत्यानमस्याश्चसेव्याश्चाभीष्टमिच्छता ॥ १६ ॥ एवंविधोगुरुर्ज्ञयोऽप्यन्यथाशिष्यदुःख
दः ॥ शिष्यः कुलीनः शुद्धात्मा पुरुषार्थपरायणः ॥ १७ ॥ अधीतवेदः कुशलः पितृमातृहिते र
तः ॥ धर्म्यविद्धर्म्यकर्ता च गुरुशुश्रूषणे रतः ॥ १८ ॥ अनित्यकर्मणां त्यागी नित्यानुष्ठान
तत्परः ॥ जितेंद्रियोजितालस्योजितमोहो विमत्सरः ॥ १९ ॥ गुरुवद्गुरुपुत्रे पुभक्तिमान् त
त्कुले पुत्र ॥ एवंविधो भवेच्छिष्यस्त्वितरो गुरुदुःखदः ॥ २० ॥ वर्षेकेन भवेद्योग्यौ विप्रः सर्वगु
णान्वितः ॥ वर्षद्वयेन राजन्यो वैश्यस्तु वत्सरैस्त्रिभिः ॥ २१ ॥ चतुर्भिर्वत्सरैश्शूद्रः कथिता शिष्य
योग्यता ॥ यदा शिष्यो भवेद्योग्यः कृपालुः सद्गुरुस्तदा ॥ २२ ॥ कृपया परया सम्यक् दीक्षाया
विधिमाचरेत् ॥ मासपक्षतिथिर्वारं नक्षत्रादीन् विशोधयेत् ॥ २३ ॥ मंत्रारंभस्तु चैत्रे स्यात्सम
स्तपुरुषार्थदः ॥ वैशाखे रत्नलाभः स्याज्ज्येष्ठे तु मरणं ध्रुवं ॥ २४ ॥ आपादे बंधुनाशः स्यात्पूर्णायुः
श्रावणे भवेत् ॥ प्रजानाशो भवैद्वाद्रे आश्विने रत्नसंचयः ॥ २५ ॥ कार्तिके मंत्रसिद्धिः स्यान्मार्ग
शीर्षे तथा भवेत् ॥ पौषे तु शत्रुपीडा स्यान्माघे मेधाविवर्धनं ॥ २६ ॥ फाल्गुने सर्वकामाः स्युर्म

लमासंविबर्जयेत् ॥ पंचांगशुद्धेदिवसेसोदयेचन्द्रसूर्ययोः ॥ २७ ॥ गुरुशुक्रोदयेचैवशस्यते
मंतसंस्क्रिया ॥ रवौगुरोसितेसोमेकर्तव्याबुधशुक्रयोः ॥ २८ ॥ शुक्रपक्षेशुभादीक्षाकृष्णेस्या
तृपंचमावधि ॥ द्वादश्यांसर्वथाकार्याचामलायांशुभेऽहनि ॥ २९ ॥ कृष्णप्रियाद्वादशीसाकृ
ष्णदीक्षाप्रवर्तिनी ॥ उत्तरात्रयसोहिण्योरेवतीपुण्यवासवे ॥ ३० ॥ धनिष्ठावायुमित्राश्विपि
त्र्यंत्वाष्ट्रंचनेर्कतं ॥ ऐश्वैष्णवहस्ताश्र्वदीक्षायांतुशुभावहाः ॥ ३१ ॥ अश्विनीरोहिणीस्वाति
विशाखाहस्तभेपुच ॥ कृष्णोत्तरात्रयेष्वेवंकुर्यान्मंत्राभिषेचनं ॥ ३२ ॥ शुभयोगेषुसर्वेषुदी
क्षासर्वशुभावहा ॥ शुभानिकरणान्याहुर्दोक्षायांचविशेषतः ॥ ३३ ॥ शकुन्यादीनिविष्टि
चविशेषेणविवर्जयेत् ॥ चाराःसर्वेविवर्ज्यास्युःस्थिरराशिषुसौख्यदाः ॥ ३४ ॥ त्रिपढायग
ताःपापाःशुभाःकेंद्रत्रिकोणगाः ॥ दोक्षायांतुशुभाःसर्वेऽंशस्थाःसर्वनाशकाः ॥ ३५ ॥ शि
ष्यस्यजन्मसंक्रांतौविशुद्धेअयनद्वये ॥ अन्येषुपुण्ययोगेषुग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ॥ ३६ ॥ शि
ष्यानुकूलकालेवादीक्षासर्वशुभावहा ॥ सूर्यग्रहणकालेतुनान्यदन्वेपितंभवेत् ॥ ३७ ॥
तत्रयत्कृतंसर्वमनंतफलदंभवेत् ॥ विनायासेनमंत्रस्यसिद्धिर्भवतिनान्यथा ॥ ३८ ॥ भू
मेःपरिग्रहंकुर्याद्यावदायतनंभवेत् ॥ शुक्रमृत्लाचयाभूमिर्ब्राह्मीसापरिकीर्तिता ॥ ३९ ॥
क्षतियारक्तमृत्लाचहरिद्वैश्याप्रकीर्तिता ॥ कृष्णभूमिर्भवेत्शूद्राचतुर्धासाप्रकीर्तिता ॥ ४० ॥

ब्राह्मोत्तरार्थसिद्धिः स्यात्क्षत्रियाराज्यदामता ॥ धनधान्यकरीवैश्याभूद्रातुनिदितामुने ॥ ४१ ॥
ततोभूमिपरीक्षेत वास्तुज्ञानविशारदः ॥ शल्वादिशो धनं कुर्यात्तुपांगारादिदूरयेत् ॥ ४२ ॥
पुतदकरणे मंत्रानि किंचित्फलमाप्नुयात् ॥ विप्राशिपावेदघोषैर्मंगलाचारं पूर्वकं ॥ ४३ ॥
वास्तोर्मण्डलं कुर्याद्यथाशोभं यथाविधि ॥ पूर्वापरायतं सूत्रं विन्यसेद्धस्तमानतः ॥ ४४ ॥
तन्मध्ये किंचिदालभ्य मत्स्यौघौपरितोलिखेत् ॥ तयोर्मध्ये स्थितं सूत्रं विन्यसेदक्षिणोत्तरे ॥ ४५ ॥
द्वाभ्यांद्वाभ्यां तथाद्वाभ्यां कोणे पुमकरान् लिखेत् ॥ मत्स्यमध्यस्थिताग्राणितत्रसूत्राणि पातयेत् ॥ ४६ ॥
चतुरस्रं भवेत्तत्र चतुःकोष्ठसमन्वितं ॥ तत्पुनर्विभवे मंत्रीचतुःपाष्टिपदं तथा ॥ ४७ ॥
ईशानाद्राक्षसं यावद्यावदग्रे प्रभञ्जनं ॥ एवं सूत्रद्वयं दद्यात्कर्णसूत्रसमाहितः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मा
णं पूजयेदादौ मध्यकोष्ठचतुष्टये ॥ दिक्चतुष्टये पुपूर्वादियजे दर्यमणं तथा ॥ ४९ ॥ विवस्वंतं
ततो मितं महीधरमनंतरं ॥ कोणार्द्धकोष्ठद्वंद्वेषु वन्त्यादीन् परितः पुनः ॥ ५० ॥ सावित्रं सवि
तरं च शक्रमिन्द्रजयं पुनः ॥ रुद्रं रुद्रजयं विद्वानां पंचाप्यायवत्सकं ॥ ५१ ॥ तत्कर्णसूत्रोभय
तः कोष्ठद्वंद्वेषु देशिकः ॥ शर्वगुहं चार्यमणं भञ्जकं पिलिपच्छकं ॥ ५२ ॥ चरकीं च विदारौ
च पूतनामर्चयेत्क्रमात् ॥ अर्चयेदक्षिपूर्वादिसाक्षाद्यष्टपदेऽपि मान् ॥ ५३ ॥ अष्टावष्टविभा
गेन देवतादेशोक्तमः ॥ क्रमादीशानपर्जन्यौजयंतः शक्रभास्करो ॥ ५४ ॥ सत्योदपांत

रिक्षौचदिशिप्राच्यांव्यवस्थिताः ॥ आग्निःपूषाचवितथोयमश्रुगृहरक्षकः ॥ ५५ ॥ गंधर्वोभृं
गराजश्चमृगोदक्षिणदिग्गताः ॥ निर्ऋतिर्दौवारिकश्चसुग्रीववरणौततः ॥ ५६ ॥ पुष्पदंतासु
रौशोकरोगौप्रत्यग्दिशिस्थिताः ॥ वायुर्नागश्चमुख्यश्चसोमोमह्लाठएवच ॥ ५७ ॥ अकुला
ख्योदित्यऽदितीकुबेरस्यदिशिस्थिताः ॥ उक्तानामितिदेवानांपदान्यापूर्यपंचभिः ॥ ५८ ॥
रजोभिस्तेष्वथोतेभ्यःपायसान्नैर्वलिंहरत् ॥ पायसैर्मधुरैःसर्वान्संयजेन्मधुरान्वितैः ॥ ५९ ॥
ततद्द्रव्यैर्वामतिमान्पूजयेद्दोषशान्तये ॥ पायसोदनलाजैश्चयुक्तंधूपप्रसूनकैः ॥ ६० ॥ अन्ना
दिरससंयुक्तमापभक्तादिमंडितं ॥ गृहाणेमंवलिं ब्रह्मन्वास्तुदोषान्प्रणाशय ॥ ६१ ॥ गंधादि
शर्कराऽपूपंपायसोपरिसंयुतं ॥ आर्यकाख्यगृहाणेमंसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ६२ ॥ चंदनाभ्य
चितं नाथकर्पूरागरुमंडितं ॥ विवस्वनैगृहाणेमंसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ६३ ॥ सगुडंपायसं ना
थपुष्पादिसुसमन्वितं ॥ गृहाणेमंमहीतत्त्ववास्तुशान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६४ ॥ पिष्टकंसगुडं ना
थरक्तगंधादिशोभितं ॥ गृहाणेमंवलिंसूर्यविघ्नमत्रप्रणाशय ॥ ६५ ॥ शीतमन्नंतथापुष्पं
कुंकुमादिसमन्वितं ॥ गृहाणेमंवलिं लघुं शक्रदेवनमोऽस्तुते ॥ ६६ ॥ ओदनंधृतसंयुक्तवस्त्रगं
धादिमंडितं ॥ गृहाणेमंवलिं लघुमिंद्रजयनमोऽस्तुते ॥ ६७ ॥ पक्कापकमिदमांसं वस्त्रपुष्पा
दिसंयुतं ॥ गृहाणेमंवलिं लघुमिंद्रदेवनमाम्यहं ॥ ६८ ॥ समांसंधृतसंपक्कंगंधपुष्पादिसंयु

त ॥ गृहाणेमं रुद्रं जयवास्तुस्वस्तिप्रयच्छमे ॥ ६९ ॥ क्षीरखंडसमायुक्तपुष्पादिभिरलंकृतं ॥ गृहाणेमं वलिं चापवास्तुशांतिं प्रयच्छमे ॥ ७० ॥ दधीदंगुडसंमिश्रगंधादिभिस्तुसंयुतं ॥ गृहाणेमं चापवत्सविमं प्रणाशय ॥ ७१ ॥ सघृतं मांसं भक्तं च वस्त्रगंधाद्यलंकृतं ॥ वलिं गृहाण सर्वे मं रक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७२ ॥ मांसं पुष्पादिसंयुक्तं मापभक्तोपारिस्थितं ॥ गृहाणे मं वलिं स्कंदरक्षो विमं विनाशय ॥ ७३ ॥ समांसं पिष्टकैर्भुक्तं पक्वमांसोदकान्वितं ॥ अर्घ्यं मनवे गृहाणे मं रक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७४ ॥ रक्तमांसोदनं मत्स्यगंधधूपसमन्वितं ॥ जंभकं त्वं गृहाणे मं रक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७५ ॥ छागकर्णान्वितं मांसं वस्त्रगंधादिसंयुतं ॥ पिलिपिच्छे गृहाणे मं रक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७६ ॥ घृतेन साधितं मांसं वस्त्रगंधादिसंयुतं ॥ चरकित्वं गृहाणे मं रक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७७ ॥ रक्तपुष्पं समांसं वै रक्तवस्त्रादिसंयुतं ॥ विदारिवै गृहाणे मं रक्षो विमं प्रणाशय ॥ ७८ ॥ पित्तरक्तास्थिसंयुक्तं रक्तगंधादिमंडितं ॥ गृहाणे मं पूतने त्वं रक्षो विमं विनाशय ॥ ८१ ॥ सघृतं चाक्षतानं च वस्त्रगंधाद्यलंकृतं ॥ गृहाणे मं वलिं त्वीशवास्तुदोषापहारक ॥ ८० ॥ उत्पलं पायसैर्भुक्तं वस्त्रादिकसमन्वितं ॥ गृहाणे मं वलिं लघुं पर्जन्याय नमोऽस्तुते ॥ ८१ ॥ पंचहस्तं सुपौतं च ध्वजं भक्त्यादिमंडितं ॥ गृहाणे मं वलिं लघुं जिष्णुसूतं नमोऽस्तुते ॥ ८२ ॥ नानाभोगयुतं रत्नवस्त्रालंकारसंयुतं ॥ गृहाणे मं वलिं लघुं शक्रदेवे नमोऽस्तुते ॥ ८३ ॥

[illegible]

रक्तपुष्पयुतं भक्तं रक्तगंधादिभिर्युतं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं भास्कराय नमोऽस्तुते ॥ ८४ ॥ विता
 नं धूम्रवर्णं भंगंधादिकसुशोभितं ॥ रक्तयुक्तं गृहाणे मंबलिं सत्यनमोऽस्तुते ॥ ८५ ॥ इदं तु मापम
 क्तं वैवस्वगंधादिपूजितं ॥ गृहाणे मंबलिं वास्तुदोषं प्रणाशय ॥ ८६ ॥ इदं तु स्वादुलं मांसं नै
 वेद्यादिकसंयुतं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं व्योमशांतिं प्रयच्छमे ॥ ८७ ॥ सुवर्णं पिष्टकं चाथवस्वगं
 धादिभिर्युतं ॥ घृता न्वितं गृहाणे मंससजिह्वनमोऽस्तुते ॥ ८८ ॥ क्षीरं लाजामांसयुक्तं रक्तपु
 ष्पादिसंयुतं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं पूषदेवनमोऽस्तुते ॥ ८९ ॥ दधिगंधादिभिर्युक्तं पीतपुष्पस
 मन्वितं ॥ बलिं वितथ गृह्णे मं विघ्नमत्तं प्रणाशय ॥ ९० ॥ भक्तं मधुप्लुतं रक्तवस्त्रादिपरिमंडि
 तं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं यमदेवनमोऽस्तुते ॥ ९१ ॥ पक्कमांसोदनं पीतवस्त्रादिपरिमंडितं ॥
 प्रीतिकरं गृहाणे मंगृहरक्षनमोऽस्तुते ॥ ९२ ॥ नानागंधसमायुक्तं रक्तपुष्पादिभिर्युतं ॥ बलिं
 गृहाणे गंधर्ववास्तुदोषं प्रणाशय ॥ ९३ ॥ इमांतेनाकुलीं जिह्वां मापमभक्तोपरिस्थितां ॥ गृ
 हाणे मंबलिं भृंगराजशांतिं प्रयच्छमे ॥ ९४ ॥ एवं घृतगुडोपेतं गंधपुष्पादिभिर्युतं ॥ गृहाणे
 मंबलिं हृद्यं मृगदेवनमोऽस्तुते ॥ ९५ ॥ शर्करासंयुतं मिश्रं गंधपुष्पादिमंडितं ॥ निर्ऋते गृह
 मे प्रीतं बलिं दोषं प्रणाशय ॥ ९६ ॥ चंदनागरुकाश्मीरगंधपुष्पादिभिर्युतं ॥ गृहाणे मंबलिं
 हृद्यं दैवारिकनमोऽस्तुते ॥ ९७ ॥ इदं तु पायसं नाथगंधपुष्पादिमंडितं ॥ सुग्रीवै गृहाणे मं

वलिशांतिप्रयच्छमे ॥ १८ ॥ यवाग्राणिचगोदुग्धंभक्तोपरिसुशोभितं ॥ गृहाणेमंवल्लि
यंजलराजनमोऽस्तुते ॥ १९ ॥ कुशास्तरंभापभक्तंघृतगंधादिसंयुतं ॥ पुष्पदंतगृहाणेमं
लिदोपप्रणाशय ॥ १०० ॥ मधुनासाहितंपिष्टंगंधाधैरुपशोभितं ॥ वलिगृहाणासुरेन्द्रस
र्वदोषंप्रणाशय ॥ १ ॥ घृतमनसमायुक्तंकर्पूरादिसमान्वितं ॥ गृहणेमंवल्लिशोकसर्वशांति
प्रयच्छमे ॥ २ ॥ यवजंतुदुलंताथगंधपुष्पादिशोभितं ॥ गृहाणेमंवल्लिरोगसर्वदोषंप्रणाश
य ॥ ३ ॥ सघृतमंडकंचेदमन्नाधैरुपशोभितं ॥ गृहाणेमंवल्लिदधमृगवाहनमोऽस्तुते ॥ ४ ॥
इदंतुरुसरंचानंदुग्धगंधादिमंडितं ॥ पातालेशगृहाणेमंसर्वविमंप्रणाशय ॥ ५ ॥ नारिके
लोदकंभक्तंपीतवस्त्रादिमंडितं ॥ गृहणेमंवल्लिमुख्यसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ६ ॥ दधिगंधादि
भिर्युक्तंपीतपुष्पसमन्वितं ॥ वलिप्रगृह्यतांसोमसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ७ ॥ ओदनंघृतसंमिश्रं
गंधपुष्पसमन्वितं ॥ गृहाणेमंवल्लिदधमल्लाटकनमोऽस्तुते ॥ ८ ॥ मापानंचघृताद्युक्तगंध
पुष्पादिमंडितं ॥ गृहाणेमंवल्लिदधंअर्गलाख्यनमोऽस्तुते ॥ ९ ॥ पोतिकांमधुसंमिश्रांवरु
पशोभितं ॥ दैत्यमातर्गृहाणेमंसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ११ ॥ स्वर्गपातालमध्येचयेदेवावास्तु
देवताः ॥ गृहंस्विमंवल्लिदधंतुष्टायांतुस्वमंदिरं ॥ १२ ॥ मातरोभूतवेतालायेचान्येवालि

कांक्षिणः ॥ विष्णोः पारिपदाये च ते पि गृह्णन्ति वमंबलिं ॥ १३ ॥ पितृभ्यः क्षेत्रपलेभ्यो वालिंदत्वा
प्रकामतः ॥ अभावादुक्तिमुदिश्य कुशपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १४ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे
वास्तुपूजनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ भूमिशुद्धिविधायै त्वं रचयेद्यागमंडपां नवहस्तं सप्तहस्तं पंचहस्तं त्रिहस्तकं ॥ १ ॥
यथावच्च प्रकुर्वीत दीर्घायामप्रमाणतः ॥ कर्तुर्देक्षिणहस्तस्य मध्यमांगुलिपर्वणः ॥ २ ॥ म
ध्यस्य दैर्घ्यमानेन मानांगुलमुदीरितम् ॥ गृहादिकुंडकरणं मंडलं वेदिकास्तथा ॥ ३ ॥ मानां
गुलेन कर्तव्यं नान्यैरपि कदाचन ॥ प्रतिमाकरणे चैव मानांगुलमुदीरितं ॥ ४ ॥ वापीकूपत
डागाहिदीर्घिकाः सेतुरेव च ॥ मुख्यगुलेन मतिमान् कारयेत्फलहेतवे ॥ ५ ॥ रथादिदोलि
कां चैव पोतं शक्रटमेव च ॥ यवांगुलेन कर्तव्यं नान्येन तु कदाचन ॥ ६ ॥ मुख्यगुले प्रमाणा
नियत्किञ्चित्काथितानि च ॥ यजमानस्य कर्तव्यं नान्यस्यापि कदाचन ॥ ७ ॥ मसृणं रचयेद्दे
हंपोडशस्तं संयुतं ॥ मध्ये चतुष्टयंतन्निरूप्यं द्वादशाभितः ॥ ८ ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं च तु
ष्कोणसमन्वितं ॥ विश्वकर्मानुष्ठितेन यथाशोभं निवेशयेत् ॥ ९ ॥ अपदि क्षुध्वजानष्टौ तत्त
द्विक्पालवर्णितः ॥ पुष्पमालावितानाढ्यं सर्वाश्चर्यमनोहरं ॥ १० ॥ तस्याग्नेये चोत्तरे वा एव
येद्यागमंडपं ॥ तत्तत्स्थले चैकगेहे कुंडमेकं विनिर्मयत् ॥ ११ ॥ मध्ये च वेदिकां कुर्याद्वर्षणो

पलवच्छुभां ॥ मंडपांतस्त्रिभागस्यचैकभागेननिर्मितं ॥ १२ ॥ मुष्टिमात्रोचतांसर्वलक्षणै
 लक्षणान्वितां ॥ ततःकुंडंचखनयेद्वक्ष्यंतस्यमेश्रृणु ॥ १३ ॥ पूर्वापरायतंसूत्रंहस्तमात्रं
 सार्यच ॥ तस्याग्रयोर्मत्स्ययुग्मंकुर्यात्स्पष्टयथाभवेत् ॥ १४ ॥ द्विभागेकृत्यतत्सूत्रं पातयेदक्षि
 णोत्तरे ॥ तदग्रयोर्मत्स्ययुग्मंकुर्यात्स्पष्टयथाभवेत् ॥ १५ ॥ चतुर्दिक्षुचतुःसूत्रं पातयेत्तत्प्रमा
 णतः ॥ चतुरस्रंचतुःकोष्ठं भवेदतिमनोहरं ॥ १६ ॥ कोणसूत्रद्वयंदद्यात्प्रमाणं तेनलक्षयेत् ॥
 चतुरस्रं भवेत्कुंडं सर्वलक्षणलक्षितं ॥ १७ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समनुष्ठितं ॥ सर्वक
 र्मकरंप्रोक्तं शांत्याद्यखिलकर्मसु ॥ १८ ॥ अनेन जनयेत्सर्वकुडानिमनुवित्तमः ॥ ततःकुंडं
 खनेन मंथीयथादास्यविधानवित् ॥ १९ ॥ प्राच्यादिपुशिरः कृत्वानागः शोते त्रिभिर्बलिभिः ॥
 भाद्रादिष्विषुमासेषु तस्य कोडगृहं शुभं ॥ २० ॥ त्यक्त्वा सर्पस्य गात्रं चाक्षिरः पुच्छं प्रयत्नतः ॥ शि
 रोधाता द्रवेन्मृत्युः पिंडे पुषिं डधातनं ॥ २१ ॥ पुच्छे तु दुःखसंभूतिः कोडे सर्वार्थसाधनं ॥ या
 वान्कुंडं व्याविस्तारः खननं तावदीरितं ॥ २२ ॥ कंठमेकांगुलं त्यक्त्वामेखलास्ति स एव ही ॥
 कुंडस्य फलमानेन वेदाग्निनयनांगुलाः ॥ २३ ॥ चतुरस्रे भवेयुस्ताश्चतुरस्रास्तु शोभनाः ॥ होतु
 रग्रेयोनिनामा कुंजराधरसन्निभा ॥ २४ ॥ षट्चतुर्द्वयंगुलायामीवस्तारो न तशालिनी ॥ षडंगु
 ला भवेद्दीर्घा चतुरांगुला विस्तृता ॥ २५ ॥ द्वयंगुला चोन्नता यो निरेव लक्षणलक्षिता ॥ स्थला

दारम्यनालंस्यात्सरंध्रं योनिमध्यतः ॥ २६ ॥ सूक्ष्माग्रंस्थूलमग्रं च सरंध्रं मानमिष्यते ॥ योनिम
 ध्ये वलिकुर्यात्तदाज्यग्राहिसंज्ञकं ॥ २७ ॥ कुंडमध्ये भवेत्त्राभिपद्मं वा चतुरस्रकं ॥ इयंगुलं
 चोन्नतं तत्तु चतुरंगुलविस्तृतं ॥ २८ ॥ अर्द्धगुलं तयोर्न्यग्रं कुर्यादीपदधोमुखं ॥ यवहयप्रमा
 णेन कुंडेष्वन्येषु वर्द्धयेत् ॥ २९ ॥ कंठं तु इयंगुलं तत्र वर्द्धयेत् कुंडमानतः ॥ कर्णसूत्रप्रमाणेन
 द्विहस्तं कुंडमुद्धरेत् ॥ ३० ॥ सर्वकुंडेषु सर्वत्र वर्द्धयेद्विधिनाऽमुना ॥ कुंडं तु प्रकृतिः सूक्ष्मा सर्वल
 क्षणलक्षिता ॥ ३१ ॥ उभौ पादौ करौ तस्य भवेत्कोणचतुष्टयं ॥ उदरं कुंडमित्युक्तं योनिः कार
 णरूपिणी ॥ ३२ ॥ तेन तत्रैव हव्यानां विधातुः फलमुत्तमं ॥ फलं वितनुते सम्यगन्यथा विफ
 लायते ॥ ३३ ॥ सात्विकी मेखला पूर्वा द्वितीया राजसी स्मृता ॥ तृतीया तामसी ज्ञेया इत्युक्तं
 कुंडलक्षणं ॥ ३४ ॥ मंडपस्योत्तरे भागे शालां पूर्वापरोक्षतां ॥ गढां कुर्याद्यथाशोभां सर्वदाष्टि
 मनोहरां ॥ ३५ ॥ पूर्वापरायतां तत्र पंचसूत्रनिपातनात् ॥ दक्षिणोत्तरसूत्राणितद्देकादशा
 र्पयेत् ॥ ३६ ॥ मध्ये मध्ये विलुप्येत तत्स्यात् द्वादशकोष्टके ॥ पंचवर्णरजोभिस्तत्पदानिता
 नि पूरयेत् ॥ ३७ ॥ पालिकाः पंचमुख्यश्च दारावाणि च पातयेत् ॥ द्विषट्द्वयष्टचतुर्विंशदुच्छ्रि
 तानियथाक्रमं ॥ ३८ ॥ तावन्मात्रमुखान्यूर्ध्वपदानि परिकल्पयेत् ॥ तन्निर्भागांगुलिमुख्ये
 विस्तृतानि प्रकल्पयेत् ॥ ३९ ॥ नारायणमहेशानब्रह्मरूपाणि तान्यपि ॥ पालिकापंचमु

ल्यश्चशरावाणिततःपरं ॥ ४० ॥ आक्षालितानिमंत्रेणपुण्यानितानिचैवहि ॥ संवोष्टितानि
 परित्तास्त्रिगुणैःशुभतंतुभिः ॥ ४१ ॥ मृदालुकाकरीपैश्चपूरितानिसमंततः ॥ समर्चितस्वदे
 हानिपश्चिमादिक्रमेणच ॥ ४२ ॥ विन्यस्यशालिश्यामाकप्रियंगुतिलसर्पपान् ॥ मुद्रमापौ
 तथादिश्विकुलित्यंचाढकीतथा ॥ ४३ ॥ प्रक्षालितानिशुद्धेनजलेनतदनंतरं ॥ अभ्यार्चित
 स्वदेवानिमूलमंत्रार्चितानिवै ॥ विप्राविपापंचघोपैःसहनिःसार्यतानथ ॥ ४४ ॥ विपिच्य
 चहरिद्राभिर्नमस्यश्चपुनःपुनः ॥ वसनेनसमाच्छाद्यनवीनेनततःपरं ॥ ४५ ॥ शुद्धाद्विरासि
 पिच्यथसायप्रातर्मुहुर्मुहुः ॥ इत्येवंसतरात्रंवानवरात्रमथापिवा ॥ ४६ ॥ स्यापयेद्वापयेत्तत्र
 रात्रीशेभ्योवलिनिशि ॥ लाजातिलहरिद्राश्चसक्तुचूर्णंतथादधि ॥ ४७ ॥ एतैःप्रथमरात्रौच
 भूतेभ्योवलिमुत्सृजेत् ॥ द्वितीयापांक्षिपेद्रात्रौपितृभ्यास्तिलतंदुलैः ॥ ४८ ॥ तृतीयायांच
 पक्षेभ्यःमुलाजादधिसक्तुभिः ॥ चतुर्थ्यारजन्यांदद्यान्नागोभ्यश्चपुनर्बलिं ॥ ४९ ॥ नारिके
 लोदकैर्मिश्रंसक्तुचूर्णमनोहरं ॥ पद्माक्षतैर्ब्रह्मणेचपंचम्यामुत्सृजेद्बलिं ॥ ५० ॥ सापूपमनंभ
 र्गापपृथ्यामथसमाहरेत् ॥ गुडोदनंविष्णवेचसप्तम्यांविस्तरेद्बलिं ॥ ५१ ॥ अष्टम्यांमातृकाभ्यश्च
 छागैर्मैषैश्चपक्षिभिः ॥ मीनैस्तथाचमधुमिराहरेद्बलिउत्तमं ॥ ५२ ॥ तिलोदकंशिवापैचन
 वभ्यामाहरेद्बलिं ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यतंस्वनामचनमौतकं ॥ ५३ ॥ बलिमंत्रस्तथैवस्यादा

वाहनविसर्जने ॥ त्रिविधानांचपात्राणांपरितोवहिरेवहि ॥ ५४ ॥ अष्टादिक्षुचसंदद्याल्लोक
पालेषुयत्नतः ॥ प्रोक्तेषुतेषुपात्रेषुब्रह्मविष्णुहरान्यजेत् ॥ ५५ ॥ मुद्राप्रियंगुनिष्पावावा
युरभिकुलित्यके ॥ आढक्यारक्षसां देहेवृद्धौ वैवस्वतास्तिले ॥ ५६ ॥ इन्द्रः श्यामेराजमापेव
रुणश्चतथामुने ॥ वस्त्रखंडेदृढेवध्वा किंचित् किंचिज्जलं क्षिपेत् ॥ ५७ ॥ उद्धृत्य यामादितये
समतीते च वापयेत् ॥ बीजानां दैवतं सोमः सरात्रौ कांतिमान्यतः ॥ ५८ ॥ तस्मादाहृत्य वी
जानि निशाया मेव वापयेत् ॥ प्ररूढाण्यंकुराण्येव नो दीक्षेत कदाचन ॥ ५९ ॥ आचार्य एव प्र
विशेच्छिष्यो वा यतदाज्ञया ॥ प्ररूढैरंकुरैः कर्तुं निर्दिशेच्च शुभाशुभं ॥ ६० ॥ श्यामैः कृष्णैरंकु
रैश्च अर्धहानिश्च दुःखवान् ॥ कुब्जैर्दुःखं विप्ररूढैर्मूर्तिकुर्यान्न संशयः ॥ ६१ ॥ अचार्यः कारये
च्चैव प्रलयं वीक्ष्य यत्नतः ॥ शान्तिकं सर्वथा कुर्यात्कर्तुरीप्सितसिद्धये ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीगौत
मीयतंत्रे नारदप्रोक्ते षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि सर्वासिद्धिप्रवर्तिकां ॥ यां विना नैव सिद्धः स्यान्मंत्रो वर्पशतै
रपि ॥ १ ॥ तदंगं कथितं पूर्वमिदानीं कथ्यते शृणु ॥ ददाति दिव्यभावं च क्षपणात्पापसंततः ॥ २ ॥
तेन दीक्षेति विख्याता मुनिभिस्तत्र पारगैः ॥ शिष्यः स्नातः सुवेपश्च सर्वद्रव्यसमन्वितः ॥ ३ ॥
आचार्यं दृष्ट्वा द्रक्त्या वल्लालं कारभूषणैः ॥ कुर्यान्नादीमुखं श्राद्धं ब्राह्मणान्परितोपयेत् ॥ ४ ॥

गोभूहिरण्यवस्त्राद्यैस्तोपयेद्गुरुमात्मनः ॥ यथाददातिसंतुष्टः प्रसन्नो वरदो मनुं ॥ ५ ॥ इदानीं पूर्व
कृतं च प्रसंगात्कथयामिते ॥ यत्कृत्वाधिकारितां याति मंत्रयंत्रार्चनादिषु ॥ ६ ॥ यं विना नैव सि
द्धिः स्यान्नरकं च प्रपद्यते ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय चिंतयेद्गुरुदेवतां ॥ ७ ॥ स्वमूर्द्धनिसहस्रारे कृष्णाख्यं
परविंदुकं ॥ शशांकायुतसकाशं वराभयलसत्करं ॥ ८ ॥ शुक्लांबरधरं श्रीमच्छुक्लमाख्यानुलेपनं ॥
वामोरीरक्तशक्त्याचयुक्तं कृष्णाख्यमव्ययं ॥ ९ ॥ शिवे नैक्यं समानीय ध्यायेत्परगुरुं धिया ॥ मान
सैरुपचारे श्रुतं तर्प्य मनसा सुधीः ॥ १० ॥ स्तोत्रैस्तु त्वानमस्कुर्यान्मंत्रदेवे समर्चयेत् ॥ अज्ञान
तिमिरांधस्य ज्ञानां जनशलाकया ॥ ११ ॥ चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ अखंडमंड
लाकारं व्याप्तं येन चराचरं ॥ १२ ॥ तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ मूलाधारे त्रिको
णाख्ये कोटिसूर्यसमा त्विषि ॥ १३ ॥ ध्यायेत्कुंडलिनीं नित्यां कामबीजोपरि स्थितां ॥ श्यामां
सूक्ष्मां च विश्वस्य सृष्टिस्थिति लयात्मिकां ॥ १४ ॥ विश्वातीतां ज्ञानरूपां चिंतयेद्दूर्ध्ववाहिनीं ॥
चक्रपट्टकं विनिर्भिद्य प्रापयित्वा परेशिवे ॥ १५ ॥ तदभेदसमापन्ना मना कुलमनाः स्मरेत् ॥
पापयित्वा सुधापूरं स्रावयेच्छक्तिमंडलं ॥ १६ ॥ तेनैव चक्रभेदेन मूलाधारं समानयेत् ॥ अने
न ध्यानयोगेन मंत्राः सिद्धयंति नान्यथा ॥ १७ ॥ वैरिपक्षे स्थिता ये च वृद्धायौ वनगर्विताः ॥
ये चान्ये दोषदुष्टाश्च सिद्धयंत्येव न चान्यथा ॥ १८ ॥ परेण च स्वमात्मानं कृष्णाख्येन विभावयेत् ॥

अहंकृष्णो न चान्योऽस्मिन्नहमेवाहं न शोकभाक् ॥ १९ ॥ सच्चिदानंदरूपोऽहं नित्यमुक्तस्वभा-
 ववान् ॥ त्वमेवाहमहंत्वं च सच्चिन्मात्रवपुर्भवान् ॥ २० ॥ आवयो रंतरा कृष्णानंश्यत्वा ज्ञा-
 बलात्तव ॥ मया तीर्णो भवो घोरः कृत्यं किंचिन्न मेऽस्ति हि ॥ २१ ॥ तथापि देहि मे नाथ आज्ञांत-
 व निषेवणे ॥ २२ ॥ जानामि धर्मन च मे प्रवृत्तिर्जानाम्यधर्मन च मे निवृत्तिः ॥ केनापि देवेन हृदि
 स्थितेन यथानियुक्तोऽस्मि तथा करोमि ॥ २३ ॥ एवं संप्राथम्यं मनसा कुर्यात्पौर्वाण्हर्कां क्रियां ॥
 दीक्षितस्य विधानेन तथा च ब्रह्मचारिणां ॥ २४ ॥ वानप्रस्थश्छित्तानां च शौचादिहि गुणा-
 क्रिया ॥ संन्यासिनां विशेषेण कृत्यं चतुर्गुणं भवेत् ॥ २५ ॥ आचम्य विधिवन्मन्त्री शुचौ देशे
 च संविशेत् ॥ तथा प्रातस्तर्नी संध्यां कुर्याद्गुरुनिषेवकः ॥ २६ ॥ जले संयोज्य तीर्थानि त्रि-
 वारं मूलमंत्रतः ॥ क्षिप्त्वा भूमौ कुशाग्रेण सप्तधामूर्ध्नि सिंचयेत् ॥ २७ ॥ वामे जलं समादाय
 मंत्रयेद्दक्षिणेन तु ॥ पुनर्वामेन तं क्षिप्त्वा मूर्ध्नि सिंचेत्त्रिवारं कं ॥ २८ ॥ उपदेशेन गुरुणामुद्रया
 दिव्यसंज्ञया ॥ इडयाऽऽकृष्य तत्तोयं क्षालितांतर्मलं पुनः ॥ २९ ॥ दक्षया तज्जलं वज्रशिलां
 यामथ स्फालयेन् अस्त्रमंत्रेणाविधिवत्पुनराचमनं भवेत् ॥ ३० ॥ अघमर्षणमेतत्तु सर्वपाप-
 निवृत्तनं ॥ तोयांजलिं पुनः क्षिप्त्वा सूर्यमंडलमध्यगां ॥ ३१ ॥ गायत्रीं भावयेद्देवीं सूर्यासनक-
 ताश्रयां ॥ उद्यदादित्यसंकाशां पुस्तकाक्षवराभयां ॥ ३२ ॥ कृष्णाजिनधरां ब्राह्मीं ध्यायेत्ता-

रक्तित्वे ॥ उत्थाय कृष्णगायत्रीतदभेदशतं जपेत् ॥ ३३ ॥ कृष्णाय विद्महेत्युक्त्वादामो
दरायधीमहि ॥ तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् गायत्र्येषा प्रकीर्तिता ॥ ३४ ॥ सर्ववेदमयी सर्वपाव
नीवरदायिनी ॥ प्रणवायामुक्तिकरी श्रीबीजाद्याचभोगदा ॥ ३५ ॥ हृल्लेखायामहासिद्धि
करी सर्ववशंकरी ॥ वागुराद्याच वैदुष्याकामाद्या जनरंजनी ॥ ३६ ॥ एवमेतेकाधितामंत्रसंध्या
मंत्रफालाप्तये ॥ न कुर्याद्यदि मोहेन न दीक्षाफलमाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ संक्षेपसंध्यामथवा कुर्या
न्मंत्रीत्यशक्तितः ॥ सायं प्रातश्च मध्याह्ने कृष्णं ध्यात्वा मनं जपेत् ॥ ३८ ॥ इति संध्यात्रयं
प्रोक्तं कर्मणां सिद्धिदायकं ॥ संध्यायां पतितायां वै गायत्रीं दशधा जपेत् ॥ ३९ ॥ यथा प्राणं
यथा ज्ञानं तथा कुर्यादतं द्वितः ॥ यद्यत्कृत्यं मंगलार्थं तत्तत्कुर्यात्तथैव च ॥ ४० ॥ अदर्शदर्श
नं कुर्याद्भूतस्पर्शं च कज्जलं ॥ सत्पुष्पपोषणार्थाय क्षेमयोगं च चिंतयत् ॥ ४१ ॥ स्नायाच्च कृ
ष्णपूजार्थं नद्यादौ विमले जले ॥ शक्तस्त्रिपवणं कुर्यादन्यथा हिः स कृच्च वा ॥ ४२ ॥ ईज्यानुपं
चधा प्रोक्ता तासां भेदान् शृणुष्व मे ॥ अभिगमनमुपादानयोगः स्वाध्याय एव च ॥ ४३ ॥ ईज्या
पंचप्रकारार्चाक्रमेण कथयामि ते ॥ तत्राभिगमनं नाम देवतास्थानमार्जनं ॥ ४४ ॥ उपलेपन
निर्माल्यदूरीकरणमेव च ॥ उपादानं नाम गंधपुष्पादिचयनं यथा ॥ ४५ ॥ ईज्यानामचेष्टदे
वपूजनं च यथार्हतः ॥ स्वाध्यायो नाम अर्थानुसंधानपूर्वको जपः ॥ ४६ ॥ सूक्तस्तोत्रादिषा

ठश्वहरेः संकीर्तनं यथा ॥ तत्त्वादिशास्त्राभ्यासश्च स्वाध्यायः परिकीर्तितः ॥ ४७ ॥ योगो नाम
 स्वदेवस्य स्वात्मत्वेनैव भावना ॥ इति पञ्च प्रकारार्चा कथिता तव सुव्रत ॥ ४८ ॥ सामीप्यसा
 रूप्यसादृश्यसायुज्यफलदा क्रमात् ॥ अनेन क्रमयोगेन शुद्धांतः करणो भवेत् ॥ ४९ ॥ प्रा
 तःकाले च मध्याह्ने स्नानार्थं तीर्थमाश्रयेत् ॥ स्नानं तु द्विविधं प्रोक्तं तर्वाह्यविभेदतः ॥ ५० ॥
 खे स्थितं पुंडरीकाक्षं मन्त्रमूर्तिं प्रभुं स्मरेत् ॥ अनंतादित्यसंकाशं वासुदेवं चतुर्भुजं ॥ ५१ ॥
 शंखचक्रगदापद्ममुकुटं वनमालिनं ॥ तत्पादोदकजांधारां निपतंतौ स्वमूर्धनि ॥ ५२ ॥ चिं
 तयेद्ब्रह्मरंध्रेण प्रविशन्तीं स्वकांतनुं ॥ तया संक्षालयेन्मन्त्री अंतर्देहगतं मलं ॥ ५३ ॥ तत्क्षणा
 द्विरजोमन्त्री जायते स्फाटिकोत्तमः ॥ इदं स्नानं वरं वाह्यं तीर्थहस्तादिकं स्मृतं ॥ ५४ ॥ योगि
 नां स्नानमेतद्विकथितं परमाद्भुतं ॥ बाह्यस्नानं तथा कुर्याद्यथाशास्त्रं विधानवित् ॥ ५५ ॥
 मलप्रक्षालनं स्नानं स्वशास्त्रोक्तं समाचरेत् ॥ मंत्रस्नानं ततः कुर्यात्कर्मणां सिद्धिहेतवे ॥ ५६ ॥
 अस्त्रेणालोढ्यमृत्पात्रैश्चिन्मागां तां तु कारयेत् ॥ जले चैकं द्वादशधानिः क्षिपेदस्त्रमुच्चरेत् ॥ ५६ ॥
 एकं मूर्द्धादिनाभ्यंतं पठन्मूलं विलेपयेत् ॥ शेषपादादिनाभ्यंतं तथैव परिलेपयेत् ॥ ५८ ॥
 गंगेचयमुने चैव गोदावरिसरस्वति ॥ नर्मदे सिंधुकावेरिजलेऽस्मिन् सन्निधिकुरु ॥ ५९ ॥
 आवाहयामित्वां देवि स्नानार्थं मिह सुंदरि ॥ एहि गंगेन मस्तुभ्यं सर्वतीर्थं समन्विते ॥ ६० ॥

एवमावाहाविधिबन्मूलमंत्रेणसंयुतः ॥ आमभ्यांभसितंयोज्यसोमसूर्याग्निमंडलान् ॥ ६१ ॥
 विचित्र्यमंत्रीतन्मध्येविमज्जन्मूलमुच्चरन् ॥ उत्थायाचम्यतत्पश्चात्पङ्गन्याससंयुतः ॥ ६२ ॥
 आत्मानंदशधासिंचेन्मुद्रयाकलशाख्य ॥ सप्तकृत्वोभिर्पिंचेद्दामनुनामंत्रितैर्जलैः ॥ ६३ ॥
 वामहस्तेकृतांमुष्टिदक्षहस्तेनवेष्टयेत् ॥ कलशाख्याभवेन्मुद्रासर्वपापहराशुभा ॥ ६४ ॥
 शालग्रामशिलातीथमपीत्वायस्तुमस्तके ॥ प्रक्षेपणंप्रकुरुतेमहाहासनिगद्यते ॥ ६५ ॥ वि
 ष्णुपादोदकात्पूर्वविप्रपादोदकंपिवेत् ॥ विरुद्धमाचरेन्मोहादात्महासनिगद्यते ॥ ६६ ॥
 पृथिव्यांयानितीर्थानितानितीर्थानिसागरे ॥ सागरेयानितीर्थानिपादेविप्रस्त्यदाक्षिणे ॥ ६७ ॥
 ततःसंक्षेपतोदेवान्मनुष्यांस्तर्पयेत्पितृन् ॥ पीडयित्वांवरंचोरूपप्रक्षाल्याचम्यवाग्यतः ॥ ६८ ॥
 धारयेद्वाससीशुद्धेपरीधानोत्तरीयके ॥ आच्छिजेसदृशेगुह्येआचमेत्पीठसंस्थितः ॥ ६९ ॥
 ऊर्ध्वपुंड्रं चंदनेनकृत्वासंध्यांसमाचरेत् ॥ पूर्वतुकथितेसंध्यांयजेद्देवींसमाहितः ॥ ७० ॥ शा
 मवर्णाचतुर्बाहुंशंखचक्रलसत्करां ॥ गदापद्मधरादेवींसूर्यासनकृताश्रयां ॥ ७१ ॥ ध्या
 त्वाजलांजलिंस्निग्धातर्पयेत्कृष्णमव्ययम् ॥ गुरुपंक्तिपुरातर्प्यतर्पयेदिष्टदेवतां ॥ ७२ ॥ ना
 रंदंपर्वतंविष्णुंनिशठोद्धवदारुकां ॥ विष्वक्सेनंचदीलेयंगुरुंचतर्पयेत्त्रिशः ॥ ७३ ॥ पं
 चविंशतिसंख्यातोदशधावात्रिधापिवा ॥ मूलमंत्रंसमुच्चार्यश्रद्धां तर्पयाम्यहं ॥ ७४ ॥

नमोऽतोऽयंमनुःप्रोक्तस्तर्पणेविधितत्परैः ॥ ऊर्जितोजायतेमंत्रस्तर्पणान्नात्रसंशयः ॥ ७५ ॥
सायान्हेवरदादेवीगायत्रीसंस्मरेद्यतिः ॥ शुक्लीशुक्लावरधरांवृषासनकृताश्रयां ॥ ७६ ॥ त्रिने
त्रांवरदांपादांशूलंचतुक्रोटीकां ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थां ध्यायन्तद्ध्यानमभ्यसेत् ॥ ७७ ॥
पूजार्थंजलमादायसूर्येतीर्थानियोजयेत् ॥ स्मृत्वाज्योतिर्मयंविष्णुंगायत्रीमनसास्मरन् ॥ ७८ ॥
शतावृत्याजपेत्तांतुधर्मकामार्थसिद्धये ॥ सर्वपापाःक्षयंयांतिज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरात् ॥ ७९ ॥
मूलमंत्रंछादिस्मृत्वापायाद्वैयागमंडपं ॥ हस्तौपादौचप्रक्षाल्यआचम्यवाग्यतःशुचिः ॥ ८० ॥
सूर्यपूजांततःकुर्याद्विशेषेणतुदीक्षितः ॥ पुनर्हस्तौचपादौचप्रक्षाल्याविधिनायतिः ॥ ८१ ॥
आचमनंततःकुर्याद्विशेषाद्वैष्णवान्वये ॥ केशवाद्यैस्त्रिभिःपीत्वाद्वाभ्यांप्रक्षालयेत्करी ॥ ८२ ॥
द्वाभ्यामोष्ठीचसंमृज्यद्वाभ्यामृज्यान्मुखंततः ॥ एकेनहस्तंप्रक्षाल्यपादावपितथैकतः ॥ ८३ ॥
संप्रोक्ष्यैकेनमूर्धानंततःसंकर्षणादिभिः ॥ आस्यनासाक्षिकर्णाश्चलनाभ्युदरकंभुजौ ॥ ८४ ॥
स्पृशेदेवंभवेदाचमनंवैष्णवान्वये ॥ एवमाचमनंकृत्वासाक्षान्नारापणोभवेत् ॥ ८५ ॥
केशवाद्याःपुराप्रोक्तावक्ष्येसंकर्षणादिकान् ॥ संकर्षणोवासुदेवःप्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ॥ ८६ ॥
पुरुषोत्तमाधोक्षजनृसिंहाश्रतथाच्युतः ॥ जनार्दनोपेन्द्रहरिविष्णवोहादशेरिताः ॥ ८७ ॥
एपांस्मरणमात्रेणतत्त्वज्ञानंविजृम्भते ॥ ८८ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥

अथद्वादशगुह्यैष्वैष्णवानामिहोच्यते ॥ गृहोपसर्पणंचैवतथानुगमनं हरेः ॥ १ ॥ भक्त्या
प्रदक्षिणंचैवपादयोःशाधनपुनः ॥ पूजार्थंपत्रपुष्पाणांभक्त्यैवोत्तारणं हरेः ॥ २ ॥ सतांच
रणसेवाचकरयोःशुद्धिरिष्यते ॥ तन्नामकीर्तनंचैवगणानामपिकीर्तनं ॥ ३ ॥ भक्त्याश्रीकृ
ष्णदेवस्यवचसःशुद्धिरिष्यते ॥ तत्कथाश्रवणंचैवतस्योत्सवनिरीक्षणं ॥ ४ ॥ श्रोत्रयोर्नेत्र
योश्चैवशुद्धिःसम्यगिहोच्यते ॥ पादोदकस्यनिर्माल्यमालानामपिधारणं ॥ ५ ॥ उच्यतेशि
रसःशुद्धिःप्रणतस्यहरेःपुनः ॥ आघ्राणंगंधपुष्पादेर्निर्माल्यस्यतपोधन ॥ ६ ॥ विशुद्धिः
स्याद्वैष्णवानांघ्राणस्यापिविधीयते ॥ पत्रपुष्पादिकंयच्चकृष्णपादयुगार्चितं ॥ ७ ॥ तदे
कंपावनंलोकेतद्विसर्वविशोधयेत् ॥ वृंदावनंततोध्यायेत्पूर्वोक्तेनैववर्त्मना ॥ ८ ॥ तन्मध्ये
स्वर्णभूमिंचध्यायेन्नवगृहंततः ॥ ततोऽगृहद्वारियजेत्पार्ष्णिकान्विभ्रशांतये ॥ ९ ॥ पूर्वद्वारित
तोऽगृहद्वारिसामान्यार्घ्याविशोधयेत् ॥ अख्येणशंखंप्रक्षाल्यलक्ष्मन्मंत्रेणप्रपूरयेत् ॥ १० ॥ मंत्रयेत्
प्रणवेनैवसामान्यार्घ्यमिदंस्मृतं ॥ द्वारिवाह्येयजेत्तत्रसर्वविभ्रोपशांतये ॥ ११ ॥ नंदंसुनंदंप्रा
ग्द्वारिदक्षेचंडप्रचंडकौ ॥ भद्रंसुभद्रंपश्चांतैवलंप्रबलमुत्तरे ॥ १२ ॥ द्वौद्वौविभ्रौप्रतिहारेपर
तोविनतासुतं ॥ प्रणवादिनमोतेननाममंत्रेणपूजयेत् ॥ १३ ॥ ततोऽक्षतान्समादायदक्षे
नाराचमुद्रया ॥ प्रक्षिपेदस्त्रमंत्रेणगृहंतर्विभ्रशांतये ॥ १४ ॥ अपसर्पतुतेभूतायेभूताभूमि

संस्थिताः ॥ येभूताविभ्रकर्तारस्तेनश्यंतुशिवाज्ञया ॥ १५ ॥ भूतसंघान्समुत्सार्यदक्षपा
दपुरःसरं ॥ ध्यायन्विष्णुं गृह्णाम्यंतःप्रविशेन्नतकंधरः ॥ १६ ॥ यजेत्तत्रैवब्रह्माणंवास्तुदोषोप
शांतये ॥ प्राङ्मुखःसंयतात्माचसंविशेद्दिहिहितासने ॥ १७ ॥ तथामृदासनेमंत्रोरुष्णा
जिनकुशोत्तरे ॥ काष्ठासनेभवेद्रोगोवंशोवंशक्षयोभवेत् ॥ १८ ॥ शिलासनेचवाग्रोधःपृष्ठ
वेमतिविभ्रमः ॥ धरण्यांदुःखसंभूतिःपीडनंराजतोभवेत् ॥ १९ ॥ पृथ्वीविष्णुकलांतत्वा
ततःपूर्वमुखोभवेत् ॥ गंधपुष्पादिपात्राणिस्वदक्षेचनिवेशयेत् ॥ २० ॥ दीपावलिचपरितोनै
वेद्यंपुरतो न्यसेत् ॥ पद्मासनंस्वस्तिकंवाआचार्यविधिनाविशेत् ॥ २१ ॥ ऊर्वोरुपरिवि
न्यस्यसम्यक्पादतलेउभे ॥ पद्मासनमिदंप्रोक्तंयोगिनां हृदयंगमं ॥ २२ ॥ जानूर्वोरंतरं
कृत्वासम्यक्पादतलेउभे ॥ ऋजुकायोविशेद्योगीस्वास्तिकंतत्प्रचक्षते ॥ २३ ॥ मंगलां
कुरपात्राणिचतुर्दिक्षुनिवेशयेत् ॥ आशीर्वाग्भिर्द्विजातीनांविष्णवंयागमारभेत् ॥ २४ ॥
शिष्यःसंवृणुयाद्रक्त्याआचार्यंभक्तितत्परः॥वासोलंकारविभवैर्वित्तशाठ्यविवर्जितः॥ २५ ॥
ऋत्विजोवृणुयात्तत्रदशपंचत्रयंतथा ॥ पुण्याहंवाचयित्वाथपंचघोषपुरःसरं ॥ २६ ॥ भूत
शुद्धिततःकुर्यात्सर्वात्मनिविशुद्ध्ये ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वायामेगुरुत्रयंयजेत् ॥ २७ ॥
गुरुचपरमादिचपरात्परगुरुंतथा ॥ दक्षपार्श्वेगणेशंचमूर्ध्निदेवंत्रिभावयेत् ॥ २८ ॥ ततोमं

उपमध्येतुस्फंडिलं गोमयांनुना ॥ उपलिप्ययथान्यायंतस्य मध्ये निधापयेत् ॥ २९ ॥ सूत्रं
 प्राक्प्रत्यग्रग्रं च विप्रादीर्वचनैः सह ॥ गुणितेनाभितो मत्स्यान्मध्यारंभ्य प्रविन्यसेत् ॥ ३० ॥
 तन्मध्ये स्थितया म्योदग्रं सूत्रं निपातयेत् ॥ ततो मध्यान्यसेद्धस्तमानमात्रं दिशं प्रति ॥ ३१ ॥
 सूत्रेषु मकरन्यस्येदष्टौवान्यतमः पुमान् ॥ सूत्राग्रमकरेभ्यश्चन्यसेत्कोणेषु मत्स्यकान् ॥ ३२ ॥
 कोणमत्स्यस्थिताग्राणि दिक्षु सूत्राणि पातयेत् ॥ ततो भवेच्चतुष्कोष्ठं चतुरस्रं तु मंडलं ॥ ३३ ॥
 तथाग्निमारुतं सूत्रनैः स्मृतेश्च पातयेत् ॥ प्राग्याम्यवरुणोदीच्य सूत्राग्रमकरेषु च ॥ ३४ ॥ नि
 हिताग्रलघ्नसूत्रं चतुष्के प्रतिपादयेत् ॥ एवं कृते भवेयुस्तैः कोणकोष्ठेषु मत्स्यकाः ॥ ३५ ॥ एते
 पुप्राग्वद्वरुणया म्योदीच्यानि पातयेत् ॥ षट्पंचाशत्पदानि स्युराधिकानि शतहयात् ॥ ३६ ॥
 षडातदाधो विभजेत् षडानि क्रमशः सुधीः ॥ षडैः षोडशैर्मध्ये पञ्चवृत्तत्रयान्वितं ॥ ३७ ॥ तैरष्ट
 चत्वारिंशद्भिः स्याद्राशी वीथिशोभितिः ॥ सहादशैः पदशतैः शोभाख्याः स्युश्चतुःपदाः ॥ ३८ ॥
 चतुष्पदाश्चोपशोभाः षट्पदैर्हारकोणके ॥ वृत्तवीथ्योरारचयेन्मध्ये सूत्रचतुष्टयं ॥ ३९ ॥ प्रा
 ग्याम्यवरुणोदीच्यातद्भवेद्राशि मंडलं ॥ कर्णिकायाः केशराणां दलसंधेर्दलस्य च ॥ ४० ॥
 दलाग्रवृत्तराशो नां वीथ्याः शोभोपशोभयोः ॥ वृत्तानि चतुरस्राणि व्यक्तं स्थानानि कल्पयेत्
 ॥ ४१ ॥ भवेन्मंडलमूर्द्धाद्धकर्णिका चतुरंगुला ॥ हयंगुलानि केशराणि संधिश्च चतुरंगुलः

॥ ४२ ॥ दलानां कणिकामानादग्रं ह्यंगुलकं भवेत् ॥ अंतरालं पृथग्दत्तत्रये ह्यंगुलमुच्यते
 ॥ ४३ ॥ ततश्च राशिचक्रं स्यात्स्वस्ववर्णविभूषितं ॥ राशिमंडलं कुर्यात्पद्मभिरष्टाभिरे
 ववा ॥ ४४ ॥ द्वात्रिंशदंगुलं स्येत्तत्परत्वात्तावदिष्यते ॥ दत्तचक्रमुशंत्येके चतुरस्रं तु तद्विदः
 ॥ ४५ ॥ यदि वा वर्तुलमवायुश्च द्वादशराशयः ॥ तस्युः पिपीलिकामध्यामां तु लिङ्गानि भा
 अपि ॥ ४६ ॥ चतुरस्रं भवेद्यस्माच्चक्रं द्वादशराशयः ॥ भवेयुः पंकजदलनिभा वा कथिता
 बुधैः ॥ ४७ ॥ तद्वह्नीरुचिरान् कुर्याच्चतुरःकल्पशाखिनः ॥ ललितानि रूढकुसुमान् दलप
 छवशोभितान् ॥ ४८ ॥ जलजैः स्थलजैः श्वापिसुमनोभिः समानितान् ॥ हंससारसकारं ड
 शुक्रभ्रमरकोकिलैः ॥ ४९ ॥ मयूरचक्रवाकाद्यैरारूढविटपैश्च तान् ॥ सर्वर्तुनिर्द्यतिकरान् वि
 लोचनमनोहरान् ॥ ५० ॥ तद्वह्निः पार्थिवं कुर्यान्मंडलं कृष्णकोणकम् ॥ मंडलानि तु तत्त्वज्ञो
 राश्यंतान्येव कारयेत् ॥ ५१ ॥ राश्यादन्यत्र च येत्प्रमाणादन्यमंडलं ॥ आवाह्यदेवतामन्या
 मर्चयत्यन्यदेवतां ॥ ५२ ॥ उभाभ्यां लभतेशापमंत्रातिरलदुर्मतिः ॥ कालात्मकस्य देवस्य
 राशे व्याप्तिमजानता ॥ ५३ ॥ कृतं समस्तं व्यर्थं स्यादज्ञेन ज्ञानमानिना ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
 राशान् साधयति न्यजेत् ॥ ५४ ॥ अवराणि च रूपाणि मंडलानि च मान्यधीः ॥ उपक्रमे
 दर्शयितुं होतुं वा सर्वदेवतां ॥ ५५ ॥ रजांसि पंचवर्णानि पंचद्रव्यात्मकानि च ॥ पीतशुक्लारु

णरुष्णश्यामान्येतानिभूतले ॥ ५६ ॥ हारिद्रंस्यात्तथापीतंतांडुलंचसितंभवेत् ॥ तथादो
 पारजःक्षारसंयुक्तंरक्तमुच्यते ॥ ५७ ॥ रुष्णंदग्धपलालोत्थंश्यामंविल्वदलादिकं ॥ सिते
 नरजसाकार्यासीमास्त्रेखाविपश्चिता ॥ ५८ ॥ अंगुलोत्सेधविस्ताराप्रशस्तासर्वकर्मसु ॥
 पीतास्यात्कार्णिकाशुक्लपीतरक्ताश्रुकेसराः ॥ ५९ ॥ जलान्यब्जस्यांतरालंश्यामचूर्णेनपूरयेत् ॥
 सितरक्तासितैर्वर्णैर्वृत्तत्रयमुदीरितं ॥ ६० ॥ नानावर्णविचित्रास्युश्वित्राकाराश्चवीथयः ॥
 द्वाशोभोपशोभास्युःसितरक्तनिशासिताः ॥ ६१ ॥ राशिचक्रावशिष्टानिकोणान्यग्रेषुया
 निवै ॥ पीठपादानितानिस्तुरसितान्यरुणानिवा ॥ ६२ ॥ अथारुणानिदलानिदलसंधिर
 चितानिवै ॥ असितारुणरजसाविहितान्यपरेजनाः ॥ ६३ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नारद
 प्रोक्ते अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 पंचगव्येनतद्रेहमंडलंचविशोधयेत् ॥ पलमात्रंदुग्धभागोगोमूत्रंतावदिष्यते ॥ १ ॥ घृतं
 चपलमात्रंस्याद्रोमपंतोलकद्वयं ॥ दधिप्रसृतिमात्रंस्यात्पंचगव्यमिदंस्मृतं ॥ २ ॥ अथ
 वापंचगव्यानांसमानोभागइष्यते ॥ मूलमंत्रेणसंमंथ्यकुशाग्रेणैवशोधयेत् ॥ ३ ॥ तेनसर्ववि
 शुद्धिःस्यात्सर्वपापनिकृंतनं ॥ महान्तिपातकान्येवकृत्वागव्यंपित्रेद्यदि ॥ ४ ॥ नाशयेत्पा
 नमात्रेणइत्थंचूर्वंदवेदिनः ॥ भूतशुद्धिततःकुर्याद्येनपूर्वफलंलभेत् ॥ ५ ॥ ओंनमोसुदर्श

नायेत्युक्तास्त्रेणचदेशिकः ॥ तालत्रयंसंविदध्यादूर्ध्वोर्ध्वचसमाहितः ॥ ६ ॥ दिग्बंधनंछोटी
 काभिर्दर्शभिःकारयेत्सुधीः ॥ ततस्तेनैवजनितंतेजोरक्षत्वितिस्मरेत् ॥ ७ ॥ विनिर्धायक
 रोस्वांकेउत्तानौपरिचितयेत् ॥ हुंकारेणसमुत्थायशक्तिंस्वाधारसंस्थितां ॥ ८ ॥ मुलाधार
 मथस्वाधिष्ठानंचमणिपूरकं ॥ अनाहतंविशुद्धंचआज्ञाचक्रंचचितयेत् ॥ ९ ॥ गुदेचध्वज
 मूलेचनामौलदयएवच ॥ कंठदेशेभ्रुवोर्मध्येयथाक्रममनुस्मरेत् ॥ १० ॥ चितयेत्पुनराधा
 रंकनकाब्जंचतुर्दलं ॥ तन्मध्येचितयेद्योनिंचद्राकार्गमिसमन्वितां ॥ ११ ॥ तदंतश्चितयेन्मं
 ब्रीजीवात्मानंसमाहितः ॥ जपाबंधूकसदृशंतडित्कोटिसमप्रभं ॥ १२ ॥ सूर्यकोटिप्रती
 काशंचंद्रकोटिसुशीतलं ॥ प्रदीपकलिकाकारंकुंडलिन्यासमंतथा ॥ १३ ॥ सुषुम्नावर्तम
 नासोऽहमितिमंत्रेणयोजयेत् ॥ सहस्रारेशिरःस्थानेपरमात्मनिदेशिकः ॥ १४ ॥ तत्रैवपंच
 भूतानिसंहारक्रमतस्तथा ॥ वाक्पाणिपादपायूपस्थावचनादानमेवच ॥ १५ ॥ गतिर्वि
 सर्गानंदश्चश्रोत्रत्वक्चक्षुरसनाः ॥ नासाशब्दस्तथास्पर्शरूपरसोऽपिगंधकः ॥ १६ ॥ तत्त्वा
 न्येतानिपंचविंशत्पुरुषेणवियोजयेत् ॥ अहंकारंमनोबुद्धिंचित्तंतत्रैवयोजयेत् ॥ १७ ॥
 बीजभावेनलीनानिसर्वाणिपरिचितयेत् ॥ धूम्रवर्णततोवायुबीजंपङ्क्तिदुलांछितं ॥ १८ ॥
 पूरयेदिडयावायुंसुधीःपोडशमात्रया ॥ मात्रायाश्चतुःपट्ट्याकुंभयेत्तसुषुम्णया ॥ १९ ॥

द्वात्रिंशन्मात्रयामंत्री रेचयेत्पिंगलाख्यया ॥ पूरयेदनयाचैवसंचित्यलीनमारुतं ॥ २० ॥
रक्तवर्णवन्निह्वीजं त्रिकोणं स्वास्तिकान्वितं ॥ तेन पूरकयोगेन मात्रया षोडशाख्यया ॥ २१ ॥
चतुःषष्ठ्या मात्रया चानिर्वहेत्कुंभकेन च ॥ वामपार्श्वे स्थितं पापपुरुषं कज्जलप्रभं ॥ २२ ॥ ब्रह्म
हत्याशिरस्कंच स्वर्णस्तेयभुजद्वयं ॥ सुरापानद्वेदायुक्तं गुरुतल्पकटिद्वयं ॥ २३ ॥ तत्संस
र्गिपदद्वंद्वमंगप्रत्यंगपातकं ॥ उपपातकरोमाणं रक्तस्मश्रुविलोचनं ॥ २४ ॥ खण्डचर्मध
रं क्रूरं कुक्षीतत्र विचिंतयेत् ॥ अंगुष्ठपरिमाणं त्वधोमुखं कृष्णवर्णकं ॥ २५ ॥ मूलाधारोत्थि
तेनैव वन्निह्वीजं निर्देहे च तं ॥ एवं संचित्य परितोद्वात्रिंशन्मात्रया ततः ॥ २६ ॥ भस्मना सहि
तं मंत्री रेचयेत्पिंगलाध्वना ॥ नामनाढ्यां चन्द्रवीजं कुंदेन्दुयुतसप्रभं ॥ २७ ॥ भालेन्दुर्विवे
संयोज्य ततः षोडशमात्रया ॥ सुपुष्ण्या चतुःषष्टिमात्रया वीजमैन्दवं ॥ २८ ॥ ध्यात्वाऽमृतम
योर्वृष्टिपंचाशद्वर्णरूपिणीं ॥ तया देहे विचिंत्यैवं मनसा पिंगलाध्वना ॥ २९ ॥ द्वात्रिंशन्मा
त्रयामंत्रीलं वीजेन दृढं तपेत् ॥ स्वस्थाने हंसमंत्रेण पुनस्तेनैव वर्त्मना ॥ ३० ॥ जीवंतत्वानि
चानीय स्वस्थाने स्थापयेत्ततः ॥ इति कृत्वा भूतशुद्धिमातृकान्यासमाचरेत् ॥ ३१ ॥ गौ
तम उवाच ॥ भूतशुद्ध्या वदन्नृकं रयशुद्धिः प्रजायते ॥ नात्मनः सर्वशुद्धीनां कारणं सा तु क
थ्यते ॥ ३२ ॥ न जीवस्य ब्रह्मणा च सहैक्यं तस्या नित्यशः ॥ न देहस्य तदारभ्य नित्यता तस्य

कथ्यते ॥ ३३ ॥ मनसोनापिबुद्धेश्वकस्यस्यादिहशोधनं ॥ इत्यादिसंशयंछिधित्वाहिब्रह्म
 समःस्वतः ॥ ३४ ॥ नारदउवाच ॥ शरीराकारभूतानांभूतानांयद्विशोधनं ॥ अव्ययब्रह्म
 संयोगाद्भूतशुद्धिरियंमता ॥ ३५ ॥ अंतःकरणमध्येतुज्योतिरात्माप्रवर्तते ॥ लिंगदेहंतुतंप्रा
 दुर्योगिनस्तत्त्ववादिनः ॥ ३६ ॥ तस्यशोधनमात्रेणसर्वशुद्धिःप्रजायते ॥ तदेवविश्वज
 नकःकारणजन्मकारणं ॥ ३७ ॥ तद्वियोगेभवेन्मुक्तिर्नान्यथाजन्मकोटिभिः ॥ इत्येतत्क
 थितं सर्वपुरुषार्थस्यनिर्णयं ॥ ३८ ॥ योगाद्यन्यासयोगेनमंत्राभ्यासेननाशयेत् ॥ भूतशुद्धि
 विधायेत्ययोगीस्याद्देशिकोत्तमः ॥ ३९ ॥ न्यासदेहस्यसन्नाहंविदधतीतानुपूर्वशः ॥ भूतशुद्धि
 मातृकाचकेशवाद्यातथाचसा ॥ ४० ॥ तत्त्वन्यासंतथाकुर्यात्प्राणायामस्ततःपरं ॥ पीठ
 न्यासंतथाकृत्वादशतत्वंतथाचरेत् ॥ ४१ ॥ विष्णुपंजरनामानमित्युक्तःक्रमसंग्रहः ॥ तथा
 प्यस्थापनंकुर्याद्यथावदनुपूर्वशः ॥ ४२ ॥ स्ववामाग्रेचतुरस्रमंडलंपरिचितयेत् ॥ पुष्पैर
 म्यर्च्यतन्मंत्रोक्तत्राधारंप्रतिष्ठयेत् ॥ ४३ ॥ 'मैवन्हिमण्डलायनमो' मंत्रोयंतस्यचेप्यते ॥ दत्ता
 कारेणतत्रैववन्हेर्दशकलायजेत् ॥ ४४ ॥ धूम्राचिरूप्माज्ज्वलिनीज्ज्वालिनीविस्फुलिंमि
 नी ॥ सुश्रीःसुरूपाकपिलाहव्यकव्यवहाअपि ॥ ४५ ॥ वन्हेर्दशकलाःप्रोक्ताःसर्वधर्महि
 तप्रदाः ॥ शंखमन्त्रांभसाप्रोक्ष्यस्थापयेत्तत्रमंत्रवित् ॥ ४६ ॥ 'ॐ अर्कमंडलायनमो' इत्येवंपरि

पूजयेत् ॥ वृत्ताकारेण तत्रैव कलाद्वादश पूजयेत् ॥ ४७ ॥ 'कभंतपिन्यै' इत्युक्त्वा 'स्वंवंतापि
निकांतथा ॥ गंधमुच्चार्य धूम्रायेन मौतं परिपूजयेत् ॥ ४८ ॥ घंपं मरीचिमुच्चार्य ढं नं ज्व
लिनिकांतथा ॥ चंधं रुचिसमभ्यर्च्य छंदं सुपुष्पां पूजयेत् ॥ ४९ ॥ जं थं च भोगदायुक्तं पूज
येत् कुसुमाक्षतैः ॥ संतं विश्वांसमभ्यर्च्य चणं च बोधिर्नान्यसेत् ॥ ५० ॥ टं धं धारिणिकांत
हत्तं उं क्षेमां प्रपूजयेत् ॥ आदित्यस्य कलाः पूज्या पूर्ववत्सलिलादिभिः ॥ ५१ ॥ नमो ते
नैवमन्त्रेण चतुर्थप्रत्ययान्विताः ॥ एवं शं खं समभ्यर्च्य कलाः सौर्यो धनप्रदाः ॥ ५२ ॥ वि
लोममातृकां जप्त्वा स्वष्टं मंत्रं तथा सुधीः ॥ पयसा तीर्थजेनैव पूरयेच्छं स्वमुत्तमं ॥ ५३ ॥ ऊमि
त्यक्षरमन्त्रेण चंद्रं तत्र प्रपूजयेत् ॥ अमृतामानदा पूपा तुष्टिः पुष्टीरतिर्धृतिः ॥ ५४ ॥ शशि
नीचंद्रिका कांतिज्योत्स्ना श्रीनीतिरंगदा ॥ पूर्णाऽपूर्णा मृताचेति कलाः षोडशकामदाः ॥ ५५ ॥
षोडशस्वरयोगेन नमो तेन प्रपूजयेत् ॥ तत्राक्षतादिपुष्पाणिसदूर्वाणि विनिक्षिपेत् ॥ ५६ ॥
यामेनाच्छाद्य हस्तेन षडंगं दक्षहस्ततः ॥ दशरुत्वोजपेन्मूलं गालिनीं शिखयान्यसेत् ॥ ५७ ॥
करौ प्रसार्य चान्योन्यं सपुटक्रमयोगतः ॥ प्रयोज्य दक्षिणांगुष्ठं तथा वामं कनिष्ठया ॥ ५८ ॥
वामयादक्षिणांगुष्ठं मुद्रेयं गालिनीमता ॥ अर्घ्यस्य फलदा प्रोक्ता शंखस्योपरि चालिता ॥ ५९ ॥
गंधादिभिः समभ्यर्च्य रुक्मिणाख्यं धाम योजयेत् ॥ अम्बेणैव तु संरक्ष्य धेनुं योनिं प्रदर्शयेत् ॥ ६० ॥

तदक्षिणे तु शंखस्य ताम्रं वामाति कंतथा ॥ प्रात्रमेकं निधाया धत्तथा तोयेन पूरयेत् ॥ ६१ ॥
 ताम्रपात्रं च विप्रपेविष्णोरतिप्रियं मतं ॥ तथैव सर्वपात्राणां मुख्यं शंखं प्रकीर्तितम् ॥ ६२ ॥
 मृत्पात्रं च तथा प्रोक्तं स्वर्णं वाराजतंतथा ॥ पंचपात्रं हरेः शुद्धं नान्यंतत्र नियोजयेत् ॥ ६३ ॥
 मुख्यपात्रोद्धृतं तोयं किंचित्तत्र प्रयोजयेत् ॥ तेनामृतेन सर्वत्र द्रव्यं मंत्रमयं भवेत् ॥ ६४ ॥
 ततो धर्मादिभिर्मन्त्री गात्रेषु पीठानि विन्यसेत् ॥ गंधाक्षतैः सुकुसुमैः पवित्रैर्जलयोजितैः ॥ ६५ ॥
 इति पीठं समभ्यर्च्य ध्यायेन्मन्त्रात्मदेवतां ॥ मूलादिग्रहं रंभ्रांतं विसर्तंतु स्वरूपिणीं ॥ ६६ ॥
 कुंडलीं च विधातव्यं तथा बीजाक्षरं त्रिधा ॥ तुरीयां कुंडलीं मूर्च्छिवा सुदेवं तुरीयकं ॥ ६७ ॥
 लकारं मूलदेशे च द्रवत्स्वर्णनिभं स्मरेत् ॥ मूलादिहृदयं पावत्त्वं हि कुंडलिनीं तथा ॥ ६८ ॥
 हृदये कामबीजं च सूर्यायुतसमप्रभां ॥ हृदयाद्रलपर्यंतं ध्यायेदध्याकुलः सुधीः ॥ ६९ ॥ भूम
 ध्याद्ग्रहं रंभ्रांतं मायाविदुद्युतिप्रभां ॥ चंद्रकुंडलिनीं तद्दत्तवदमृतविग्रहां ॥ ७० ॥ विंदुना
 दमयंत्रा सुदेवं विदं तुरीयकं ॥ देशकालाद्यवाच्छिन्नं सर्वतेजो मयं स्मरेत् ॥ ७१ ॥ तुर्यकुंड
 लिनीं तद्दत्तेव लांज्ञानविग्रहां ॥ एवं ध्यात्वा पुनर्बीजं संपूर्णमनसा स्मरेत् ॥ ७२ ॥ चिदानं
 दमयं स्वच्छं एकात्मकं तथा गुरोः ॥ ७३ ॥ ध्यात्वा ध्यात्वा पुनर्ध्यात्वा सहजानंदविग्रहं ॥
 विदं च्युतसुधाभिस्तुतर्पयेच्च पुनः पुनः ॥ ७४ ॥ अंतर्याग इति प्रोक्तो जीवन्मुक्तिप्रदायकः ॥

मुनीनांचमुमुक्षूणामधिकारोऽत्रकेवलं ॥ ७५ ॥ अथवामानसेद्रव्यैः प्रकटैरपिसंयजेत् ॥ ध्या
त्वाद्दत्तपद्ममध्येतुवासुदेवयथोदितं ॥ ७६ ॥ स्वागताद्यैरुपचरेत्पाद्याद्यैर्वस्त्रभूषणैः ॥ गंध
पुष्पैर्धूपदीपैर्नैवेद्यैर्विधिनामुना ॥ ७७ ॥ पुष्पांजलीन्ततोदत्वावनमालांनिवेदयेत् ॥ अथवा
वाचसंभूतैः प्रकटैरर्चयेत्प्रभु ॥ ७८ ॥ स्वागताद्यैर्नैवेद्यांतैरात्माभेदेनपूजयेत् ॥ चंदनाग
रुनिष्यंदचर्चितांगःस्वयंगुरुः ॥ ७९ ॥ विष्णुपंजरमन्त्रेणतत्तत्स्थानेविधानावित् ॥ रचये
त्तिलकंभक्त्याप्रशीपकलिकानिभं ॥ ८० ॥ पुष्पांजलिंपंचकृत्वोदिधिवत्तनुयाद्गुरुः ॥ तुल
सीयुगुलंपादहृयेदक्षिणवामके ॥ ८१ ॥ हस्तादियुगलेपार्श्वहृयेगंधहृयान्वितं ॥ पद्मयु
ग्मंमूर्द्धदेशेमूलेनदक्षवामके ॥ ८२ ॥ पङ्क्तिभिःसर्वतनौन्यसेत्पुनःसर्वैश्चसर्वतः ॥ एव
चांजलिःप्रोक्तोहरिसान्निध्यकारकः ॥ ८३ ॥ श्रीखंडदक्षिणेदद्यात्सितपुष्पेणसंयुतं ॥
मूर्द्धदेशेपद्मयुग्मंगंधयुक्तानिवेदयेत् ॥ ८४ ॥ हृदयेऽसितपुष्पंचकस्तूरीरमसंयुत ॥ वामे
गेचंदनंदद्यात्तथारक्तेनसंयुतं ॥ ८५ ॥ सर्वपुष्पांजलिंदद्यात्सर्वगंधसमान्वितं ॥ दक्षि
णेवासुदेवाख्यंस्वच्छचैतन्यमव्ययं ॥ ८६ ॥ वामेचरुक्मिणिनित्यांरजोगुणमयींशुभां ॥
तेनसत्त्वरजोरूपंस्वात्मानर्चितयेद्गुरुः ॥ ८७ ॥ मूलमंत्रंजपन्बुध्यासुपुष्णामूलदेशके ॥
मंत्रार्थतस्यचेतन्यंत्रीजंन्यत्वापुनःपुनः ॥ ८८ ॥ उदयादिलयांतंचमंत्रमेवसमभ्यसेत् ॥

उदयःशब्दरूपश्चलयश्चार्थःप्रकीर्तितः ॥ ८९ ॥ ज्ञातृज्ञानविभागेनतन्मयोभवगौतम ॥
मनःसंहरणंशौचंमौनंमंत्रार्थचिंतनं ॥ ९० ॥ अव्यग्रस्त्वमनिर्वेदंजपसंपत्तिहेतवः ॥ एवमे
कथितंसम्यक्त्रिविधंयजनक्रमम् ॥ ९१ ॥ यान्कृत्वासंप्रदायेनमंत्रीवांछितमश्नुते ॥
अथमंडलमध्येतुपूजनंवाह्यगोचरं ॥ ९२ ॥ आरभेत्प्रकटैर्द्रव्यैर्नानारससुविस्तरैः ॥ पा
चाध्याचिमनीयानिपात्राणिचस्वदक्षिणे ॥ ९३ ॥ संस्थाप्यउक्तद्रव्येणपूजितानितुदेशिकः ॥
अर्घ्यंरयत्रीणिपात्राणिपायस्यापित्रयंभवेत् ॥ ९४ ॥ तथाचाचमनीयानिपात्राणिचविभा
गशः ॥ तथाकारणदौर्वल्यादेकमेवप्रचक्षते ॥ ९५ ॥ पूरयेद्दिधिनामंत्रीमंडलंशुभतंदुलैः ॥
शुद्धैस्त्रैशक्तैःसम्यक्पावत्पंकजमंडलं ॥ ९६ ॥ कुशांन्विस्तीर्यतत्रैवपंकजंविष्टरान्वितं ॥
पुष्पाणिचविकीर्याधकुंमस्थापनमाचरेत् ॥ ९७ ॥ हैमंरौप्यंताम्रमयंमार्तिकंवास्वशक्तितः ॥
वित्तशाल्यंनकुर्वीतकृतेऽनिष्टमवाप्नुयात् ॥ ९८ ॥ द्वात्रिंशदंगुलंकुंभंविस्तारोन्नतशालिनं ॥
पोडशद्वादशांगुल्यमतोन्यूनंनकारयेत् ॥ ९९ ॥ पौरखीनिर्मितेःसूत्रैर्विधिवत्त्रिगुणीकृते ॥
तेनसंवेष्ट्यपरितोयथानक्षरतेक्काचित् ॥ १०० ॥ भग्नेमृत्युःसाधकस्यक्षरणेचापदांपदं ॥ त
स्मादोपंप्रविज्ञायकुर्यात्सर्वमतंद्रितः ॥ १०१ ॥ प्रक्षाल्यतत्तन्मंत्रेणगंधैःपरिमलान्वितैः ॥
वेदविद्भिर्द्भिजैःसाद्धंस्थापयेत्तारमुच्चरन् ॥ २ ॥ दुग्धदक्षत्वचांतोयेरथवाप्यक्षरौपधैः ॥ वि

गुग्गुलुगंधाष्टके शीथतीर्थोदकैस्तु पूरयेत् ॥ ३ ॥ चंदनागरुहीवेरकुष्ठकुंकुमरोचनाः ॥ जयमा
 सीमुरामिति विष्णुगंधाष्टकं स्मृतं ॥ ४ ॥ गंधाष्टकमिदं द्वाविंशोऽंशः सान्निध्यकारकं ॥ वह्नि
 रूपमथाधारं कलाभिः सह पूजयेत् ॥ ५ ॥ तथा सूर्यमयं कुंभं तत्कलाभिः प्रपूजयेत् ॥ जलं
 सोममयं तद्दत्तकलाभिश्च समर्पयेत् ॥ ६ ॥ तेजस्वयमिदं प्रोक्तं जलं तदात्मकं स्मृतं ॥ विलो
 ममातृकावर्णैः सर्वत्र पूरणं स्मृतं ॥ ७ ॥ तथामूलं सनुचार्य्य पूरयेद्दिगतामयः ॥ तीर्थमन्त्रे
 ण तीर्थानियोजयेत्सूर्यमंडलान् ॥ ८ ॥ बृहच्छंखं तथा स्थाप्य स्वपुरोभाग एवाहि ॥ तथा धारं
 प्रतिष्ठाप्य पूजयेद्बृहस्पतिमंडलम् ॥ ९ ॥ ततः शंखं प्रतिष्ठाप्य सूर्यात्मकमथार्चयेत् ॥ प्रादाक्षि
 ण्यक्रमेणैव कलाः सर्वत्र पूजयेत् ॥ १० ॥ विलोममातृकां जस्वा तथा मंत्रं प्रपूरयेत् ॥ तत्र चं
 द्रकलाः पूज्य प्राणस्थापनपूर्वक ॥ ११ ॥ आवाहनादिकं कृत्वा कला एकैकशः क्रमात् ॥
 तं पूज्य विधिवद्दिहान् देवसान्निध्यहेतवे ॥ १२ ॥ प्रणवांशोद्भवाः सम्यक् कलास्तत्र प्रपूजयेत् ॥
 स्थापनं ते पूसंयोज्य गंधपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १३ ॥ एकैकामृचं वदन् मंत्री तत्र तत्र जलं क्षिपेत् ॥
 पाथस्ते जोमयं तत्र योजयेद्गुरुसत्तमः ॥ १४ ॥ प्रथमं प्रकृतौ हंसः प्रतद्दिष्णुरनंतरं ॥ च्यवंकं
 तु वृत्तीयः स्पात्ता हि प्रासोचतुर्थकम् ॥ १५ ॥ विष्णुर्योनिं कल्पयतु पंचमं परिकीर्तितं ॥ ऋषे
 चकमिदं प्रोक्तं प्रणवांशस्वरूपकं ॥ १६ ॥ तारस्य पंचभेदेभ्यः पंचाशद्दर्शनाः कलाः ॥ स

ॐ षिक्काद्विःस्मृतिर्मेधाकांतिर्लक्ष्मीर्युतिःस्थिरा ॥ १७ ॥ स्थितिःसिद्धिरितिप्रोक्ताकचवर्गग
ताःकैमान् ॥ अकाराद्ब्रह्मणोत्पन्नास्तत्तच्चामिकरप्रभाः ॥ १८ ॥ एताःकरधृताक्षस्त्रकपंक
जद्वयकुण्डिकाः ॥ जराचपालिनीशांतिरीश्वरीरतिकामिके ॥ १९ ॥ वरदाह्लादिनीप्रीति
दीर्घाःस्युष्टतवर्गजाः ॥ उकाराद्दिष्णुनोत्पन्नास्तमालदलसन्निभाः ॥ २० ॥ अभीतिदरच
क्रान्जवाहवःपरिकीर्तिताः ॥ तीक्ष्णरौद्रीभयानिद्रातन्द्राक्षुहोधिनीक्रिया ॥ २१ ॥ उत्ता
रिणीमृत्युरेताःकथिताःपयवर्गजाः ॥ रुद्रेणमार्णादुत्पन्नाःशरच्चंद्रनिभप्रभाः ॥ २२ ॥ उ
हहंल्योऽभयंशूलंकपालंवाहुभिर्वलं ॥ ईश्वरेणोदिताविंदोःपीताश्वेतरुणासिता ॥ २३ ॥
अनंताश्रपवर्णस्थाजपाकुसुमसन्निभाः ॥ अभयंहरिणंठंकंदधानावाहुभिर्वरं ॥ २४ ॥ नि
रुत्तिःसंप्रतिष्ठास्याद्द्विधाशांतिरनंतरं ॥ इंधिकादिपिकाचैवरेचिकामोचिकावरा ॥ २५ ॥ सू
क्ष्माऽसूक्ष्मामृताज्ञानामृताचाप्यायनीतथा ॥ व्यापिनीव्योमरूपास्युरनंताःस्वरशक्तयः ॥ २६ ॥
सदाशिवेनसंजातानादादेताःसितत्विपः ॥ अक्षस्त्रकपुस्तकगुणाःकपालवरतर्जनीः ॥ २७ ॥
तत्तत्कलाःसमावाह्यकृत्वाप्राणस्यसंयमं ॥ संपूज्यगंधपुष्पाद्यैस्तस्यांतेजलमाहरेत् ॥ २८ ॥
कुंभेजस्त्रयकलाअष्टत्रिंशज्जपन्ततः ॥ यजेत्कालश्चपंचाशत्प्रणवांशसमुद्रवाः ॥ २९ ॥
कम्पचक्रंप्रजप्याथेजपेन्मूलमनुंतथा ॥ चतुर्णवतिमंजोऽयंदेवसानिध्यकारकः ॥ ३० ॥ नव

रत्नंतद्देवनिक्षिपन्मातृकाजपन् ॥ नववर्गमयोचाद्यानवरत्नंतदात्मकं ॥ ३१ ॥ वज्र
 मौक्तिकपुष्परागंविद्रुमंपद्मरागकम् ॥ नीलंमरकतंचैवमाणिक्यंस्वर्णमेवच ॥ ३२ ॥ नव
 रत्नमितिप्रोक्तंसर्वदेवाश्रयंमहत् ॥ स्थापयेद्विधिनामंत्रीचपकंपालसंयुतं ॥ ३३ ॥ विष्टरं
 तन्मुखेदत्वाप्रदद्यात्पंचपल्लवं ॥ शुद्धेनक्षौमयुग्मेननिर्मलेनांगुकेनवा ॥ ३४ ॥ वेष्टयेद्वि
 धिनामंत्रीसर्वाश्रययथाभवेत् ॥ बहुमालांततोदद्यात्गंधंचसुमनोहरं ॥ हरिमावाहयेत्तत्रला
 यायांकल्पशाखिनः ॥ १३५ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नवमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ४
 अधपुष्पांजलिकरोमंत्रीसंयमितेन्द्रियः ॥ हृत्पद्मसंस्थितंतेजःकुंडल्यासहमेलयेत् ॥ १ ॥
 चिदानंदघनंशुद्धंसर्वतेजोमयंस्मरन् ॥ पञ्चक्रमेदनैनैवउन्मन्यासहयोजयेत् ॥ २ ॥ जी
 वानंदमयंतत्तुप्राप्तमैश्वर्यमद्भुतं ॥ आराध्यमानसैर्द्रव्यैर्वृहन्नासापुटःकमान् ॥ ३ ॥ करस्थ
 मातृकांभोजेचैतन्यंयोजयेच्चतत् ॥ कुभमध्येमंत्रमूर्तिमावाह्यपरिपूजयेत् ॥ ४ ॥ 'कृष्णक
 ष्णमहायोगीन्सर्वसत्त्वत्वादिस्थित ॥ सर्वत्रसर्वगब्रह्मन्कृपयासन्निधोभव' ॥ ५ ॥ मंत्रेणाने
 नसंस्थान्यतत्तन्मुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ ऊर्ध्वंजलिमधःकुर्यादेवमावाहनीमता ॥ ६ ॥ सेयंतुविप
 रीतास्यान्मुद्रास्थापनकर्मणि ॥ बाह्यांगुष्ठद्वयेमुष्टिमुद्रास्यात्सन्निधायिनी ॥ ७ ॥ अंगुष्ठ
 गर्भिणीचैवमुद्रास्यात्सन्निधोधिनि ॥ अन्योन्यतर्जनीयुग्मभ्रमणादवगुंठिनी ॥ ८ ॥ आ

४ वात्यपंचमुद्राभिः प्राणस्थापनमाचरेत् ॥ पाशाकुंशपटांशक्तिस्ततो हंसमनुवदेत् ॥ ९॥ कृ
 णप्राणा इह प्राणाः कृष्णजीविहस्थितः ॥ तस्य सर्वेन्द्रियाण्युक्त्वा वाङ्मनश्चक्षुरित्यथ ॥ १० ॥
 इहागत्य सुखंचिरं तिष्ठंतु स्वाहया पुनः ॥ अयं प्राणमनुप्रोक्तः सर्वजीवप्रदायकः ॥ ११ ॥
 अनेन तु विहीना ये निर्जीवा मनवः स्मृताः ॥ रहस्यं चास्य गुरुतस्तत्त्वतो ज्ञानवैभवात् ॥ १२ ॥
 किञ्च सिद्ध्यति विप्रपदैः शिकस्य न चान्यथा ॥ मातृकां केशवाख्यं च तत्त्वसन्त्यसनेन वै ॥ १३ ॥
 करांगन्यासंतत्त्वानां न्यसनात् सन्निधिर्भवेत् ॥ सर्वात्मा सर्वगो देवो मंडलाधारधिष्ठितः ॥ १४ ॥
 शालग्रामे मणौ यंत्रे मंडले प्रतिमा सुच ॥ नित्यपूजाहरेः कार्या न तु केवलभूतले ॥ १५ ॥ गं
 डक्याश्चैकदेशे च शालग्रामस्थलं महत् ॥ पापाणं तद्भवं यावत्तच्छालग्राममिति स्मृतं ॥ १६ ॥
 शालग्रामशिलास्पर्शात्कोटिजन्मा घनाशनं ॥ किंपुनर्यजनंतत्र हरिसानिद्वयकारकं ॥ १७ ॥
 शालग्रामैकयजनाच्छतलिंगफलं लभेत् ॥ बहुभिर्जन्मभिः पुण्यैर्यदि कृष्णाशिलां लभेत् ॥
 १८ ॥ गोष्पदेन च चिन्हेन तेन पूतो भवेन्नरः ॥ कामक्रोधादिदोषोत्थं सर्वदुःखं लयं व्रजेत् ॥
 १९ ॥ यंत्रनिर्धारणे तस्मिन् देवः प्रीणाति पूजितः ॥ पञ्चमष्टपलांश्च चतुरस्रं सुलक्षणं ॥ २० ॥
 चतुर्दशसमायुक्तं कामगार्भितकर्णिकं ॥ सामान्ययंत्रमुद्दिष्टमष्टादशाक्षरेशृणु ॥ २१ ॥ चतु
 रस्रं चतुर्दशं पञ्चमष्टदशान्वितं ॥ पट्टकोणमध्यकामाख्यं सप्तदशार्णवेष्टितं ॥ २२ ॥ पडक्ष

रंनुवरपट्टकोणोविलिखेत्ततः ॥ एतद्यंत्रंमहायंत्रंरूपयाकथितंतव ॥ २३ ॥ अस्यविज्ञान
मात्रेणकृष्णात्मासाधकोभवेत् ॥ अखंडमंडलाकारव्याप्यविश्वविजृम्भते ॥ २४ ॥ सर्वदे
वमययेनतेनमंडलमुच्यते ॥ प्रतिमाकृष्णदेवस्ययत्नतःकारयेत्सुधीः ॥ २५ ॥ शिल्पिना
कृष्णभक्तेनविश्वकर्माक्तवर्त्मना ॥ दशपंचांगुलामुख्यामध्यमाद्वादशांगुला ॥ २६ ॥ अ
ष्टांगुलाऽधमासातुन्यूनाधिक्यंनकारयेत् ॥ अज्ञानाद्वाप्रमादाद्वायदिकुर्यान्नराधमः ॥ २७ ॥
प्रतिष्ठाविफलातस्यपूजननिष्फलंभवेत् ॥ मानांगुलविहीनायाप्रतिमायत्रतिष्ठाति ॥ २८ ॥
राजानंपीडयत्तेपांगृहस्थोनरकं व्रजेत् ॥ मानांगुलेनसाकार्यानान्यथामुनिसत्तम ॥ २९ ॥
काश्मीरीज्ञानदाप्रोक्तास्वर्णजापिचमुक्तिदा ॥ संपत्प्रदाशिलाजातारत्नजाबहुभक्तिदा ॥
३० ॥ वैरीस्तम्भनदालोहीपैत्तलीशत्रुनाशिनी ॥ ताम्रीधर्मविद्वद्धिचकरोतिबहुसौख्यदा ॥
३१ ॥ मृण्मयीसौख्यदाप्रोक्ताप्रतिमाशुभलक्षणा ॥ भोगदामोक्षदासातुप्रतिमाकथितात
व ॥ ३२ ॥ लेप्यालेख्यादिधाचापिप्रतिमापरिकीर्तिता ॥ पर्वताग्रेनदीतीरेचत्वरेगोष्ठभू
मिषु ॥ ३३ ॥ समुद्रकूलेऽरण्येवामानहीनानदूपणं ॥ कृष्णप्रतिकृत्तिकुर्यादिव्यांवरसुचिन्हि
तां ॥ ३४ ॥ समाहितस्ततोमंत्रोपूजयेदुपचारकैः ॥ षोडशोपचारमंत्रेणमंत्रीसर्वसमृद्धये ॥
॥ ३५ ॥ यस्यदर्शनमिच्छंतिदेवाब्रह्महरादयः ॥ कृपयादेवदेवेशमदग्रेसन्निधोभव ॥ ३६ ॥

तस्यतेपरमेशानआगतंस्वागतंभवेत् ॥ कृतार्थोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मिसफलंजीवितंतुमे ॥ ३७ ॥
 यदागतोऽसिदेवेशचिदानंदमयोऽव्ययः ॥ अज्ञानाद्वाप्रमादाद्वावैकल्यात्साधनस्यच ॥ ३८ ॥
 यदपूर्णंभवेत्कृत्यंतत्सर्वपूर्णतानय ॥ त्वदंशस्यममेशानकृपयाऽभिमुखोभव ॥ ३९ ॥ पादे
 श्यामाकदुर्वाद्भिर्विष्णुक्रांताद्भिरिष्यते ॥ यद्भक्तिलेशसंपर्कात्परमानंदसंभवं ॥ ४० ॥ तस्य
 तेपरमेशानपाथंशुद्धायकल्पते ॥ जातीलवंगकंकोलैर्दद्यादाचमनीयकं ॥ ४१ ॥ स्वधाम
 न्त्रेणमतिमान्स्मृत्वावैदक्षिणेकरे ॥ वेदानामपिवेद्यायदेवानांदेवतात्मने ॥ ४२ ॥ आचम
 नंकल्पयामिस्वधातुशुद्धिहेतवे ॥ गंधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रतिलसर्पपैः ॥ ४३ ॥ दूर्वाभिर्देव
 शिरासिशिरोमन्त्रेणचार्पयेत् ॥ तापत्रयहरं दिव्यं परमानंदलक्षणं ॥ ४४ ॥ तापत्रयविमो
 क्षायतवार्घ्यकल्पयाम्यहं ॥ घृतमधुदधिपुक्तंमधुपर्कस्वधांवुना ॥ ४५ ॥ सर्वकालुष्यहीना
 यपरिपूर्णस्वधात्मकं ॥ मधुपर्कमिदं देवकल्पयामिप्रसीदमे ॥ ४६ ॥ मुखेचाचमनंदयात्के
 वलेनजलेनच ॥ उच्छिष्टोऽप्यशुचिर्वापियस्यस्मरणमात्रतः ॥ ४७ ॥ शुद्धिमाप्नोतितस्मैते
 पुनराचमनंत्विदं ॥ चंद्रचंदनकाश्मीरजलैःस्नानंविधीयते ॥ ४८ ॥ परमानंदबोधाब्धिनिम
 ग्ननिजमूर्तये ॥ सांगोपांगमिदंस्नानंकल्पयामिहमर्हते ॥ ४९ ॥ पीतांबरयुगंदद्याद्यथाश
 क्तिपरिष्कृतं ॥ मायांवितनुतेजन्मनिजगुहोरुतेजसे ॥ ५० ॥ निरावरणविज्ञानवासस्तेक

लपयाम्यहं ॥ उत्तरीयंततोदद्याहासोर्धनियमान्वितं ॥ ५१ ॥ यमाश्रित्यमहामायाजगत्स
 मोहिनीसदा ॥ तस्मैतेपरमेशायकल्पयाम्युत्तरीयकं ॥ ५२ ॥ यज्ञसूत्रंततोदद्यादथवा
 स्वर्णनिर्मितं ॥ यस्यशक्तित्रयेणेदसंप्रोतमाखिलंजगत् ॥ ५३ ॥ यज्ञसूत्रायतस्मैतेयज्ञसूत्रं
 प्रकल्पयेत् ॥ हाराद्याभरणंदद्यात्स्वर्णरत्नसमन्वितं ॥ ५४ ॥ शुभायसुंदरांगायसत्यसत्या
 श्रयायते ॥ भूषणानिविचित्राणिकल्पयामिसुरार्चितं ॥ ५५ ॥ अप्यर्पितंजलंदद्यादुपचारांत
 रांतरे ॥ समस्तदेवदेवेशसर्वतृप्तिकरंपरं ॥ ५६ ॥ अखंडानंदसंपूर्णगृहाणजलमुत्तमं ॥
 चंदनागरुकर्पूरमिश्रोमंघडहोच्यते ॥ ५७ ॥ सर्वांगलेपयेत्तेनतापत्रयप्रशांतये ॥ परमा
 नंदसौख्यपरिपूर्णदिगंतरं ॥ ५८ ॥ गृहाणपरममंघंरूपयापरमेश्वर ॥ पंचपुष्पांजलिंदद्या
 त्पूर्वोक्तेनेववर्त्मना ॥ ५९ ॥ अन्यानपिचयोग्यानिपुष्पाणिवैष्णवेमनौ ॥ कमलेकरवीरेतु
 लस्योजातिकेतके ॥ ६० ॥ कल्हारचंपकंकुंदमंदारनागकेसरं ॥ नद्यावर्तमल्लिकांचसयूथीनवम
 ल्लिकां ॥ ६१ ॥ सौगधिकोत्पलेकोलकोरंडाशोकमर्जुनं ॥ वसंतींस्वर्णयूथींचमुनिपुष्पंसकेसरं ॥
 ॥ ६२ ॥ पञ्चामलकंशुङ्गकर्णिकारनिवेदयेत् ॥ पलाशादियथालाभंगोर्विदायसमर्पयेत् ॥ ६२ ॥
 मलिनंभूमिसंस्पृष्टंकुमिकेशादिदूषितं ॥ पर्युपितानिपुष्पाणिवर्जयेद्देवतार्चने ॥ ६३ ॥
 तिष्ठेद्दिनत्रयंशुङ्गपद्ममामलकंतथा ॥ तुलसीसर्वदाशुद्धातथाविल्वदलानिच ॥ ६४ ॥

दिभैकंकरविराणियोग्यानिचतपोधन ॥ तुरीयगुणसंयुक्तंनानारससमन्वितं ॥६५॥ आनं
दसौरभंपुष्पंगृह्यतामिदमुत्तमं ॥ मंत्रसंपुटितान्यसेन्मातृकां देववर्त्मनि ॥६६॥ तत्त्वन्यास
स्थलेनाम्नागंधपुष्पाक्षतैर्यजेत् ॥ पंचात्मिकायांपूजायांगणेशादीन्क्रमाद्यजेत् ॥ ६७ ॥
यदामध्येतुगोविदंआग्नेय्यांगणनायकम् ॥ नैर्ऋत्यांहंसमभ्यर्च्यऐशान्यांशिवमर्चयेत् ॥६८॥
वायव्यामर्चयेद्देवींभोगमोक्षसुखाप्तये ॥ गंधपुष्पादिभिर्मंत्रपिडंगंपूजयेत्ततः ॥ ६९ ॥ श
क्तौतुपूजयेत्सर्वमन्यथाकेवलंयजेत् ॥ अर्चयित्वागणेशादीन्विंशत्कृत्वोजपेन्मनुं ॥७०॥
विंशत्कृत्वोजपेन्मन्त्रंनमस्कृत्यसमापयेत् तत्तदंगेपडंगानिवक्ष्यमाणेनवायजेत् ॥ ७१ ॥
अग्नीशामुखायव्यमध्येदिक्षुक्रमाद्यजेत् ॥ आग्नेय्यांशिवकोणेचराक्षसेवायुकोणके ॥७२॥
मध्येदिक्षुचपूर्वादिअंगपट्कंसमर्चयेत् ॥ हारस्फटिककलापाञ्जनमुक्तावन्निरोचिपोलल
नाः ॥ अभयवरोद्यतहस्ताःप्रधानपुंसौगदेवताःकथिताः ॥७३॥ मुखस्थंवेणुमभ्यर्च्यवेणवे
नमइत्यथ ॥ हृदयेकौस्तुभंरत्नसूर्यायुतसमप्रभम् ॥७४॥ कौस्तुभायनमःप्रोक्त्वापूजयेत्तंस
माहितः ॥ तदधोवनमालांचचंद्रायुतसमप्रभाम् ॥ ७५॥ प्रणवंवनमालायैनमस्तन्मंत्रं
रितः ॥ श्रीवत्संकौस्तुभाधस्ताच्चतुर्थ्यंतंसमर्चयेत् ॥ ७६ ॥ सहस्रसूर्यसंकाशेकर्णमकर
कुंडले ॥ मकरकुंडलाभ्यांचनमश्वमंत्रंरितः ॥ ७७॥ किरीटमर्चयेन्मौलौसूर्यकोटिसमप्र

भम् ॥ सूर्यायुतसमाभासकिरीटायनमोवदेत् ॥ ७८ ॥ प्रणवादिरयंप्रोक्तःकिरीटस्यमह
 पिभिः ॥ प्रणवादिनमोतेनमनुनासर्वमर्चयेत् ॥ ७९ ॥ पूर्वादिदिक्समारभ्यप्रदक्षिणक्रमा
 यजेत् ॥ दामसुदामसुधामर्किकर्णोंगंधपुष्पकैः ॥ ८० ॥ अंतःकरणरूपास्तेरुष्णस्यपरि
 कीर्तिताः ॥ आत्माभेदेनतेपूज्यायथाऋष्णस्तथैवते ॥ ८१ ॥ लयांगमुक्तंदेवस्यभोगांगं
 शृणुगौतम ॥ अष्टौमहिष्योदेवस्यपुरादिप्रपूजयेत् ॥ ८२ ॥ प्रदक्षिणक्रमेणैवरुक्मिण्या
 यास्तुतामताः ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचसुशिलाचसुलक्षणा ॥ ८३ ॥ कालिंदीऋक्षजा
 नाग्रजितिश्चैवसुनंदका ॥ रुक्मिण्याद्याश्चाष्टशक्त्योऽत्यष्टौप्रकृतयःस्मृताः ॥ ८४ ॥ शु
 द्धकांचनदीसांगीरुक्मिणीरूढयौवना ॥ सितवस्त्रपरीधानावराभयकरांबुजा ॥ ८५ ॥ इयं
 लक्ष्मीपराशक्तिर्विश्वानुग्रहकारिणी ॥ श्रीऋष्णवदनांभोजमीलिताक्षिर्मधुव्रता ॥ ८६ ॥
 कलायकुसुमश्यामापीतांवरधराशुभा ॥ वराभयकरोपेताभुक्तयेमुक्तयेनृणाम् ॥ ८७ ॥
 सर्वाभरणभूषाढ्यासत्याख्याधारिणीस्मृता ॥ रत्नपूरकरावामेदक्षिणेवरदायिनी ॥ ८८ ॥
 अन्याश्चगौरश्यामाभाःक्रमेणपरिकीर्तिताः ॥ वराभयकराःसर्वाविचित्राभरणान्विताः ॥ ८९ ॥
 विलसत्पीतवसनाःऋष्णार्पितमनोमुखाः ॥ तद्वहिर्वसुदेवंचयशोदांदेवकींपुनः ॥ ९० ॥
 वसुदेवंहेमगौरश्यामवर्णाचदेवकीं ॥ यशोदांहेमसंकाशांरोहिणींचतथायजेत् ॥ ९१ ॥ वसु

देवोहेमगौरोवराभयकरांबुजः ॥ देवकीश्यामसुभगासर्वाभरणशोभना ॥ १२ ॥ सितव
 रपुगाव्याचसर्वेसितफलप्रदाः ॥ यशोदाहेमसंकाशासितवरूपयुगान्विता ॥ १३ ॥ सर्वा
 भरणसन्दीप्ताकुण्डलोद्भासितानना ॥ नंदगोपंस्वर्णवर्णवराऽभयकरंयजेत् ॥ १४ ॥ वर
 दाभयसंपुक्तंसमस्तपुरुषार्थदम् ॥ तथैववलदेवंचपूजयेत्कुंदसचिभं ॥ १५ ॥ हालालोलं
 नीलवस्त्रमेककुंडलिनंविभुं ॥ ततोयजेत्सुभद्रांचश्यामलारूढयौवनाम् ॥ १६ ॥ तद्वह्निर्वृ
 ष्णयःसर्वेगोपगोपीःसमर्चयेत् ॥ इंद्रनीलमुकुंदायांस्तद्वहिःपरिपूजयेत् ॥ १७ ॥ इंद्रनीलं
 मुकुंदंचतथानंदककच्छपौ ॥ पुष्करंशंखपद्मीचनिधयोऽष्टौप्रकीर्तिताः ॥ १८ ॥ तद्वहिःक
 ल्पवृक्षांश्चंद्रादींस्तद्वहिर्यजेत् ॥ इन्द्रमैरावतारूढंश्यामंवज्रधरंतथा ॥ १९ ॥ साधिपंस
 परीवारंतद्विशिपरिपूजयेत् ॥ अग्निहेमसमाभासंशक्तितोमरधारिणं ॥ १०० ॥ मेपारूढंश
 क्तियुक्तंतेजसांपतिमर्चयेत् ॥ दक्षिणेपितृदेवंचमाहिपोपरिसंस्थितं ॥ १ ॥ यजेद्दंडधरंचैव
 यमंपिण्याधिदैवतं ॥ राक्षसाधिपतिंतद्वनैर्ऋत्यांस्वङ्गधारिणं ॥ २ ॥ तुरगावस्थितंदेवंप
 रिवारैःसमर्चयेत् ॥ पाश्चात्येवरुणंशुक्लंमकरारूढमुज्ज्वलं ॥ ३ ॥ अपांपतिपाशधरंपरिवारैः
 सहार्चयेत् ॥ वायव्यांवायुदेवंचप्राणाधिपसमान्हयं ॥ ४ ॥ दक्षहस्तांकुशमेणवाहनंपरिपूज
 येत् ॥ शरदिंदुसमाभासंरूपयाशशलांचनं ॥ ५ ॥ सोमंसोमदिगाधीशंनरारूढंसमर्चयेत् ॥

ईशानं वृषभारूढं चंद्रायुतसमप्रभम् ॥ ६ ॥ रुद्राधिपं शूलहस्तं गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ इन्द्रे
 शानमध्यदेशे ब्रह्माणं हसवाहनं ॥ ७ ॥ हेमगौरं चतुर्वक्त्रं पद्महस्तं प्रपूजयेत् ॥ रक्षोवरुणयो
 र्मध्ये विष्णुं चक्रधरं शुभं ॥ ८ ॥ नागाधिपं सुपर्णचक्रविष्णुपारपदान्यजेत् ॥ वज्रादीनायुधा
 न्भद्रान्तेषां च बहिरर्चयेत् ॥ ९ ॥ यथा सिंधुसमद्रूतास्तरंगाभिन्नतां ययुः ॥ तथा कृष्णस
 मुद्रूता एते तादात्म्यतां गताः ॥ १० ॥ तद्धृत्पानेन च ते ध्येयाः साधकेन शुभं युना ॥ एवं सत्तावृ
 त्तिमयं देशिकः कृष्णमर्चयेत् ॥ ११ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च करेतस्य सुनिश्चिताः ॥ अथवा
 गदिकपतिभिस्तदस्त्रैरपि चार्चयेत् ॥ १२ ॥ एवं वास्वर्चयन् कृष्णं काममुत्तयोः सभाजनम् ॥
 एतद्यजनाऽशक्तश्चेत्कृष्णाष्टकेन पूजयेत् ॥ १३ ॥ श्रीकृष्णो वासुदेवश्च नारायणसमाब्धयः ॥
 देवकीनदनो यदश्रेष्ठो वा शोयतत्परम् ॥ १४ ॥ असुराक्रांतभूभारहारी धर्मस्य स्थापकः ॥
 एवं वा पूजयन् कृष्णं यथावित्तानुसारतः ॥ १५ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगानन्ते च हरितां व्रजेत् ॥
 अगुरुशीरगुग्गुलुसिताज्यमधुचंदनैः ॥ १६ ॥ सारांगारे विनिक्षिप्तैर्वस्तुभिर्धूपमाचरेत् ॥
 वनस्पतिरसोत्पन्नो गंधाढ्यो गंध उत्तमः ॥ १७ ॥ आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥
 वर्त्या कर्पूरगर्भिण्या सर्पिपातिलजेन वा ॥ संस्थाप्य स्वर्णपात्रादौ स्वदीप्तशिखया ततः ॥ १९ ॥
 अर्घ्योदकेन संस्कृत्य नंदजायनिवेदयेत् ॥ उत्तार्य दृष्टिपर्यंतं घंटां वामदिशि स्थितां ॥ २० ॥

वादयन्वामहस्तेनृक्षहस्तेनचार्पयेत् ॥ स्वप्रकाशोमहादीपःसर्वत्रमितिरापहः ॥ २१ ॥
 सवाग्वाभ्यंतरंज्योतिर्दीपोऽयंप्रतिगृह्यतां ॥ २२ ॥ स्वर्णोवाताम्रपात्रेवारौप्येवापंकजेदले ॥
 सितोपदंशशल्प्यन्नंसगुडंमधुनायुतं ॥ २३ ॥ दधिदुग्धघृतोपेतंकदल्यादिफलान्वितं ॥
 आनीयदेवपुरतोऽर्घ्यतोयंविनिक्षिपेत् ॥ २४ ॥ पवनेनाथसंशोध्यबन्धिनासंदहेत्पुनः ॥
 वारुणेनचसंष्ठाप्यसुवयापूरितंस्मरेत् ॥ २५ ॥ अखमंत्रेणसंप्रोक्ष्यधेनुमुद्रांप्रदर्शयेत् ॥ चंद्रबीजं
 चांबुसंस्थंचतुर्दशस्वरांन्वितं ॥ २६ ॥ नादविंदुसमायुक्तंबीजंतदमृतात्मकं ॥ नमःपरायसंप्रोच्या
 ऽनिरुद्धायवदेत्पुनः ॥ २७ ॥ नैवेद्यंचतथेत्युक्त्वाकल्पयामिनमोवदेत् ॥ प्रोक्तो नैवेद्यमंत्रोऽयम
 नेनचनिवेदयेत् ॥ २८ ॥ अमृतोपस्तरणमसिस्वाहेतिजलमर्पयेत् ॥ अन्नाहार्यायप्राणायस्वा
 हेतिप्रथमाहुतिः ॥ २९ ॥ अंगुष्ठानामिकामध्याप्राणाख्यामुद्रिकामता ॥ आहवनीयायअपाना
 यस्वाहेतिद्वितीयका ॥ ३० ॥ कनिष्ठांगुष्ठानामाभिरपानमुद्रिकामता ॥ गार्हपत्यायव्याना
 येस्वाहेतितृतीयाहुतिः ॥ ३१ ॥ तर्जन्यंगुष्ठान्ध्याभिस्तन्मुद्राःपरिकीर्तिताः ॥ आवसथ्यायोदा
 नायस्वाहेतिचतुर्थाहुतिः ॥ ३२ ॥ मध्यमानामिकांगुष्ठाचतुर्थीचकनिष्ठिका ॥ दक्षिणांयस
 मानायस्वाहेतिपंचमाहुतिः ॥ ३३ ॥ सर्वाभिरंगुलीभिस्तन्मुद्रिकाःपरिकीर्तिताः ॥ प्रणवाद्यैरोभि
 रेयदेवकत्रेहुनेत्गुरुः ॥ ३४ ॥ ओंनिवेदयामिभवतेजुपाणेदंहविर्हरे ॥ नैवेद्यार्पणमंत्रोयंसपर्या

सुप्रकीर्तितः ॥ ३५ ॥ क्षणविलम्ब्यमतिमान्दद्याद्रूपकततः ॥ अमृतापिधानमासिस्वाहे
 त्यमुनांनुना ॥ ३६ ॥ विष्वक्सेनायवैदद्याच्छेपनैवेद्यमुत्तमं ॥ उच्छिष्टं भोजनाह्येतेतेपांनामा
 वधारय ॥ ३७ ॥ गणेशेवक्रतुंडायसूर्येचंडांशवेऽर्पयेत् ॥ शिवेचंडेश्वरायेतिविष्णौविष्वक्से
 नायच ॥ ३८ ॥ शक्त्युच्छिष्टंशोपिकायैदद्यादर्चनसिद्धये ॥ अन्यथानैवसिद्धिः स्यादर्चकोनरकं
 व्रजेत् ॥ ३९ ॥ नैवेद्यजातमुद्धृत्यस्थानशुद्धिंविधायच ॥ आचमनंजलंदद्यादंतधावनमेवच ॥
 ॥ ४० ॥ हस्तलेपनतोदद्यात्पुनःपानीयमर्पयेत् ॥ सूक्ष्मवस्त्रद्वयंदत्वादद्याच्चस्वर्णपादुके ॥ ४१ ॥
 पूजास्थानंसमानीयरत्नमालांतथार्पयेत् ॥ दिव्यगंधंततोदद्यात्तांबूलंशशिसंयुतं ॥ ४२ ॥
 स्तोत्रैःस्तुत्वाचविधिवत्कुर्यात्प्रदक्षिणंहरेः ॥ वेदविदेधरांदत्वायत्फलंलभतेनरः ॥ ४३ ॥
 तत्फलंलभतेभक्त्याकृष्णेप्रदक्षिणीकृते ॥ पद्भ्यांकराभ्यांजानुभ्यामुरसाशिरसादृशा ॥ ४४ ॥
 वचसामनसाचेतिप्रणमोऽष्टांगईरितः ॥ भूमौनिपत्ययःकुर्यात्कृष्णेऽष्टांगनर्तिसुधीः ॥ ४५ ॥
 सहस्रवर्षजंपापं त्यक्त्वावैकुण्ठमाप्नुयात् ॥ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रेनारदप्रोक्तेदश
 मोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ओंनमःश्रीकृष्णाय ॥ नवीननीरदश्यामंनीलं
 दीवरलोचनं ॥ बल्लवीनंदनंवंदेकृष्णंगोपालरूपिणं ॥ १ ॥ स्फुरद्बर्हदलोद्बद्धनीलकुंचि
 तमूर्धजं ॥ कदंबकुसुमोद्भासिवनमालाविभूषितं ॥ २ ॥ गंडमंडलसंसर्गिचलत्कांचनकुंडलं ॥

स्थूलमुक्ताफलोदारहारद्योतितवक्षसं ॥ ३ ॥ हेमांगदतुलाकोटिकिरीटोज्ज्वलविग्रहं ॥ मंदमारु
 तसंक्षोभवलितान्वरसंचयं ॥ ४ ॥ रुचिरौष्ठपुटन्यस्तवंशीमधुरनिःस्वनैः ॥ लसद्गोपालिकाचे
 तोमोहयंतमुद्गुर्मुहुः ॥ ५ ॥ वल्लवीचदनांभोजमधुपानमधुव्रतं ॥ क्षोभयंतं मनस्तासांसस्मेरा
 पांगवीक्षणैः ॥ ६ ॥ यौवनोद्भिन्नदेहाभिः संसृक्ताभिः परस्परं ॥ विचित्रांवरभूषाभिर्गोपनारीभि
 रावृतं ॥ ७ ॥ प्रभिन्नांजनकालिंदीजलकेलिकलोत्सुकं ॥ कालिंदीजलसंसर्गिणीतलानिलकं
 पितं ॥ ८ ॥ कदंबपादपच्छायेस्थितंदंदावनेकचित् ॥ रत्नभूधरसल्लग्नरत्नासनपरिग्रहं ॥ ९ ॥ क
 ल्पपादपमध्यस्थं हेममंडपिकागतं ॥ वसंतकुसुमामोदसुरभीकृतदिङ्मुखं ॥ १० ॥ गोवर्धन
 गिरौरम्येस्थितं रासरसोत्सुकं ॥ सव्यहस्ततलन्यस्तगिरिवर्षातिपत्रकं ॥ ११ ॥ खंडिताखंड
 लोन्मुक्तमुक्तासारधनाघनं ॥ वेणुवाद्यमहोल्लासकृतहंकारनिःस्वनैः ॥ १२ ॥ सवत्सैरुन्मु
 खैः शश्वद्गोपालैरभिवीक्षितं ॥ योधयंतं कचिद्रोपान्ग्वाहरंतं गवांगणं ॥ १३ ॥ रुष्णसे
 वानुगायद्विस्तृष्टावशवर्तिभिः ॥ दंडपाणोद्यतकरैर्गोपालैरुपशोभितं ॥ १४ ॥ नारदा
 येर्मुनिश्रेष्ठैर्वेदेदांगपारगैः ॥ प्रीतिसुखिग्धवाचावास्तूयमानं परात्परं ॥ १५ ॥ यद्वंचिं
 तयेद्देवं भक्त्या संस्तौति मानवः ॥ त्रिसंध्यंतत्पुष्टोऽसौ ददाति वरमीशितं ॥ १६ ॥ राजवल्ल
 भतामेति भवेत्सर्वजनाप्रियः ॥ अचलांभूतिमाप्नोति स वाग्मी जायते ध्रुवं ॥ १७ ॥ ततोमु

द्वांप्रदर्शयथाग्निसंस्कारमाचरेत् ॥ मोदनात्सर्वदेवानां द्रावणात्पापसंततेः ॥ १८ ॥ मु
 द्रास्ताः कथिताः सद्भिर्देवसानिध्यदायिकाः ॥ गौतम उवाच ॥ भगवन्मेत्वयामुद्राः सू
 चितानप्रकाशिताः ॥ कथं विचिन्तयतां कृपया बूहि मे गुरो ॥ १९ ॥ नारद उवाच ॥ कनि
 ष्ठांगुष्ठकौस्तुभोरितरेतरम् ॥ तर्जनीमध्यमानामासंहताभुग्नवर्जिताः ॥ २० ॥ मुद्रै
 पागालिनीप्रोक्ताश्चास्तागोपालपूजने ॥ वनमालाभिनयवत्कराभ्यामागलादधः ॥ २१ ॥
 जानुपर्यंतमित्येषामुद्रास्याह्नमालिका ॥ ओष्ठे वामकरांगुष्ठोलग्रस्तस्य कनिष्ठिका ॥ २२ ॥
 दक्षिणांगुष्ठसंयुक्ता तत्कनिष्ठाप्रसारिता ॥ तर्जनीमध्यमानामा किंचित्संकुच्य चालिता ॥
 २३ ॥ धेनुमुद्रेहकथिता सुगुप्ताप्रेयसीहरेः ॥ अंगुलीः संहताः कृत्वा करयोर्वामदक्षयोः ॥
 २४ ॥ वामनासासमायुक्ता दक्षपाणिकनिष्ठिका ॥ दक्षनासासमायुक्ता वामपाणिकनिष्ठ
 या ॥ २५ ॥ दक्षस्य मध्यमाक्रांता वामहस्तस्य तर्जनी ॥ वाममध्यमयाक्रांता दक्षहस्तस्य
 तर्जनी ॥ २६ ॥ संहतौ कारयेद्दिहान् अंगुष्ठावुभयोरपि ॥ धेनुमुद्रानिगदिता गोपिता सा
 धकोत्तमैः ॥ २७ ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा वामपाणिकनिष्ठया ॥ निपीड्य दक्षपाणेस्तु दक्षि
 णांगुलिभिर्दृढं ॥ २८ ॥ शिष्टवामांगुलीः कृत्वा उपरिष्ठात्समाहितः ॥ आपीड्य मध्यमांगु
 ष्ठेन पाणितलेन वै ॥ २९ ॥ तदग्रं पीडयित्वा तु दक्षिणांगुलिभिर्दृढं ॥ तथा वामांगुलि

भवेतिगाढनिपीडयेत् ॥ ३० ॥ इतीयंबिल्वमुद्रास्यात्प्रशस्ताकृष्णपूजने ॥ कायेनमनसा
 वाचाबुद्ध्याऽबुद्ध्याचयत्कृतं ॥ ३१ ॥ इहजन्मनिपूर्वस्मिन्नथवापापसंचयं ॥ इमांज्ञात्वेवज
 नस्तन्मुष्यत्याशुनसंशयः ॥ ३२ ॥ देवाः सर्वेनमस्यंतिप्रणमंतिप्रणमंति ॥ काममुच्चार्य
 विधिवन्निक्षिपेद्दृढयेऽपिच ॥ ३३ ॥ कृत्वेतरंकरं वामेकृत्वासम्यक्समांगुलीः ॥ अन्योन्य
 पृष्ठकरयोर्मध्यमानामिकांगुलीः ॥ ३४ ॥ अंगुष्ठेनचवक्ष्यात्कनिष्ठामूलसंश्रिते ॥ तर्ज
 न्योकारयेदेपामुद्राश्रीवत्ससंज्ञका ॥ ३५ ॥ अनामापृष्ठसंलग्नादक्षिणस्यकनिष्ठिका ॥ क
 निष्ठिकांतयावध्वातर्जन्यादक्षयातथा ॥ ३६ ॥ वामानामांचवक्ष्यादक्षांगुष्ठस्यमूलके ॥
 गृहीत्वादक्षिणांगुष्ठमध्यमानामिकात्रयं ॥ ३७ ॥ मिश्रयित्वातथावामतर्जनीमध्यमेन्यसे
 त् ॥ दक्षिणेमणिवंधेचवामांगुष्ठंतुयोजयेत् ॥ ३८ ॥ मुद्रेयंकौस्तुभस्योक्तादर्शनीयाप्र
 पत्नतः ॥ कृत्वेतरंकरं वामेकृत्वासम्यक्समांगुलीः ॥ ३९ ॥ वामपृष्ठपरिन्यसेदक्षंकरतलं
 ततः ॥ अंगुष्ठौचालनीयौचमत्स्यमुद्रेयमीरिता ॥ ४० ॥ करौसंपुटितौकृत्वामणिवंधौतु
 योजितौ ॥ अंगुष्ठेचकनिष्ठेचप्रविधायस्वयोजिते ॥ ४१ ॥ शेषाअंगुलयः सर्वा उभयोरपिभं
 गुराः ॥ परस्परंसंलग्नाः शून्यमध्येचकारयेत् ॥ ४२ ॥ उक्ताकलशमुद्रेयंगोपालार्चाविधौ
 शुभा ॥ कृत्वेतरंकरतलेअंतरांगुलिसंयुते ॥ ४३ ॥ अन्योन्यमभिसंलग्नेअंगुष्ठांतरमाहि

द्वांप्रदश्याथअग्निसंस्कारमाचरेत् ॥ मोदनात्सर्वदेवानांद्रावणात्पापसंततेः ॥ १८ ॥ मु
 द्रास्ताःकथिताः सट्टिर्देवतानिध्यदायिकाः ॥ गौतम उवाच ॥ भगवन्मेत्वयामुद्राःसू
 चितानप्रकाशिताः ॥ कथंविचनंतासांरूपयाबूहिमेगुरो ॥ १९ ॥ नारदउवाच ॥ कनि
 ष्ठांगुष्ठकौसक्तौकरयोरितरेतरम् ॥ तर्जनीमध्यमानामासंहताभुग्नवर्जिताः ॥ २० ॥ मुद्रे
 पागालिनीप्रोक्ताशस्तागोपालपूजने ॥ वनमालाभिनयवत्कराभ्यामागलादधः ॥ २१ ॥
 जानुपर्यंतमित्येषामुद्रास्याह्नमालिका ॥ ओष्ठेवामकरांगुष्ठोलग्रस्तस्यकानिष्ठिका ॥ २२ ॥
 दक्षिणांगुष्ठसंयुक्तातत्कनिष्ठाप्रसारिता ॥ तर्जनीमध्यमानामाकिंचित्संकुच्यचालिता ॥
 २३ ॥ वेणुमुद्रेहकथितासुगुप्ताप्रेयसीहरेः ॥ अंगुलीःसंहताःकृत्वाकरयोर्वामदक्षयोः ॥
 २४ ॥ वामनासासमायुक्तादक्षपाणिकनिष्ठिका ॥ दक्षनासासमायुक्तावामपाणिकनिष्ठ
 या ॥ २५ ॥ दक्षस्यमध्यमाक्रांतावामहस्तस्यतर्जनी ॥ वाममध्यमयाक्रांतादक्षहस्तस्य
 तर्जनी ॥ २६ ॥ संहतौकारयेद्दिहान्अंगुष्ठाबुभयोरपि ॥ धेनुमुद्रानिगादितागोपितासा
 धकोत्तमैः ॥ २७ ॥ करौसंपुटितौकृत्वावामपाणिकनिष्ठया ॥ निपीड्यदक्षपाणेस्तुदक्षि
 णांगुलिभिर्दृढं ॥ २८ ॥ शिष्टवामांगुलीःकृत्वाउपरिष्ठात्समाहितः ॥ आपीड्यमध्यमांगु
 ष्ठेनपाणितलेनवै ॥ २९ ॥ तदग्रंपीडयित्वातुदक्षिणांगुलिभिर्दृढं ॥ तथावामांगुलि

भवैरतिगाढं निपीडयेत् ॥ ३० ॥ इतीयंबिल्वमुद्रास्यात्प्रशस्तां कृष्णपूजने ॥ कायेन मनसा
वाचा बुद्ध्याऽबुद्ध्या च यत्कृतं ॥ ३१ ॥ इह जन्मनि पूर्वस्मिन्नथवा पापसंचयं ॥ इमां ज्ञात्वा वैवज
नस्तन्मुच्यत्याशुनसंशयः ॥ ३२ ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति प्रणमंति तथा जनाः ॥ काममुच्चार्य
विधिवन्निक्षिपेद्भृदयेऽपि च ॥ ३३ ॥ कृत्वेतरेकरं वामे कृत्वा सम्यक्समांगुलीः ॥ अन्योन्य
पृष्ठकरयोर्मध्यमानामिकांगुलीः ॥ ३४ ॥ अंगुष्ठेन च वक्षीयात्कनिष्ठामूलसंश्रिते ॥ तर्ज्ज
न्यौ कारयेदेषामुद्राश्रीवत्संज्ञका ॥ ३५ ॥ अनामा पृष्ठसंलग्ना दक्षिणस्य कनिष्ठिका ॥ क
निष्ठिकांतयावध्या तर्जन्या दक्षया तथा ॥ ३६ ॥ वामानामां च वक्षीयाद्दक्षिणांगुष्ठस्य मूलके ॥
गृहीत्वा दक्षिणांगुष्ठमध्यमानामिकात्रयं ॥ ३७ ॥ मिश्रयित्वा तथा वामतर्जनीमध्यमेन्यसे
त् ॥ दक्षिणे मणिवंधे च वामांगुष्ठं तु योजयेत् ॥ ३८ ॥ मुद्रेयं कौस्तुभस्योक्तादर्शनीया प्र
यत्नतः ॥ कृत्वेतरेकरं वामे कृत्वा सम्यक्समांगुलीः ॥ ३९ ॥ वामपृष्ठे परिन्यसेद्दक्षं करतलं
ततः ॥ अंगुष्ठौ चालनीयौ च मत्स्यमुद्रेयमीरिता ॥ ४० ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा मणिवंधौ तु
योजितौ ॥ अंगुष्ठे च कनिष्ठे च प्रविधाय स्वयोजिते ॥ ४१ ॥ शेषा अंगुलयः सर्वा उभयोरपि मं
गुराः ॥ परस्परं संलग्नाः शून्यं मध्ये च कारयेत् ॥ ४२ ॥ उक्ता कलशमुद्रेयं गोपालार्चाविधौ
शुभा ॥ कृत्वेतरेकरतले अंतरांगुलिसंयुते ॥ ४३ ॥ अन्योन्यमभिसंलग्ने अंगुष्ठांतरमाहि

ते ॥ कथिताकूममुद्रेगंतवर्तवेपुगोपिता ॥ ४४ ॥ आकुंचितंततःकृत्वावामांगुलिचतुष्टयं ॥ ४५ ॥
 प्रसागंचतदंगुष्ठं दक्षहस्तेनवेष्टयेत् ॥ ४५ ॥ प्रसार्यतर्जनीदक्षांतदंगुष्ठंचगर्भितं ॥ शंखमु
 द्रेगनुदितादर्शनात्पापनाशिनी ॥ ४६ ॥ इति श्री गौतमीयतन्त्रे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
 ॥ नाद उवाच ॥ अथाग्निजनंकुर्यात्कृष्णमंत्रानुसारतः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांयत्कृत्वाफ
 लमश्नुते ॥ १ ॥ गोमयांभःसमालिप्यकुंडंसर्वत्रमंत्रवित् ॥ सामान्यार्घ्यप्रकल्प्याथपंचगव्ये
 नसेनयेत् ॥ २ ॥ त्रिकोणंचतद्वहिःषट्कोणंपञ्चप्रकल्पयेत् ॥ चतुरस्रंचतुर्द्वारमेवंवावन्हि
 मंडलं ॥ ३ ॥ कुंडस्यात्तरभागेचत्रिरेखंहस्तमात्रकं ॥ दक्षिणोत्तरयोस्तद्वह्नेरवात्रयमनुत्तमं ॥
 ॥ ४ ॥ पूर्वपश्चिमतःकुर्याद्विरवात्रयमनुत्तमं ॥ अर्घ्याद्विःप्रोक्ष्यसर्वहिपंचशुद्धिसमाचरेत् ॥ ५ ॥
 योक्षगंमूलमंत्रेणशरेणप्रोक्षणंस्मृतं ॥ ताडनंहेतिमंत्रेणकवचेनाथलेपयेत् ॥ ६ ॥ अखे
 णगक्षितंकृत्वावन्हेःसंस्कारमाचरेत् ॥ पापाणभवमग्निचअथवाऽराणिसंभवं ॥ ७ ॥ श्रोत्रि
 याणांगृहोत्पंवावनस्पंवासमाहरेत् ॥ यदच्छालाभसंप्राप्तोयोग्योयागस्थकर्मणि ॥ ८ ॥
 निरग्निवाहणाह्वयोर्द्वारद्वारकरोभवेत् ॥ क्षत्रवंधोश्चतुर्थांशफलंदद्याद्भुताशनः ॥ ९ ॥ वै
 श्याच्छूद्राश्चविफलंजायतेहोमकर्मणि ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनवन्दिमुक्तंसमाहरेत् ॥ १० ॥
 आनीयनाप्रपात्रस्थंक्रव्यादांशंपरित्यजेत् ॥ क्रव्यादेभ्योनमःकृत्वाप्रणवाद्योमनुर्मवेत् ॥ ११ ॥

पूर्वाग्राणां स्मृता देवानु कं देशपुरंदराः ॥ रेखाणामुदगग्राणां ब्रह्मवैवस्वतेंदवः ॥ १२ ॥ ततो व
 न्हेर्योगपीठमर्चयेत्कर्णिकोपरि ॥ धर्मज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यमादितो यजेत् ॥ १३ ॥ पूर्वादि
 दिक्षु नमः पूर्वानधर्मादिकान्यजेत् ॥ मध्ये च पूजयेद्गन्धर्वनाक्षत्रविधानवित् ॥ १४ ॥ पीता
 श्वेता रुणा कृष्णा धूम्रा तीव्रा स्फुलिगिनी ॥ रुचिरा ज्वालिनी प्रोक्ता रुशानोर्नवशक्तयः ॥ १५ ॥
 मैत्रिहर्मंडलं पूज्य अर्कमंडलं यजेत् ॥ उँ सोममंडलं तद्दर्चयेद्गंधपुष्पकैः ॥ १६ ॥ वा
 गोश्वर्यमृताख्याता नीलेंदो वरसानीमां ॥ वागीश्वरेण सहिता मुपचारैः समर्चयेत् ॥ १७ ॥
 शक्तिप्रणवबीजाभ्यां तयोर्चनमीरितं ॥ वागीश्वरीमृतुमर्तो पुरुषाधिष्ठितां स्मरेत् ॥ १८ ॥
 वन्हिसंकृत्य पात्रस्थं रं बीजेन तु मंत्रयेत् ॥ चैतन्यं प्रणवेनैव योजयंस्तं प्रयोजयेत् ॥ १९ ॥
 आत्मनोऽभिमुखं वन्हिजानुस्पृष्टमहीतलः ॥ शिवबीजधिया देव्या यो नावेनां विनिःक्षिपेत् ॥ २० ॥
 ततो देवाय देव्यै च दधादा च मनीयकं ॥ गर्भनाड्या धृतं ध्यायेद्गन्धिरूपं हरिं गुरुः ॥ २१ ॥ ५
 श्वात्तर्भस्य रक्षार्थं प्रदद्याद्गर्भकंकणं ॥ भूपाभिर्भूपयेद्देवीं त्रैलोक्योत्पत्तिमाटकां ॥ २२ ॥
 रेफवायुपट्स्वरैश्च नादविंदुविभूषितः ॥ सादियां ताश्च जिह्वा नां मनवः परिकीर्तिताः ॥ २३ ॥
 पायौ लिङ्गे तथा नाभौ हृदये कंठमूलतः ॥ लंबिकायां भ्रुवोर्मध्ये जिह्वा ज्वालां च विन्यसेत् ॥
 ॥ २४ ॥ हिरण्यगगनारक्ता कृष्णाभ्या सुप्रभामताः ॥ बहुरूपातिरिक्ता च जिह्वा स्युः कृष्ण

वर्त्मनः ॥ २५ ॥ सहस्रार्चिस्वास्तिपूर्णउत्तिष्ठपुरुषस्तथा ॥ धूम्रव्यापितसजिह्वोधनुर्धरइ
तीरितः ॥ २६ ॥ पङ्गमंत्रावन्हेश्चप्रणवायानमोन्तकाः ॥ हृदयादिक्रमेणैवन्यस्तव्याअं
गदेवताः ॥ २७ ॥ मूर्ध्निस्कंधेतथापार्श्वेकट्यंधुकटिपार्श्वके ॥ स्कंधेमूर्ध्निचविन्यसेत्प्रदाक्षि
णक्रमेणतु ॥ २८ ॥ जातवेदाःसप्तजिह्वोहव्यवाहनसंज्ञकः ॥ अश्वोदरजसंज्ञोऽन्यःपुनर्वै
श्वानराह्वयः ॥ २९ ॥ कौमारतेजाविश्वमुख्योऽप्येतदेवमुखस्तथा ॥ एवंविन्यस्तदेहःसन्
ज्वालयेन्मनुनाऽमुना ॥ ३० ॥ प्रणवंपूर्वमुद्धृत्यचित्पिङ्गलपदंततः ॥ हनद्वयंसमुच्चार्यदह
द्वयंतथापठेत् ॥ ३१ ॥ सर्वज्ञाज्ञापयस्वाहामंत्रोऽयंवन्हिज्वालने ॥ अग्निंप्रज्वलितंवंदेजा
तवेदंहुताशनं ॥ ३२ ॥ सुवर्णवर्णममलंसामिद्धंसर्वतोमुखं ॥ संसिद्धेनचमंत्रेणत्रिभिर्मंत्रै
हुताशनं॥३३॥ज्वालयेन्मतिमान्मंत्रीअन्यथाविफलंभवेत् ॥ दर्भैरगर्भ्यैःशुद्धैश्चमूलमध्याग्र
साधितैः ॥ ३४ ॥ संस्तरोद्विधिवन्मंत्रीप्रदाक्षिणवशादथ ॥ एवंसंस्तरणंकुर्याद्विर्जयित्वात्म
नोदेशं ॥ ३५ ॥ यज्ञवृक्षोद्भवस्तद्वत्काष्ठैश्चपरिधित्रयं ॥ मध्यस्थमेखलायांतुसंस्तरेन्मंत्र
वित्तमः ॥ ३६ ॥ अथचेत्स्थंडिलेमन्त्रीभूमौसर्वपरिस्तरेत् ॥ गंधादिभिःसमभ्यर्च्यवन्हिदे
वंविभावयेत् ॥ ३७ ॥ त्रिनयनमरुणाभंवद्धमौलिंजटाभिः । शुभमरुणमनेकाकल्पमंभो
जसंस्थं॥अभिमतवरशक्तिस्वस्तिकाभीतिहस्तं । नमतकमलमालालंकृतांसंकुशानुं ॥ ३८ ॥

सुवर्णवर्णममलंलसत्स्वर्णोपवीतकं ॥ चतुर्भुजंदिशिरसंहव्यकव्याविनायकं ॥ १॥ कमंडलूता
लद्यतंशक्तिस्वस्तिकधारिणं ॥ चतुर्भुजंस्वर्णमालालंकृतांसंसमुज्ज्वलं ॥ ४० ॥ शब्दब्रह्म
यस्तोत्रंशब्दायमानमुत्तमं ॥ एवंवामनसाध्यायेच्छांतिकादौगुरुत्तमः ॥ ४१ ॥ कृष्णकृ
ष्णगतेर्वर्णध्यायेन्मारणकर्मणि ॥ मूर्तीरष्टौसमभ्यर्च्यपट्कोणेनुपडंगकम् ॥ ४२ ॥ मध्ये
जिह्वायजेद्दन्हेर्वर्णितन्मनुनायजेत् ॥ वैश्वानरपदंपूर्वजातवेदमनंतरं ॥ ४३ ॥ लोहिता
क्षंततश्चोक्त्वाद्दहावहनतःपरं ॥ सर्वकर्माणिसाधयस्वाहामनुःसमृद्धिदः ॥ ४४ ॥ आज्यस्था
र्लासमानीयक्षालयेदस्त्रमंत्रतः ॥ कुंडंगारान्समुत्तोल्यन्यसेत्तत्रास्त्रमंत्रतः ॥ ४५ ॥ तस्या
माज्यंविनिक्षिप्यजानीयातपनाहितम् ॥ प्रज्वाल्यकुशमूलंतुआज्येक्षित्वानलंक्षिपेत् ॥ ४६ ॥
अभिधोतनमित्युक्तंसर्वदासर्वकर्मसु ॥ पुनःकुशान्समुज्ज्वाल्यनिःक्षिपेदाज्यमध्यतः ॥ ४७ ॥
मूलमंत्रेणमतिमानाज्यसंस्कारर्द्धरितः ॥ अभिमन्त्र्यचमूलेनरक्षयेदस्त्रमुच्चरन् ॥ ४८ ॥ प्र
दर्श्यधेनुंयोनिंचआज्यंतदमृतात्मकं ॥ सुक्स्त्रुवौचसमादायविधिनानिर्मितौगुरुः ॥ ४९ ॥
त्रिदाःप्रतापयेद्दहौपुनःप्रक्षाल्यवारिणा ॥ पुनःप्रताप्यतौमंत्रीस्थापयेत्तौस्वदक्षिणे ॥ ५० ॥
कुशास्तरेचविधिनाकुशैराञ्छादयेत्ततः ॥ सुवमादायमतिमान्धारयंस्तुत्रिभागतः ॥ ५१ ॥ दक्षा
दाज्यंसमादायअग्रयेत्तदनंतरं ॥ स्वाहेतिजुहुयान्मंत्रीअग्नेर्दक्षिणलोचने ॥ ५२ ॥ वामतरतद्दहा

दायसोमायस्वाहयाततः ॥ मंत्रेणानेन जुहुयादग्नेर्वा मविलोचने ॥ ५३ ॥ मध्यात्तद्वत्समादाय अ
ग्नेर्भालस्थलोचने ॥ जुहुयादग्नीषोमाभ्यां स्वाहेति मनुनाऽमुना ॥ ५४ ॥ नम इत्याज्यमादाय दक्षि
णां सादधा ग्रये ॥ स्विष्टकृते च स्वाहेति बन्हेः प्रजुहुयान्मुखे ॥ ५५ ॥ इत्यग्नेर्नैत्रवक्त्राणां कुर्यादु
द्घाटनं गुरुः ॥ पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वा जिह्वांगं मूर्तितो हुनेत् ॥ ५६ ॥ वैश्वानरेण मंत्रेण त्रिवारं जुहुया
दुरुः ॥ संस्कारार्थं ततो बन्हेर्हुनेन्नवनवाहुतीः ॥ ५७ ॥ प्रणवाद्येन मतिमान् स्वाहंति न तदुचरन् ॥
गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतोन्नयनं तथा ॥ ५८ ॥ जातकर्म तथा नाम उपनिष्क्रमणं तथा ॥ चूडो
पनयने भूयो वेदाध्ययनमेव च ॥ ५९ ॥ गोदानं च विवाहं च संस्कारान् शुभकर्मणि ॥ अशुभे
मरणांतास्ते प्रयुक्तास्तत्र वेदिभिः ॥ ६० ॥ ततश्च पितरौ बन्हेः स पूज्यत्वादयं नयेत् ॥ बन्धि
मंत्रेण विधिवद्वादाहुतिपंचकं ॥ ६१ ॥ समिधः पंच जुहुयान्मूलाग्रघृतसंयुताः ॥ गुरुर्हृदय
मंत्रेण विधिवत्स्वाहयाविना ॥ ६२ ॥ महागणेशमंत्रेण हुनेदेकादशाहुतीः ॥ सामान्यं सर्व
देवानामेतदग्निमुखं स्मृतं ॥ ६३ ॥ बहुरूपायां च जिह्वायामावाह्यपरमेश्वरं ॥ गंधादिभिः
समभ्यर्च्य जुहुयात्पोडशाहुतीः ॥ ६४ ॥ मूलमन्त्रेण विधिनावक्त्रैकीकरणं त्विदं ॥ पुन
स्तैनैव जुहुयादाहुतीः पंचविंशतिः ॥ ६५ ॥ नाडिसंधानमुद्दिष्टं बन्धिदेवतयोरपि ॥ अंगा
दिपरिवाराणामेकैकामाहुतिं हुनेत् ॥ ६६ ॥ पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वा होमं कुर्यादध्याविधि ॥

तिलाज्येनैव जुहुयात्सहस्रादियथाविधि ॥ ६७ ॥ अनुक्ते च हविर्द्रव्येति लाज्यं हविरुच्यते ॥
 जुहुयाद्रक्तपद्मं वामधुरत्रयसंयुतम् ॥ ६८ ॥ पायसं मधुरोपेतं जुहुयाद्वै यथामति ॥ ६९ ॥ आ-
 स्यात्तर्जुहुयाद्दन्हेः पंडितः सर्वकर्मसु ॥ बधिरत्वं कर्णहोमेनेत्रे त्वंधत्वमाप्नुयात् ॥ ६९ ॥
 नांसिकायां मनःपीडां शिरं होमो हि मृत्युदः ॥ यतः काष्ठं ततः श्रोत्रं यतो धूमोऽथ नांसिका ॥ ७० ॥
 यतोऽल्पज्वलनं नेत्रं यतो भस्मततः शिरः ॥ यतः प्रज्वालितो वह्निस्तन्मुखं जातवेदसः ॥ ७१ ॥
 एवं होमं समाप्याथ मतिमान् श्रपयेच्चरुम् ॥ पात्रेताम्रमयेशुद्धे दुग्धेन कापिलेन वै ॥ ७२ ॥ शु-
 द्धतंडुलसंभूतप्रसृतीर्विंशतिक्षिपेत् ॥ घृतघ्रातंततो दद्याथावत्स्विन्नो भवेच्चरुः ॥ ७३ ॥ अ-
 वतार्यततो विद्वान्भागत्रयं यथाचरेत् ॥ भागमेकं समादाय नित्यहोमं समाचरेत् ॥ ७४ ॥
 कुंडे वा स्थंडिले मंत्रीस्थले वा शोधिते तथा ॥ एकहस्तमिते देशे कुशपुष्पांबुसे चिते ॥ ७५ ॥
 वह्निहतत्रसमादाय जातवेदो मनोर्जपात् ॥ व्याहृतिभिस्तथा हुत्वा कृष्णमावाह्यभक्तितः ॥
 ॥ ७६ ॥ गंधादिभिः समम्यर्च्यमूलेन पंचविंशतिः ॥ आहुतीर्जुहुयान्मंत्रीपटंगं होममाचरेत् ॥
 ॥ ७७ ॥ लयांतं च ततो हुत्वा नमस्कृत्य च मंत्रवित् ॥ विसृजेद्विदुर्गंधान्निनित्यहोमोऽयमीरितः ॥
 ॥ ७८ ॥ स्वगृह्योक्तविधानेन बलिं वैश्वमयाचरेत् ॥ भागद्वयमथ चरुं कृष्णाय विनिवेदयेत् ॥
 ॥ ७९ ॥ एकभागं स्वयं भुक्त्वा शिष्टं शिष्ये समर्पयेत् ॥ शयीत कुशशय्यायां कंबले वा कुशासने ॥

॥८०॥ भूतेश्वरस्यमंत्रेणआशिपंवर्द्धयेद्गुरुः ॥ ततःशयीततारान्नियतवाक्शुद्धमानसः ॥
॥८१॥ चितयन्कृष्णचरणमधिवासोऽयमीरितः ॥८२॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नारदप्रोक्ते
द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
ततःप्रातःसमुत्थायकृतनित्यक्रियोगुरुः ॥ कृतनित्योऽपिशिष्यस्तुनिपीदेद्गुरुसन्निधौ॥१॥
कथयेद्रात्रिवृत्तातंशुभंवायदिवाशुभम् ॥ सुमंगलाभिर्नारीभिःसहसंभोजनंमिथः ॥२॥ गि
रिशृंगारोहणंचहस्त्यश्वरथरोहणं ॥ आरोहणंसौधगृहेदेवोत्सवनिरीक्षणं ॥ ३ ॥ मंगलंच
सुरामांसदर्शनंस्पर्शनंतथा ॥ मंत्रसिद्धेस्तुलिंगानिप्रोक्तानितवसुव्रत ॥ ४ ॥ अनुकूलानि
कथयन्गृणुर्निधानिसर्वतः ॥ कृष्णवर्णैर्भटैःस्वप्नेप्रहारस्तैललेपनम् ॥५॥ विप्राणारोपवाद
श्चपरस्त्रीणानिपेवणम् ॥ सिद्धिविमानिचोक्तानिअन्यानिनिर्दिष्टानिच ॥ ६ ॥ एवंदोषंसमा
ज्ञायक्षणात्परिहरेद्गुरुः ॥ होमंकुर्यात्सहस्राणिद्रव्यैःकल्पोक्तदर्शितैः ॥ ७ ॥ सांगंतपरि
वारंचहुत्वावलिमथाचरेत् ॥ मंडलस्यवहिर्भागेलोकेशादिवलिहरेत् ॥ ८ ॥ नक्षत्राणांस
वाराणांस्तराशीनांयथाक्रमम् ॥ गंधाधैःसम्यगभ्यर्च्यतत्तन्मंत्रेस्तुमंत्रवित् ॥ ९ ॥ शुद्धानेनस
तोपेनतत्रस्थानेष्वनुक्रमात् ॥ दद्याद्द्वलिंगंधपुष्पैर्धूपदीपकमादरात् ॥ ताराणामश्विन्यादी
नाराशिःपादाधिकद्वयम् ॥१०॥ मेपादिमुक्त्वानक्षत्रसंज्ञांपूर्वमनंतरम्॥देवताभ्यःपदंप्रोक्त्वा

दिवानक्तं वदेत्तथा ॥ ११ ॥ चरेभ्यश्चाथ सर्वेभ्यो भूतेभ्यश्च नमो वदेत् ॥ एवं राशौ तु संपूर्णतस्मिन्
हृत्प्रयोजयेत् ॥ १२ ॥ अथ राश्यधिपानां च ग्रहाणां तत्र तत्र तु ॥ मीनमेषांतरालेषु कारणानां
बलिं हरेत् ॥ १३ ॥ मेषस्य वृश्चिकस्यारः शुक्रो वृषतुलाधिपः ॥ बुधो वै कन्यकानाथश्चंद्रः कर्क
टकाधिपः ॥ १४ ॥ सिंह राश्यधिपो भानुश्चापमीनाधिपो गुरुः ॥ मकरस्यापि कुंभस्य मंदो
राश्यधिपा इमे ॥ १५ ॥ लमिद्राय च इत्यादिविष्णुपारिषदांस्तथा ॥ दद्याद्बलिं दिगीशेभ्यो वि
धिनाथगुरुत्तमः ॥ १६ ॥ हरदुर्गा गुहविष्णु ब्रह्मलक्ष्मीधनाधिपाः ॥ वारदेवा इति प्रोक्तास्ते
भ्यो बलिं हरेद्गुरुः ॥ १७ ॥ इत्थं बलिविधिः प्रोक्तः सर्वविधौ घनाशकः ॥ गोपुच्छमूलिकांत्य
क्त्वा तृणैरास्तरणं भवेत् ॥ १८ ॥ जंवीरं कलिवृक्षं च त्यक्त्वा चैधांसिकल्पयेत् ॥ शुद्धसिंदुर
वा लार्कवर्णो वन्हेः सुशोभनः ॥ १९ ॥ भेरीवादित्रयं भीरशब्दो वन्हेः शुभप्रदः ॥ चंद्रचंदन
कुंदाभोधुमः सर्वार्थसिद्धिदत् ॥ २० ॥ खरं वायसवच्छब्दो वन्हेः सर्वविनाशकत् ॥ कृष्णः
कृष्णगतेर्वर्णो राज्यं चापि विनाशयेत् ॥ २१ ॥ पूर्णाहुतिं ततो दद्याद्द्वन्द्वेऽथैव विधानवित् ॥
ॐ भूर्भुवः प्रथमं हते स्वाहा यायुतः ॥ २२ ॥ भुवो वायवं तं रिक्षाय दिवे च महते स्वाहा ॥
स्वश्चंद्रमसेति दिग्भ्यो नक्षत्रेभ्यश्च स्वाहा ॥ २३ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वश्चंद्रमसे नक्षत्रेभ्यश्च स्वाहा ॥
सुक्स्तुवौ च समादाय घृतेनापूर्यतौ पुनः ॥ २४ ॥ होमद्रव्याणि निक्षिप्य नाभौ संस्थाप्यतौ

पुनः ॥ ब्रह्मार्पणेनमनुनादधात्पूर्णाहुतिपुनः ॥ २५ ॥ इतः पूर्वप्राणमनोबुद्धिदेहधर्माधिका
 रतो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु च मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शीशनायत्स्मृतं य
 त्कृतं यदुक्तं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा ॥ २७ ॥ ब्रह्मार्पणमनुः सोऽयं ब्रह्मार्पणविधौ स्मृतः
 ॥ २८ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥
 एतद् होमविधिं कृत्वा कुण्डस्थं डिल देवताः ॥ दिक्पालदेवताश्चापि अंकुरार्पणदेवताम् ॥ १ ॥ आन
 येत्कलशे चापि कृष्णैक्यं भावयेद्गुरुः ॥ कृष्णं सुधात्मतां नीत्वा शिष्यमाहूय मंत्रावित् ॥ २ ॥ वास
 साने त्र्यं वधीयान्नेत्रमंत्रेण यत्नतः ॥ पाययित्वा पंचगव्यं मंत्रां स्मृतमयं शुभम् ॥ ३ ॥ स्पृष्ट्वा तंतं त्र
 मंत्रज्ञो ह्यध्वपट्के च शोधयेत् ॥ विष्णुतत्त्वानि संशोध्य अभिपेकगृहं नयेत् ॥ ४ ॥ वर्णः कला
 पदतत्त्वं मंत्रो भुवनमेव च ॥ अध्वपट्कमिति प्रोक्तं मुनिभिस्तं त्रवेदिभिः ॥ ५ ॥ वर्णाध्वाव
 र्णसंघश्च रुलाध्वापङ्क्तिभिरीरितः ॥ पदाध्वापदसंघातस्तत्त्वाध्वापंचविंशतिः ॥ पट्त्रिंशद्दे
 ष्णवंतत्त्वमितितत्त्वविदो विदुः ॥ ६ ॥ मंत्राध्वामंत्रराशिः स्यात्ते हि वैदिकतां त्रिकाः ॥ भुव
 नाध्वेति कथितो भुवनानि चतुर्दश ॥ ७ ॥ शोधयाम्यमुमध्वानममुकस्येति पूर्ववत् ॥ वेदग
 र्भो नमश्चान्ते मनुरध्वविशोधने ॥ ८ ॥ नवाहुतीर्गुरुः कुर्यादेकैकाध्वं विशोधयेत् ॥ हस्ते गृ
 हीत्वा तं शिष्यमभिपेकगृहं नयेत् ॥ ९ ॥ निवेश्य मातृकायंत्रे सेचयेत्कलशामृतैः ॥ कृष्णानु

मय्यपूर्णमा आचार्यश्चालयेद्दृष्टम् ॥ १० ॥ गोरोचनापल्लवानिकल्पद्वयधियास्पृश्याम् ॥
शिशोः शिरसि संयोज्य विलोमां मातृकां जपन् ॥ ११ ॥ मूलमंत्रं तथा जप्त्वा कुर्यादेवाभिषेचनम् ॥
कृष्णात्मकं तु ततो यं शिर आदिपदावधि ॥ १२ ॥ अभिषिञ्चेत्तेन मंघ्री कृष्णात्मा भवति ध्रुवम् ॥
स्तनौ पधिकलाभिश्च जलं कृष्णात्मकं भवेत् ॥ १३ ॥ तेन तत्सेकमात्रेणाशिष्यः कृष्णो न चान्य
था ॥ एवं यः कुरुते भक्त आत्मानं विष्णुसात्कृतम् ॥ १४ ॥ इह भुक्त्वा यथाकामं देहांते सत्पदं व्र
जेत् ॥ चंदनालेपितां गश्च द्विजाशीर्भिश्च संयुतः ॥ १५ ॥ कृष्णात्मानं देशिकं तं प्रणम्य च पु
नः पुनः ॥ निपीदेत्सन्निधौ तस्य नियतो विनया न्वितः ॥ १६ ॥ न्यासजालं तस्य देहे गुरुः सं
न्यस्य यत्नतः ॥ दक्षकर्णेन देनं मंत्रं त्रिवारं पूर्णमातसः ॥ १७ ॥ गणेशादिमनुचोक्त्वा समया
न्कथयेद्गुरुः ॥ मंत्रार्थं मंत्रबीजं च तच्छक्तितत्फलानि च ॥ १८ ॥ आत्मानं दर्शयेत्साक्षा
त्स्वनाम्ना तन्मयत्वं ततः ॥ मंत्रकुण्डलिदेवानामेकार्थत्वं प्रकाशयेत् ॥ १९ ॥ सिद्धांतं वैष्णवं
यत्नाद्बोधयेत्कृपया गुरुः ॥ एवं चोपदिशच्छिष्यं यथा तन्मयतां व्रजेत् ॥ २० ॥ यथा ग्राम
गतं तोयं विष्टाम्वादिदूषितम् ॥ गंगायां मिलितं तत्तु गंगैव भवति ध्रुवम् ॥ २१ ॥ गुरुसंगात्तथा
शिष्यो ज्ञानरूपो भवेद्ध्रुवम् ॥ तथा मातृमानमेव त्रयातीतो भवेद्ब्रह्म ॥ २२ ॥ शिष्योऽपि पूर्ण
तां मत्वा गुरुं यत्नेन तोषयेत् ॥ गुरुवेदक्षिणां दद्याद्द्वितीयां भक्तितत्परः ॥ २३ ॥ तदर्थं वा त

तोदद्यायथाशक्त्याथभक्तितः ॥ वित्तशाठ्यंनकुर्वीतकृतेऽनर्थसमावहेत् ॥ २४ ॥ गोभूहि
 रण्यवस्त्रादिगुरवेऽथनिवेदयेत् ॥ गुरुपुत्रेचतत्पत्न्यातच्छिष्येऽपिस्वशक्तितः ॥ २५ ॥ वस्त्रालं
 करणंदद्याद्भोज्यमिष्टयथारुचि ॥ कृत्विभ्योदक्षिणांदद्याद्द्वालंकारसंयुताम् ॥ २६ ॥ सात्वतांस्त
 र्पयेद्भक्त्यायथाविभवाविस्तरात् ॥ ततःप्रभृतिमंत्रज्ञोगुरुशासनसंस्थितः ॥ २७ ॥ यथामंत्रेतथा
 दंवेयथादेवेतथागुरौ ॥ पश्येदभेदतामंत्रीएवंभक्तिक्रमोमुने ॥ २८ ॥ अभक्तिभजनाल्लोकेदेवता
 क्लेशदायकः ॥ गुरुरीश्वरएवेतिसद्भक्तिक्रमएवाहि ॥ २९ ॥ त्रिदिनंनिवसेद्भक्त्यासिद्धयेगुरुसान्नि
 धौ ॥ अन्यथातद्गतंतेजोगुरुमेतिनसंशयः ॥ ३० ॥ इतिश्रीगौतमीयतंत्रे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥
 चैत्रेमास्यथवाकृत्वाशुभर्क्षेगुरुशासनात् ॥ द्वादश्यांशुक्लपक्षेचमाधवेमासितत्तिथौ ॥ १ ॥
 आरभेदमलापां वैपुश्वर्यासुसिद्धये ॥ जपहोमौतर्पणंचसेकोब्राह्मणभोजनम् ॥ २ ॥ पंचां
 गोपासनंलोकेपुरश्चरणमुच्यते ॥ आदौपुरस्कियांकर्तुंकुर्याद्भूमेःपरग्रहम् ॥ ३ ॥ स्वेच्छाचा
 रविहारायतत ऊर्ध्वंनलंघयेत् ॥ जीवहीनोयथादेहःसर्वकर्मतुनक्षमः ॥ ४ ॥ पुरश्चरणहीनो
 ऽपितथामन्त्रःप्रकीर्तितः ॥ पर्वताग्रेनदीतीरेगोष्ठेदेवालयेतथा ॥ ५ ॥ पुण्यारण्येतथातीरे
 समुद्रस्यनिजेगृहे ॥ तुलसीकाननेरन्ध्रेविल्वमूलेचशस्यते ॥ ६ ॥ विष्णुक्षेत्रेचविधिवत्
 सिद्धयेजपमाचरेत् ॥ पुरश्चरणकृन्मंत्रीभक्ष्याभक्ष्यंविचारयेत् ॥ ७ ॥ अन्यथाऽभक्ष्यदोषेण

सिद्धिहानिः प्रजायते ॥ सत्कुलस्थानजातानां शुचीनां श्रीमतां सताम् ॥ ८ ॥
 न्यानां भिक्षाशीलाग्रजन्मनाम् ॥ भुञ्जानश्च हविष्यान्मंशाकंचविहितं तथा ॥ ९ ॥ मूलकैर्मुकै-
 केन्दूनां वर्जनं विहितं मुने ॥ पयोदधिफलवारिनारिकेलं यथोदितम् ॥ १० ॥ हविष्यं वा तथा
 श्रीयात्संक्तं यवसमुद्रवम् ॥ आम्रमामलकंचैव मूलकैः सरिसंभवम् ॥ ११ ॥ रंभाफलं तित्तिडी
 कंकमलानां गुरंगकम् ॥ फलान्पेतालानि पौष्पाणि पामन्यानि वर्जयेत् ॥ १२ ॥ ऐक्षवं वर्जयेन्म-
 वीशर्करैश्चुविवर्जितम् ॥ लवणं क्षारमल्पं च गृज्जनं कांस्यभोजनम् ॥ १३ ॥ तावूलंच हि भुक्तं
 च दुःसंभाष्यं प्रमत्तताम् ॥ श्रुतिस्मृतिविरोधं च जपं रात्रौ च वर्जयेत् ॥ १४ ॥ भूशय्यां ब्रह्मचारि-
 त्वं मौनं चाप्यनसूयताम् ॥ नित्यं त्रिपवणं स्नानं क्षुद्रकर्म विवर्जनम् ॥ १५ ॥ नित्यपूजानित्यदा-
 नं देवतास्तुतिर्कीर्तनम् ॥ नैमित्तिकार्चनं चैव विश्वासो गुरुदेवयोः ॥ १६ ॥ जपनिष्ठाहाद-
 शैते धर्मास्त्युर्मग्नसिद्धिदाः ॥ नित्यं सूर्यमुपस्थाय तस्य चाभिमुखो यजेत् ॥ १७ ॥ देवताप्रति-
 मादौ च बन्धौ चाभ्यर्च्य तन्मुखः ॥ अनिवेदस्तथा व्यग्रः शास्त्रोक्ताचारपालकः ॥ १८ ॥ स्ना-
 नपूजाजपध्यानहोमतर्पणतत्परः ॥ निष्कामो देवतायां च सर्वकर्मनिवेदकः ॥ १९ ॥ ए-
 वमादींश्च नियमान् पुरश्चरणकृच्छरेत् ॥ शक्तो त्रिपवणं स्नानमन्यथा हिः स कृच्च वा ॥ २० ॥ अ-
 स्नातस्य फलं नास्ति न चातर्पयतः पितॄन् ॥ अमेध्यसंभवं देहं जलादिद्रियशुद्धता ॥ २१ ॥

तस्मान्मुख्यं जलस्नानं सर्वेषां मुनिभिः स्मृतम् ॥ नवीक्षेत्पतितं व्रात्यं पिशुनं वेदार्निदकम् ॥ २२ ॥
तथानाश्रामिणं विप्रं विश्वस्य च विनिदकम् ॥ ऋतुकालं विनामं त्रीं स्वां स्त्रियं चापि न स्पृशेत् ॥ २३ ॥
मेथुनं तत्कथालापं तद्गोष्ठीः परिवर्जयेत् ॥ पर्वते सिंधुतीरे वा पुण्यारण्ये न दीतटे ॥ २४ ॥ यदि
कुर्यात्पुरश्चर्या तत्र कूर्मं न चिंतयेत् ॥ ग्रामे वा यदि वाराण्शे गृहे वा तं च चिंतयेत् ॥ २५ ॥ दीपस्था
नं त्रिधा प्रोक्तं मुखे पृष्ठे च मध्यतः ॥ दीपस्थाने भवेत्सिद्धिर्नान्यथा कोटिजन्माभिः ॥ २६ ॥
पूर्वोत्तरविभागे न चतुःसूत्राणि पातयेत् ॥ नवकोष्ठं भवेदेतत्कूर्मदेहमनुत्तमं ॥ २७ ॥ पूर्वादि
दिशि मंत्रज्ञः प्रदक्षिणक्रमेण तु ॥ कादिवर्गांश्चिखेद्दिद्वान्पंचपंचविभागशः ॥ २८ ॥ पादिवर्ग
शादिवर्गलक्ष्मीशे च त्रिखेत् ॥ कूर्मस्यांगं च कूर्मवत्कुर्याच्छोभं यथा भवेत् ॥ २९ ॥ स्वरा
णां योगयुग्मं च मध्ये चाष्टसु दिक्षु च ॥ एवमष्टांगवान्कूर्मः सर्वेषां सिद्धिदीपकः ॥ ३० ॥ दीप
नायं लिखेन्मध्ये पूजयेत्तं विभावयन् ॥ यस्यादिशि ग्रामनामाद्यक्षरं दृश्यते तथा ॥ ३१ ॥ कूर्म
वक्त्रं च जानीयात्तत्र सिद्धिरनुत्तमा ॥ वक्त्रात्पार्श्वे च कोष्ठे देकरौ कूर्मस्य विद्धि हि ॥ ३२ ॥ मध्ये कु
क्षौ उभौ ज्ञेयौ पादौ द्वौ शेषपुच्छकम् ॥ एवं कूर्मं विजानीयाद्दीपचक्रविवेचकः ॥ ३३ ॥ मुखे
सिद्धिर्भवेन्नूनं मध्ये सिद्धिश्च जायते ॥ उदासीनः करस्थश्चेत्पार्श्वस्थो दुःखमाप्नुयात् ॥ ३४ ॥
पादस्थः पीड्यते मंत्राबंधनोच्चाटनादिभिः ॥ पुच्छे भृत्युर्भवेन्नूनमेवं कूर्मस्य संस्थितिः ॥ ३५ ॥

मंत्राक्षरेणमित्रंचेतुर्मनामोभवेद्यदि ॥ साधकस्यचनान्नायकिसिद्धयतिमंभिजः ॥ ३७ ॥
 पंचाशद्वर्णरूपेणक्षेत्रेशाविश्वविग्रहाः ॥ तस्मात्समगुणंक्षेत्रंसिद्धयेस्याच्चान्यथा ॥ ३७ ॥
 विगुणंचेन्मुखस्थोऽपिकष्टेनासिद्धिमाप्नुयात् ॥ तस्माच्चक्रंविचार्यैवमित्रंचेतुर्मनासिद्धिदं ॥ ३८ ॥
 यस्मिन्देवोदीपयतेसुगुणंनाममंत्रयोः ॥ तत्रयत्नेनगंतव्यंसपीठोदुर्लभोमतः ॥ ३९ ॥ रु
 द्राक्षैरापिपद्माक्षैःपुत्रजीवकचंदनैः ॥ स्फटिकैश्चप्रवालैश्चकुशग्रंथिभवैस्तथा ॥ ४० ॥ तथा
 कमलसंभूतैस्तुलसीकाष्ठनिर्मितैः ॥ एभिश्चमालिकांकुर्यान्मतिमानूत्रेणवेमनौ ॥ ४१ ॥
 रुद्राक्षसंभवायातुअनंतफलदामता ॥ पुंडरीकभवामालागोपालमनुसिद्धिदा ॥ ४२ ॥ पुत्र
 जीवभवायातुपुत्रंवितनुतेऽचिरात् ॥ कुचंदनभवामालाराज्यभोगापवर्गदा ॥ ४३ ॥ प्रवा
 लनिर्मितायातुसर्वसत्त्ववशंकरी ॥ कुशग्रंथिभवामालाधर्मद्विकरीमता ॥ ४४ ॥ आमल
 कीभवामालासर्वासिद्धिप्रदामता ॥ तुलसीसंभवायातुमोक्षंवितनुतेऽचिरात् ॥ ४५ ॥ अ
 षोत्तरशतमणिनिर्मितायातुमालिका ॥ राज्यंवितनुतेनृणांदेहांतेमोक्षदायिनी ॥ ४६ ॥ मोक्षा
 र्थंपंचविंशत्यापुत्रार्थंत्रिंशताजपेत् ॥ चत्वारिंशन्मणिभवाअभिचारायकेवलं ॥ ४७ ॥ पं
 चाशन्मणिभिर्मालासर्वकर्मप्रसाधिका ॥ अकारादिक्षकारांताअक्षमालेतिकीर्तिता ॥ ४८ ॥
 क्षांतमेरुमुखंतत्रकल्पयेन्मुनिसत्तम ॥ अनयासर्वमंत्राणांजपःसर्वसमृद्धिदः ॥ ४९ ॥ नित्यं

जपं करे कुर्यान्न तु काम्यमवोधनान् ॥ आरभ्याऽनामिकामध्यात्परिवर्तेन वै क्रमात् ॥ ५० ॥ तर्जनीमूलपर्यंतं जपेद्दशसुपर्वसु ॥ गोपालतंत्रमंत्राणां करमालेयमीरिता ॥ ५१ ॥ कार्पाससंभवं सूत्रं पुण्यस्त्रीभिर्विनिर्मितम् ॥ अथवा पट्टसूत्रेण स्वर्णसूत्रेण वा तथा ॥ ५२ ॥ अणिमादयो मोक्षांताः सिद्धयः स्वर्णसूत्रके ॥ पदसूत्रं वश्यकं रंधनपुत्रविवर्धनम् ॥ ५३ ॥ कार्पाससंभवं सूत्रं धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य ग्रंथयेच्छिल्पशास्त्रतः ॥ ५४ ॥ मुखे मुखं तु संयोज्य पुच्छे पुच्छं न योजयेत् ॥ गोपुच्छसदृशी मालायद्वा सर्पाकृतिः शुभा ॥ ५५ ॥ एवं निर्माय मालां वेशो धयेन्मुनिस्ततः ॥ अश्वत्थपत्रनवकैः पद्माकारं तु कारयेत् ॥ ५६ ॥ तन्मध्ये स्थापयेन्मालां मातृकामूलमुच्चरन् ॥ नित्यं नैमित्तिकं कृत्वा सामान्यार्थं निधाय च ॥ ५७ ॥ घर्पयेद्दामदेवेन प्रत्येकं मणिकां पुनः ॥ क्षालयेद्दीशसूक्तेन लेपयेत्पुरुषेण तु ॥ ५८ ॥ गंधैरनल्पैर्मतिमानघोरेण तु धूपयेत् ॥ स योजातेति सूक्तेन शताऽन्यूनेन मंत्रयेत् ॥ ५९ ॥ वामदेवेन सूक्तेन समीकुर्याद्विचक्षणः ॥ एकैकं मणिमादाय ब्रह्मग्रंथिं प्रकल्पयेत् ॥ ६० ॥ एवं संग्रथितां मालां पुनः पत्रोपरिन्यसेत् ॥ तत्रावाह्यजदेवं यथाविभवविस्तरैः ॥ ६१ ॥ मंत्रयेन्मूलमंत्रेण क्रमेणोत्क्रमयोगतः ॥ तत्रैव मातृकावर्णैर्मंत्रयेन्मंत्रतत्त्वावित् ॥ ६२ ॥ क्षालयेत्पंचगव्येन पुनरीक्षानसूक्ततः ॥ पुनर्विलिप्य गंधेन जपेन्मंत्रं यथेच्छया ॥ ६३ ॥ नान्यं मंत्रं जपेन्मंत्राकंपयेन्न

विधूनयेत् ॥ कं पनात्सिद्धिहानिः स्याद्भूतनंबहुदुःखदम् ॥ ६४ ॥ शम्भेजातेनवेदो
भ्रष्टेविनाशकृत् ॥ छिन्नेसूत्रेभवेन्मृत्युस्तस्माद्यत्नपरोभवेत् ॥ ६५ ॥ जपान्तेकणदेशोवा
उच्चस्थानेचविन्यसेत् ॥ त्वंमालेसर्वदेवानांसर्वसिद्धिप्रदामता ॥ ६६ ॥ तेनसत्येनमेसिद्धिं
देहिमातर्नमोऽस्तुते ॥ इत्युक्त्वापरिपूज्यायगोपयेयत्नतोयतिः ॥ ६७ ॥ मालामुद्रांचपञ्च
पशुन्योनप्रकाशयेत् ॥ प्रकाशनेसिद्धिहानिरित्युक्तंतत्रवित्तमेः ॥ ६८ ॥ अंगुष्ठतर्जनीभ्यां
चजपाच्छुभशतंभवेत् ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेनशङ्खचाटनकारकः ॥ ६९ ॥ अंगुष्ठमध्यमायो
गांन्मन्त्रसिद्धिःसुनिश्चिता ॥ अंगुष्ठानामिकागोमादुष्चाटोत्सादनेमते ॥ ७० ॥ जेष्ठाक
निष्ठायोगेनशङ्खानांज्ञानंमतम् ॥ इतितेकथितोविहन्मालायाःपरिनिर्णयः ॥ ७१ ॥ ज
क्त्यात्रिपवणंस्नानमन्यथादिःसकृत्तथा ॥ त्रिसंध्यंप्रजपेन्मन्त्रंपूजनंतत्समंभवेन् ॥ ७२ ॥
एकदावाभवेत्पूजानजपेत्पूजनंविना ॥ प्रातःकालेऽथवापूजाजपान्तेवायजेद्धरिम् ॥ ७३ ॥ प्रा
तःकालंसमारभ्यजपेन्मध्यंदिनावधि ॥ पशुभावेस्थितामंत्राःकेवलमवर्णकूपिणः ॥ ७४ ॥
सुषुम्णाध्वन्युच्चरिताःप्रभुत्वंप्राप्नुवंतिते ॥ मंत्राक्षराणिचिच्छक्तीप्रोतानिचविभावयेत् ॥ ७५ ॥
तामेवपरमेव्योम्निपरमामृतवृंहिताम् ॥ दर्शयत्यात्मसद्राघंपूजाहोमादिभिर्धिना ॥ ७६ ॥
मनःसंदहत्यविषयात्मंत्रार्थगतमानसः ॥ नद्रुतंनविलंबंचजपेन्मात्तिकपंक्तिवत् ॥ ७७ ॥

जपः स्यादक्षराद्यत्तिर्मानसोपांशुवाचिकैः ॥ धियायदक्षरश्रेणिर्वर्णस्वरपदात्मिकाम् ॥ ७८ ॥
उच्चेदर्थमुद्दिश्यमानसः सजपः स्मृतः ॥ जिह्वोष्ठोच्चारयेत्किंचिद्देवतागतमानसः ॥ ७९ ॥
किंचिच्छ्रवणयोग्यः स्यादुपांशुः सजपः स्मृतः ॥ मंत्रमुच्चारयेद्वाचावाचिकः सजपः स्मृतः ॥
॥ ८० ॥ पश्यन्त्यादित्रिभिर्भेदैः कथितं जपलक्षणम् ॥ मानसः सिद्धिकामानामुपांशुः पुष्टिमिच्छ
ताम् ॥ ८१ ॥ वाचिको मारणशक्तः कथितं जपलक्षणम् ॥ एवं जपं पुराकृत्वा तेजोरूपं समर्पयेत्
॥ ८२ ॥ देवस्य दक्षिणे हस्ते कुशपुष्पार्घवारिभिः ॥ सफलं तद्दिभा व्येवं प्राणायामत्रयं चरेत् ॥ ८३ ॥
जपस्यादौ तथा चांते त्रितयं त्रितयं चरेत् ॥ नन्यूनं नाधिकं चापि जपं कुर्याद्दिने दिने ॥ ८४ ॥
यदि कुर्यात्प्रमादात्तु तदानिष्टमवाप्नुयात् ॥ न्यूनं न्यूनांगदोषः स्यादधिके चाधिकांगकम् ॥ ८५ ॥
यथाविधिकृतानीह फलं त्येतान्ययत्नतः ॥ जपान्ते प्रत्यहं मंत्री होमयेत्तद्दशांशतः ॥ ८६ ॥ तर्प
णं सेकमित्येवं तत्तद्दशांशतो मुने ॥ प्रत्यहं भोजयेद्दिप्रान्न्यूनाधिकप्रशांतये ॥ ८७ ॥ विप्रभो
जनमात्रेण व्यंगं सांगं भवेद्भ्रुवम् ॥ गोपुशुश्रूपणं कुर्याद्बोभ्योऽपि यवसप्रदः ॥ ८८ ॥ गोष्वपि प्रीय
माणसु गोपालोऽयं प्रसीदति ॥ कर्मांते संस्मरेत्कृष्णमंतः करणशुद्धये ॥ ८९ ॥ नामसंकीर्तनं
विष्णोः सर्वविघ्ननिर्हंतनम् ॥ अथवा लक्षपूर्तचिह्नोमादिकृत्यमाचरेत् ॥ ९० ॥ एणं र १ ति
ज्ञायांतर्पणादितथाचरेत् ॥ विष्णोर्निवेदितान्यद्रात्रौ भुंजेदकुत्सयन् ॥ ९१ ॥ यदन्ना

स्यतदन्नः पुरुषो भवेत् ॥ शयीत शुभं दशव्यायां कंबले वा कुशास्तरे ॥ १२ ॥ एवं प्रतिदिनं कुं
 यावत्सांगं च तंचरेत् ॥ होमं च पूर्ववत् कुर्यात्पायसैरथवांबुजैः ॥ १३ ॥ होमामावेजपं कुर्याद्दोम
 संख्याचतुर्गुणम् ॥ षड्गुणं चाष्टगुणितं यथा संख्यां हि जातयः ॥ १४ ॥ शुद्धस्य विप्रभृत्यस्य त
 त्पत्नी स दशोजपः ॥ होमशून्यस्य विप्रस्य योजपः स तु तत्क्षियः ॥ १५ ॥ दशाक्षरं मनुवरं
 सिद्धये दशलक्षकम् ॥ जह्वातदंते होमादिविधिना कर्म चाचरेत् ॥ १६ ॥ दशाक्षरं जपन्मन्त्री स
 हस्रदशकं जपेत् ॥ प्रत्यहं मुख्यकल्पोऽयमन्यन्यूनमुदाहृतम् ॥ १७ ॥ अष्टादशार्णमनुवरं पंच
 लक्षं जपेत्ततः ॥ कृत्यमेवं समुद्दिष्टमन्यत्तत्कल्पसंग्रहात् ॥ १८ ॥ तर्पणं तु ततः कुर्यात्तीर्थादे
 श्वन्द्रमिश्रितैः ॥ जले देवं समावाह्य पाद्याद्यैरुदकात्मकैः ॥ १९ ॥ संपूज्या विधिवद्भक्त्या परिवा
 रसमन्वितम् ॥ ऐकैकमंजलीं तोयं परिवारान्प्रतर्पयेत् ॥ २० ॥ ततो होमदशांशेन तर्पयेत् पु
 रुषोत्तमम् ॥ आदौ मंत्रं समुच्चार्य श्रीपूर्वकृष्णमित्यपि ॥ १ ॥ तर्पयात्स्यहमित्युक्त्वानमो तस्त
 र्पणे मनुः ॥ तर्पणस्य दशांशेन अभिपेकं तथा चरेत् ॥ २ ॥ न्यासानंशेन कृत्वा वैतदभेदेन
 पूजयेत् ॥ कृष्णात्मानं स्वमात्मानं ध्यात्वा शशिसमन्वितम् ॥ ३ ॥ कुसुमं कुशमेकं च सुगंधिप
 रिमिश्रितम् ॥ जलांजलिं समादाय मूलमुच्चार्य साधकः ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णमभिर्षिंचामि नमद
 त्यभिर्षिंचयेत् ॥ अभिपेकदशांशेन ब्राह्मणान्परितर्पयेत् ॥ ५ ॥ क्षीरखंडाज्यभोज्यैश्च बह

मानपुरस्सरम् ॥ विप्रभोजनमात्रेणव्यंगंसांगंभवेद्ध्रुवम् ॥ ६ ॥ सर्वथाभोजयेद्विप्रैस्तेवैकृष्णत
नुर्यतः ॥ यत्रभुक्तेहिजस्तुष्ट्यातत्रभुंक्तेहरिःस्वयम् ॥ ७ ॥ यत्रभुंक्तेश्रियःकांतस्तत्रभुंक्तेज
गत्वयम् ॥ गुग्मेदक्षिणांदद्यात्भोजनाच्छादनादिभिः ॥ ८ ॥ गुरुसंतोषमात्रेणमंत्रसि
द्धिर्भवेद्ध्रुवम् ॥ गुरुमूलमिदं सर्वमित्याहुस्तत्रवेदिनः ॥ ९ ॥ मिष्टान्नं बहुशः कार्यं भुंजीत
बंधुभिः सह ॥ एवं सिद्धमनुमंत्रोसाधयेत्कलेप्सितम् ॥ ११० ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे
पचदशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३५ ॥

नारद उवाच ॥ एवं नित्यं कर्म कृत्वा नैमित्तिकमथाचरेत् ॥ कृत्ते नैमित्तिके विप्रनित्यस्या पूर्ण
ता भवेत् ॥ १ ॥ अन्यथानैव सिद्धिः स्यादनुष्ठानशतेऽपि ॥ मथुरायां महाक्षेत्रे वसन् कृष्णं सम
र्चयत् ॥ २ ॥ लक्षमात्रजपेन मंत्रमंडलादीप्सितं भवेत् ॥ मंदारस्य महारण्ये सरलद्रुमकानने
॥ ३ ॥ पुष्पैर्वन्यसमुद्भूतैर्दुग्धाशीविजितैर्द्रियः ॥ लक्षमात्रजपेद्भक्त्या कृष्णं पश्यति चक्षुषा ॥ ४ ॥
दृष्ट्वा वनगतो मंत्रीद्वात्रिंशत्स्थानमाश्रितः ॥ लक्षकृत्वोजपेद्भक्त्या आणिमादिगुणो भवेत् ॥ ५ ॥
समुद्रगासरिन्मध्ये कुट्टिमे निवसन् मुनिः ॥ दुग्धाहारोजपेच्छृङ्खलापापं कोटिभवोद्भवम् ॥ ६ ॥
नाशयेन्नात्र स देहो वाक्सिद्धिं चापि विंदति ॥ पर्वताग्रे यजेत्कृष्णं शाकमूलफलाशनः ॥ ७ ॥
लक्षंतत्रापि संजप्य खेचरीमेलकं भवेत् ॥ समुद्रे वानदीतीरे तु लसीकानने वसन् ॥ ८ ॥ लक्ष

माधंजपेत्तत्रकोटिजन्माधनाशनम् ॥ पुंडरीकवनेकृष्णमास्त्रमेकं समर्चयेत् ॥ ११ ॥

ममोक्षोश्चकरस्थान्प्रलभेद्ध्रुवम् ॥ तुलास्थेभास्करेपद्मेर्हुनेदंशसहस्रकम् ॥ १० ॥ लक्ष्मीस्थि

राभवेत्तस्यपुत्रपौत्रानुयायिनी ॥ श्रीपुष्पैर्जुहुयान्मन्त्रीवैशाखेमासिसहस्रकम् ॥ ११ ॥ सर्व

पापक्षयकरः सर्वसिद्धिविवर्द्धकः ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति भक्त्या तं पुरुषोत्तमम् ॥ १२ ॥ शीत

लेस्तर्पयेत्कृष्णमस्त्यं डीचंद्रसंयुतेः ॥ अष्टोत्तरशतं कृत्वा पुजां ते भक्तितत्परः ॥ १३ ॥ मंड

लाह्वमतो सिद्धिदुष्करांसुकरांतुवा ॥ यद्यत्कामयते मन्त्री अनायासेन तच्छ्रमेत् ॥ दुग्धबुध्याज

लेर्नित्यमष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ १४ ॥ तर्पयानिखलान्कामान् लभेन्मोक्षं च विदति ॥ कुश

पुष्पैः समभ्यर्च्य मासमाधं निरामयः ॥ १५ ॥ यशसे धर्मवृद्धयै च ब्रह्मचारिव्रते स्थितः ॥ हया

रिकुसुमैः शुक्लैर्मंडलाह्वंछितं भवेत् ॥ १६ ॥ तथारक्तास्यभारेण अचलां भुक्तिमाप्नुयात् ॥

तथा ह्यभ्यासमाभ्यर्च्य भुक्तिमुक्तिं च विदति ॥ १७ ॥ गोपुभक्तिः सदा कार्या गोपकंदूयनं तथा ॥

गोपुनित्यं प्रसन्ना सुगोपालः संप्रसीदति ॥ १८ ॥ ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां वैश्यानां शोषजन्मनां ॥

स्त्रीणां चैव महाबाहो नैमित्तिकमिदं स्मृतं ॥ १९ ॥ एतेषां चैकमात्रं कृत्वा काम्यानि साधयेत् ॥

२० ॥ इति श्रीगौमीयतन्त्रे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥

नारद उवाच ॥ त्रिकालाभ्यर्च्यं न वदये गोविंदस्य यथाविधि ॥ मंत्रयोरुभयोः कार्यमन्येषां

चतदात्मनः ॥१॥ कलायकुसुमश्यामं नीलेन्दीवरलोचनम् ॥ वार्षिकं च शिशुं मुग्धमासीनं प
अविष्टरे ॥२॥ नवविद्रुमविवाभकरपादाधरोत्तरम् ॥ गुडालकचयाच्छन्नमुखेन्दुग्रहसंयुतम् ॥
पूर्णेन्दुकाशसंकाशहासभावितादिङ्मुखम् ॥ राजदंतद्वयोद्भासनिदितानेकमौक्तिकम् ॥३॥ म
हाश्मरश्मिसंकीर्णसुवर्णानेकभूषणम् ॥ सपुष्टं धूसरांगं च धेनुधूल्यापदोत्थया ॥४॥ गोपगो
पीगवां वृंदैर्बोध्यमाणं सुविस्मितैः ॥ ब्रह्मणा शङ्करेणापि प्रेमोत्कंठ्यात्सुवीक्षितम् ॥५॥ पुरंद
रदरमुखैर्देवैर्मुनिभिः संस्तुतं परम् ॥ एवं ध्यात्वा जपेत् कृष्णं यजेद्भक्तिप्रधानतः ॥६॥ अंगैरि
न्द्रादिवज्राद्यैरावृत्तिव्रितयान्वितम् ॥ क्षीरखंडाज्यदुग्धं च कदलीनवनीतकम् ॥७॥ मोचारं भा
फलं वापि अन्यद्वालाप्रियं च यत् ॥ जपंचाष्टसहस्रं च कृत्वा कृष्णं प्रसादयेत् ॥८॥ स्तोत्रैर्ना
नाविधैर्भक्त्या नमस्कारप्रदाक्षिणैः ॥ दुग्धबुध्या जलैरष्टाशतं संतर्प्य मंत्रावित् ॥९॥ आत्मानं
तत्पदांभोजे अनन्यः सन्समर्पयेत् ॥ ब्रह्मार्पणाख्यमंत्रेण तथोद्भास्य हृदं नयेत् ॥१०॥ य
एवं मासमात्रं तु भक्त्या कृष्णं समर्चयेत् ॥ पूज्योलोकैः कविर्वाग्मी लक्ष्मीप्राप्या नपायिनीं ॥
११॥ पुत्रैर्मित्रैश्च संनद्धः प्रयात्यंते परमं पदम् ॥ मध्यान्हे वा सुदेवं च राजमंडलमध्यगम् ॥१२॥
हारवत्यां सहस्रार्कदीपिते भवनांतरे ॥ कल्पवृक्षसमाकीर्णं पुण्यपक्षिनिनादिते ॥१३॥ प
ओत्पलादिसंकीर्णवापीभिः समलंकृते ॥ तस्मिन् सुपुलिने रम्ये लायायां कल्पशारिवनः ॥१४॥

रत्नस्तंभैरत्नदीपैर्मुक्तादामविभूषिते ॥ नानारत्नविचित्रांतर्यतानशतसंकुले ॥ १५ ॥ च
 त्पार्श्वेचवनंध्यायेत्पुष्पागैर्नागकैसरैः ॥ तथानानाविधैर्दक्षैः पाटलैश्चंपकादिभिः ॥ १६ ॥ वा
 कुलैश्चवनैरभ्यैर्वोष्टितंक्रमुकैरपि ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेतैः पुष्पावनतशारिभिः ॥ १७ ॥ रत्न
 सिंहासनासीनपुंडरीकदलेक्षणम् ॥ पृथूरस्कंसुपुष्टांगराजन्पगणमोहनम् ॥ १८ ॥ पुंडरीक
 निभानाभिपुंडरीकाक्षमण्यम् ॥ सुभ्रूललाटवदनपुष्पहासंसुलोचनम् ॥ १९ ॥ मुकपोलं
 सुताम्रोष्ठंश्यामलमंगलालयम् ॥ नीलकुंचितकेशांतंविचित्रांगविभूषणम् ॥ २० ॥ कंबुग्रीवं
 सुविस्तीर्णकौस्तुभोद्भासिवक्षसम् ॥ महावलंमहोरस्कंमहाभुजचतुष्टयम् ॥ २१ ॥ बलिवंधु
 रमध्येतुराजदुदरशोभितम् ॥ प्रदक्षिणगतश्रीमद्वृत्तनाभिविशोभितम् ॥ २२ ॥ समोरुजानुजंघा
 भिःस्वास्तिकांध्रियुगांवुजम् ॥ तुंगरत्ननखंचित्रतुंगपादांगुलीयकम् ॥ २३ ॥ अनेकविधरत्ना
 दिपीतांबर्युगावृतम् ॥ स्फुरितोदरबंधेनशोभितंवनमालया ॥ २४ ॥ रत्नहारैश्चसौवर्णेग्रैवेय
 कविभूषितम् ॥ केयूरमाणिसंनद्धराजद्रुजचतुष्टयम् ॥ २५ ॥ विचित्रकटकैर्युक्तंनूपुरैःपादशो
 भितम् ॥ नानारत्नमयैर्हैर्मैरंगुलीर्यैर्विराजितम् ॥ २६ ॥ अनंतरत्नसंछन्नंस्फुरन्मकरकुंडलम् ॥ मु
 र्खर्णनाभिरुचिरंनानाचित्राविचित्रितैः ॥ २७ ॥ लोलद्धमसंच्छन्नैःप्रसूनैर्मुकुटोज्ज्वलम् ॥ शंख
 चक्रगदापद्मधरंशांतमुखेक्षणम् ॥ २८ ॥ दिव्यलक्षणसंपन्नं दिव्यभूषणभूषितम् ॥ दिव्यसा

लांबरधरदिव्यगंधानुलेपनम् ॥ २९ ॥ ललाटेहृदयेकुक्षीकंठेवाहोश्चपार्श्वयोः ॥ विराजि
तोर्ध्वपुंड्रेनचंदनेनविभूषितम् ॥ ३० ॥ महीभारसुरारातीस्तर्जयंतमुहुर्मुहुः ॥ तेषांनिपातनायै
वधर्मार्थनीतियुक्तिभिः ॥ ३१ ॥ उद्धवादिभिर्मन्त्रिवैर्मन्त्रयंतंजगद्धितम् ॥ एवमध्यान्हसंप्राप्त
कालेध्यायेज्जद्रुम् ॥ ३२ ॥ आवाह्यविधिवद्भक्त्यापूजयन्नुपचारकैः ॥ अंगंपूर्ववदुद्दिष्टं
पुरादिप्रपूजयेत् ॥ ३३ ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचकालिंदीचसुलक्षणा ॥ नाम्नाजितीजांबुवती
मित्रविंदासुशीलका ॥ ३४ ॥ इत्यष्टशक्तीर्देवस्यपूज्याः कृष्णस्यवल्लभाः ॥ आग्नौसुदर्शनं
चक्रंनैऋतेशंस्वर्जलोद्भवम् ॥ ३५ ॥ वायव्येचगदांदिव्यामीशानेचततोंबुजम् ॥ ततोदलानांवा
स्येचवसुदेवंचदेवकीम् ॥ ३६ ॥ नंदगोपंयशोदांचपुरादिप्रपूजयेत् ॥ पादौरर्घ्यैस्तथापुष्पैः
पूर्वादिदलतोऽर्चयेत् ॥ ३७ ॥ बलभद्रंसुभद्रांचरोहिणींरेवतींतथा ॥ सुदामंचतथादामंवसुदा
मंचकिंकणीम् ॥ ३८ ॥ देवस्यवामपार्श्वेतुपूजयेदुरुपादुकाः ॥ परमंचगुरुंतत्रपरापरगुरुंतथा
॥ ३९ ॥ पादुकांतंसमभ्यर्च्यपूर्वसिद्धांस्तथायजेत् ॥ पूर्वेगणपतिंचेष्वांद्रांदीस्तद्वहिर्यजेत्
॥ ४० ॥ कुमुदंकुमुदाक्षंचपुंडरीकंचवामनम् ॥ शंकुकर्णसर्वेऽंशुमुखंसुप्रतिष्ठितम् ॥ ४१ ॥ दक्षि
णावर्ततश्चैतान्पूर्वादिदलतोयजेत् ॥ उत्तरेशानयोर्मध्येविष्वक्सेनंसमर्चयेत् ॥ ४२ ॥ संपूज्यै
वंहर्षिभक्त्या नैवेद्यंचनिवेदयेत् ॥ पायसंशर्करापूपेखंडाज्यकदलीफलम् ॥ ४३ ॥ सितोपदंश

मयं स्वर्णपात्रे निवेदयेत् ॥ अथ वारौ च पात्रे च सार्धं पात्रेऽथवा पुनः ॥ ४४ ॥ अथ वारौ च
पात्रे वा अन्यथान्तरं ब्रजेत् ॥ सुवर्णचषकेनाथरौप्ये वा विधिना ततः ॥ ४५ ॥ सप्तवर्णं च
दुग्धमन्त्रं व्यंजनपात्रं समु ॥ नानाविधोपहाराणि गोविंदाय निवेदयेत् ॥ ४६ ॥ राजोपचारान्
दत्वांते स्तुत्वान्त्वा विसर्जयेत् ॥ य एवं पूजयेद्देवंगोपालं विगतस्पृहः ॥ ४७ ॥ राजानः किं क
राः सर्वे सामात्याः सपरिच्छदाः ॥ राजपुत्राश्च पत्न्यश्च सर्वे तस्यानुवर्तिनः ॥ ४८ ॥ इह भुक्त्वा व
रान् भोगान्ते विष्णोः पदं ब्रजेत् ॥ अष्टोत्तरशतं होमं कुर्यात्तत्संख्यया दत्तः ॥ ४९ ॥ होमतर्पण
योर्मन्त्रो साधयेदखिलानपि ॥ प्रातर्होमं प्रकुर्वीत तथा मध्यदिनेऽथवा ॥ ५० ॥ रात्रिर्होमं च
सायान्हे कुर्यादेवं विधिः स्मृतः ॥ तृतीयकालपूजायामस्तिकालविकल्पना ॥ ५१ ॥ साया
न्हे निवसेत्तत्र वद्रत्येके विपश्चितः ॥ अष्टादशार्णसायान्हे रात्रौ चैदशवर्णकम् ॥ ५२ ॥ उभयो
रुभये तैव वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ सायान्हे ह्यस्वत्यां तु चित्रकोद्यानमध्यगे ॥ ५३ ॥ सौगंधि
कोत्पललसदीर्घिकाशतवोष्टिते ॥ नंदनोद्यानमध्ये तु कदंबवनमध्यगम् ॥ ५४ ॥ ज्वलद्रत्न
मयैस्तंभैः सुवर्णविधिकान्विते ॥ नानारत्नमयलसत्प्रवालहारशोभिते ॥ ५५ ॥ महारत्न
मयंगेहं मुनिभिः परिवेष्टितम् ॥ नारदाद्यैर्मुनिवरैः शौनकैः पिप्पलादिभिः ॥ ५६ ॥ सनकादि
ब्रह्मपुत्रैः परीतं तत्त्वनिर्णये ॥ नारदं पर्वतं जिष्णुं निशठोद्धवदारुको ॥ ५७ ॥ विष्वक्सेनं च शै

नेयंकृपादष्टिविलसितम् ॥ तेभ्योमुनिभ्यःस्वंधामदिशंतं परमक्षरम् ॥ ५८ ॥ चंद्रकोटिप्रतीका
 शंविश्ववकाशक्षीपिते ॥ नानारत्नगणाकीर्णमहामुकुटभूषितम् ॥ ५९ ॥ अनेकरत्नरश्मी
 भिल्लसन्मकरकुंडलम् ॥ तारहारावलिलसन्मुक्ताकौस्तुभवक्षसम् ॥ ६० ॥ नानारत्नगणा
 कीर्णकेयूरवल्याष्टकम् ॥ विद्रवत्कनकाभासंपीतांबरपुगावृतम् ॥ ६१ ॥ बंधुरोदारजठरं
 गंभीरनाभिपंकजम् ॥ उत्तुंगचरणांभोजलसत्स्वर्णागुलीयकम् ॥ ६२ ॥ प्रदीप्तरत्नकटकंतु
 लाकोटिद्वयान्वितम् ॥ शशरक्ताधरपुटभारक्तपदपंकजम् ॥ ६३ ॥ शंखचक्रगदापद्मधारि
 णंवनमालिनम् ॥ शुद्धज्ञानस्वभावत्वात्सुशुक्लतं परात्परम् ॥ ६४ ॥ अज्ञाननाशकामत्वान्नव
 वारिदसान्निभम् ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशमविद्याध्वांतनाशनान् ॥ ६५ ॥ इत्येवंपरत्मानंध्या
 यंतिब्रह्मवादिनः ॥ एवंध्यात्वामध्यमार्चाविधानेनप्रपूजयेत् ॥ ६६ ॥ सहस्रैकंजपेन्मंत्रं होमा
 दशांशतर्पणम् ॥ रजतारचितेपात्रेखंडदुग्धंनिवेदयेत् ॥ ६७ ॥ पूर्वोपचारान्दत्वावैनमस्कृ
 त्यविसर्जयेत् ॥ गृहस्थानामयंपथान्यासितां हृदयां बुजे ॥ ६८ ॥ ध्यात्वासंपूज्यमुनिभि
 र्मानसैरुपचारकैः ॥ विरक्तोगृहमेधीचवनस्थोऽप्यथवामुनिः ॥ ६९ ॥ वासुदेवंसमासध्य
 निर्वाणंपदमाप्नुयात् ॥ सायान्हेवासुदेवंचपूजयेद्दिधिनानरः ॥ ७० ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति
 किंपुनर्नरमर्कटाः ॥ संसारसागरंधोरंविषयग्राहसंकुलम् ॥ ७१ ॥ संतीर्यविषयान्मुक्ताज्ञा

नीतस्पदमाप्नुयात् ॥ दुर्वासनापरित्यज्यकोटिजम्भसमुद्भवाम् ॥ ७२ ॥ एकेनजम्भनाम्बु
क्तियातिकैवल्यनिर्मिताम् ॥ तद्दिष्णोः परमंपदंसदापश्यंतिसूरयः ॥ ७३ ॥ दिवीवचक्षुराततं
सर्वचविषयाततम् ॥ रात्रौचेन्मादिराक्रांतमानसंदेवकीसुतम् ॥ ७४ ॥ रासगोष्ठीपरिज्ञातंगो
षोमंडलमध्यगम् ॥ वृंदावनगतंभ्यायेच्छायायांकल्पशाखिनः ॥ ७५ ॥ सुस्थिरंवेणुगायंतं
वनमालापरिष्कृतम् ॥ संचमध्यस्थितंरुष्णंगोपिकासंघवेष्टितम् ॥ ७६ ॥ देवासुरैश्चगंधर्वैर
प्सरोगैश्चसेवितम् ॥ यक्षैर्विद्याधरगणैर्विहंगैर्भूविषद्वतैः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मर्षिभिर्देवार्षिभिःस्तूय
मानंसुविस्मितैः ॥ लेलिह्यमानंप्रणयाद्देवस्त्रीशतकोटिभिः ॥ ७८ ॥ इंदीवरानिभंरत्नसुं
दरेन्दुनिभाननम् ॥ सम्फुल्लपद्मवदनंपद्मपत्रानिभेक्षणम् ॥ ७९ ॥ पद्मनाभिपाणिपादंपद्मरा
गानिभापरम् ॥ शरण्यंसर्वदेवानांगोपिकाजनवल्लभम् ॥ ८० ॥ कचिक्कचित्परिमिलत्यंबु
जोपरिसंस्थितम् ॥ कल्पितानेकदेहेननारीणांशतकोटिभिः ॥ ८१ ॥ वेष्टितंरममाणंचगा
यंतदिव्यमूर्च्छनाम् ॥ हाभ्यांहाभ्यांवल्लभाभ्यामध्यमेध्येविराजितम् ॥ ८२ ॥ यथामरकतस्तं
भंसुवर्णेनाभिवेष्टितम् ॥ कचिद्रोपांगनावलहारिणंहेलयान्वितम् ॥ ८३ ॥ कचिद्धसंतंहा
सयंतंस्त्रीवृंदमुपहासकैः ॥ विस्मितैर्देवानिकरैरर्चितंपुष्पवृष्टिभिः ॥ ८४ ॥ देवस्त्रीभिर्वी
ज्यमानंकामोत्कटितचोष्टितैः ॥ एवंध्यात्वामधुरिपुंयजेत्तंशंसितव्रतः ॥ ८५ ॥ मिथुनैर्वैषो

डशकेः केशवादिभिरावृतम् ॥ महिषोभिस्तथान्वितंगोपीभिरपि सर्वतः ॥ ८६ ॥ एवमभ्य
 र्च्यविधिनाकांस्येवारजतांचिते ॥ पात्रेदुग्धं निवेद्याथमिथुनेभ्यस्तथार्चयेत् ॥ ८७ ॥ ज
 स्वास्तुत्वानमस्कृत्य तद्वत्पद्मे तां विसर्जयेत् ॥ एवमभ्यर्च्य जगतां पतिं शुद्धमनीषया ॥ ८८ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां दायादो भवति ध्रुवम् ॥ विप्रो देवाधिपो भूयात्साक्षाद्भुवि पुरंदरः ॥ ८९ ॥
 क्षत्रियो राजवंश्यश्च वैश्यो धनसमृद्धिमान् ॥ शुद्रः सुखानि सर्वाणि भुक्त्वा चांते परं व्रजेत् ॥
 ॥ ९० ॥ एवं ते कथितं विप्रसंसारभयनाशनम् ॥ अर्चनं त्रिविधं यत्ते मूला विद्या निरुक्तं नमः ॥ ९१ ॥
 ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥
 ॥ गौतम उवाच ॥ ब्रूहि मे वालकृष्णस्य तत्त्वं सार्वज्ञकारणम् ॥ ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं सेवया तप
 सा तव ॥ १ ॥ ॥ यत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठैर्लोक्येऽविदितं न ते ॥ यथाक्रमं कथय मे सर्वमे
 व समाहितः ॥ सुश्रूषामेव लवती गोपालस्यार्चनं प्रति ॥ २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ वा
 ल्यं ते कथयाम्ययं देवस्य परमाद्भुतम् ॥ गोपनीयं न ते किंचित्त्वं हि वेदविदां वरः ॥ ३ ॥ ॥ तपसा क
 ल्पनाहीनः कृष्णेभ्योऽसिनि श्रयात् ॥ तारः प्रजापतिः शक्रो मायाचर्बिदुरेव च ॥ ४ ॥ ॥ एतन्मंत्र
 वरं विद्विरहस्यं परमाद्भुतम् ॥ महात्मन्कारकरं विश्वक्षोभणकारकम् ॥ ५ ॥ ॥ चतुर्वर्गफलं चा
 स्य जपमात्रेणासिध्यति ॥ गोपालस्यापियेमं प्रावक्ष्यं तेऽब्रह्ममंत्रके ॥ ६ ॥ ॥ संदीपितमनेनैव

कलमवमवेक्ष्यताम् ॥ चूडामणिरयं प्रोक्तो देवस्पर्शिशुक्लपिङ्गः ॥ ५ ॥ अहं सुनिःसंशयः
गायत्रीलिङ्ग उच्यते ॥ देवताकथितः कृष्णः सर्वकामफलप्रदः ॥ ८ ॥ समाहारो चरणेऽयं
मध्यमः स्वरईरितः ॥ नेत्राब्धितर्कसूर्यद्वैः कलवर्णविभेदितैः ॥ ९ ॥ पंचांगानिमनोः कृत्वा
ध्यानं कुर्यात्समाहितः ॥ मयुरायां पुरे ध्यायेत्कंसस्यांतः पुराजिरे ॥ १० ॥ सूतिकागृहमध्य
स्थं जातमात्रं जगत्पतिम् ॥ सिद्धचारुणगंधर्वदेवदानवकिन्नरैः ॥ ११ ॥ यक्षराक्षसवेतालैः स्व
चरेभूचरैरापि ॥ विद्याधरीभिर्देवीभिः किन्नरीभिः समंततः ॥ १२ ॥ ब्रह्मणा तनयैः सार्द्धं वि
द्वयमाणं मुदान्वितैः ॥ इन्द्रादिभिश्च दिक्पालैर्लसत्कुसुमवर्षिभिः ॥ १३ ॥ चतुर्भुजं शंखच
क्रंगदाशार्ङ्गचरं हरिम् ॥ दक्षस्योर्ध्वे करे चक्रंगदां चतुर्दधः करे ॥ १४ ॥ वामस्योर्ध्वे शार्ङ्गधनुः
शंखचतुर्दधः करे ॥ नवीनजलदप्रख्यं पीतकौशेयवाससम् ॥ १५ ॥ विलसत्कुंतलाभोग
भास्वरो निजमूर्द्धनि ॥ विहिताशेषतद्रत्नशोभिकर्णकिरीटकंम् ॥ १६ ॥ सुगंधिप्रारिजातैश्च शोभि
नाशेषकुंतलैः ॥ ललाटतलविन्यस्तकस्तूरीतिलकौज्ज्वलम् ॥ १७ ॥ अष्टमीचंद्रशकलभा
सिभासप्रभोज्ज्वलम् ॥ उत्फुल्लपुंडरीकश्रीनयनद्वयभूषितम् ॥ १८ ॥ मनोभवधनुः कल्पच
छिन्नापविराजितम् ॥ तिलप्रसूनाविजयीवासावंशविभूषितम् ॥ १९ ॥ परार्द्धचंद्रसंकाशमुखं
चंद्रविराजितम् ॥ दाडिमीव्रीजकुंडाभंदंतपंक्तिविराजितम् ॥ २० ॥ पद्मविभवफलोद्भासिदं

तवासांज्ज्वलंविभुम् ॥ जांबूनदानेकरत्नस्फुरन्मकरकुण्डलम् ॥ २१ ॥ महामरकतस्तंभभासमा
 नभुजहयम् ॥ रत्नचामीकराभोगैरंगदैर्बलयेयुतम् ॥ २२ ॥ कंबुग्रीवंमहोरस्कंमुक्ताहारविराजितं ॥
 श्रीवत्सलांच्छनंभ्राजत्कौस्तुभोज्ज्वलवक्षसं ॥ २३ ॥ रत्नवैडूर्यघटितंकिंकणीजालमालि
 नं ॥ पट्टसूत्रेणसंनद्धमध्यदेशोपशोभितं ॥ २४ ॥ रत्नमंजीर्युगलमंजुश्रीपादवल्लभं ॥
 देवक्यावसुदेवेनहरेणविधिनातथा ॥ २५ ॥ विदिक्षुतिष्ठतास्तोतुंमुखरेणपुटांजलिम् ॥ मेरुशृं
 गप्रतीकाशगरुडोपरिसंस्थितं ॥ २६ ॥ एवंध्यात्वापरात्मानंगुरुमात्मानमेवच ॥ एकी
 भावेनसंभाव्यततःपूजनमारभेत् ॥ २७ ॥ कर्पूरामिलितालोलसितचंदनचार्चितं ॥ आलि
 खेद्देवकीपुत्रयंत्रंशोभनरेखया ॥ २८ ॥ शलाकयावैद्रुमयाहैमयाराजतेनवा ॥ किंजल्करू
 पकंदृत्तंततोलेख्यंचतुर्दलं ॥ २९ ॥ ततोदृत्तंचाष्टदलंदृत्तंदशदलंततः ॥ समरेखंचतुष्को
 णंचतुर्दशोपशोभितं ॥ ३० ॥ बीजशोभिचतुर्दशंचतुष्कोणविराजितं ॥ मध्येसंपूज्यदेवेशं
 पूजयेत्तच्चतुर्दले ॥ ३१ ॥ ऐशान्यामीश्वरंदेवमाग्नेय्यांचापितामहं ॥ नैर्ऋत्यांवसुदेवंचवाय
 व्यांदेवकीमपि ॥ ३२ ॥ ततश्चाष्टसुपत्रेषुपूजयेद्देववल्लभाः ॥ रक्तांवरधरासौम्यावराभय
 करांबुजाः ॥ ३३ ॥ सर्वालंकरणैर्दोषालसथौवनविभ्रमाः ॥ श्रीमद्देवमुखांभोजन्यस्तनेत्र
 मधुवताः ॥ ३४ ॥ ततोदशदलेपूज्यालोकपालास्ततोबहिः ॥ गरुडंपद्मिमेदहरेजयंपूर्वेत्र

जयेत् ॥ ३५ ॥ विजयंदक्षिणे तद्वनारदं च तथोत्तरे ॥ पुटांजलिकराः सर्वे सुखोद्यमसुखस्य
 पि ॥ ३६ ॥ विलसद्गनमालाश्च पीतकौशेयवाससः ॥ ततः शंखं च चक्रं च गदां कौमोदकं च
 मापि ॥ ३७ ॥ शार्ङ्गधनुश्च संपूज्य तद्वाह्ये पूजयेदपि ॥ ऐरावतादीनभ्यर्च्य गजानघौ ततो ब
 हिः ॥ ३८ ॥ कृते लक्षं जपेन्मन्त्रं त्रेतायां द्विगुणं तथा ॥ त्रिलक्षं ह्यपरे जाप्यं च तुल्यं कलौ ज
 पेत् ॥ ३९ ॥ प्रयोगानय कुर्वीत साधकः सिद्धिलालसः ॥ लक्ष्मीप्रसूनैर्जुह्याच्छ्रियमिच्छ
 न निर्दितां ॥ ४० ॥ साज्येनाग्नेन जुहुयादाज न स्य समृद्धये ॥ आरामैः कुसुमैर्विप्रान् जा
 तीभिः पृथिवीपतीन् ॥ ४१ ॥ प्रसूनैरसितैर्वैश्यान् शूद्रान्नीलोत्पलैरपि ॥ वशयेच्छ्रवणैः सर्वा
 न्पङ्कजैर्वनिताजनान् ॥ ४२ ॥ गोशालासुकृतो होमः पांयसेन स सर्पिषा ॥ गवांशां तिक
 रोत्याशुगोविंदो गोकुलप्रियः ॥ ४३ ॥ शिशुवेपथुर्देवां किंकिणीजालशोभितम् ॥ स्मृत्वा
 प्रतर्पयेन्मन्त्री दुग्धवुध्या शुभैर्जलैः ॥ ४४ ॥ धनधान्यांशुकादीनि प्रीतस्तस्मै ददातिसः ॥ पिंडं

१ पिंडमिति ॥ आदौ पट्टकोणं लिखित्वा तन्मध्ये मूलवेष्टितवक्ष्यमाणपिंडबीजं च लिखित्वा वक्ष्यमाणपट्टवर्णान् पट्टकोणे पु
 विरिष्य तदुपरि दशदलपत्रं कृत्वा तत्रेषु वक्ष्यमाणदशवर्णवर्णान् लिखित्वा तत्सर्वं कामबीजेन वेष्टयेत् । तदुपरि शोडशदलपत्रं
 तत्तत्सरेषु षोडशसंख्यानं पत्रेषु वक्ष्यमाणषोडशवर्णमंत्रं तदुपरि द्वाविंशदलं तत्तत्सरेषु कादिसंख्यानं लिखित्वा पत्रेषु वक्ष्यमाण
 अनुष्टुपमंत्रं लिखेत् । तन्मध्ये पादबीजेन वेष्टयेत् । पुनरनुष्टुपमंत्रं लिखित्वा तदुपरि अष्टकोणं कृत्वा तत्कोणेषु वक्ष्यमाणायुधमंत्र-
 वर्णान् लिखेत् । एतत्पञ्चमुक्तफलदं भवतीति तात्पर्यार्थः ।

मूलेनवीतंदहनपुरयुगेकोणराजत्पडर्णं कुर्यात्पद्मदशार्णस्फुरतिदशदलंकामवीजेनवीतम् ॥
पद्मकिंजल्कसंस्थंस्वराविकृतिदलेप्रोल्लसत्पोडशार्णं किंजल्केव्यजनाढ्यंप्रकृतिदलयुगेत्वर्पि
तानुष्टुवर्णं ॥ ४५ ॥ पाशांकुशाभ्यामावीतंक्षोणीपूरयुगान्वितम् ॥ अष्टाक्षरेणसंवी
तयंवंगोविंददेवतम् ॥ ४६ ॥ धर्मार्थकामफलदंसर्वरक्षाकरंस्मृतम् ॥ पंचांतकोधरासंस्थ
इंदुर्विंदुविभूषितः ॥ ४७ ॥ पिंडवीजमिदंप्रोक्तंसर्वसिद्धिकरंपरं ॥ चतुर्लक्षंजपेदेतत्तद्दशां
शंहुनेत्ततः ॥ ४८ ॥ तर्पयेत्तद्दशांशंचदशांशंचाभिषेचयेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्चापिदशां
शमितिचक्रमात् ॥ ४९ ॥ गणेशंभास्करंरुद्रंगौरींचपरिपूजयेत् ॥ विदिक्षुयंत्रराजस्यस्वस्व
मंत्रपुरस्सरं ॥ ५० ॥ एतद्धारणमात्रेणत्रिकालज्ञोभवेद्भ्रुवं ॥ यद्यन्निजेप्सितंसर्वसाधये
न्नात्रसंशयः ॥ ५१ ॥ अनेनसदृशोमंत्रोयंत्रंवापिनाविद्यते ॥ केवलंप्रेमभावेनकाथितंतव
सुव्रत ॥ ५२ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥
॥ नारदउवाच ॥ अथप्रयोगान्वक्ष्यामिमंत्रयोरुभयोरपि ॥ यान्कृत्वासाधकवरोलोकत्र
यसुपूजितः ॥ १ ॥ तदर्थकारिमंत्रान्वैवक्ष्यामिचक्रचित्कचित् ॥ वंदेतंदेवकीपुत्रंसद्यो
जातंसुसत्प्रभम् ॥ २ ॥ शंखचक्रगदापद्मधारिणंवनमालिनम् ॥ एवंध्यात्वामनुवरंलक्षं
ब्राह्मेमुहूर्तके ॥ जप्त्वामंत्रीत्रिकालज्ञोबृहस्पतिसमोभवेन् ॥ ३ ॥ अथवैतत्समोमंत्रःप्रो

च्यतेऽणुतत्त्वतः ॥ श्रीमत्पदंतथाचोक्त्वामुकुन्दचरणीपुनः ॥ ४ ॥ सदेतिशरणमहंप्रपद्ये
स्वाहयायुतम् ॥ श्यामलंकोमलंवालंकीडंतमातुरंकके ॥ ५ ॥ हिभुजंस्तनपातारांचितयेच्छ
तिधरोभवेत् ॥ लक्ष्मिवाप्रजपेदेनसमानंलभतेफलं ॥ ६ ॥ कामबीजादिमंत्रोऽयंकिञ्चसिद्धय
तिभूतले ॥ उपसंहृतदिव्यांगंपुरावन्मातुरंकके ॥ ७ ॥ चलदोश्चरणंवालंध्यात्वाभास्तेमु
हूर्तके ॥ जप्त्वामनुवरीविद्वान्सर्वशास्त्रार्थविद्वदेत् ॥ ८ ॥ सर्ववेदार्थकुशलोज्ञानवान्भव
तिध्रुवं ॥ नंदांगणेपर्यटंतंभूलीनिचयधूसरम् ॥ ९ ॥ प्रदीप्तमणिगणोद्दीप्तंयशोदालोकनो
त्सुकम् ॥ एवंध्यात्वामनुवर्जपेनियममास्थितः ॥ १० ॥ लक्षमेकंजपादस्यकिञ्चसिद्धयति
भूतले ॥ प्रातःप्रातःपिवेत्तोयमष्टोत्तरशतंजपन् ॥ ११ ॥ अनेनमूकोमुग्धात्माजडःपापा
णवत्तथा ॥ अनेनजप्यमानेनसाक्षाद्वाक्पतिसंततिः ॥ १२ ॥ पद्भ्यानिःक्षिप्यशकटंरुदं
तंप्राकृतंयथा ॥ लक्षजाप्यादितिध्यात्वाआपद्भ्योमुच्यतेध्रुवं ॥ १३ ॥ शत्रुभ्योनभयंतस्य
राजतोनापिदस्युतः ॥ नतस्यविद्यतेभीतिःकदाचिदपिसुवत ॥ १४ ॥ अथापरंप्रवक्ष्या
मिरहस्यंसुरपूजितम् ॥ यद्रत्वासाधकवरःप्रयोगफलमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ ब्रह्माणंसोमसंयु
क्तमनुस्वारविभूषितं ॥ विंदुनादसमाक्रांतंकल्परजंसमुद्धरेत् ॥ १६ ॥ पवनंवीतिहोत्र
स्थंमहामायासमन्वितम् ॥ विंदुनादसमाक्रांतंदितीयंबीजमुद्धरेत् ॥ १७ ॥ धराणैरेफसं

युक्तंचतुर्थस्वरभूषितं ॥ इंदुविंदुसमायुक्तंनृतीयंबीजमुद्धरेत् ॥ १८ ॥ थांतंशंभुसमायुक्तं
इंदुविंदुसमान्वितं ॥ दौर्गवीजमिदंख्यातंसमस्तापनिवारणं ॥ १९ ॥ शंभोःपदंवन्हियुतं
मायाविंदुसमान्वितं ॥ अशेषजगतांबीजंमहामायेतिविश्रुतं ॥ २० ॥ अनयायोग्यतोमंत्री
असाध्यमपिसाधयेत् ॥ वातंवन्हिसमायुक्तंचतुर्थस्वरभूषितं ॥ २१ ॥ श्रियोबीजमिदंप्रो
क्तंनृणांसर्वसुखप्रदं ॥ विरिंचीन्द्रसमायुक्तंचतुर्थस्वरभूषितं ॥ २२ ॥ नादविंदुसमाक्रांतंबीजं
त्रैलोक्यमोहनं ॥ प्रोक्तंसांताक्षरंतत्तुपष्ठस्वरसमान्वितं ॥ २३ ॥ नादविंदुसमायुक्तंकूर्चवी
जमिदंस्मृतं ॥ एतेपांवीजवर्गाणांज्ञात्वाकर्माणिमंत्रवित् ॥ २४ ॥ गुरुतःशास्त्रतःसम्यक्
सर्वकर्माणिसाधयेत् ॥ अन्यथानैवसिद्धिस्स्यान्मंत्रकल्पशतैरपि ॥ २५ ॥ मेरुश्चतुर्दशस्वर
वन्हिविंदुसमान्वितं ॥ नृसिंहबीजमित्युक्तंभूतापस्मारनाशकं ॥ २६ ॥ समाहितमनाभू
त्वापद्माक्षैःकृतमालया ॥ अयुतैकंजपेन्मंत्रंब्रह्मचारिव्रितेरतः ॥ २७ ॥ अल्पायासेनकामाः
स्युर्दरिद्रश्चनजायंते ॥ सर्वे मनोरथास्तस्यासिध्यंतीतिनसंशयः ॥ २८ ॥ नित्यकर्मरतःकृ
ष्णंवनपुष्पैःसमर्चयेत् ॥ वश्याभवंतिराजानोनसकुर्याद्दिचारणाम् ॥ २९ ॥ तमेवरक्तपुष्पै
स्तुवैश्यावश्याभवंतिहि ॥ नीलोत्पलैस्तुशूद्राःस्युर्मांसंरुष्णंसमर्चयेत् ॥ ३० ॥ जुहुयाद्रक्त
कुसुमैर्मिश्रितैस्तिलतंडुलैः ॥ मंत्रेणाष्टसहस्रंतुजह्वाभस्मधरेद्यदि ॥ ३१ ॥ ललाटेविधूतत

स्य सर्वे वश्या भवंति हि ॥ अनेन च शरीरेण राजानो वदतामि युः ॥ ३२ ॥ स्त्रियो वश्या भवंत्येव
पुत्रा मात्याश्च सर्वदा ॥ विवाहार्थं जपेन्मंत्रं मासमष्टसहस्रकं ॥ ३३ ॥ रासमंडलमध्यस्थं कृ
ष्णं ध्यात्वा ब्रते स्थितः ॥ विवहेदुत्तमां कन्यां रम्यां सर्वकुलोज्ज्वलां ॥ ३४ ॥ पुत्रं मे कृष्णरक्षोति
हि जेन प्रार्थितो हरिः ॥ हतं पुत्रं समाहृत्य ददौ यस्तं विचिंतयेत् ॥ ३५ ॥ पुत्रकामो लभेत्पुत्रं मा
सेनैकेन सुंदरं ॥ दीर्घायुमप्रतिहतबलवीर्यसमान्वितं ॥ ३६ ॥ गंवपुष्पैः समाराध्य कृष्णं ध्या
येच्च कन्यकां ॥ मासद्वयंतथामंत्रं जपेदष्टसहस्रकं ॥ ३७ ॥ मनोरथपतिलब्ध्वा दीर्घकालं च
क्रोडति ॥ अंजनं कुसुमं वस्त्रं तालं चंदनं तथा ॥ ३८ ॥ अन्यान्यप्युपभोग्यानि स्पृष्ट्वा मंत्र
शतं जपेत् ॥ दीपयेत्तस्य यस्यैव सोचिराहा भवेद्दृशी ॥ ३९ ॥ स्त्रियो वश्या अनेनैव भवंति मुनि
सत्तम ॥ पुरुषं वशयेनारी अनेनैव विधानतः ॥ ४० ॥ अर्थार्थकामः श्रीपुष्पैः सिततंदुलमि
थ्रितैः ॥ अष्टोत्तरतहस्रं तु शुद्धया दर्पयान् भवेत् ॥ ४१ ॥ विश्वरूपधरं ध्यात्वा शतमष्टोत्तरं
जपेत् ॥ समाहितमना मंत्रीयशस्वी कीर्तिमान् भवेत् ॥ ४२ ॥ प्रेतभूतपिशाचैश्च स्कंदादिग्र
हपीडितः ॥ पूतनास्तनयातारं ध्यात्वा मंत्रशतं जपेत् ॥ ४३ ॥ प्रणश्यंति ग्रहा दुष्टा पलायंत
इतस्ततः ॥ सर्पमंडलदंष्ट्रांश्च मूषकाश्चैश्वर्यं दशितान् ॥ ४४ ॥ कृष्णं कालीयदमनं चिंतयित्वा
जपेन्नरः ॥ तर्जयंतं विषंधोरं हुंकारेण विनाशयेत् ॥ ४५ ॥ तत्राप्यन्यं मनुवरं हुं बीजाद्यं शृ

समिद्धिः पूर्ववद्ध्यात्वा मेधास्यादतिमानुषी ॥ वाचमिच्छन्लभेहाचंजस्त्वाब्राह्मेमुहूर्तके
॥ ७४ ॥ शतंशतंचपण्मासंवाग्मीचातिसुधीर्भवेत् ॥ शत्रूणांजयकामायपारिजातहरंहरिं
॥ ७५ ॥ गरुडारोहणंध्यात्वाजित्वासर्वदिवौकसाम् ॥ समिद्धिश्चापिजुहुयात्करवीरसमुद्रवैः
॥ ७६ ॥ लक्षंजस्वातथालक्षंजुहुयान्मंत्रवित्तमः ॥ जित्वाशत्रुगणानेतानाक्रांतश्चयथाविधि
॥ ७७ ॥ प्रतिष्ठांकारयेद्यस्तुभगवंतंविचिंत्यच ॥ शंखपद्मनिधीयुक्तं वसंतंदारकापुरि ॥ ७८ ॥
ध्यात्वातिलाज्यचरुणाजुहुयात्सिततंडुलान् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वै प्रतिष्ठांलभतेध्रुवं ॥ ७९ ॥
सर्वान्कामान्वशीकर्तुंकामधनंपंकजासने ॥ कदंबमालयानित्यंभगवंतमलंकृतं ॥ ८० ॥
सनकाद्यैः प्रार्थ्यमानंयोगिभिर्गोपवेषक ॥ विचित्रपुष्पमालाभिर्भूषितंवनमालया ॥ ८१ ॥
कदंबमूलेगाधंतंचितपेन्सर्वनाथकं ॥ समिद्धिरप्यपामार्गैरष्टोत्तरसहस्रकं ॥ ८२ ॥ मध्वा
ज्ययुक्तैर्जुहुयात्सर्वलोकोवशोभवेत् ॥ मुमुक्षुभिर्भगवंतंपुडरीकदलेक्षणं ॥ ८३ ॥ सनकाद्यै
श्रित्यमानंसिद्धैरन्यैश्चयोगिभिः ॥ ब्रह्मेन्द्रशंकरमुखैर्गणैश्चापिदिवौकसाम् ॥ ८४ ॥ प्रल्हा
दप्रमुखैर्भक्तैरन्यैश्चापिमहात्मभिः ॥ हृत्पद्मकर्णिकोत्तुंगदिव्यसिंहासनोपरि ॥ ८५ ॥ ध्यात्वैवप
रमात्मानंयशोदानंदवर्द्धनम् ॥ पलाशतुलसीपत्रैःसौवर्णकुसुमैःशुभैः ॥ ८६ ॥ मानसैर्वाय
थाशक्त्याअर्चयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ आत्मानंदेवकीपुत्रंलीलायष्टिधरंस्मरेत् ॥ ८७ ॥ यद्य

त्कामयते मन्त्री तत्तदा प्रोत्ययत्नतः ॥ अनेन विधिना सर्वभारयोत्थियमात्मनः ॥ ८८ ॥ यो यजे
 चतुर्थेन विष्णोश्चैव तु बुद्धिमान् ॥ तृतीयेनार्चनं विद्यात्त्वत्पणा विष्णुना सह ॥ ८९ ॥
 इति श्रीगौतमीयतन्त्रे नारदप्रोक्ते एकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 अथापरान्प्रवक्ष्यामि प्रयोगान्भुवि दुर्लभान् ॥ यान्कृत्वामानवः सम्यक्स्यो देवत्वमृच्छति
 ॥ १ ॥ नासाध्यं विद्यते तस्य स्वर्गं मर्त्ये रसातले ॥ निशातशरानि भिज्जभीष्मतापहरं हरिम् ॥ २ ॥
 दृष्ट्या पीयूषवर्षिण्या कारुण्यात्तं विलोकयन् ॥ एवं ध्यात्वा युतजपादसाध्यज्वरनाशनं ॥ ३ ॥
 मूर्च्छादाहगदस्फोटविषकीटसमुद्रवत् ॥ नाशयेदाहमचिरादमृतादशशतं हुनेत् ॥ ४ ॥ का
 शिराजेन प्रहितां कृत्यांतां द्वारकापुरीं ॥ निजाऽरिणा तां छित्वा शुतपुरीं च कतेजसा ॥ ५ ॥ प्र
 ददंतं हरिं स्मृत्वा जपेद्युतमादरात् ॥ सुस्नेहाक्तैः सर्पैश्च हुनेद्रात्रौ तथा युतं ॥ ६ ॥ कृत्याप
 रे रितास्तं तु न प्रसंतिकदाचन ॥ डाकिनीपूतना कृत्या पिशाचा यक्षराक्षसाः ॥ ७ ॥ अन्यदे
 कूरसत्त्वाश्च प्रयोगाज्जपहोमयोः ॥ देशादेशांतरं यांति न समर्थाश्च हिंसितुं ॥ ८ ॥ ध्यात्वा विधे
 श्वरं देवं व्यासविश्वावकाशकं ॥ सूर्यकोटिप्रतीकासं चंद्रकोटिसुशीतलं ॥ ९ ॥ एवं ध्यात्वा
 च मातिमौल्लक्ष्मे कंजपेन्मनुं ॥ जुहुयाद्युतं भक्त्या शतवीर्याकुरविकैः ॥ १० ॥ अकालमृत्यु
 नाशाय सत्यमेतत्परंपदं ॥ मृत्यंजयं हरिं ध्यात्वा सर्वपापैर्विमुच्यते ॥ ११ ॥ आसीनमाश्र

मेदिन्येवदरीखंडमंडिते ॥ स्थान्वृहद्रथाहस्ताभ्यांघंटाकर्णकलेवरं ॥ १२ ॥ एवंध्यात्वाज
 पेन्मासमष्टोत्तरसहस्रकं ॥ समस्तविषदांमंत्रोप्रशमायशमायच ॥ १३ ॥ समतासर्वभूतेषु
आशुनिर्वाणदायिनी ॥ निशधिरथमारूढंतर्जयंतंमुहुर्मुहुः ॥ १४ ॥ धावमानंरिपुगणमनु
 पावतमच्युतां ॥ विसृजद्वाणसंधेननयंतंदूरदेशतः ॥ १५ ॥ उच्चाटनंभवेत्सघोरिपुणालक्षजाप
 तः ॥ द्वेपयंतरुक्मिवलंपांड्यमध्यस्थितंहरिं ॥ १६ ॥ ध्यात्वालक्षंमनुवरंनिवलेहविमिश्रि
 ताम् ॥ तदंतंजुहुयान्मंत्रीगुलिकांगोमयद्रवां ॥ १७ ॥ एवंप्रयोगमात्रेणवैरस्यंजायतेमिथः ॥
 अन्योन्यक्रुलहेनैवदेशादेशांतरं व्रजेत् ॥ १८ ॥ विद्विष्टस्तत्रतत्रापिकाकवत्पर्यटन्महीं ॥
 पार्थेदिशंतंगीतार्थस्थत्यंमधुसूदनम् ॥ १९ ॥ राजमंडलमध्यस्थंसूर्यचंद्रायुतप्रभम् ॥ ध्या
 त्वायुतंमनुवरंशमायप्रजपेत्सुधीः ॥ २० ॥ अनेनजपमात्रेणकिन्नासिद्धयतिभूतले ॥ “स्थाने
 दृष्यकेशतवे”त्यादिसूक्तंवाचार्यनर्पिकं ॥ गायत्रीछंदोवलितंविश्वात्मारुण्णदैवतं ॥ २१ ॥ स
 पर्यापूर्ववत्प्रोक्तासाधयेत्सकलेप्सितं ॥ श्रीबीजाद्यैर्जपेन्मंत्रंवरौध्यात्वाचपूर्ववत् ॥ २२ ॥
 लक्षैकजपमात्रेणकुबेरइवमोदते ॥ अन्नदैवतगोपालंवक्ष्येऽन्यंशृणुतत्त्वतः ॥ २३ ॥ अन्नरूपं
 रसरूपंनुष्टिरूपंपदोपरि ॥ अन्नाधिपतयेस्वाहासोऽयमन्नाधिपोमनुः ॥ २४ ॥ श्रीबीजाद्यो
 मनुःप्रोक्तोऽप्यन्नरत्नसमृद्धिदः ॥ आचक्राद्यंगच्छतिःस्यान्नारदोऽस्यमुनिःस्मृतः ॥ २५ ॥ गा

यवीलुङ्गद्वत्पुक्तं देवोऽनस्य प्रदो हरिः ॥ ध्याना र्चनादिकं सर्वमस्य पूर्वकृत्वा चरेत् ॥ २९ ॥
 संपूजयेन्मन्त्री स तु सर्वसमृद्धिमान् ॥ आलस्यस्वर्णपात्रं च क्षालितं शुद्धवारिणा ॥ २० ॥ वि
 लिप्यगंधपंकेन लिखेदष्टदलांबुजं ॥ कणिकायां लिखेद्बन्हेः पुटितं मंडलद्वयं ॥ २८ ॥ तन्म
 ध्ये विलिखेत्कामं साध्याख्यकर्मसंपुतं ॥ ततः शिष्टैर्मनोवर्णैस्तत्कामं वेष्टयेत्सुधीः ॥ २९ ॥
 श्रियं पट्कोणकोणानामैद्रनैः कृतवायुषु ॥ आलिरूपचालिखेन्मायां बन्धि वारुणशूलिषु ॥ ३० ॥
 अक्षरैः कामगायत्र्या वेष्टयेत्केशरेपुच ॥ मारमालामनोवर्णैर्दलेष्वष्टसुमन्त्रवित् ॥ ३१ ॥ लिखे
 दृहान्तरे वर्णैर्मार्तृकांतद्वहिलिखेत् ॥ भूर्विचंचलिखेद्वाह्ये श्रीमाये दिग्बिदिक्षवपि ॥ ३२ ॥
 यंत्रमेवं समालिख्य जातरूपमये पटे ॥ राजतेताम्रपात्रवाभूर्जे क्षौममयेऽपि वा ॥ ३३ ॥ सूक्ष्म
 संतुमये वापि प्रतिष्ठाप्य समीरिणं ॥ आकर्षणं सुरस्त्रीणां नागलोकसुवासिनां ॥ ३४ ॥ पिशा
 चयक्षरक्षांसितथा क्रूरग्रहाश्रये ॥ दुष्टसत्त्वाश्रये सर्वे परिसर्पतिभूतले ॥ ३५ ॥ यंत्रराजधरं
 दृष्ट्वा विद्रवंति व्रजंति च ॥ बहुना किमिहोक्तेन सर्वलोकसुखावहं ॥ ३६ ॥ स्त्रीणामाकर्षणं
 राज्ञां लोकवश्यकरं भुवि ॥ योगसिद्धिकरं तावद्भवसागरतारकं ॥ ३७ ॥ मुक्तिमुक्तिकरं यं
 त्रमिति प्रोक्तं स्वयं भुवा ॥ वांतयांतसमारूढं मायाविंदुविभूषितं ॥ ३८ ॥ श्रियो बीजमिति
 प्रोक्तं नृणां सद्यः सुखप्रदं ॥ आदौ कर्त्तव्यं मुक्त्वा च कामदेवपदं ततः ॥ ३९ ॥ चतुर्थ्यंतं वि

महेचपुष्पवाणायतत्परं ॥ धीमहीतिपदंप्रोक्तंतन्नोऽनंगःप्रचोदयात् ॥ ४० ॥ एषामन्मथगा
 पत्राप्रोक्तामन्मथदीपिनी ॥ कामंरतिचसंभाष्यततःकामपदंवदेत् ॥ ४१ ॥ देवायेतिपदं
 म्रपात्तथासर्वपदंततः ॥ प्रियायेतिपदांतेचवदेत्सर्वजनंपुनः ॥ ४२ ॥ ब्रूयात्संमोहनायेति
 ज्वलशब्दंचवीप्सयेत् ॥ प्रज्वलेतिपदंसर्वजनस्यहृदयंतथा ॥ ४३ ॥ उक्त्वाममवदांपश्वा
 त्कुखाब्दंचवीप्सयेत् ॥ बन्दिजायांतथेत्युक्तामालाख्योमन्मथोमनुः ॥ ४४ ॥ भृगृहं
 चतुरस्रंस्यादृष्टवज्रयुतंमुने ॥ अस्मिन्मंत्रेसमाराध्यवासुदेवंजगद्गुरुम् ॥ ४५ ॥ किन्नसि
 द्ध्यतिमंत्रज्ञोऽप्यकथयंकथितंचते ॥ एवंतेकथितंयंत्रंप्रयोगांतरमुच्यते ॥ ४६ ॥ लक्षंजस्वा
 पलाशानांकुसुमैस्तत्समंहुनेत् ॥ व्याख्यातासर्वशास्त्रणामचिरादेवजायते ॥ ४७ ॥ स
 योगीसत्यविज्ञानीविष्णुयोगीतथात्मवित् ॥ शुक्लादिवस्त्रलाभायशुक्लादिपुष्पमाहरेत् ॥ ४८ ॥
 अष्टोत्तरशतंजस्वाराजतोवान्यतोलभेत् ॥ मुंचंतंपितरौकृष्णमथुरानिगडादिंती ॥ ४९ ॥
 ध्यात्वायुतंजपांतेचतावत्संख्यंचहोमयेत् ॥ निगडाम्मुच्यतेसद्योयमुद्दिश्यकृताक्रिया ॥ ५० ॥
 पुष्टंरमुखैर्देवैःस्थितंरुंदावनेहरिं ॥ सुरभ्याःपयसातोयैरभिषिच्यचसंस्तुतं ॥ ५१ ॥ राज
 राजेश्वरंरुक्तामंगलाचारपूर्वकं ॥ उर्वशीप्रमुखाभिस्तुस्वर्गवेश्याभिरावृतम् ॥ ५२ ॥ एवं
 ध्यात्वाजपेक्षसंपंकजैरयुतंहुनेत् ॥ सार्वभौमोमवेत्सोऽपियेनेयंविहिताक्रिया ॥ ५३ ॥ आत्मा

नैकं समधनं रिपुं कं सात्मकं स्मरेत् ॥ निशीथे प्रजयेन्मग्नीदक्षिणामुखसंस्थितः ॥ ५४ ॥ लक्षण
मेकं जपांतं तु बानीरतरूपत्रयैः ॥ अपुतंहोममात्रेण भ्रियेताऽर्निचान्यथा ॥ ५५ ॥ अरिष्टप
बलसंतत्पादपांशुजलोक्षितं ॥ जुहुयान्म्रियते शत्रुः शंकरेणापिरक्षितः ॥ ५६ ॥ अरिष्टदल
कार्पासव्योषास्थिकरसंयुतं ॥ हवनाल्लक्षमात्रेण यदि दूरस्थितो भवेत् ॥ ५७ ॥ आपि पीयूषसं
सेवी भ्रियते ऽर्निचान्यथा ॥ हरिद्राग्रं थिहोमेनस्तं भयेदरिवाहिनीं ॥ ५८ ॥ नशास्तं मारणं क
र्म क्रदाचिद्देष्णवे मनौ ॥ क्रूरंकटाशयंकष्टदायिनंच सतामपि ॥ ५९ ॥ ईदृग्विधं जनं प्राप्य
अभिचाराय योजयेत् ॥ प्रायश्चित्ताय गायत्री लक्षं जप्त्वा च साधकः ॥ ६० ॥ तदंतं प्रायसै र्मी
त्री अपुतंहोममाचरेत् ॥ अभिप्रयोगकर्तृणां शांतिः स्यान्नैव चान्यथा ॥ ६१ ॥ इति श्रीगौत
मीयतन्त्रे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ... ॥ ३३ ॥ ... ॥ ३४ ॥
श्रीनारद उवाच ॥ कर्मांतरमथो वक्ष्ये शृणुष्व अवहितोऽनघ ॥ यत्कृत्वामंदभाग्योऽपिलभेन्मंत्रफ
ला नि वै ॥ १ ॥ प्रणवहयमध्यस्थं जपेद्युतसंख्यया ॥ धिरावजपमात्रेण बृहस्पतिसमो भवेत्
॥ २ ॥ व्याख्याता सर्वशास्त्राणां वेदानां पि जायते ॥ रवि वारेऽश्वत्थमूले मासाद्यष्टोत्तरं शतं ॥ ३ ॥
भूयो भूयो भवेच्छक्तिर्जीवेदष्टोत्तरं शतं ॥ तस्य शांतिर्भवेन्नित्यं मुदिश्य कृता क्रिया ॥ ४ ॥ अं
शुकैर्च येत्कृष्णमासमात्रं तु निर्मलैः ॥ मुच्यते मालिनैः कुच्छ्रैः पापैर्घोरतरैरपि ॥ ५ ॥ पहव

स्त्रैर्यजेत्तन्मत्तया संपत्तिमतुलां लभेत् ॥ विद्रुमैः पूजयेत्कृष्णं त्रैलोक्यं वंशमानयेत् ॥ ६ ॥ मा
णिस्यैः पूजयेद्भक्त्या सार्वभौमसमो भवेत् ॥ पद्मरागैर्वज्रकृष्णं राजा भवति निश्चितं ॥ ७ ॥
क्षत्रियः सार्वभौमः स्यात्साधयेद्यः समाहितः ॥ गारुत्मतमयैरत्नैः पूजयन् ज्ञानवान् भवेत् ॥ ८ ॥
अपि हीरकरत्नेन पूजयन् किं न साधयेत् ॥ सुवर्णपुष्पैरभ्यर्च्य मासं भक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ कु
वेरसमसंपत्तिं संप्राप्य मोदते चिरात् ॥ देहांते हरितां प्राप्य निर्वाणपदमृच्छति ॥ १० ॥ रवि
वारे ऽरुणां भोजैः कल्हारैः सोमवासरे ॥ मङ्गले रक्तपुष्पैश्च बुधे तगरसंभवैः ॥ ११ ॥ चम्पकै
र्गुरुवारे च शुक्रैः कुंदसमुद्रवैः ॥ शनिवारे शमीपुष्पैः पूजयेद्भक्तितोयतिः ॥ १२ ॥ रविवारे घृता
नंतु पयोभक्तं निवेदयेत् ॥ सोमवारे पिष्टकानि सितया सह योजयेत् ॥ १३ ॥ मंगले गुडसं
मिश्रमनं बहुगुणान्वितं ॥ बुधवारे यावकैश्च गुरौ पूषसमुद्रवैः ॥ १४ ॥ मुद्रानं शुक्रवारे च
शनौ सघृतपायसं ॥ वैशाखे मासि विधिवत्तर्पयेद्दिमलैर्जलैः ॥ १५ ॥ ज्येष्ठे मासि प्रयत्नेन
फलेः संपूजयेद्धारिं ॥ आपाढे मासि विधिवत्पवित्रैः पूजयेद्धारिं ॥ १६ ॥ एकैकं स्वर्णसूत्राणि
ग्रंथियुक्तानि कारयेत् ॥ अथवा पट्टसूत्राणि पद्मसूत्राणि वा पुनः ॥ १७ ॥ पूजांते देवदेवाय
महिषीभ्यो निवेदयेत् ॥ मिथुनेभ्यस्तथा दत्त्वामहांतमुत्सवं चरेत् ॥ १८ ॥ तोषयेद्भक्ष्यभोज्या
द्यैर्वाष्पणान् शांसितव्रतान् ॥ एवं संवत्सरं मंत्री कृत्वा भीष्टमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ न चेद्दर्शकृता

पूजावास्तामेलावकल्पते ॥ आवापेमासिहृण्णतंपुष्पैःकेताकिसंभवैः ॥ २० ॥ भाद्रपदे
 कस्तूरीकुंकुमादिसुवासितैः ॥ एलालवंगकंकोलफलानिवहुधार्पयेत् ॥ २१ ॥ भाद्रमासिप
 जेद्विष्णुमह्यैर्बहुगुणान्वितैः ॥ द्वेपेमासिपजेद्वत्तंयामह्यैर्भोज्यैश्चविस्तरैः ॥ २२ ॥ कार्पास
 निर्मितैर्वस्त्रैर्नामरणसंयुतैः ॥ तुलास्येभास्करेकृष्णपूजयेन्मासमात्रकं ॥ २३ ॥ रात्रौप्र
 दीपैर्होमैस्तुदुग्धपिष्टादिसंयुतैः ॥ घृतदीपमवाच्छिन्नंदधान्मासमहोज्ज्वलं ॥ २४ ॥ एकाद
 श्यामुषोष्येवद्वादश्यांपारणादिने ॥ शुद्धायांविष्णुमम्यर्च्यवस्त्रालंकारभूषणैः ॥ २५ ॥ अ
 स्यांतिथीतुमतिमान्वापिकोत्सवमाचरेत् ॥ भोज्यानिबहुभक्ष्याणिब्राह्मणेभ्योनिवेदयेत्
 ॥ २६ ॥ एवंप्रकृतेदेवतास्यतुष्टाचेष्टंप्रयच्छति ॥ सत्यलोकमवाप्नोतिपुनरावृत्तिवर्जितं
 ॥ २७ ॥ मार्गशिर्षेपजेदेवंनवान्नैर्व्यजनैःशुभैः ॥ नारिकेलफलक्षीरमिश्रितंगुडजीरकैः ॥ २८ ॥
 सुपर्कदेवदेवायभक्त्यातस्मैनिवेदयेत् ॥ पौष्येमासिचमापवैघृतापूपैःप्रपूजयेत् ॥ २९ ॥ अ
 हदोपनिष्ठत्याशुभूपानृपतिसन्निभः ॥ माघेमासिपजेत्कृष्णंअक्षतैःसुशुभैःसितैः ॥ ३० ॥
 दुग्धान्नंशर्करायुक्तमिष्टान्नंचनिवेदयेत् ॥ आस्मिन्मासिशुभेकालेवस्त्रेणाच्छादयेद्दिभुं ॥ ३१ ॥
 फाल्गुनेदेवकीपुत्रंपूजयेत्स्वर्णचंपकैः ॥ चूतसौगंधकुसुमैर्धूपैर्गंधसमन्वितैः ॥ ३२ ॥ चै
 त्रेमासिवासुदेवंसर्वपुष्पैःसमर्चयेत् ॥ पौर्णिमायांजपेद्भक्त्यादमनैश्चमगुच्छकैः ॥ ३३ ॥

अस्मिन्दिनेरतिकामं पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ३४ ॥ नचेत्सांवत्सरी पूजा वृथा भवति निश्चितं ॥ भ
 स्मीभूतं स्मरं दं गुरुदिता सारतिः सती ॥ ३५ ॥ तां दं प्राकृपया विष्टो वरं दातुं स्वयं शिवः ॥ प्रत्यु
 वाचपतित्वं हि सुभगत्वमवाप्नुहि ॥ ३६ ॥ सुंदरी सर्वलोके पुक्रीडार्थं व्रज सुंदरि ॥ ततो भ
 वक्रंदनजलात् पुष्पं दमनकं शुभं ॥ ३७ ॥ तेन पूजनमात्रेण संवत्सरफलं भवेत् ॥ होमयेच्छ
 मानयः पिष्टैर्घृतभार्जितैः ॥ ३८ ॥ तावत्संख्यं मनुजपद्वा कृष्णां पश्यति मंत्रवित् ॥ इति ते क
 थितं सम्यक् पूजनं यर्पिको द्वैः ॥ ३९ ॥ कृत्वानेन विधानेन किञ्चिद्व्यतिभूतले ॥ पुण्य
 स्थियोगहृत्स्थाश्रमुनयो ब्रह्मचारिणः ॥ ४० ॥ वनस्थाश्च तथा कृत्वा वांछितार्थमवाप्नुयुः ॥
 स्त्रियः शूद्राश्च विधिवत् कृत्वा तत्फलमाप्नुयुः ॥ ४१ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् भूयो भव संभ
 वः ॥ एवं कृष्णं यजन् भक्त्या यत्कृतं कोटिजन्माभिः ॥ ४२ ॥ स तु पापैर्न लिप्येत पद्मपत्रमि
 वांभसा ॥ इति श्रीगीतमीयतंत्रे एकाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४३ ॥
 गौतम उवाच ॥ विस्तरेण महाब्रह्मन् कृष्णमंत्रान् ब्रवीहि च ॥ भक्तोऽहं तव शिष्योऽहं योग्योऽस्मि
 श्रवणे गुरो ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ शृणु ब्रह्मन् कृष्णमंत्रान् सर्ववैदेकसम्मतान् ॥ यदेक
 ज्ञानमात्रेण पुनर्जन्म न विद्यते ॥ २ ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य नमस्तदनु उच्चरेत् ॥ कौस्तुभाब्हाय
 संप्रोक्तो मनुरष्टाक्षरः परः ॥ ३ ॥ एतद्दिज्ञानमात्रेण साक्षाद्दिष्णुर्भवेद्यतिः ॥ पट्दीर्घस्वरसं

मेघकामेनांगक्रियामता ॥ ४ ॥ कलापंकुसुमश्यामंशस्वच्छकगवांभुजम् ॥ अनेकसन्तसंति
 चंकीस्तुभोद्गासिवक्षसं ॥ ५ ॥ तालहारावलीरन्ध्रंगरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ध्यात्वैवंपरमात्मानं
 दशलक्षजपेन्मनुम् ॥ ६ ॥ होमयेत्तदशांशेनसाधितैर्घृतपायसैः ॥ पुरश्चरणमंगंयच्छेषमन्य
 त्समापयेत् ॥ ७ ॥ य एवं भजते मंत्राभोगमोक्षककारणं ॥ करप्रचेयासर्वार्थांते च परमं
 व्रजेत् ॥ ८ ॥ दशाक्षरसमानंहि पूजनं समुदीरितं ॥ अधान्यत्से प्रवक्ष्यामि पडर्णमंत्रनायकं
 ॥ ९ ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण जीवन्मुक्तो महीं चरेत् ॥ त्रिमात्रं नमसा युक्तं चतुर्थ्या कृष्ण इत्यपि
 ॥ १० ॥ पडक्षरो मनुः प्रोक्तो दद्यादष्टफलप्रदः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्री छंद उच्यते ॥ ११ ॥
 श्रीकृष्णो देवता साक्षात् दुर्गाधिष्ठातृदेवता ॥ त्रिमात्रं बीजमित्युक्तं नमः शक्तिरुदाहृता ॥ १२ ॥
 कृष्णाय कीलकं चास्य मंत्रराजस्य कीर्तितं ॥ विनियोगोऽस्य मंत्रस्य पुरुषार्थचतुष्टये ॥ १३ ॥ पंचा
 गानि मनोरस्य आचक्राधैरुदीर्यते ॥ नीलजीमुतसंकाशं किंकिणीजालमालिनं ॥ १४ ॥ सर्वाभ
 रणसंदीप्तं रक्तपद्मोपरिस्थितं ॥ सनकाधैर्मुनिवरैः स्तुतं ध्यायेन्मनुवरम् ॥ १५ ॥ आलोलकुंत
 लोद्गासिमुखचंद्रविराजितम् ॥ द्वादशरक्ताऽधरोष्ठश्च पाणिपादविराजितम् ॥ १६ ॥ करा
 भ्यां पायसं श्लक्ष्णं सयोहैव्यंगवीनकम् ॥ दधंतं चितयेद्देवं भोगमोक्षफलप्रदम् ॥ १७ ॥ ध्या
 त्वैवंपरमात्मानं दशलक्षजपेन्मनुम् ॥ जपांते पायसैः शुद्धैर्होमं कुर्यात्स शर्करैः ॥ १८ ॥ तर्पयेत्तद्

शंशेनजलेःकर्पूरवासितैः ॥ अभिषेकंदशांशेनदशांशैर्विप्रमोजनं ॥ १९ ॥ तदंतेदक्षिणांद
 त्वासाधयेद्विक्तमात्मनः ॥ भिक्षाहारोजपेन्मंत्रं वर्षमेकं व्रतेस्थितः ॥ २० ॥ कविर्वाग्मीसमृ
 द्धश्चसर्वज्ञोजायतेध्रुवं ॥ नवनीताशनंदेवंध्यात्वालक्षंजपेत्सुधीः ॥ २१ ॥ दिव्यज्ञानम
 वाप्नोतित्रिलोकींप्राप्यमोदते ॥ यएवंमंत्रराजंतुभजतेभक्तितत्परः ॥ २२ ॥ इहभुक्त्वा
 वरान्भोगान्देहांतेपरमंविशेत् ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामिषोडशाणमहामनुं ॥ २३ ॥ यस्य
 विज्ञानमात्रेणकृष्णात्मापरमंविशेत् ॥ प्रणवंनमसायुक्तंकृष्णगोविंदकौतथा ॥ २४ ॥
 श्रीपूर्वोदितोऽर्चाध्यर्च्यहुंफट्स्वाहेतिकीर्तितः ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तश्छंदोऽनुष्टुबुदादृतं ॥
 २५ ॥ परमात्माहविर्देवोभुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ दशोर्णकवदेवात्यजपहोमौप्रकीर्तितौ ॥ २६ ॥
 प्रयोगस्तत्समःप्रोक्तोबीजंशक्तिश्चतत्समे ॥ यएवंप्रजपेन्मंत्रं सतोऽधीतेश्रुतिचतुष्टयं ॥ २७ ॥
 अनेनसदृशोमंत्रोजगत्स्वापिनविद्यते ॥ अनेनराधितःकृष्णःप्रसीदत्येवतत्क्षणात् ॥ २८ ॥
 अथसंतानासिद्धयैचवक्ष्येऽहंमंत्रनायकं ॥ यस्यविज्ञानमात्रेणसर्वेसिद्धयान्तिमांत्रिणः ॥ २९ ॥
 देवकीपुत्रशब्दांतोगोविंदपदमीरयेत् ॥ वासुदेवपदांतेतुततोब्रूयाज्जगद्गुरो ॥ ३० ॥ देहिमे
 तनयंदेवत्वामहंपदमीरयेत् ॥ शरणंगतइत्युक्तोमंत्रश्चानुष्टुबव्ययः ॥ ३१ ॥ नारदोऽस्य
 ऋषिश्छंदोगायत्रंकाधितंबुधैः ॥ संतानदोहरिःसाक्षादेवताचप्रकीर्तितः ॥ ३२ ॥ व्यरतैः

समस्तैरंगानि कृत्वा देवं विचिंतयेत् ॥ निलोत्पलदलश्यामं पीतांबरसुग्राहकम् ॥ ३३ ॥
चतुर्भुजं शंखचक्रमूर्ध्वपाणिहृदये दृतम् ॥ अधःपाणिहृदये गुणवाद्यंतं मुदान्वितं ॥ ३४ ॥
अनेकरत्नसंनद्धा किरीटोज्ज्वलविग्रहम् ॥ नानालंकारसुभगं गरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ३५ ॥
वेदस्तोत्रपरे नित्यं मुनिभिः परिवेष्टितम् ॥ एवं ध्यात्वा र्चयेत् कृष्णपंचांगैः प्रथमावृत्तिः ॥ ३६ ॥
इंद्रादिभिर्द्वितीयास्या तृतीया तु तदा युधेः ॥ एवमभ्यर्च्य देवेशं लक्ष्मात्रं जपेन्मनुं ॥ ३७ ॥ पुत्रं
पीत्रं लभेच्च हृद्देहांतं परमं व्रजेत् ॥ पुत्रजीवैधनचितेतत्फलैर्युतं हुनेत् ॥ ३८ ॥ अनंतरं दशां
शेन तर्पणादिनिचाचरेत् ॥ यएनं प्रभजेन्मन्त्री स तानाख्यं महामनुं ॥ ३९ ॥ अविच्छिन्नो
भवेद्दंशोपावदाभूतसंग्रहः ॥ दशम्यां शुक्लपक्षे तु निशाथे स्वस्तिमंडले ॥ ४० ॥ हरिमावाह्य
विधित्पूजयेदुपचारकैः ॥ एवमर्चनमात्रेण वत्सरात् पुत्रवान् गृही ॥ ४१ ॥ दीर्घमायुरप्र
तिहतबलवीर्यसमन्वितं ॥ वत्सराच्छ्रमते पुत्रं सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ ४२ ॥ यत्पार्थे कुरुते मं
त्रप्रयोगात् सनुपुत्रवान् ॥ वंध्यापिलभते पुत्रान् शतहायनजीवितान् ॥ ४३ ॥ प्रातर्वाचं
गमानाशि त्रिधीद्रुमदले जलं ॥ मंत्रयित्वाष्टोत्तरशतं पिवेत् पुत्रीयति ध्रुवं ॥ ४४ ॥ एवं प्रयोगा
न्मासमात्रात्तनयं लभते ध्रुवं ॥ अनेन मंत्रितं त्वाज्यं पुत्रसिद्धिकरं परं ॥ ४५ ॥ अनेन जलपा
नेन वंध्यावपौ लभेत्प्रजां ॥ ४६ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

गौतम उवाच ॥ सर्वजानासित्वं विद्वान्स्वयं भूषदशः प्रभो ॥ त्वदुदीरितमाकर्ण्य कृतार्थोऽहं न
 चान्यथा ॥ १ ॥ तपस्तप्त्वा पुरा ब्रह्मन् प्रार्थितो हरिरीश्वरः ॥ तेनैवोक्तं न चेदेवं कथितव्यमस्व
 डितं ॥ २ ॥ तदारभ्य सदा ब्रह्मन् तव दर्शनलालसः ॥ गंगाप्रवाहणं मंत्रं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥
 श्रवणे यदियोग्योऽस्मि रूपया कथय प्रभो ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ बहवः कथिता मंत्रा मया ते मुनि
 सत्तम ॥ तं मंत्रं कथयाम्यथ येन ज्ञानं प्रसीदति ॥ ५ ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण भक्तिः स्यात् प्रेमल
 क्षणा ॥ चतुर्विधं तु पांडित्यं ज्ञानमात्रेण सिद्ध्यति ॥ ६ ॥ मंदभाग्यो दरिद्रोऽपिशठो मूढोऽपि पा
 तकी ॥ उपास्य मंत्रराजं तु वागीश समतां व्रजेत् ॥ ७ ॥ मयाप्येवं पुरा पृष्टः पद्मयोनिर्यथा वद
 त् ॥ तथा ते कथयिष्यामि गुह्याद्गुह्यं परं मुने ॥ ८ ॥ द्वाविंशत्यक्षरो मंत्रो वागीश त्वप्रवर्तकः ॥
 सर्वतंत्रेषु गुह्योऽयं गोपनीयश्च गौतम ॥ ९ ॥ वेदः प्रादुरभूदास्ये मंत्रेणानेन वेधसः ॥ कवीन्द्र
 त्वं भार्गवश्च वागीश त्वं बृहस्पतिः ॥ १० ॥ श्रियमिन्द्रादयो देवा ज्ञानं च सनकादयः ॥ सोभाग्यं
 च द्रमा प्रापकुबेरोऽपि धनेशतां ॥ ११ ॥ इमं मंत्रं वरं जप्त्वा सर्वज्ञो भवति ध्रुवं ॥ अदृष्टा श्रुत
 शास्त्रस्य व्याख्याता शिल्पगोभवत् ॥ १२ ॥ महाकविर्महाप्राज्ञो वाक्पतेः समतां व्रजेत् ॥
 ज्ञानं तु परमं लब्ध्वा विष्णोः सायुज्यं तालभेत् ॥ १३ ॥ यं यं काममभिध्यायन् मनुष्यो भजते मनुं
 ॥ तं तं काममवाप्नोति भुवि स्वर्गैरसातले ॥ १४ ॥ तस्योद्धारमहं वक्ष्ये मम सार्वज्ञकारणम् ॥

कृष्णगोविंदकीटेतौ तथा गोपीजनंततः ॥ १५ ॥ वल्लभाय प्रिया वन्द्ये चन्द्रसर्गमिनुस्वरः ॥
 नाम्नामादौ क्रमात्काममाया लक्ष्मीर्नियोजयेत् ॥ १६ ॥ द्वाविंशत्यक्षरो मंत्रो वाग्भवायः प्रकी-
 र्तितः ॥ अहमस्य मुनिश्छन्दोगायत्री देवता मनोः ॥ १७ ॥ गंगाप्रवाहणः कृष्णः सर्वदेवन-
 मस्कृतः ॥ गंगाप्रवाहवद्वाणी जायते तेन तत्तथा ॥ १८ ॥ गंगाप्रवाहणो नाम कीर्त्यते परमा-
 र्धतः ॥ वीजंतु मान्मथं प्रोक्तं शक्तिः पत्नी हविर्भुजः ॥ १९ ॥ कृष्णाय कामबीजायं हृदयं प-
 रिकीर्तितं ॥ गोविदाय शिरस्तद्वन्मायोद्योच्चारणेन च ॥ २० ॥ गोपीजनशिखांतद्वच्छ्रीवी-
 जायेन विन्यसेत् ॥ वल्लभायेति कवचं अखजाया हविर्भुजः ॥ २१ ॥ शेषबीजेन सहिताः
 पंचागमनवः स्मृताः ॥ मूर्ध्नि लाभे भुवोर्मध्ये नेत्रे कर्णे तथा नसि ॥ २२ ॥ आस्ये कंठे च दोर्मूले
 हृदयोदरनाभिषु ॥ लिङ्गमूले तथा धारे ऊर्वोर्जान्वोश्च गुल्फयोः ॥ २३ ॥ समस्तेन तु मंत्रेण
 व्यापकं न्यस्य चितयेत् ॥ कलापकुसुमश्यामं पूर्णचंद्रनिभाननं ॥ २४ ॥ वह्निर्वह्निं कृतोत्तंसं
 वनमालिनमीश्वरं ॥ किरीटहारकेयूररत्नमंडलमंडितं ॥ २५ ॥ श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तु-
 भोद्भासितोरसं ॥ युवतीवेषलावण्यरमणीयतनुं हरिं ॥ २६ ॥ दिव्यपीतांबरधरं तारहारवि-
 भूषितम् ॥ स्मेरारुणाधरं न्यस्तवेणुं त्रैलोक्यमोहनं ॥ २७ ॥ सर्ववेदमयं वेणुं वादयंतं चतुर्भु-

जम् ॥ स्फाटिकीमक्षमालाचविद्यामूर्ध्वकरद्वये ॥ २८ ॥ दधंतं पुंडरीकाक्षं दिव्यगानपरा
यणं ॥ अनुत्पानल्पसौंदर्यैर्मोहयतं जगत्रयम् ॥ २९ ॥ तपनीयलसत्कांत्यावीणा कमलह
स्तया ॥ निरोक्ष्यमाणचरणं वामपार्श्वस्थया श्रिया ॥ ३० ॥ हेमासिंहासने रम्ये सर्वरत्नो
पशोभिते ॥ रुक्मिण्यादिमहिषीभिर्निरंतरनिपेवितं ॥ ३१ ॥ चंद्रमंडलसंकाशं श्वेतछत्रो
पशोभितं ॥ नारदाद्यैर्मुनिगणैर्ज्ञानार्थिभिरुपामितं ॥ ३२ ॥ इंद्रादिदेवता वंदैः प्रणतं पर
मेश्वरं ॥ सर्वज्ञं जगदीशानं ध्यात्वा हृदयपंकजे ॥ ३३ ॥ जपे देवं मनुवरं ध्यात्वा लक्षचतुष्टयं ॥
आरक्तकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैर्होममाचरेत् ॥ ३४ ॥ दशांशकेन मंत्रोऽयं सिद्धो भवति नान्यथा ॥
पूजादशाक्षरे पीठे अंगावत्तिरनंतरं ॥ महिषीभिर्हितीया स्यात्तृतीयादिगधीश्वरैः ॥ चतुर्थीत
त्प्रहरणैश्चतुरावत्तिरीरिताः ॥ ३६ ॥ प्रातःप्रातःपिवेत्तोयं मंत्रेणानेन मंत्रितं ॥ वागीश्वर
समो भूत्वा काव्यकर्ता महान् भवेत् ॥ ३७ ॥ अनेन मंत्रितं नित्यं ब्राह्मीपत्रं प्रभक्षयेत् ॥ मंड
लादेव मतिमान् महाश्रुतिधरो भवेत् ॥ ३८ ॥ ब्राह्मीकुष्ठवचाकल्पं घृतेन द्विगुणेन च ॥ च
तुर्गुणं भवेद्गुणं पाचितं घृतमुत्तमं ॥ ३९ ॥ अवतार्य जपेदेन मयुतं मंत्रमादरात् ॥ कर्षमात्रं
प्रातरेव भक्षयेन्मौनमास्थितः ॥ ४० ॥ एतद्भक्षणमात्रेण बृहस्पतिसमो भवेत् ॥ हस्तमारो
प्यजिह्वायां जपेद्युतमादरात् ॥ ४१ ॥ प्रतिभाजायते दिव्या सर्वलोकैकभाविता ॥ धवले

रुपचारेस्तु यदि देवं प्रपूजयेत् ॥ ४२ ॥ दिव्यज्ञानमवाप्नोति प्रतिभाविश्वजित्वरी ॥ श्रीग्री
जायं यदा जायते तदा लक्ष्मीरचंचला ॥ ४३ ॥ कामाद्यजपनादेव सर्वलोकं वशं नयेत् ॥ वागा
दिजपनादेव वाक्सिद्धिर्जायतेऽचिरात् ॥ ४४ ॥ शक्तिबीजादिकोमंत्रो निर्वाणमचिराद्दि
शेत् ॥ पुटनात्प्रणवाभ्यां तु मोक्षमाप्नोति निश्चितम् ॥ ४५ ॥ एवमत्र वरं यस्तु भजते भक्ति
तत्परः ॥ दहभुक्त्वा वरान् भोगान् समस्तकृद्धिं संयुतान् ॥ ४६ ॥ संपत्तिपरमां लब्धाया या
दंते परंपदं ॥ कामेन्द्राद्यापराशक्तिर्नादविंदुसमन्विता ॥ ४७ ॥ कथितः कृष्णमंत्राणां सर्व
पांमंत्रनायकः ॥ अपि त्रैलोक्या समाख्यातो विराट्छंद उदीरितं ॥ ४८ ॥ त्रैलोक्यमोहनो देवः
श्रीकृष्णः परिकीर्तितः ॥ कल्पट् दीर्घबीजेन पङ्कगं परिकीर्तितं ॥ ४९ ॥ अंशालं वितवामकुण्डल
धरं मंदोद्धतद्रूपं किंचित्कुंचितकोमलाघरपुटसाचिप्रसारेक्षणं ॥ अलोलान्गुलिपल्लवैर्मुरालि
कामापुरयंतं मुदामूलेकल्पतरोस्त्रिभंगललितंध्यायेज्जगन्मोहनं ॥ ५० ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मं
त्रं श्रद्धया दशलक्षकं ॥ तद्दशांशेन जुहुयात्पायसैरधवांबुजैः ॥ ५१ ॥ दशाक्षरोदिते पीठे पूज
येत्तद्विधानतः ॥ प्रयोगानपि सर्वत्र तदुक्तानपि कारयेत् ॥ ५२ ॥ अथवा बालकृष्णं च नीलदी
वरसन्निभं ॥ रत्नाभरणसंदीप्तद्विभुजं रत्नकुण्डलं ॥ ५३ ॥ पायसं नवनीतं च कराम्यां दध
तं स्मरेत् ॥ लक्षमेकं जपेन्मंत्रं होमयेत्पायसैः शुभैः ॥ ५४ ॥ दशांशं जुहुयाद्भक्त्या पुजां गेन्द्रादि

आयुधैः ॥ होमयेदयुतं मंत्रीघृतभर्जितपिष्टकैः ॥ ५५ ॥ अलक्ष्मीर्नश्यति क्षिप्रं कांतितेजश्च
 विंदति ॥ पलाशकुसुमैर्दृत्वा वाक्सिद्धिं लभते ध्रुवं ॥ ५६ ॥ पंकजैर्जुहुयान् मंत्रीघृतभर्जित
 पिष्टकैः ॥ अलक्ष्मीर्नश्यति क्षिप्रं कांतितेजश्च विंदति ॥ ५७ ॥ पंकजैर्जुहुयान् मंत्रीअयुतं
 श्रियमाप्नुयात् ॥ नवनीतस्य होमेन काचिर्वाग्मी प्रजायते ॥ ५८ ॥ वसुदेवं पदं चोक्त्वा निगड
 च्छेदनाय च ॥ वासुदेवपदं चोक्त्वा स्वाहेति तन्मनुर्मतः ॥ ५९ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्त
 शृंदोऽनुष्ठुब्धो रितं ॥ निगडच्छेदनी लक्ष्मी वासुदेवस्य देवता ॥ ६० ॥ पंचागादि मनोरस्य आ
 चक्राद्यैः प्रकल्पयेत् ॥ रंगमडलमध्ये तु कसंनिपात्य लीलया ॥ ६१ ॥ ज्ञातीनां वर्धयन्ह
 पंआनीयापितरौ स्वयम् ॥ निगडान्मोक्षितो भक्त्या प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ ६२ ॥ राज्ये संस्था
 प्य विधिवद्देवकं वीक्षितैर्नृपैः ॥ एवं ध्यात्वा जपेच्छृङ्खलं जुहुयात्तद्दशांशतः ॥ ६३ ॥ अंगैराशा
 धिपैः सम्यक्तदस्तैर्चनोदितैः ॥ य एनं चितयेन्मन्त्री स सम्यक्संपदां पदं ॥ ६४ ॥ राजदुर्गभया
 दिभ्यो मुच्यते स्मरणात् क्षणात् ॥ निर्गुडीमूलहोमेन मुच्यते वंधनार्दितः ॥ ६५ ॥ राजद्वारे भ
 ये घोरे स्मरणात् मुच्यते भयात् ॥ ६६ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
 नारद उवाच ॥ गोपालं पिंडं संज्ञांतं कथयामि मुने श्रृणु ॥ यदाकर्ण्य गुरोर्भक्त्या परत्रेह च मो
 दते ॥ १ ॥ अनेन सदृशो मंत्रो जगत्स्वपिनदृश्यने ॥ पंचांतको धरासंस्थर्द्धराचतुर्दशस्वरैः

॥ २ ॥ कथितो मंत्रराजोऽयं भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ऋषिर्ब्रह्मास्य गायत्री छंदः श्रीकृष्णदेवतं
 ॥ ३ ॥ गालाग्नं निजदात्ती तु क्रीलकं और्वमुच्यते ॥ पट्टदीर्घभाजा बीजेन पङ्क्त्यानि प्रकल्प
 येत् ॥ ४ ॥ धृंदावनगतं कृष्णं रत्नसिंहासने स्थितं ॥ कदंबमूलदेशे तु गोपिकाजनवेष्टितं
 ॥ ५ ॥ नारदाद्यैर्मुनिवैरैर्दिव्यज्ञानपरात्मकैः ॥ सहितं परयाभक्त्या वनमालिनमीश्वरम्
 ॥ ६ ॥ रत्नालंकारसंदीप्तं शंखचक्रलसत्करं ॥ शब्दब्रह्ममयं वेणुमधःपाणिहयेरितं ॥ ७ ॥
 पुनं ध्यात्वा मनुवरं लक्ष्म्या चंजपेद्दशी ॥ सितान्वितैः पायसैस्तु अयुतं होममाचरेत् ॥ ८ ॥ य
 पुनं भजते मंत्रासिद्धयस्तस्य हस्तगाः ॥ धवलैः कुसुमैर्होमाद्वाक्सिद्धिं लभतेऽचिरात् ॥ ९ ॥
 कर्णिकारस्य होमेन लक्ष्मीः सर्वविधामवेत् ॥ अनेन मंत्रितं तोयं प्रातः प्रातः पिवेन्नरः ॥ १० ॥ क
 विर्वाग्मी श्रुतिधरः सर्वज्ञो जायतेऽचिरात् ॥ अस्योपासनमात्रेण किञ्चासिद्धयतिमंत्रिणः ॥ ११ ॥
 इह भोगान् वरान् भुक्त्वा पुत्रपौत्रैः समन्वितः ॥ अन्ते तत्परमं धाम मंत्रियातिनिरामयं ॥ १२ ॥ अ
 थ वक्ष्ये महायंत्रं सर्वेप्सितफलप्रदं ॥ यस्य धारणमात्रेण किञ्चासिद्धयतिभूतले ॥ १३ ॥ बीजं
 त्रिकोणमालिख्य पट्टोणं तद्वाहिर्लिखेत् ॥ षडक्षरं लिखेत्तत्र तत्तच्चाष्टदलं लिखेत् ॥ १४ ॥
 अष्टाक्षरेण संयुक्तं तद्वाहिः षोडशच्छदं ॥ षोडशार्णं कृष्णमनुवर्हिर्दशदलान्वितं ॥ १५ ॥
 दशाक्षरेण संयुक्तं अष्टादशदलेततः ॥ अष्टादशार्णं तन्मध्ये वाहिर्द्वात्रिंशदंबुजं ॥ १६ ॥ अनुष्टु

बाह्यंतत्रेवतद्वहिर्दत्तमालिखेत् ॥ विलिखेत्पिण्डबीजंतुवेष्टयित्वातुसर्वतः ॥ १७ ॥ तद्वाहि
 र्दत्तंनिष्पाद्यमातृकांतत्रवेष्टयेत् ॥ दत्तद्वयंपुनःकृत्वापाशांकुशेनवेष्टयेत् ॥ १८ ॥ तद्वहिर्द
 त्तमेकंतुचतुरस्रंसवज्रकं ॥ एतदुक्तंमहायंत्रंरूपयामुनिसत्तम ॥ १९ ॥ स्वर्णपत्रेऽथभूर्जेवा
 लिखित्वायन्त्रराजकं ॥ अष्टगंधैर्मपिंकृत्वाल्लिखेत्स्वर्णशलाकया ॥ २० ॥ प्राणान्संस्था
 प्यविधिवत्सहस्रंहोममाचरेत् ॥ तदंतेऽयुतसंख्यंचजह्वायंत्रंचधारयेत् ॥ २१ ॥ अस्यधारण
 मात्रेणसाक्षाद्भूमिपुरंदरः ॥ मुच्यतेमलिनैःकृत्स्नैर्दुःखैर्घोरतरैरपि ॥ २२ ॥ शान्तिंचशाश्वतींल
 ङ्घ्वायातितत्परमंपदं ॥ स्त्रीणांवामभुजेचास्यधारणात्किन्नसिद्धयति ॥ २३ ॥ वंध्यापिलभ
 तेपुत्रान्शतहायनजीविनः ॥ दीर्घायुरप्रतिहतबलवीर्यसमान्वितान् ॥ २४ ॥ राशिचक्रंवि
 लिख्याथकुंभंसंस्थाप्यपूर्ववत् ॥ निक्षिप्ययंत्रंतन्मध्येसेकात्सर्वहिसाधयेत् ॥ २५ ॥ तत्त्व
 दर्शांभवेद्दिप्रोमर्हीशास्तिमहीपतिः ॥ वैश्यःसमृद्धिमान्भूयाल्लभेच्छूद्रोयथेप्सितं ॥ २६ ॥ एतत्ते
 कथितंयंत्रंपुरुषार्थैकसाधनं ॥ केवलंत्वंस्वयत्नेनगोपायस्वमुनेस्वयं ॥ २७ ॥ इतिश्रीगौत
 मीयतन्त्रे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीनारद उवाच ॥ अथवक्ष्येमनुवरंसमस्तपुरुषार्थदं ॥ यज्ज्ञात्वासिद्धयःसर्वाभवंतिकरसं
 स्थिताः ॥ १ ॥ लक्ष्मीमायाकामबीजंरुद्रंरुद्रपदंतथा ॥ स्वाहेतिमंत्रराजोऽयंभुक्तिमुक्ति

फलप्रदः ॥ २ ॥ नारदोऽस्य मुनिः ख्यातश्छंदोनुपुबुदीरितं ॥ देवताकृष्णइत्युक्तासमस्तपुरुषा
र्थदः ॥ ३ ॥ षडंगकामत्रीजेन पट्दीर्घभेदितेन च ॥ कलापकुसुमश्यामं छंदं दावनगतं हरिं
॥ ४ ॥ गोपगोपीगवावीतं पीतवलयुगावृतं ॥ नानालंकारसु भगंकौस्तुभोद्भासिवक्षसं
॥ ५ ॥ सनकाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैः संस्तुतं परमयामुदा ॥ शंखचक्रलसद्बाहुं वेणुं हस्तद्वये रितं ॥ ६ ॥
ध्यात्वेवं परमात्मानं चतुर्लक्षं जपेन्मनुं ॥ दशांशैर्जुहुयान्मंत्रीकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ ७ ॥ भक्त्या
त्रिसंध्यं प्रजपेदंगैरिंद्रादिभिस्ततः ॥ यथाप्रयोगान्कुर्वीत धर्मार्थकाममुक्तये ॥ ८ ॥ पाय
सेत्युतं हुत्वा ज्ञानां दिव्यमवाप्नुयात् ॥ तद्वच्चलं वणैर्हुत्वा लोकानां कर्पयेद्भुवं ॥ ९ ॥ पलाश
पुष्पैर्जुहुयात्काविर्वागी च जायते ॥ मत्स्यं डीकदलीर्दुग्धागुडपायसतद्धिया ॥ १० ॥ तर्प
येद्युतं मंत्रीगांगेयेन जलेन वै ॥ मंडलादिहितासिद्धिर्भवेन्नैवावसंशयः ॥ ११ ॥ वाग्मी
द्वयेन जप्येन वागीशसमतां व्रजेत् ॥ व्याघ्रीजकुसुमैर्हुत्वा निधिमाप्नोत्ययत्नतः ॥ १२ ॥
श्रीवृक्षफलहोमेन राज्यैश्वर्यमवाप्नुयात् ॥ एवंप्रकथितो विप्रदुर्लभो मंत्रनायकः ॥ १३ ॥ त
त्संप्रदायसंप्राप्तः किञ्चित् सिद्धयतिमां त्रिणः ॥ अष्टादशांशो मारांतो मंत्रः सुतधनप्रदः ॥ १४ ॥
नारदोऽस्य मुनिश्छंदोगायत्रं कथितं बुधैः ॥ बाळकृष्णो देवतास्य समस्तार्थफलप्रदः ॥ १५ ॥
पट्दीर्घभाजा कामेन त्रीजेनांगक्रियामता ॥ इंदीवरसमाभासं बालं त्रैलोक्यमोहनं ॥ १६ ॥

लसद्रत्नमपेदीतैर्मंडितं बहुभूषणैः ॥ नानारत्नमयोद्भासिवैयाघ्रनखभूषणं ॥ १७ ॥ कुंत
लांतसमुद्भासिस्फुरन्मकरकुंडलं ॥ हस्तिहस्तकराभ्यांचनवनीतंचपायसं ॥ १८ ॥ दधंतं देवदं
देश्वेष्टितं गोपबालकैः ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं द्वाविंशल्लक्षमानतः ॥ १९ ॥ जपांते जुहुयाद
ग्रीवाय सैस्तद्दशांशतः ॥ तर्पणादीनि सर्वाणि पूर्ववत्समुपाचरेत् ॥ २० ॥ साधयेत्सर्वकर्मा
णिसिद्धे नानेन मंत्रवित् ॥ रक्तपद्मायुतं हुत्वा द्विजो ज्ञानमवाप्नुयात् ॥ २१ ॥ सर्वलोके कशा
स्ताचक्षत्रियो नात्र संशयः ॥ अन्येषां यद्यदिष्टं तत्साधयेन्मनुना मुना ॥ २२ ॥ रक्तपद्मोपरि
ध्यात्वा शर्करापृथुला जकैः ॥ कदलीगुडबुध्या च जलैः संतर्प्य केशवं ॥ २३ ॥ वत्सराष्ट्रभते
पुत्रं सर्वलोकनमस्कृतं ॥ अनेनैव यदुद्दिष्टं जपमात्रेण साधयेत् ॥ २४ ॥ मायारमा कामबीजं
त्रयोदशवर्णकैः ॥ त्रयोदशाक्षरो मंत्रो दृष्टा दृष्टफलप्रदः ॥ २५ ॥ ऋषिरस्य स्वयं ब्रह्माच्छं
दो नुष्टुबुदादृतं ॥ श्रीकृष्णो देवताभक्तो महदैश्वर्यदायकः ॥ २६ ॥ कुर्यादस्य मनोर्मन्त्री का
मायै रंगपंचकं ॥ शंखचक्रगदापद्मपाशांकुशलसत्करं ॥ २७ ॥ कराभ्यां वेणुमादाय धमंतं
सर्वमोहनं ॥ सूर्यायुतसमाभासं पीतांबरयुगादृतं ॥ २८ ॥ नानालंकारसुभगं रविमंडलसं
स्थितं ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं चतुर्लक्षमनन्यधीः ॥ २९ ॥ जपांते तद्दशांशेन पायसैर्होमये
द्विज ॥ पूजयेद्यंत्रराजे च वक्ष्यमाणेन वर्त्मना ॥ ३० ॥ मध्ये कृष्णं समावाप्य षडंगं विधिना

चयेत् ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ ३१ ॥ दिग्दले पुसं मध्यर्च्य बहिरर्च्ये द्विदिग्दले ॥
सरस्वतीं तथा लक्ष्मीं रतिं प्रीतिं मनंतरं ॥ ३२ ॥ स्वदिक्षु लोकपालांश्च तदस्त्राणि च तद्वाहिः ॥
एतदभ्यर्च्य विधिवत्साधयेत्स यथोप्सितं ॥ ३३ ॥ विंशत्यर्णोदितान् सर्वान् प्रयोगानपि साधये
त् ॥ य एवं भजते मंत्री भक्त्या च परिपूजयेत् ॥ ३४ ॥ राजैश्वर्यमवाप्नोति भूयात्तरपरमं महः ॥
काममायारमा पूर्वादशार्णो मनुनायकः ॥ ३५ ॥ रमामाया कामपूर्वादशार्णः सप्रकीर्तितः ॥
अनयोर्मित्रयोर्मत्री आचक्राद्यैः पडंगकं ॥ ३६ ॥ कृत्वादशार्णवत्सम्यक् ध्यानपूजादिकं
सुधीः ॥ सपर्याचरेत्यस्तु मंत्रयोरेकमाश्रितः ॥ ३७ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् महैश्वर्यसम
न्वितान् ॥ पुत्रैः पौत्रैः प्रपौत्रैश्च देहांते हरितां व्रजेत् ॥ ३८ ॥ अयं वक्ष्ये शृणु मुने प्रतिपत्तिं ज
गद्गुरोः ॥ इन्द्रादिप्रमुखैर्देवैः सुगुप्ता क्रियते तु या ॥ ३९ ॥ कुबेरोऽपि च यां ज्ञात्वा उपास्य ब्रह्म
णो मुखात् ॥ महेशसखितां प्राप्य धनेशत्वमवाप्तवान् ॥ ४० ॥ इन्द्रोऽपि यामुपास्यैव देवराज
त्वमाप्तवान् ॥ त्रैलोक्यविजयी देवो देवैस्तैकशासनः ॥ ४१ ॥ मायारमादिगश्वाऽष्टादशा
र्णो विंशदर्णकः ॥ अनेन स दशो मंत्रस्त्रिपुलोके पुदुर्लभः ॥ ४२ ॥ ऋषिर्ब्रह्मासमादिष्टो गाय
त्री छन्द एव च ॥ देवता देवता वृद्धं वंशः श्रीकृष्ण ईरितः ॥ ४३ ॥ अष्टादशार्णवत्कुर्यान्मंत्रा
र्णैरंगकल्पनं ॥ द्वारवत्यां महोद्याने दीर्घिकाशतमंडिते ॥ ४४ ॥ पारिजातवने रम्ये सुवर्णभू

मिमध्यतः ॥ सर्वरत्नमयेचित्रेसुमेरुनिभमंडपे ॥ ४५ ॥ सिंहासनेसमासीनंसूर्यकोटिसम
प्रभं ॥ रक्तोत्पलसमाभासपाणिपादांबुजंस्मरेत् ॥ ४६ ॥ शंखचक्रगदापद्मलसद्बाहुचतु
ष्टयं ॥ सर्वांगसुंदरं देवं सर्वाभरणभूषितं ॥ ४७ ॥ रत्ननद्याः समुद्धृत्य सर्वरत्नैश्च वेष्टितं ॥ रु
क्मिणीसत्यभामाचवामदक्षेचतिष्ठतः ॥ ४८ ॥ रत्नकुंभेन रत्नेन सिंचित्यौ परया मुदा ॥
कालिंदीक्षजातप्रदिशंत्यौ कलशौ तयोः ॥ ४९ ॥ नाम्नजितिसुनंदाचमित्रविंदासुलक्षणा ॥
आनीयरत्नकलशं रत्ननद्याः समुद्धृतं ॥ ५० ॥ दिशंत्यः सर्वमंगल्यसंपन्नामहिपीर्हरेः ॥ ततः
षोडशसाहस्रं सिंचत्यः परितः प्रियाः ॥ ५१ ॥ गीतैर्नृत्यैश्च वाद्यैश्च मुमुहुः सर्वदेवताः ॥ एवं हरिं स्म
रन्मंत्राचतुर्लक्षं जपेन्मनुं ॥ ५२ ॥ जपांते पायसैर्विव्यैर्जुहुयात्तदशांशतः ॥ तर्प्यते तदशांशे
न भक्तितश्चैदुमज्जलैः ॥ ५३ ॥ अभिषिच्य दशांशेन ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ कार्णिकायां लि
खेद्वीजं स्वसाध्यंतद्वहिलिखेत् ॥ ५४ ॥ शेषसप्तदशार्णेन वन्हेर्गे हं युगंततः ॥ दत्ताद्वहिरष्ट
दलचतुरस्रं सवज्रकं ॥ ५५ ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं यंत्रमेतत्सुलक्षणं ॥ पूर्वदक्षिणपाश्चात्य
कोणे मायां विलिख्यतु ॥ ५६ ॥ श्रीबीजमन्यतोलिख्यं पङ्क्तिं कोणगंतया ॥ पत्रेतु कामगा
यत्रीं त्रिंशस्त्रिंशो विभागशः ॥ ५७ ॥ कामदेवाय संप्रोच्य विद्महे तदनंतरं ॥ पुष्पवाणाय
धीमहितोऽनंगः प्रचोदयात् ॥ ५८ ॥ इत्युक्ता कामगायत्री समस्तजन्मोहिनी ॥ कामाय

जपादस्यास्तु सर्वकामान् प्रसाधयेत् ॥ ५८ ॥ दलमध्ये लिखेत्काममनुषट्कमेष्टु ॥ न
मैते कामदेवाः सर्वजनप्रियाय च ॥ ५९ ॥ सर्वसंमोहनायेति ज्वलयुक् प्रज्वलेति च ॥ सर्व
जनस्य शब्दांते हृदयं मोततो वदेत् ॥ ६० ॥ वशंकुरु ह्यं प्रोक्त्वा स्वाहांतो मनुरीरितः ॥ प्रो
क्तो गोपालमंत्रोऽयं कामाद्यः सिद्धिदोमनुः ॥ ६१ ॥ हाटकैरचिते पात्रे भूर्जे वा प्रविलिख्य च ॥
धारयेत्साधितं व्रजपसेकसमन्वयात् ॥ ६२ ॥ अस्य धारणमात्रेण किं न सिद्ध्यति भूतले ॥
राजानो वशतां यांति दासवच्छात्रवंकुलं ॥ ६३ ॥ त्रैलोक्यमोहनो मंत्रः सर्वलोकैकपूजि
तः ॥ अस्मिन् यंत्रे समावाह्यराजराजेश्वरं हरिं ॥ ६४ ॥ पूजयेच्छक्तितो मंत्री सर्वराजोपचारकैः ॥
कोणपट्टे पङ्गुतद्वहिश्च विदिग्दिशि ॥ ६५ ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ सर
स्वतीं तथा लक्ष्मीं रतिं प्रीतिं विदिग्दले ॥ ६६ ॥ तद्बहिरष्टमहिषीरुक्मिण्याद्याः प्रपूजयेत् ॥
इन्द्रनीलमुकुंदाख्यान्मकरानंदकच्छपान् ॥ ६७ ॥ शंखपद्मनिर्घोषाः पितद्वहिः पूजयेत् ॥
तः ॥ इन्द्रादीन् स्वस्वदिक्ष्वेव वज्रादींस्तदनंतरं ॥ ६८ ॥ इति पञ्चावृत्तियुतमच्युतं भाक्तितोऽर्च
येत् ॥ संसारसागरं घोरं वासनानक्रसंकुलं ॥ ६९ ॥ संतीर्य परमं धाम मंत्री याति तच्चान्यथा ॥
चतुर्लक्षं जपेन्मंत्रं दशांशैः पायसैर्हुनेत् ॥ ७० ॥ अथ वा पंकजैः फुल्लैः शेषमन्यत्समापयेत् ॥
उद्वास्य हृदये विष्णुं न्यस्य न्यासान्यथोदितान् ॥ ७१ ॥ तन्मयः प्रजपेन्मन्त्रमष्टोत्तरशतम्पु

नः ॥ तन्मयोविहरेन्मन्त्रीतीर्णः संसारसागरं ॥ ७२ ॥ अयुतं रक्तपद्मे स्तुहुत्वा विश्वं वशं
येत् ॥ तद्गन्धधारयेद्भाले संस्पृशेद्यं निरीक्षयेत् ॥ ७३ ॥ संस्पृष्टो वीक्ष्यते यैर्वातिभवंत्यस्य
किंकराः ॥ आरक्तहयमारेस्तुराजानो दासवद्दशेत् ॥ ७४ ॥ शुक्लादिवस्त्रलाभाय शुक्ला
दिकुसुमैर्हुनेत् ॥ हुनेद्धान्यसमृद्धयै च आरक्ताधान्यमंजरीः ॥ ७५ ॥ श्रीवृक्षकुसुमैर्होमात्
सयोलक्ष्मीः प्रसीदति ॥ विल्वपत्रैश्च जुहुयात्पुत्रपौत्रानुयायिनीं ॥ ७६ ॥ लभेच्छर्मानं संदेह
स्तत्फलैराज्यमाप्नुयात् ॥ केवलं घृतहोमेन ब्राह्मं तेजश्च जायते ॥ ७७ ॥ आयुर्वृद्धिं यशोल
क्ष्मिं विंशत्यां सर्वयोपितां ॥ लभते नात्र संदेहः सुखं सर्वातिशायिनं ॥ ७८ ॥ घृततंदुलहोमेन
वलवान् जायतेऽचिरात् ॥ भक्ष्यभोज्यादिकं हुत्वा भोगी स्याद्यावदायुषम् ॥ ७९ ॥ अष्टाद
शार्णदशयोः प्रयोगांस्तत्र चाचरेत् ॥ अत्रैरितान् प्रयोगांस्तुताभ्यामेव च कारयेत् ॥ ८० ॥
रत्नाभिपेकगोपालं योऽनेन विधिना भजेत् ॥ सर्वैश्वर्यसमृद्धोऽसौ सर्वभुक् सर्वकारकः ॥ ८१ ॥
देहत्यागे हरिं प्रायादित्येवं मुनयोजगुः ॥ ८२ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे पंचविंशोऽध्यायः ॥
नारद उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि रुक्मिणीवल्लभं मनुं ॥ यज्ज्ञानात्सर्वलोकानां वल्लभो
भुवि जायते ॥ १ ॥ नमोति भगवन् ङेतोरुतोरुक्मिणीवल्लभा ॥ स्वाहांतस्तारसंयुक्तः षोड
शार्णो महामनुः ॥ २ ॥ अस्य ज्ञानात्तथामंवीज्ञानवान् जायतेऽचिरात् ॥ ध्यानादष्टांगयोग

स्यफलमाप्नोतिनिश्चितं ॥ ९ ॥ स्मरणादस्यमंत्रस्यसर्वतीर्थफलंलभेत् ॥ नारदोऽस्यमुनिः
 प्रोक्तश्छंदोनुष्टुबुदाहृतं ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णोदेवताचास्यरुक्मिणीवल्लभाह्वयः ॥ व्यस्तैःसम
 स्तैरंगानिपदैःकुर्यात्पडंगवित् ॥ ५ ॥ अतसीकुसुमश्यामपीतवस्त्रयुगावृतं ॥ नानालंका
 रसुभगंकोस्तुभैर्युक्तवक्षसं ॥ ६ ॥ श्रीवत्सलांछनंश्रीमन्नानाभरणभूषितं ॥ हारकावरगे
 हस्थरत्नसिंहासनेशुभे ॥ ७ ॥ रुक्मिण्यालापमधुरंशंस्वचक्रगदांबुजं ॥ ध्यात्वैवंपरमानंदं
 लक्षमेकंजपेन्मनुं ॥ ८ ॥ तदंतेजुहुयान्मंत्रीतिलैर्मधुरसंयुतैः ॥ पूजयेद्दृष्ट्वावेपीठेदशाक्षर
 विधानतः ॥ ९ ॥ पालाशैःकुसुमैर्हुत्वादिव्यज्ञानमवाप्नुयात् ॥ पूर्ववत्तर्पणंकुर्यात्सर्वाभी
 षानिसाधयेत् ॥ १० ॥ पुंडरीकायुतंहुत्वाश्रियमाप्नोत्ययत्नतः ॥ केवलंघृतहोमेनजीवेद्
 र्षशतंसुधीः ॥ ११ ॥ इत्येवंरुक्मिणीनाथविधानंमुनिपूजितं ॥ भोगमोक्षकरंयस्मान्मुनेत्व
 मपिगोपय ॥ १२ ॥ प्रणवंनमनस्यांतेवदेद्भगवतेपदं ॥ नंदपुत्रपदंठेंतंवदेन्नंदवपुस्तथा ॥ १३ ॥
 भूत्यन्तेदशवर्णश्चमनुःसर्वार्थसाधकः ॥ नारदोऽस्यमुनिराख्यांतश्छंदउक्तंविराडपि ॥ १४ ॥
 श्रीकृष्णोदेवताचात्रचतुर्वर्गफलप्रदः ॥ पंचांगानिमनोरस्यआचक्राद्यैःप्रकल्पयेत् ॥ १५ ॥
 ध्यायेद्दृंदावनेरम्येगोपगोपीगणावृतं ॥ नानालंकारसुभगंपीतांबरयुगावृतम् ॥ १६ ॥ सर्व
 प्रियकरंदेवंकिशोरंश्यामविग्रहं ॥ दोर्म्याविणुंवादयंतंभुवनैकगुरुंपरं ॥ १७ ॥ एवंध्यात्वाम

नुवरंलक्षमेकंजपेत्तथा ॥ तिलैश्चस्वादुयुक्तैश्चजुहुयात्तद्दशांशतः ॥ १८ ॥ दशाक्षरोदितेपी
 ठेपूजयेत्तद्विधानतः ॥ यएवंभजतेमंत्रोभोगमुक्त्योःसभाजनं ॥ १९ ॥ विल्वपत्रायुतंहुत्वा
 सर्वकामान्प्रसाधयेत् ॥ अष्टोत्तरशतंजस्वासभायांविजयीभवेत् ॥ २० ॥ सर्वलोकैकसु
 भगस्सर्वैश्वर्यसमान्वितः ॥ देहांतेतत्पदंयातियद्भत्त्वाननिवर्तते ॥ २१ ॥ नंदपुत्रपदंढेतं
 श्यामलांगपदंतथा ॥ अमृतंमुखवृत्तंचमांसंचैववपुस्तथा ॥ २२ ॥ दशाक्षरांतःप्रोक्तोऽयंम
 नुःसर्वसमृद्धिदः ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तश्छंदोनुष्टुबुदाढतं ॥ २३ ॥ देवताबालकृष्णोऽस्यमु
 निभिःपरिकीर्तितः ॥ कल्पयेत्पूर्ववन्मंत्रीचक्राद्यैरंगकल्पनां ॥ २४ ॥ अतसीकुसुमश्यामंशं
 खचक्रलसत्करं ॥ दोर्म्यविणुंवादयंतंपीतांबरयुगाढतं ॥ २५ ॥ नानालंकारसुभगंतारहा
 रविराजितं ॥ एवंध्यात्वायजेद्देवंपंचागैश्चादिशाधिपैः ॥ २६ ॥ तदस्त्रैरपिसंपूजयजपेच्छंभ्र
 तेस्थितः ॥ दशांशजुहुयान्मंत्रीपायसैर्मधुरावृतैः ॥ २७ ॥ एवंसंसिद्धमंत्रस्तुसर्वकर्माणि
 साधयेत् ॥ तिलाज्यैरयुतहुत्वाग्रहरोगान्विनाशयेत् ॥ २८ ॥ पलाशकुसुमैर्द्वुत्वावागीश
 समतांब्रजेत् ॥ प्रणवंश्रीकाममायानमोभगवतेपदं ॥ २९ ॥ नंदपुत्रपदंढेतंभूधरोमुखवृत्त
 युक् ॥ मांसंवपुःपदंढेतंमनुर्विंशतिवर्णकः ॥ ३० ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तोविराट्छंदउदी
 रितं ॥ देवतानंदतनयःसर्वलोकैकनंदनः ॥ ३१ ॥ पंचागानिमनोरस्यचक्राद्यैःपरिकल्पये

त् ॥ नवीननीरदश्यामंपद्मपत्रनिभेक्षणं ॥ ३२ ॥ मुक्तादामलसत्कण्ठकेपुरांगदभूषणं ॥
 अनेकरत्नसंबद्धस्फुरन्मकरकुण्डलं ॥ ३३ ॥ उदारकौस्तुभोद्भासिवक्षःश्रीवत्सलाञ्छनं ॥ ब
 हिर्ब्रह्मतोत्तंसंगोपगोपीगवावृतं ॥ ३४ ॥ ध्यात्वैवंपरमानंदं जपेन्मनुवरंततः ॥ चतुर्लक्ष
 जपांतेतुदशांशंरक्तपंकजैः ॥ ३५ ॥ होमयेच्छेषमन्यत्तुपूर्ववत्समुपाचरेत् ॥ दशार्णयंत्रेवि
 श्वेशं समावाह्यप्रपूजयेत् ॥ ३६ ॥ प्रथमावृत्तिरंगैस्स्यान्महिषीभिर्हितीयका ॥ तृतीयादिग
 धीशैस्तुवज्राद्यैस्तुचतुर्थिका ॥ ३७ ॥ एवंयः पूजयेत्कृष्णं चतुरावृतिसंयुतं ॥ धर्मार्थकाममो
 क्षाणांसंपूर्णलभतेफलं ॥ ३८ ॥ पायसैरयुतं हुत्वा महाधनपातिर्भवेत् ॥ पूर्णायुर्लभते मंत्रोच्चा
 युतं घृतहोमतः ३९ ॥ दूर्वायालक्षहोमेन जीवेद्दशतं सुधीः ॥ इत्येककथितो मंत्रस्सर्वेषां सर्व
 सिद्धिदः ॥ ४० ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि मनुसर्वसमृद्धिदं ॥ यं ज्ञात्वा मुनयः सर्वभोगमोक्षैकभू
 मयः ॥ ४१ ॥ लीलादंडधरं चोक्त्वा गोपीजनपदंततः ॥ संसक्तदोर्दंडपदं मेघश्यामपदंततः
 ॥ ४२ ॥ विष्णोस्वाहेति मंत्रोऽयं समस्तपुरुषार्थदः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदोऽनुष्टुप्पुदाह
 तं ॥ ४३ ॥ देवताश्रीकृष्णोऽस्य सर्वविश्वार्थसाधकः ॥ पदैः पंचांगकलृप्तिः स्यात्ततोऽध्यायेदथा
 च्युतं ॥ ४४ ॥ तापिच्छकुसुमश्यामंसदा षोडशवार्षिकम् ॥ गोपीमध्यस्थितं ताभ्यां लि
 गितं कामलिप्तया ॥ ४५ ॥ सर्वालंकारसुभगं पीतांबरधरं परम् ॥ भुवनैकगुरुं ध्यात्वा लक्ष

न्महालक्ष्मीप्रयच्छति ॥ ६० ॥ ब्रह्माकृषिस्तमुद्दिष्टो गायत्रीछन्द ईरितं ॥ महासंपत्प्रदः श्रु-
 मान् देवताकृष्ण ईरिता ॥ ६१ ॥ दशार्णवदंगकलृप्तिः ध्यायेदेवमनन्यधीः ॥ कालाभनिच-
 यप्रख्यं पाणिपादांबुजारुणं ॥ ६२ ॥ तारहारावलीरम्यं कौस्तुभामुक्तवक्षसं ॥ किरीटांग-
 दग्रे वेयकङ्कणोर्मिविराजितं ॥ ६३ ॥ ध्यायेद्रत्नगृहां तस्थं रक्तपंकजमध्यगं ॥ चतुर्लक्षं ज-
 पेन्मंत्रं पायसैर्युतं हुनेत् ॥ तर्पणादीनि सर्वाणि पूर्वोक्तविधिनाचरेत् ॥ ६४ ॥ य एवं भजते
 मंत्रीलक्ष्मीगोपालविग्रहम् ॥ स सर्वसंपदं लब्ध्वा पात्यनंतमयंततः ॥ ६५ ॥ इति श्रीगौ-
 तमीयतन्त्रे पाण्डिशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 नारद उवाच ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि मंत्रराजं सुदुर्लभं ॥ अवापुर्येन जप्तेन दिव्यज्ञानं मुनिश्वराः
 ॥ १ ॥ अष्टराज्यं सुरश्रेष्ठमवापुर्गुदुपासनात् ॥ अन्येऽपि ब्रह्मदेवाः स्वाधिकारित्वतांगताः
 ॥ २ ॥ त्रिमात्रं हृद्रगवते श्रीगोविंदायेति तन्मनुः ॥ द्वादशाक्षर इत्युक्तो मंत्रः सर्वार्थसिद्धिदः
 ॥ ३ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो विराट्छन्द उदीरितम् ॥ श्रीकृष्णो देवता प्रोक्तः सर्वलोकनमस्कृ-
 तः ॥ ४ ॥ विनियोगोऽस्य मंत्रस्य पुरुषार्थचतुष्टये ॥ व्यस्तैः पदैः समस्तैश्च पंचांगानि प्रकल्पयेत्
 ॥ ५ ॥ सृष्टिं लब्धति स्थित्या च करशोधनमाचरेत् ॥ स्थित्यंतं दशतत्त्वं च मातृकां मनुसंपुटाम्
 ॥ ६ ॥ तत्त्वन्यासं तथा कृत्वा केशवादिपुरःसरं ॥ जनिपालनसंहाराविधानैकविशारदं ॥ ७ ॥

कलापकुसुमश्यामं नीलं दीवरलोचनं ॥ अनेकरत्नाभरणं दीप्तिविश्रावकाशकं ॥ ८ ॥ तथै
वासनसंस्थं च पीतवस्त्रयुगादृतं ॥ श्रीवत्सलांछनं देवं कौस्तुभोद्भासिवक्षसं ॥ ९ ॥ वेणुवाद्य
निनादेन मोहयंतं चराचरं ॥ मुनिदं दैर्देववृंदैर्ऋषिवृंदैस्तु संस्तुतं ॥ १० ॥ आवृतं माहिषीवृंदै
र्निधिभिः परिसेवितं ॥ अथ वा तप्तहेमाभं कांत्याक्रांतजगत्रयम् ॥ ११ ॥ कल्पद्रुमलतासीनं
रत्नसिंहासनोपरि ॥ ध्यात्वा जपेन्मनुवरं लक्षद्वादशमादरात् ॥ १२ ॥ वार्ताकर्णनमात्रं हि
स्त्रीणां त्यक्त्वा ब्रते स्थितः ॥ पयोमूलफलाशीचपूर्वोक्ताचारपालकः ॥ १३ ॥ दशांशं जुहुयाद्भ
क्षयाकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ ततः पूर्वोक्तविधिना शोपमन्यत्समापयेत् ॥ १४ ॥ गोष्ठे प्रतिष्ठितं
देवं पुण्यारण्येऽथ वा पुनः ॥ प्रासादे वा प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् भोगमोक्षभाक् ॥ १५ ॥ दंदावन
गतं ध्यायेन्महामाणिक्यमंडपे ॥ सामान्यार्घ्यविशोद्ध्याथ पूजयेत् द्वारपालकान् ॥ १६ ॥ हा
राग्रे वलिपीठे च पक्षीद्वं परिपूजयेत् ॥ जयं च विजयं चैव बलप्रबलसंज्ञकौ ॥ १७ ॥ चंडप्रचं
डमथ वा धातारं च विधातुकम् ॥ हारेषु पूर्वादिपुतान् प्रादक्षिण्येन पूजयेत् ॥ १८ ॥ हाराद्धेहा
राश्रियं यक्ष्वादेहल्यां देहलीं यजेत् ॥ हारपार्श्वयोस्तद्द्वंद्वं गां च यमुनां तथा ॥ १९ ॥ विभे शंक्षेत्र
पालं च तयोः पार्श्वे प्रपूजयेत् ॥ दूर्वाक्षतान् समादाय विभ्रमुत्सार्य वाग्यतः ॥ २० ॥ पादाघ्रा
ततलस्फोटसमुदांचितवक्त्रकैः ॥ विभ्रं त्रिविधमुत्सार्य अस्त्रमंत्रेण मंत्रवित् ॥ २१ ॥ कोणेषु

विमदुर्गाचवार्णोक्षेत्रे समर्चयेत् ॥ अर्चयेद्वास्तुपुरुषं गृहमध्ये समाहितः ॥ २२ ॥ तारं शार्ङ्गं
 पदं दंतं सपूर्वं च शरासनं ॥ हंफुट्ठनम इत्युक्त्वा मुद्रयाग्रे स्थितो हरेः ॥ २३ ॥ विधेयमेतत्सर्वत्र
 स्थापिते तु विशेषतः ॥ आसने सुपाविष्टस्तु तन्मंत्रेण विधानवित् ॥ २४ ॥ न्यासान्यस्य स्वदे
 हे च आत्मयागावसानकं ॥ दशाक्षरोक्तविधिना पीठं संपाद्य पूजयेत् ॥ २५ ॥ नारदादिगुरुन्
 स्तुत्वा शिष्टान् भागवतान्यजेत् ॥ गुकारस्तु मलं विद्याद्गुकारस्तस्य शोधकः ॥ २६ ॥ गुरुस्तिये
 व मुनिभिः प्रोक्तः कृष्णैकयोगतः ॥ नारदं पर्वतं जिष्णुं निशठोद्धवदारुकान् ॥ २७ ॥ विष्व
 क्सेनं च शैनेयं ब्राह्म्यादीशान्तमर्चयेत् ॥ गुरुं परं गुरुं चापि परमेष्ठिगुरुं तथा ॥ २८ ॥ परात्परगु
 रुन्तद्दत्तपूर्वसिद्धानन्तरं ॥ सनकश्च सनंदनः सनत्कुमारसंज्ञकः ॥ २९ ॥ सनातनश्च इत्या
 दिपरान् भागवतांस्तथा ॥ गुरुनामप्रगृह्यैव पादुकाभ्यां नमो वदेत् ॥ ३० ॥ अपायात्पातिनि
 यतं दुस्संगादुर्निमित्तकात् ॥ कामितार्थप्रदानाच्च पादुकापरिकीर्तिता ॥ ३१ ॥ गत्यर्थे च
 रधा तु स्तुणश्चाप्यानंद उच्यते ॥ आनंदं प्रापयेद्यस्मात्तस्माच्चरण उच्यते ॥ ३२ ॥ पिठपूजां
 विधाय धत्तत्रावाह्यहरिं जपेत् ॥ सर्वोपचारान् कृत्वा हि षडंगं गच्छति मर्चयेत् ॥ ३३ ॥ रुक्मि
 णीसित्यभामां च दक्षवामे प्रपूजयेत् ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ ३४ ॥ कालीं
 दीनामाजित्याख्या सुशीला च सुनंदका ॥ ऋक्षजालक्ष्मणा चैव इत्यष्टौ महिषीः स्मृताः ॥ ३५ ॥

॥ कौमोदकीं पांचजन्यं सुदेवं च देवकीं ॥ नंदगोपयशोदांच संपूज्य तदनंतरं ॥ ३६ ॥ किंकि
णीं च तपाम्यर्च्य दामादीनथ पूजयेत् ॥ दिग्धीशान् स्वस्वदिक्षु गजानघौ तथा च येत् ॥ ३७ ॥ कुमु
दः कुमुदालयश्च पुंडरीकोऽथ वामनः ॥ शंकुकर्णः सर्वनेत्रः सुमुखः सुप्रतिष्ठितः ॥ ३८ ॥ एक
कालं हि कालं वा त्रिकालं श्रद्धयान्वितः ॥ मंत्रवित् कृष्णमभ्यर्च्य भोगमुक्तयोः सभाजनं ॥ ३९ ॥
गोष्ठे वा शैले शृंगे वा पुण्यारण्ये न दीतटे ॥ प्रासादे स्थापयन् कृष्णं तीर्थकोटिफलं लभेत् ॥ ४० ॥
कोटि कोटि महादानात् कोटि तीर्थपरिभ्रमात् ॥ तत्फलं लभते भक्त्या संप्रतिष्ठाप्य केशवं ॥
॥ ४१ ॥ यद्दामंत्रकोटिजपात् यत्फलं पुरुषो लभेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति संस्थाप्य पुरुषोत्त
मं ॥ ४२ ॥ कोटियज्ञेन यत्पुण्यं पुण्यारण्यनिषेवणात् ॥ तत्फलं लभते मर्त्यस्तद्भूतं संस्थाप्य के
शवम् ॥ ४३ ॥ यावज्जन्म हरेर्नाम ग्रहणे यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति संस्थाप्य पुरु
षोत्तमम् ॥ ४४ ॥ कुरुक्षेत्रे सूर्यग्रहे गोदानायुतजं फलम् ॥ तत्फलं लभते भक्त्या संस्थाप्य पुरुषो
त्तमम् ॥ ४५ ॥ यद्यसारांगि संयुक्तः कामः पंचसमन्वितः ॥ मासांते ब्रजनाथाय नमो तोमंत्र ईरितः
॥ ४६ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदोऽनुष्टुबुदाहृतं ॥ गोवल्लभश्च श्रीकृष्णो देवता परिकीर्ति
तः ॥ ४७ ॥ पंचांगादि मनोरस्य आचक्रादि नि कल्पयेत् ॥ ध्यायेद्दंदावने कृष्णं गोपं शिशुगवा
हृतं ॥ ४८ ॥ हस्ताभ्यां वित्रशृंगं च श्यामलं विश्वमोहनं ॥ बहुरत्नसमाबद्धं किंकिणीहारनूपुरं

॥ ४९ ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं लक्ष्म्यां समाहितः ॥ होमयेत्तद्दशांशं पायसैर्मधुरान्वितैः
 ॥ ५० ॥ अंगेन्द्रवज्रादिमुखैरित्यर्चनविधिः स्मृतः ॥ य एवं पूजयेन्मन्त्री भक्त्या गोबल्लभं हरिं
 ॥ ५१ ॥ संगोगणवैर्युक्तः सर्वभयसमृद्धिमान् ॥ देहांते भगवद्धामप्राप्नुयान्नात्र संशयः
 ॥ ५२ ॥ उर्ध्वदंतयुतः स्वांतो तांते मासद्वयं तथा ॥ भीषणामुखवृत्तेन वीतिहोत्रसखान्वितः
 ॥ ५३ ॥ सर्वार्थसाधकः प्रोक्तो नमो तोऽष्टाक्षरो मनुः ॥ कामबीजं मुखे दद्यात्सर्वार्थानां प्रसाधकः
 ॥ ५४ ॥ लुप्तबीजाश्च ये मन्त्रा गोपालस्य क्वचित् क्वचित् ॥ कामबीजं मुखे दद्यात्सर्वकामार्थ
 सिद्धये ॥ ५५ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्रं छंद ईरितं ॥ देवता च श्रीकृष्णोऽस्य समस्तपुरुषार्थ
 दः ॥ ५६ ॥ पंचांगादि मनोरस्य आचकायैः प्रकल्पयेत् ॥ कलापकुसुमश्यामनीलं दीवर
 लोचनं ॥ ५७ ॥ नानालंकारसु भगंवा लकं पंचहायनं ॥ दध्युत्पं पायसं स्फीतं कराभ्यां दध
 तं हरिं ॥ ५८ ॥ तारहारावली रम्यं गोपगोपीगणारुतं ॥ ध्यात्वैव परमानंदं सृष्टिस्थित्यंतका
 रणं ॥ ५९ ॥ अर्कलक्षं जपेन्मंत्रं दशांशं पायसैर्हुनेत् ॥ अथवा पंकजैर्हुत्वा सिद्धमन्त्रो भवेत्सु
 धीः ॥ ६० ॥ दशाक्षरो दिते पीठे तद्विधाने प्रपूजयेत् ॥ अथ चांगेन्द्रवज्राद्यैः पूजां चास्य स
 मीरिता ॥ ६१ ॥ नवनीतायुतं हुत्वा सर्वसिद्धीं भवरो भवेत् ॥ पुत्राप्तिश्चम्पकैर्होमात् पाटले
 राजवश्यता ॥ ६२ ॥ अनाद्यैर्होमतो नित्यं लक्ष्मीस्तस्य गृहे स्थिरा ॥ पूर्वोक्ततर्पणेनैव सर्वा

भीष्टानि साधयेत् ॥ ६३ ॥ इति श्रीगौतमयितन्त्रे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ कामश्चाष्टस्वरारूढः सर्गवान्मंत्रनायकः ॥ कृष्णेति द्व्यक्षरः प्रोक्तः कामपू
र्वोगुणाक्षरः ॥ १ ॥ कामाद्यान्तश्चतुर्वर्णश्चतुर्वर्गफलप्रदः ॥ डैतः कृष्णेनमोतश्चपञ्चवर्णो
महामनुः ॥ २ ॥ स एव कामपूर्वश्चेत्पण्डितश्चरमनुः स्मृतः ॥ एवं जप्त्वा त्रिकालज्ञः शांताजपं मु
निश्चरः ॥ ३ ॥ अस्य संस्मरणादेव सार्वज्ञं कथितं परं ॥ लभते नात्र संदेहः सत्यं सत्यं हि मद्बचः
॥ ४ ॥ कृष्णगोविन्दकोडैतौ कामाद्यष्टाक्षरो मनुः ॥ आद्यन्ते कामबीजश्चेन्नवाक्षरमनुः स्मृतः
॥ ५ ॥ सुप्रसन्नात्मने वन्निबलभाचाष्टवर्णकं ॥ कामबीजं धराबीजं पुनः कामं समाचरेत्
॥ ६ ॥ श्यामलांगपदं डैतं नमो तोऽयं दशाक्षरः ॥ एतेषां मनुर्व्याणां नारदो मुनिरीरितः ॥ ७ ॥
उक्तं छंदस्तु गायत्री बालकृष्णोऽस्य देवता ॥ पङ्दीर्घभाजा कामेन पङ्गानि समाचरेत् ॥ ८ ॥
नीलपद्मसमानाक्षं बालं श्यामलविग्रहं ॥ नानारत्नसमाबद्धसुवस्त्राभरणान्वितं ॥ ९ ॥ रक्त
पद्मसमासीनं दध्युत्थपायसंवरं ॥ दधत्तं करपद्माभ्यां गोपालं शिशुसंरुतं ॥ १० ॥ एवं विचिं
त्य प्रजपेच्छक्षमेकं यथाविधि ॥ अन्ते जुहुयाद्विधिवद्दशांशं श्रीफलैर्हुनेत् ॥ ११ ॥ दशाक्षरो दि
ते पीठे विधिना पूजयेद्धरिं ॥ पङ्गावृत्तिराद्या स्याद्वितीयादिगधीश्वरैः ॥ १२ ॥ तृतीया तत्प्र
हरणैः सपर्यासैर्वकामदा ॥ अयुतं बिल्वपत्रैस्तु हवनाल्लभते नरः ॥ १३ ॥ तेजोवीर्ये तथा कां

तिलदमोसर्वातिशायिनी ॥ रक्तपद्मायुतहोमैराजानश्चास्यकिंकराः ॥ १४ ॥ बिल्वपत्रस्त
थाहुत्वा लभेद्राज्यमकंठकं ॥ एतेषामनुवर्षाणामेकं यो भजते सुधीः ॥ १५ ॥ इह भुक्त्वा वरा
न्मोगान् देहांते तत्पदं व्रजेत् ॥ अथापरं मनुवंक्ष्ये सर्वसमृद्धिदं ॥ १६ ॥ स्मरणाद्यस्य मंत्र
ज्ञो वागीश स मतां व्रजेत् ॥ देवानामिश्वरः शक्रो धनदोधननायकः ॥ १७ ॥ स्मरणाद्यस्य मं
त्रस्य किं न सिद्ध्यति भूतले ॥ वाग्भवं कामवीजं च माया लक्ष्मीमनंतरं ॥ १८ ॥ दशाणो मनु
वर्गश्च भवेच्छक्ताक्षरो मनुः ॥ वाग्भवाद्यो यदा चायं मंत्री वाक्पतिसन्निभः ॥ १९ ॥ वेदवे
दांगवेदांतसिद्धान्तमातिरुज्ज्वलः ॥ अमृतस्यंदिनी वाचः कविता सर्वजित्वरी ॥ २० ॥ सर्व
वाङ्मयवेत्ता च सर्वज्ञो जायतेऽचिरात् ॥ संविदाद्यं यदा मंत्रं साधको यदि वा भ्यसेत् ॥ २१ ॥
अचिरात् सर्वसिद्धिनामधिपे जायते सुधीः ॥ राजानो वश्यतां यांति सामात्यैः स परिच्छदैः ॥ २२ ॥
देवाः सर्वे नमस्यंति किंपुनः रुध्यते परं ॥ श्रीबीजाद्यं यदा जप्या दक्षितो मंत्रनायकं ॥ २३ ॥
अनन्यगारमातस्य मंदिरं संपदावहा ॥ तस्य वंशे स्थिरालक्ष्मीर्यावदा भूतसंश्रवं ॥ २४ ॥ का
मपुर्वो यदा मंत्रो जप्यते साधकोत्तमैः ॥ त्रैलोक्यं वश्यतां मेति मनोवाक्कायकर्माभिः ॥ २५ ॥
स्त्रीणां कंदर्पसदृशो दर्शनादेव मोहकृत् ॥ चमत्कारकरो लोके जीवे हर्षशतं सुखी ॥ २६ ॥
ऋषिर्ब्रह्मास्य मंत्रस्य गायत्री छंद ईरितं ॥ देवता सर्वजगतां मोहनः कृष्ण ईरिता ॥ २७ ॥

पंचागानिमनोरस्यआचक्राद्यैःप्रकल्पयेत्॥सृष्टिसंहारास्थितिभिर्दशवर्णान्करेन्यसेत्॥ २८॥
तारसंपुटितान्कृतवानमोमध्यगतान्मुने ॥ दशवर्णान्यसेत्स्थानेदशवर्णविधानतः ॥ २९ ॥
केशवादितथातत्वंदशतत्वंऋमात्कृमात् ॥ ऋष्यादिन्यासमासाद्यपंचांगन्यासमाचरेन् ॥
३० ॥ कामाक्षरंपरंवीजंस्वाहाप्रकृतिरीश्वरी ॥ केवलंचित्कलाशक्तिर्मन्त्राधिष्ठातृदेवता ॥
३१ ॥ ध्यायेद्दृढावनेरम्येकांचनीभूमिमध्यगे ॥ नानापुष्पलताकीर्णैर्वृक्षखंडैश्चमंडिते ॥
३२ ॥ कल्पाटवीतलेसम्यक्श्रीमन्माणिक्यमण्डपे ॥ देवकिंनरगंधर्वमुनिभिःपरिसेविते
॥ ३३ ॥ नारदाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैःस्तुतिभिःसमुपस्थिते ॥ रत्नसिंहासनेध्यायेदुपविष्टंपंकजो
परि ॥ ३४ ॥ सजलजलदश्यामंरक्तपद्मानिभेक्षणं ॥ रत्नपद्मनिभंश्रीमत्पाणिपादैःसुमं
डितं ॥ ३५ ॥ नवरत्नसमावद्धंभूषणैःपरिसेवितं ॥ आभुक्तवक्षसंश्रीमत्कौस्तुभेनसुवास
सं ॥ ३६ ॥ तारहारावलीरम्यंश्रीवत्सांकितवक्षसं ॥ रोचनातिलकप्रांतेकुंतलालिसमा
वृतं ॥ ३७ ॥ कंदर्पचापसदृशंचिह्नीमालाविराजितं ॥ अनेकरत्नसंनद्धस्फुरन्मकरकुंडलं॥
३८ ॥ वह्निवर्हकृतोत्तंसंसर्वज्ञंसर्ववेदिभिः ॥ उपासितंमुनिगणैरुपतिष्ठेद्धरिसुधीः॥ ३९ ॥
एवंध्यात्वामनुवरंदशलक्षं व्रतेस्थितः ॥ दशाक्षरीविधानेनजपेत्सिद्धोभवेन्मनुः ॥ ४० ॥
सिद्धेनानेनमनुनासर्वाभिष्टानिसाधयेत् ॥ दशाक्षरोदितेपीठेतद्विधानेनपूजयेत् ॥ ४१ ॥

अयुतं नुद्वयान्मन्त्रीकुसुमेर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ महाकविर्महाविज्ञो भवेन्मन्त्रीनसंशयः ॥ ४२ ॥
मालतीकुसुमेर्होमाद्वाक्सिद्धिमतुलालभेत् ॥ तगैर्क्षीरसिक्तेश्च होमात्सर्वज्ञतां व्रजेत् ॥ ४३ ॥
बकुलकुसुमेर्होमाच्चूयमाप्नोति यथेष्टितान् ॥ भक्ष्यभोज्यादिहोमेन समृद्धिमतुलालभेत् ॥
४४ ॥ केवलं यत्तहोमेन ब्राह्मं तेजः प्रजायते ॥ श्रीफलस्य दलेर्हुत्वा राज्यमाप्नोत्ययत्नतः
॥ ४५ ॥ तत्फलैर्मन्त्रासिद्धिः स्यान्नुर्वाभिरयुतं हुनेत् ॥ तर्पणं पूर्वविहितं कृत्वा सर्वप्रसाधये
त् ॥ ४६ ॥ दशाक्षरोक्तवत्सर्वप्रयोगममुना चरेत् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि मन्त्रं सर्वार्थसाधकं ॥
४७ ॥ रुग्णेति द्व्यक्षरं मन्त्रं मध्यस्थं कामवीजयोः ॥ सद्यः फलप्रदं मन्त्रं प्रजपेद्भक्तितत्परः ॥
४८ ॥ अस्याराधनतः शक्रो देवेश त्वमवात्पवान् ॥ ऋषिर्ब्रह्मास्य मन्त्रस्य गायत्रं चंदईरितं ॥
४९ ॥ एवमंगविधिं कृत्वा मन्त्री ध्यायेद्यथाच्युतं ॥ कलापकुसुमश्यामंद्रुतहेमनिभाम्बरं ॥
५० ॥ पारिजातवने रम्ये रत्नसिंहासनोपरि ॥ देहोत्थसुप्रभाभिश्च भासयंतं दिगंतरं ॥ ५१ ॥
शिगुवेषधरं देवं वासुदेवं जगन्मयं ॥ नानालंकारसुभगं गोपीभिः परिवीक्षितं ॥ ५२ ॥ कल्पवृक्ष
विनिष्क्रान्तरत्नाद्यैः परिवेष्टितं ॥ तारहारावलीरम्यं पीतांबरयुगावृतं ॥ ५३ ॥ चतुर्लक्षं जपेन्म
न्त्रं तस्य साधकोत्तमः ॥ दशांशं जुहुयादंते श्रीफलैः सर्वसिद्धये ॥ ५४ ॥ अष्टच्छदांबुजे देव
मावात्परिपूजयेत् ॥ अंगपट्कावृते रंते पूजयेद्दिगधीश्वरान् ॥ ५५ ॥ तदस्त्राण्यपि चांते च सपर्यै

श्राज्जलंधरासमन्वितं ॥ ८ ॥ पंचमस्वरसंयुक्तं विंदुनादसमन्वितं ॥ बीजान्येतानि चांते च
चन्द्रः सर्गसमन्वितः ॥ ९ ॥ शोषणमोहनं सदीपनोन्मादनस्तथा ॥ नामानुरूपफलदा
निश्चिताविद्धिगौतम ॥ १० ॥ भंगविद्रुमसंकाशसर्वतेजोमयंवपुः ॥ किरीटिनंकुंडलिनं के
पुरवलयान्वितं ॥ ११ ॥ मुक्तावलीरत्नसंवद्धतुलाकोटिगुणान्वितं ॥ नानालंकारसुभगं
पीतांबरयुगाद्यतं ॥ १२ ॥ गरुडोपरिसंनद्धं रत्नपंकजमध्यगं ॥ उत्तमहेमसंकाशलक्ष्मीवा
मोरुसंस्थितां ॥ १३ ॥ सर्वालंकारसुभगां पीतांबरयुगाद्यतां ॥ सकामलीलया देवं मोहयन्ती पुनः
पुनः ॥ १४ ॥ शंखचक्रगदापद्मपाशांकुशधनुःशरान् ॥ दधंतं च जगन्नाथं रक्तपद्मारुणेश
णं ॥ १५ ॥ लक्ष्मीपद्मकरां वामे दक्षिणालिङ्गितं पतिं ॥ संस्थितां चितयेन्मन्त्री मोहनीं विश्वमा
तरं ॥ १६ ॥ एवं ध्यात्वा जगन्नाथं विशंत्य क्षरपीठके ॥ समावाह्यजपेन्मन्त्री उपचारैरशेष
तः ॥ १७ ॥ न्यासक्रमेण विधिवद्भुषणपुष्पादिभिर्यजेत् लक्ष्मीस्तुल्याततः पूज्या श्रीबीजेन वि
धानवित् ॥ १८ ॥ कौस्तुभंगलदेशे च किरीटकुंडलद्वयं ॥ श्रीवित्संवक्षसौ देशे वनमालांग
लोपरि ॥ १९ ॥ सर्वतेजोमयायेति किरीटाय नमस्तथा ॥ नितं वे पीतवसनं पूजयेत्क्रमशः
सुधीः ॥ २० ॥ नाममन्त्रेण विधिवत्कौस्तुभादीन् प्रपूजयेत् ॥ लयांगमिव मन्त्रार्च्यं भोगांगमथ
पूजयेत् ॥ २१ ॥ पक्षीन्द्रमग्रे संपूज्य कुर्वतस्तुतिमादरात् ॥ केसरे पुष्पदं गानिकोणमध्ये च

दिशुच ॥ २२ ॥ अग्न्यादिदलमूलेचवाणादिपुरतोविभोः ॥ पूर्वादिदिशुदलाग्रेषुप्रदाक्ष
माधजेत् ॥ २३ ॥ लक्ष्मीसरस्वतीचैवरतिप्रीतिमनंतरं ॥ कीर्तिकांतितुष्टिपुष्टितथास्त्रा
णिदलाग्रतः ॥ २४ ॥ वह्निरिन्द्रादयः पूज्यास्तदस्त्राणिचतद्वहिः ॥ एवंयः पूजयेन्मन्त्रीभ
क्त्याश्रीपुरुषोत्तमं ॥ २५ ॥ करप्रचेयाः सर्वार्थास्तस्यस्युस्तत्पदं वजेत् ॥ रविलक्षं जपेन्म
धेनुह्वयान्तद्दशांशतः ॥ २६ ॥ अमृतत्रयसिक्तेन पायसेन विधानवित् ॥ अथवारविसाहस्रं
हुनेत्तावत्प्रतर्पयेत् ॥ २७ ॥ रक्तपद्मायुतं हुत्वा त्रैलोक्यं वशमानयेत् ॥ केवलं घृतहोमेन
जीवेद्दशतं सुखी ॥ २८ ॥ पालाशलक्षहोमेन भवेद्वाक्पतिसन्निभः ॥ व्रतस्थकोटिजा
पेन केवलं लभते ध्रुवं ॥ २९ ॥ दशाष्टादशवर्णोक्तं कर्म चात्नेन साधयेत् ॥ अनेन सदृशो मन्त्रः
लुण्णमंत्रेन विद्यते ॥ ३० ॥ असौ तमस्तमंत्राणां जीवनं कथितं मुने ॥ निर्वाजाये च मंत्रावैशक्ति
हीनाश्च कुंठिताः ॥ ३१ ॥ अरिपक्षे स्थिता ये च केवलावर्णरूपिणः ॥ एतदाद्येन जाप्येन जीवं
ति च पुनंति च ॥ ३२ ॥ लषीकेशपदं टेन्तं नमो तः कामपूर्वकः ॥ अष्टाक्षरो मनुः प्रोक्तः समस्त
पुरुषार्थदः ॥ ३३ ॥ ऋषिछंदो देवतानि पूजाप्रयोगकर्म च ॥ एकाक्षरविष्णुवच्च कुर्यात्स
र्वार्थसिद्धये ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यमोहनं टेन्तं विद्महेतदनंतरं ॥ कामदेवाय धीमाहितो विष्णुः प्र
चोदयात् ॥ ३५ ॥ कथिता विष्णुगायत्री समस्तजनरंजनी ॥ कामादिजपमात्रेण त्रैलोक्य

वश्यकारिणी ॥ ३६ ॥ सर्वपापप्रशमनीसर्वापत्परिमोचनी ॥ मंत्रसिद्धिकरीपुसांप्रायाश्चित्त
विशोधिनी ॥ ३७ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे नवविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ अथापरंमंत्रवरंवक्ष्येसर्वसमृद्धिदं ॥ यमुपास्यसुराणांतुपालकोभूच्छतक्रतुः
॥ १ ॥ सत्यसौरीछांतजांतौक्रमेणशिखिसंयुताः ॥ शांतिविंदुसमारूढाःप्रोक्तंबीजचतुष्ट
यं ॥ २ ॥ जयकृष्णाहिधाप्रोक्त्वानित्यांतेक्रीडासंसक्तंततः ॥ प्रमुदितचेतसेनृत्यप्रियप्रोक्तं
वेकृष्णउन्तंततोवदेत्कामांतदशवर्णकः ॥ ३ ॥ वाङ्मायाकमलाबीजैःसंपुटोमंत्रनायकः ॥ स
र्वपांकृष्णमंत्राणामयंमंत्रःशिखामणिः ॥ ४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामालयःसंप्रदायतः ॥ सं
प्रदायविहीनायेमंत्रास्तेनिष्फलामताः ॥ ५ ॥ आनंदनारदऋषिर्विराट्छंदउदीरितं ॥ श्रीकृष्णो
देवताचभुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ६ ॥ पदपट्टेनमातिमान्बीजायेनांगकल्पना ॥ पूर्ववन्न्यास
जालंचकृत्वाकरांगशोधनं ॥ ७ ॥ ततश्चविधिवन्न्यसेन्मातृकांमनुसंपुटां ॥ ऋषिछंदोदैवतानि
मूर्ध्निमुखेऽदित्यसेत् ॥ ८ ॥ ध्यायेत्स्थिरमनामंत्रीचराचरगुरुंहरिं ॥ क्षीरांभोनिधिमध्य
स्थकनकाचलमध्यतः ॥ ९ ॥ ध्यायेत्स्वर्णमयींभूमितन्मध्येरत्नमंडपं ॥ अनेकयोजनोत्तुं
गविस्तीर्णबहुयोजनं ॥ १० ॥ नानारत्नमयस्तंभमुक्तादामविराजितं ॥ लम्पत्फेननिभैर्वस्त्रै
श्रद्धातपविचित्रितं ॥ ११ ॥ हंसकारंडवाकीर्णपंकजोत्पलशोभितम् ॥ मंडितंदीर्घिकशतैर्म

हावाटीपरिष्कृते ॥ १२ ॥ स्वर्णप्राकारनिर्वृत्तेरत्नतोरणचित्रिते ॥ तत्ररत्नासनेरभ्येसंस्थि
तंपरमेश्वरं ॥ १३ ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचपार्श्वयोर्धृतचामरे ॥ नानालंकारसुभगोर्वीजतःप
रयामुदा ॥ १४ ॥ कालिंदीकक्षतनयेष्टप्रतोष्टतवर्हके ॥ महामेघप्रभाश्यामंपद्मपत्रारुणेश
णं ॥ १५ ॥ पीतांबरलसच्छ्रीमत्श्रीवत्सकौस्तुभान्वितं ॥ नानालंकारसुभगंतरहारविराजि
तम् ॥ १६ ॥ दीप्तस्तकिरीटचरफुरन्मकरकुंडलं ॥ गोरोचनाभालतिलकं नीलकुंतल
शोभितं ॥ १७ ॥ नारदाद्यैर्मुनिगणैराद्यतंस्त्रिगुलोचनैः ॥ लष्टपुष्टजनाकीर्णनगरैर्वहुवि
स्तरैः ॥ १८ ॥ सौधैर्गृहैःसमुत्कीर्णपताकैःपरिमंडितैः ॥ ब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैश्चाकीर्णरथप
त्तिभिः ॥ १९ ॥ रथवाजिद्विपवरैःसर्वतःपरिमंडितैः ॥ कामिनीभिःसुभव्याभिःसर्वतःपरि
मंडितं ॥ २० ॥ नानाविचित्ररत्नैश्चमंडिताभिःसमन्वितं ॥ एवंध्यात्वामुनिश्रेष्ठलक्ष्मेकंज
पेन्मनुम् ॥ २१ ॥ वैष्ण्वैःफलेस्त्रिमध्याक्तैर्जुहुयात्तदशांशकं ॥ तर्पयेत्तदशांशेनतदशांशेनमा
र्जनम् ॥ २२ ॥ तदशांशेनमंत्रज्ञोविप्रमुख्यान्प्रतर्पयेत् ॥ रत्नाभियेकगोपालपीठेदेवंप्रपू
जयेत् ॥ २३ ॥ पडंगाद्यत्तिवाद्येतुमाहिषीपत्रगायजेत् ॥ रुक्मिण्यायामहारत्नभूषिताकृ
तयःशुभाः ॥ २४ ॥ तद्वहिरिंद्रवज्राद्याजात्याधिपास्त्रवाहनं ॥ यएवमर्चनंरुत्वासिद्धमंत्रो
द्विजोत्तमः ॥ २५ ॥ प्रयोगान्साधयेद्यस्तुकर्ताहर्ताचसर्वतः ॥ श्रीपुष्पैर्लक्षमात्रेणमोहाद्

मिपुरन्दरः ॥ २६ ॥ पालाशैलक्षमाघेणहोमाद्वागीशतां वजेत् ॥ हयारिक्तकुसुमैर्जगद्रंज
 नकारकः ॥ २७ ॥ केवलं घृतहोमेन जीवेद्दृष्टं सुखी ॥ अन्नहोमेन धनवान्पशुमान् दुग्ध
 होमतः ॥ २८ ॥ कारस्करफलैर्होमाच्छत्रुमुच्चाटयेत्क्षणात् ॥ मरीचहोमात्वरितं मारयेद्रिपुमात्म
 नः ॥ २९ ॥ पुंडरीकायुतं हुत्वा मुच्यते सर्वपातकैः ॥ तल्लक्षमात्रहोमेन राज्ञ्यैश्वर्यमवाप्नुया
 त् ॥ ३० ॥ आत्मानं कंसमयनं रिपुं कंसात्मकं स्मरन् ॥ दक्षिणाभिमुखो भूत्वा दशसाहस्र
 जापतः ॥ ३१ ॥ कुद्वाशयस्तथामंत्रो मालिनो मारयेद्रिपुं ॥ अप्यमृताशनो नित्यं शत्रुर्वैवस्व
 तातिथिः ॥ ३२ ॥ तस्य मंत्रात् सकृत्कश्चिन्नास्त्येव भुवनत्रये ॥ नशस्तं मारणं कर्म यदि स्याद्दे
 व्वावेमनी ॥ ३३ ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मास्त्रमादाय शशकादौ न मोचयेत् ॥ नायं मुक्तिं करोमं त्रो मारणा
 दौ नियोजयेत् ॥ ३४ ॥ यदिकुर्यात्प्रमादेन एषु स्थानेषु संभवेत् ॥ पापिने हतुकाया पिशठा
 यजनतापिने ॥ ३५ ॥ आत्मवित्तगृहक्षेत्रकलत्राद्यपहारिणे ॥ अभिचारेणाभिचरेत्तदादो
 देर्न लिप्यते ॥ ३६ ॥ दुष्टानां दमनं शस्तं कथितं त्वायि गौतम ॥ अतः स्वयं प्रयत्नेन तदुत्थानं
 विनिग्रहे ॥ ३७ ॥ लक्षमेकं त्रयेन्मंत्रं प्रायश्चित्ताय देशिकः ॥ तेन पापैर्विमुक्तोऽसौ भवेत्क
 ल्याणसंयुतः ॥ ३८ ॥ साध्यं संदल्य कल्याच साधकं भोक्तुमिच्छति ॥ तेनात्मानं सदारक्षेत्क
 त्येनानेन देशिकः ॥ ३९ ॥ मृत्युं जयं वा प्रजपेन्मन्त्रादौ गुरुव्रजनः ॥ सर्वत्र कर्माणि परंगुरोरेव

हिकारणं ॥ ४० ॥ गुरोरनुज्ञामादायसर्वकर्माणिसाधयेत् ॥ अथशृणुप्रवक्ष्यामिमंत्रंश्रीपु
रुषोत्तमं ॥ ४१ ॥ यज्ज्ञानात्साधकवरोभक्तिमुक्तयोश्चभाजनम् ॥ समस्तसिद्धिसंयुक्तो
जीवन्मुक्तोमर्हीचरेत् ॥ ४२ ॥ देहांतेकेवलंधामयातितत्परमंपदम् ॥ सर्वपुरुषाणमंत्रेषुश्रे
ष्ठःश्रीपुरुषोत्तमः ॥ ४३ ॥ भुक्तिमुक्तिकरःसाक्षात्स्मरणादेववैनृणां ॥ प्रणवंमारवीजंचर
मांतेनमदत्यथ ॥ ४४ ॥ पुरुषोत्तमपदंचोक्त्वातथाप्रतिहतरूपतः ॥ ततोऽलक्ष्मीनिवासांते
केवलांतेजगत्तथा ॥ ४५ ॥ क्षोभणेतिपदंचोक्त्वातमाहितमनाभवेत् ॥ सर्वस्त्रीद्वयोपे
तंविदारणपदंतथा ॥ ४६ ॥ उक्त्वाततस्त्रिभुवनमहोन्मादकरौपुनः ॥ सुरासुरांतेमनुजसुं
दगीजनबहुग ॥ ४७ ॥ मनांसितापयद्वंद्वीपयद्वितयंपुनः ॥ शोपयद्वितयंभूयोमारयद्वित
यंपरम् ॥ ४८ ॥ स्तंभयद्वितयंपश्चान्मोहयद्वितयंपुनः ॥ द्रावयद्वितयंपश्चादाकर्षययुगंत
तः ॥ ४९ ॥ समस्तपरमोपेतसुभगेनचसंयुतं ॥ सर्वसौभाग्यशब्दांतेकरेतिपदसंयुतं ॥ ५० ॥
सर्वकामप्रदपदंअमुकंहनयुग्मकं ॥ चक्रेणगदयापश्चात्स्वङ्गेनतदनंतरं ॥ ५१ ॥ सर्वबाणै
र्मिदियुगंपाशेनेतिपदंततः ॥ कटह्यांतंऽकुशेनताडयद्वितयंपुनः ॥ ५२ ॥ तुरुशब्दद्वयम
योर्किंतिप्रसिद्धपदंपुनः ॥ तावद्यावत्पदस्यांतेसमीहीतमनंतरं ॥ ५३ ॥ ततोमेसिद्धिमाभा
ष्यभवत्यंतेचवर्मफट् ॥ नत्यन्तोऽयंमनुःप्रोक्तोद्दिशताक्षरसंयुतः ॥ ५४ ॥ जैमिनिर्मुनिरा

ख्यातच्छंदोविराट्समीरितम् ॥ समस्तजगतामादिदेवतापुरुषोत्तमः ॥ ५५ ॥ पुरुषोत्तम
 शब्दंतेवदेचिभुवनंततः ॥ मदोन्मादकरांतेचलदयंसकलंततः ॥ ५६ ॥ जगत्क्षोभणशब्दां
 तेलक्ष्मीपदमापिहुंशिरः ॥ मन्मथोत्तमसंपुक्तमंगजेकामदायिनी ॥ ५७ ॥ हुंशिखापरमोपेता
 सुभगाक्षरसंपुतं ॥ सर्वसौभाग्यकरहुंकवचंपरिकीर्तितं ॥ ५८ ॥ उक्त्वासुरासुरोपेतमनुजा
 न्धितसुंदरी ॥ ततःपरस्तात्तुल्यदयविदारणपदंवदेत् ॥ ५९ ॥ सर्वप्रहरणधरंसर्वकामिकतत्प
 रं ॥ हनद्दयंचलदयबंधनानिततःपरं ॥ ६० ॥ आकर्षयपदहंमहावल्लभमखकं ॥ त्रिभु
 वनेश्वरपदंचोक्त्वाततःसर्वजनांतकं ॥ ६१ ॥ मनांसिहरयुग्मंतेदारयद्वितयंचमे ॥ वशमानयहुंने
 चंतारायाःफट्मोतकाः ॥ ६२ ॥ पडंगमंत्राःसंदिष्टानेत्रांतामंत्रवादिभिः ॥ त्रैलोक्यमो
 हनांतेतुल्यपीकेशपदंततः ॥ ६३ ॥ अप्रतिहतरूपादिमन्मथानंतरंपुनः ॥ सर्वादित्तीपदंचो
 क्त्वातुल्यपाकर्षणंततः ॥ ६४ ॥ आगच्छागच्छमंत्रोऽयंताराथोनमसान्वितः ॥ अनेनमनुनाह
 त्वाव्यापकंन्यस्याहुपु ॥ ६५ ॥ अष्टायुधानिमुद्राभिर्मंत्रैःसार्द्धविचिंतयेत् ॥ क्षीरांभोनिधि
 मध्यस्थंनिरंतरसुरद्रुमं ॥ ६६ ॥ उद्यदकंदुकिरणंदूरीकृततमोमयं ॥ कालमेघसमालोकनृ
 त्यद्वार्हिकदंवकं ॥ ६७ ॥ उत्फुल्लकुसुमामोदप्रलब्धद्रुंगसंकुलं ॥ कुजत्कोकिलसंवेनवाचा
 लितदिगंतरं ॥ ६८ ॥ नानाकुसुमसौरभ्यवाहिगंधवहान्वितं ॥ कल्पवल्लीनिकुंजेपुष्पीड

तिसृकदंबकं ॥ ६९ ॥ देवगंधर्वनारीभिर्गायंतीभिरलंकृतं ॥ अनेकदीर्घिकायुक्तमुद्यानं
 सुमहाद्भुतं ॥ ७० ॥ तस्यमध्येमणिमयेमंडपेतोरणान्विते ॥ ऋतुभिःपद्भिर्निशंसेवितंच
 महीयसम् ॥ ७१ ॥ सुरदुमस्यमूलस्थेमहासिंहासनेशुभे ॥ रक्तारविंदमध्यस्वंगरुडोपरि
 संस्थितं ॥ ७२ ॥ ध्यायेद्वल्लभयासार्द्धजगन्नाथंजगन्मयं ॥ देवंश्रीपुरुषोत्तमंकमलयास्वां
 कस्थयापंकजं । विभ्रन्त्यापरिबुधुमंबुजुरुचातस्यांनिरुद्धेक्षणं ॥ ध्यायेच्चैतसिशंखपादामुस
 लांश्चापारिखड्गान्गदां । हस्तैरंकुशमुद्ग्रहंतमरुणंस्मेरासविंदाननम् ॥ ७३ ॥ एवंध्यात्वाश्रियः
 कांतंमंत्रंलक्षचतुष्टयं ॥ जपेद्दशविधायाथकुंडमद्धेदुसन्निभम् ॥ ७४ ॥ जुहुयाद्देष्णवेव
 न्हौपयैर्जातिसमुद्रवैः ॥ पुष्पैःसर्वैःक्रमात्पश्चाद्ब्राह्मणानपिभोजयेत् ॥ ७५ ॥ अर्चयिष्य
 न्जगन्नाथंगायत्र्यापरिशोधयेत् ॥ आत्मानंयागवस्तूनियागभूमिंचदेशिकः ॥ ७६ ॥ त्रै
 लोक्ष्यमोहनायेतिविष्णुपदमोरयेत् ॥ स्मरायधोमहिषश्चात्तत्रोविष्णुःप्रचोदयात् ॥ ७७ ॥
 गायत्र्येपासमांख्यातावैष्णवीसर्वसिद्धिदा ॥ प्राक्प्रोक्तवैष्णवेपीठेकल्पयेदासनंततः ॥ ७८ ॥
 पक्षिराजायठद्दंभस्यमंत्रःप्रकीर्तितः ॥ कल्पितायांतुमूलेनमूर्तौदिवमनन्यधीः ॥ ७९ ॥ आ
 बाह्यमनुनाविहान्व्यापकेनसमर्चयेत् ॥ भृगुर्लातयुतःसेन्दुर्वीजंदेव्याःप्रकीर्तितम् ॥ ८० ॥
 कर्णिकायांयजेदादौविधानेनांगदेवताः ॥ दलमूलेपुताःपूज्यालक्ष्म्याद्यावृत्तचामराः ॥ ८१ ॥

मुक्ताहारलसत्कांतपयोधरभरालसाः ॥ यवाकुसुमसंकाशानदविभ्रममंथराः ॥ ८२ ॥ हुंस्व
 चण्डोर्विसर्गरहितस्वरशोभितं ॥ देवीवीजंकमादासांमंत्रमाहुर्मनीषिणः ॥ ८३ ॥ दलाग्रे
 पुयजेच्छंखंशाङ्गेचक्रमसिग्दां ॥ अंकुशंमुसलंपाशंएतान्यस्त्राणिशार्ङ्गिणः ॥ ८४ ॥ स्वमु
 द्राभिःस्वमनुभिःकथ्यंतेमनवःक्रमात् ॥ आग्नेजलचरायांतेष्ठद्वयंमनुरीरितः ॥ ८५ ॥ शा
 ङ्गायसशरायांतेस्वाहांतःपरमोमनुः ॥ सुदर्शनमहाचक्रराजांतेस्याहहृदयं ॥ ८६ ॥ सर्वदुष्ट
 जयंपश्चात्कुरुल्लिधियुगंप्रथक् ॥ विदारयपदद्वंद्वंपरमंत्रात्प्रसग्रस ॥ ८७ ॥ भक्षयद्रावयद्वंद्वं
 प्रत्येकंवर्मफट्द्वयं ॥ चक्रायनमइत्येपतृतीयमनुरीरितः ॥ ८८ ॥ खड्गतीक्ष्णपदस्यांतेलि
 धिखड्गयुगंप्रथक् ॥ चतुर्थोऽयंमनुःप्रोक्तःकौमोदकिमहावले ॥ ८९ ॥ सर्वासुरांतकेपदंप्रसी
 दयुगवर्मफट् ॥ स्वाहांतोऽयंमनुःप्रोक्तःसाद्विःकौमोदकीपरः ॥ ९० ॥ अंकुशांतिकठयुगंप
 प्रोऽयंमनुरीरितः ॥ संवर्तकांतेमुसलपोथयद्वितयंपुनः ॥ ९१ ॥ हुंफट्द्विठांतमंत्रोऽयंसत्तमःप
 रिक्तीर्तितः ॥ पाशबंधद्वयंपश्चादाकर्षयपदद्वयं ॥ ९२ ॥ बन्धिजायावधिःसद्भिरष्टमोमनुरी
 रितः ॥ लोकेशान्पूजयेत्पश्चाद्भजाधेश्चायुधैःसह ॥ ९३ ॥ इत्थमभ्यर्चयन्नित्यंयथावत्पुरु
 पोत्तमं ॥ प्राप्नोतिमहर्तोऽलक्ष्मींसौभाग्यमतुलंयशः ॥ ९४ ॥ आयुरारोग्यमन्यानिमनोभी
 एानिर्विदति ॥ ह्यारिकुटुमैर्देवमर्चयित्वायथाविधि ॥ ९५ ॥ शशिप्रसूनेर्गुह्यादष्टोत्तरस

हस्तकं ॥ मासमात्रेण वशांस्तस्यस्युः सकलानृपाः ॥ १६ ॥ हुत्वा बिल्वफलैः पक्वैः श्रियं वि
 देदनिदितां ॥ प्रफुल्लैररुणां भोजैस्तामेव लभते नरः ॥ १७ ॥ हुत्वा ज्योतिष्मती तैलं सहस्रं व
 सुसंख्यकं ॥ सुभगो जायते सम्यक्सर्वेषां नात्र संशयः ॥ १८ ॥ विधानेनामुना मंत्री महारो
 गात् प्रमुच्यते ॥ अश्वत्थसमिधा होमः पराद्धत धनं बहः ॥ १९ ॥ आज्याक्तदूर्वा होमेन मुच्य
 ते मृत्युतोभयात् ॥ यत्पुनान्नायुतं मंत्रं जपेद्युतसंख्यया ॥ १०० ॥ स भवेद्दासवत्तस्य नात्र
 कार्या विचारणा ॥ बहुना किमिहोक्तेन मनुना साधकोत्तमः ॥ १ ॥ साधयेत्सकलान्कामान्सा
 क्षाहिष्णुरिवापरः ॥ अथ यंत्रं प्रवक्ष्यामि दृष्टादृष्टफलप्रदं ॥ २ ॥ पूर्वोत्तरभुवं भूत्वा सूत्रं नवनवं
 न्यसेत् ॥ जायंते तत्र कोष्ठानि चतुःषष्टिप्रभेदतः ॥ ३ ॥ ईशाना द्वाक्ष संयाव द्वाक्ष साहायुको
 णकं ॥ विलिखेन्मंत्रवर्णानि अनुष्टुप् संभवानि च ॥ ४ ॥ यंत्रमेतत्समाख्यातं सर्वतोभद्रसं
 ज्ञकं ॥ सर्वरोगप्रशमनं समस्तपुरुषार्थदं ॥ ५ ॥ लिखितं भूर्जपत्राद्यैर्यत्र मेतद्यथाविधि ॥
 विधृतं बाहुनानित्यं सर्वकामफलप्रदं ॥ ६ ॥ फलके स्वादिरेकलसंगवांगोष्ठे निवेशितं ॥ रक्ष
 णं चोरमारिभंसवत्सानां गवांहितं ॥ ७ ॥ क्षीरगोपयगोरक्षीरक्षमाक्षक्षमाक्षर ॥ गोमानोगग
 नोमागोयक्षगक्षक्षगक्षयः ॥ ८ ॥ इत्येवं यंत्रतत्त्वं च कथितं तव सुव्रत ॥ केवलं त्वत्प्रयत्नेन
 किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि ॥ १०१ ॥ इति श्रीगोतमीयतन्त्रे त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥

गौतम उवाच ॥ सर्वज्ञसर्वज्ञास्त्रज्ञसर्वतत्त्वार्थपारग ॥ स्वायंभुवनमस्तुभ्यं कृपां कुरु कृपा
 कर ॥ १ ॥ तवनाविदितं किंचित्त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ ऋषिदेवमुनीनां च प्रधानस्त्वं पुरातनः
 ॥ २ ॥ कृपां कुरु महाभाग कृपयामयि सुव्रत ॥ संसारे दुःखभूयिष्ठे रागशोकभयाकुले ॥ ३ ॥
 भवार्णवे निमग्नं मां त्वमुद्धर्तुमिहार्हसि ॥ तवावतारोलोकानां क्षेमाय च भवाय च ॥ ४ ॥ इदा
 नीं कथय ब्रह्मन्मंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ सिद्ध्युपायं कतिविधं कथय स्वानुकंपया ॥ ५ ॥ श्रीनार
 द उवाच ॥ मनोरथानामष्टैशं सिद्धेरुत्तमलक्षणं ॥ मृत्युनां हरणं तद्देवतादर्शनं तथा ॥ ६ ॥
 प्रयोगाणामष्टपक्षैशं तत्सिद्धेस्तुलक्षणं परं ॥ परकायप्रवेशश्च पुरप्रवेशनं तथा ॥ ७ ॥ ऊर्ध्वा
 क्रमणमेवाहिचराचरपुरे गतिः ॥ स्वेचरीमेलनं चैव तत्कथाश्रवणं तथा ॥ ८ ॥ भूमिच्छिद्राणि
 पश्यतः पातालादिपुसंगमः ॥ आकर्षणं सुरस्त्रीणां नागस्त्रीणां विशेषतः ॥ ९ ॥ पादुकागुटि
 का तद्दंजनीविवरं तथा ॥ अणिमायश्च संप्राप्य केवलं मोक्षमाप्नुयात् ॥ १० ॥ इत्येवं कथितं
 ब्रह्मन् प्रधानसिद्धिलक्षणं ॥ इदानीं ते प्रवक्ष्यामि मध्यमस्य तुलक्षणम् ॥ ११ ॥ ख्यातिवाहन
 भूपादिलाभः सुचिरजीवितम् ॥ नृपाणामवलानां च वशीकरणमुत्तमम् ॥ १२ ॥ सर्वत्र सर्व
 लोकेषु च मत्कारकं महत् ॥ रोगापहरणं चैव विषापहरणं तथा ॥ १३ ॥ पांडित्यं लभते मंत्रा
 चतुर्विधमयत्नतः ॥ वैराग्यं च मुमुक्षुत्वं त्यागिता सर्ववश्यता ॥ १४ ॥ अष्टांगयोगाभ्यसनं भो

मेच्छापारिवर्जनं ॥ सर्वभूतानुकंपाचसर्वज्ञादिगुणोदयः ॥ १५ ॥ इत्यादिगुणसंपत्तिर्मे
 ध्यासिद्धेस्तुलक्षणं ॥ महैश्वर्यधनित्वंचपुत्रदारादिसंपदः ॥ १६ ॥ अथमाःसिद्धयःप्रोक्तामं
 त्रिप्रथमभूमिकाः ॥ सिद्धमंत्रस्तुयःसाक्षात्सशिवोनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ सिद्धिलक्षणमित्यु
 क्तंतदुपायमिहोच्यते ॥ पितृमातृविशुद्धायेशुद्धाचाराजितेन्द्रियाः ॥ १८ ॥ सत्संप्रदायोपदि
 ष्टास्तेषांसिद्धिर्द्रुतंभवेत् ॥ मलिनामलसंछन्नाःपापिनस्तरलाशयाः ॥ १९ ॥ देवतार्चना
 दिविमुखागुरुवेशाठट्टयः ॥ तेषांकृतैर्नसिद्ध्यन्तिमंत्राजपहुतादिभिः ॥ २० ॥ येमंत्रामल
 संछन्नाःकेवलंवर्णरूपिणः ॥ निर्बीजाःसत्वहीनायेकुंठिताश्चतिरस्कृताः ॥ २१ ॥ अरि
 पक्षेस्थितायेचशापादिसंयुतास्तथा ॥ येमंत्राअविधिप्राप्तायेचसिद्धांतवर्जिताः ॥ २२ ॥
 इत्यादिदोषदुष्टाश्चासिद्धिदानाल्पयोगतः ॥ पशुभावेस्थितामंत्राःकेवलंवर्णरूपिणः ॥ २३ ॥
 सुपुष्णाध्वन्युच्चरिताःप्रभुत्वंप्राप्नुवंतिते ॥ वक्ष्यामिचरमेध्यायेतदुपायान्तवानध ॥ २४ ॥
 संस्कारादशकथ्यन्तेयेनमंत्रस्यसिद्धयः ॥ अल्पयोगेनविधिवत्तांश्चवक्ष्यामिस्त्वतः ॥ २५ ॥
 जननंजीवनंपश्चात्ताडनंबोधनंतथा ॥ अथाभिपेकोविमलीकरणाप्यायनेतथा ॥ २६ ॥
 तर्पणंदीपनंगुप्तिर्दशैतामंत्रसंस्क्रियाः ॥ स्वर्णादिपात्रेसंलिख्यमातृकायंत्रमुत्तमं ॥ २७ ॥
 काश्मरिचन्दनेनाथभस्मनावाथसुव्रतः ॥ काश्मीरंशाक्तसंस्कारेचंदनंवैष्णवेमनौ ॥ २८ ॥

शैवे भस्मसमाख्यातं मातृकायंत्रलेखने ॥ मंत्राणां मातृकामध्यादुद्धारोजननं स्मृतम् ॥ २९ ॥
 पंक्तिकमेणविधिना मुनिभिस्तंत्रनिश्चयैः ॥ प्रणवांतरितान्कृत्वामंत्रवर्णान्जपेत्सुधीः ॥ ३० ॥
 प्रत्येकं शतवारंतु जीवनंतदुदाहृतं ॥ मंत्रवर्णान्समालिख्यताडयेच्चंदनांभसा ॥ ३१ ॥ प्र
 त्येकं वायुबीजेन पूर्वादिताडनं मतं ॥ भस्मनाकुंकुमेनाथचंदनेनाथवापुनः ॥ ३२ ॥ शैवादिमं
 त्रभेदेन प्रोक्तं द्रव्यत्रयं शुभं ॥ विलिख्य मंत्रपिंडं तु प्रसूनैः करवीरजैः ॥ ३३ ॥ तन्मंत्रवर्णसं
 ख्यातेर्हन्याद्रेफेनबोधनं ॥ ततस्तंत्रोक्तविधिना तर्पणं तर्पणं मतं ॥ ३४ ॥ मधुनाशक्तिमंत्रे
 च वैष्णवे चेन्दुमज्जलैः ॥ शैवे घृतेन दुग्धेन एतैश्च तर्पणं मतं ॥ ३५ ॥ अन्यमंत्रे विहितेन तर्पणं
 सम्यगीरितं ॥ जलेन सर्वतन्त्रेषु अभिषेकः प्रकीर्तितः ॥ ३६ ॥ अश्वत्थपल्लवैः सिंचेन्मंत्रं
 मंत्रार्णसंख्यया ॥ संचित्य मनसामन्त्रं सुपुष्णामूलमध्यतः ॥ ३७ ॥ ज्योतिर्मन्त्रेण विधिव
 द्दहेन्मलत्रयं यतिः ॥ तारव्योमाग्निमनुयुग्दंडज्योतिर्मनुर्मतः ॥ ३८ ॥ विमल्लोकरणमेतद्धि
 मन्त्रासिद्धिकरं परम् ॥ अनेन कुशतोयेन पुष्पतोयेन वा तथा ॥ ३९ ॥ तेन मन्त्रेण विधिवद्वा
 प्यायनविधिः स्मृतः ॥ दीपयेत्सर्वमंत्राणिसंयोगस्तारकामयोः ॥ ४० ॥ आप्यमानं च मंत्रं च
 गोपयेत्सर्वासिद्धये ॥ दीप्यमानस्य मंत्रस्य दशैतामंत्रसंस्क्रियाः ॥ ४१ ॥ यान्कृत्वा संप्रदायेन मं
 त्रीवांचितमश्नुते ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि मंत्राणां सिद्धिलक्षणं ॥ ४२ ॥ यत्कृत्वामंत्रवि

॥ तस्यैकसाक्षिमाप्नोत्ययत्नतः ॥ निर्वर्जिमानवोयेचतेपुत्रीजानियोजयेत् ॥ ४१ ॥ कामश्री
शक्तिवीजंवाजपनात्सिद्धिदोमनुः ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामिसिद्ध्युपायंमुनेशृणु ॥ ४४ ॥
स्थानस्थावरदामंत्राध्यानस्थाश्वफलप्रदाः ॥ ध्यानस्थानविहीनायेकोटिजापात्फलंनहि ॥
४५ ॥ अथसुपुष्पाधारेपुध्यायेज्ज्योतिर्मयंमनुम् ॥ अथतेऽन्यत्प्रवक्ष्यामियंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं
॥ ४६ ॥ मातृकापुटितंकृत्वास्वमंत्रं प्रजपेत्सुधीः ॥ कमोक्त्रामाच्छतावृत्यातदंतंकेवलंमनुं
॥ ४७ ॥ एवंतुप्रत्यहंजाप्याप्यावल्लक्षंसमाप्यते ॥ निश्चितंमंत्रसिद्धिःस्यादित्युक्तंतत्रवेदिभिः
॥ ४८ ॥ अथसंक्षेपतोवक्ष्येपुश्चरणमुत्तमं ॥ चंद्रसूर्यग्रहेचैवशुचिःपूर्वमुपोषितः ॥ ४९ ॥
नद्यांसमुद्रगामिन्यांनाभिमात्रोदकेस्थितः ॥ ग्रहणादिविमोक्षांतंजपेन्मंत्रंसमाहितः ॥ ५० ॥
होमयेत्तद्दशांशेनतद्दशांशेनतर्पयेत् ॥ अभिर्षिचेद्दशांशेनदशांशेविप्रभोजनं ॥ ५१ ॥ इ
त्येवंपंचकृत्येनसिद्धमन्त्रोभवेन्नरः ॥ अथवामूर्ध्निदेशेचगुरुंसंचित्यवाग्यतः ॥ ५२ ॥ गुर्व
ग्रेनिवसन्मंत्रीयथोक्तंजपमाचरेत् ॥ अनंतरंदशांशेनक्रमाद्धोमादिकंचरेत् ॥ ५३ ॥ एवंकृ
त्वासिद्धमन्त्रोभवेन्मन्त्रीनचान्यथा ॥ गुरवेदक्षणांदद्याद्भूषणाच्छादनादिभिः ॥ ५४ ॥ गु
रोःसंतोषमात्रेणसिद्धिःस्यादपवर्गदा ॥ नाजप्तःसिद्धिदोमंत्रोनाहुतश्चकदाचन ॥ ५५ ॥
नापूजितश्चाविधिवन्नातर्पितोनभोजितः ॥ पंचकृत्ययुतेमंत्रेकालसंख्यानविद्यते ॥ ५६ ॥

कृतेनोक्तजपात्सिद्धिहेतायां हि गुणोजपः ॥ द्वापरे त्रिगुणश्चैव कलौ संख्याचतुर्गुणं ॥ ५७ ॥
कृष्णमन्त्रेषु विप्रैर्युगसंख्यानविद्यते ॥ जपहोमतर्पणार्थैः सिद्ध्यते कृतसंख्यया ॥ ५८ ॥ सिद्ध
मंत्रतयानात्र युगसेवापरिश्रमः ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि सिद्ध्युपायं महाद्भूतम् ॥ ५९ ॥ येन
सिद्धेन मनुविस्मृष्टिस्थित्यंतकारकः ॥ तत्तत्कर्मानुरूपेण तत्तद्योगं प्रयोजयेत् ॥ ६० ॥ अ
थनादिप्रभेदश्च मंत्राणां वक्ष्यते ऽधुना ॥ अथितं संपुटं ग्रस्तं समस्तं च विदार्भितं ॥ ६१ ॥ तथा
चाक्रांतमाद्यंतं गर्भस्थं सर्वतोऽद्यंतं ॥ तथामुक्तिविदर्भं च विदर्भिर्ग्रथितं तथा ॥ ६२ ॥ इत्ये
कादशधामंत्राः प्रयुक्ताः कार्यसिद्धिदाः ॥ साध्यनामार्णमैकैकं मंत्रांते संप्रयोजितं ॥ ६३ ॥ अथि
तंतत्समाख्यातं वक्ष्यामि कृष्टिकरं परं ॥ मंत्रमादौ वदेत्सर्वसाध्यसंज्ञामनंतरं ॥ ६४ ॥ विपरीतं
पुनश्चांते मंत्रं तत्संपुटं स्मृतं ॥ शान्तिपुष्टिकरं ज्ञेयं त्रैलोक्यैश्वर्यदायकं ॥ ६५ ॥ अर्द्धमर्द्धं तथा
द्यंतं मंत्रं कुर्याद्विचक्षणः ॥ मध्ये चास्य भवेत्साध्यं ग्रस्तमित्यभिधीयते ॥ ६६ ॥ अभिचारे
पुनर्वेषु योजयेन्मरणेषु च ॥ अभिधानं वदेत्पूर्वपश्चान्मंत्रं तथा वदेत् ॥ ६७ ॥ एतत्समस्त
मित्युक्तं शत्रूणां नाशनकारकं ॥ हौहौमंत्राक्षरीयत्र एकैकं साध्यवर्णकं ॥ ६८ ॥ विदर्भितं च तं
प्रोक्तं दुष्टमं वक्ष्ये लक्षणं ॥ मंत्राणां तस्मिन्साध्यं स मंत्रो तिष्ठते यदि ॥ ६९ ॥ आक्रांतं तद्दिजा
नीयात्सद्यः सर्वार्थदायकः ॥ स्तेनस्तंभसमावेशवश्योऽद्याटनकर्मसु ॥ ७० ॥ सकृत्पूर्ववदे

मंत्रमन्तेचैव तथा पुनः ॥ मध्येचास्य भवेत्साध्यमाद्यन्तमितितद्दिदुः ॥ ७१ ॥ अन्योन्यप्रीति
 युक्तानां विद्वेषणकरं परं ॥ आदौ चांते तथा मंत्रं द्विवारं संप्रयोजयेत् ॥ ७२ ॥ साध्यनाम सकृ
 न्मध्ये गर्भस्थं तु तदुच्यते ॥ मारणोच्चाटनं वक्ष्यं प्रयुक्तं कारयेन्नृणां ॥ ७३ ॥ हेतिनौ सेनिधी
 गर्भस्तंभनं च गते तथा ॥ त्रिधामंत्रं वदेत्पूर्वतथैवांते पुनस्त्रिधा ॥ ७४ ॥ सकृत्साध्यं भवेन्म
 ध्ये तं विद्यात्सर्वतो वृतं ॥ सर्वोपसर्गशमनं महामृत्युनिवारणं ॥ ७५ ॥ सर्वसौभाग्यजननं भू
 तानाममृतप्रदं ॥ आदौ मंत्रं ततो नाम पुनर्मंत्रं समालिखेत् ॥ ७६ ॥ एवमेव त्रिधा कृत्वा भवे
 न्मुक्तिविदर्भितं ॥ सर्वव्याधिहरं प्रोक्तं भूतापस्मारमर्दनं ॥ ७७ ॥ एकैकं साध्यवर्णं तु कृत्वा
 मंत्रविदर्भितं ॥ पूर्ववत्कथितं चान्यत्तस्याद्यं च प्रकल्पयेत् ॥ ७८ ॥ विदर्भग्रथितं नाम मंत्रल
 क्षणमुत्तमं ॥ सर्वकर्मकरं प्रोक्तं सर्वैश्वर्यफलप्रदं ॥ ७९ ॥ एवमेते प्रयोगाश्चासिद्धमंत्रस्य सि
 द्दिदाः ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि मंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ ८० ॥ यज्ज्ञात्वा साधकश्चेष्टो मं
 त्रसिद्धिं लभेद्भुवं ॥ सम्यगनुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८१ ॥ पुनस्तथैव कर्तव्यं त
 तः सिद्धिर्भवेद्भुवं ॥ पुनश्चानुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८२ ॥ पुनस्तथैव कर्तव्यं ततः सि
 द्धौ न संशयः ॥ पुनः सोऽनुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८३ ॥ उपायास्तत्र कर्तव्याः सप्त
 शंकरभाषिताः ॥ आमणं बोधनं वक्ष्यं पीडनं शोषणं पणे ॥ ८४ ॥ दहनांतं क्रमात्कुर्यात्ततः

सिद्धो भवेद्भुवं ॥ आमणं वारुणे वीजे ग्रथनं कमयोगतः ॥ ८५ ॥ तन्मंत्रं यंत्रमालिख्य शिला
कर्पूरकुंकुमैः ॥ उशीरचंदनाभ्यां तु मंत्रं संग्रथितं लिखेत् ॥ ८६ ॥ क्षीराज्यमधुतोयानां मध्ये त
स्त्रिखितं क्षिपेत् ॥ पूजनाज्जपनाद्धो मात्सिद्धिदो भ्रमणं भवेत् ॥ ८७ ॥ आमितो यदि नो सिद्धो बो
धनंतस्य कारयेत् ॥ सारस्वते न वीजे न संपुटी कृत्य तं जपेत् ॥ ८८ ॥ एवं मंत्रो भवेत्सिद्धो न चेदे
तद्दशंकुरु ॥ अलक्तं चंदनं कुष्ठं हरिद्रामदनं शिला ॥ ८९ ॥ एतैस्तु मंत्रमालिख्य भूर्जपत्रेषु
शोभने ॥ धार्य कंठेन चेत्सिद्धः पीडनं चास्य कारयेत् ॥ ९० ॥ अधरोत्तरयोगेन पदानि परिज
प्यवे ॥ ध्यायीत देवतां तद्दधरोत्तररूपिणीम् ॥ ९१ ॥ विद्यामादित्यदुग्धेनालिखित्वा क्रम्य चां
घ्रिणा ॥ तथा भूतेन मन्त्रेण होमः कार्यो दिने दिने ॥ ९२ ॥ पीडितो लज्जया विष्टः सिद्धः स्याद
धपोपयत् ॥ बालायास्तृतीयं बीजमाद्यं ते तस्य योजयेत् ॥ ९३ ॥ गोक्षीरमधुना लिख्य वि
द्यां पाणौ विधारयेत् ॥ पोषितोऽयं भवेत्सिद्धो न चेत्कुर्वीत शोपणं ॥ ९४ ॥ द्वाभ्यां च वायुबीजा
भ्यां मंत्रं कुर्याद्दिदभितं ॥ एषा विद्या गले धार्या लिखित्वा वरभस्मना ॥ ९५ ॥ शोषितोऽपि न
सिद्धश्चेद्दहनीयोऽग्निबीजतः ॥ आग्नेयेन तु वीजेन मंत्रस्यैकैकमक्षरं ॥ ९६ ॥ आद्यं तमध्यमुद्धृ
त्य योजयेद्वाहकर्मणि ॥ ब्रह्मवृक्षस्य तैलेन मंत्रमालिख्य धारयेत् ॥ ९७ ॥ कंठदेशे ततो मंत्रसि
द्धिः स्याच्छं करोदितं ॥ इत्येतत्कथितं तस्यैकैवलं तव भक्तितः ॥ ९८ ॥ एकेन नु कृतार्थः

स्याद्बहुभिः किमुसुवत ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामिमं त्रौपथं महाद्भुतं ॥ १९ ॥ यत्प्रयोगविधाने
न सद्यः सिद्धो भवेन्मनुः ॥ सुवर्णापुष्पमूलेन पिष्टेन निजवारिणा ॥ १०० ॥ तल्लितस्य वांग
दत्तं कंठो मनुः सद्यः प्रसीदति ॥ विमुक्तः सर्वपापौघैः कृष्णं पश्यति चक्षुषा ॥ १ ॥ जीवन्मु
क्तो भवेन्मन्त्री सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ यत्र वा कुत्रचिद्देशं गंतुं कामयते नरः ॥ २ ॥ स्वर्गो वा भूत
ले मन्त्री पाताले वाथ कौतुकात् ॥ तत्क्षणात्तत्र यात्येव सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ ३ ॥ इत्येवं कथि
तं सम्यक्मन्त्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ तदुपायश्चाथ ब्रह्मन्केवलं तव भाग्यतः ॥ ४ ॥ अनेकतंत्रसं
प्रोक्तमनेकमनुसंमतं ॥ इदानीं तु पुनर्ब्रह्मन्किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १०४ ॥ इति श्रीगौत
मीयतन्त्रे एकविंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
गौतम उवाच ॥ देवर्षे सर्वतंत्रज्ञ सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥ कृष्णानुभवसंदर्शिन विद्याग्रंथिभेद
क ॥ १ ॥ सर्वजानासि सर्वज्ञ विशेषात्कृष्णतत्त्ववित् ॥ इदानीं कथय ब्रह्मन्मन्त्राचारानि दर्श
नं ॥ २ ॥ वैष्णवं पीठममलं तदा वा सफलं तथा ॥ विस्तरेण मम ब्रह्मन्नुक्तमपि कथ्यतां
॥ ३ ॥ नागोऽप्यंतद्वरो शिष्यो यदि योग्योऽस्ति भाग्यतः ॥ नारद उवाच ॥ दीक्षया लब्धमन्त्रस्य
सदाचारं शृणुष्व मे ॥ ४ ॥ अनायासेन सिद्धिः स्यात्सदाचारेण येन वै ॥ आचारा लुभते कामा
नाचारा लुभते यशः ॥ ५ ॥ आचाराद्धनमाप्नोति दीर्घमायुस्वाप्नुयात् ॥ सदाचारेण मनुर्विज्ज

गीलोकद्वयेखलु ॥ ६ ॥ अनाचारोहिलोकेपुनिंदितःसर्वकर्मसु ॥ सर्वभूताऽनुकंपाचदानंचा
 तिथिपूजनं ॥ ७ ॥ पंचयज्ञस्तीर्थसेवास्वाध्यायोगुरुसेवनं ॥ सामान्यंसर्वलोकानामेवधर्मः
 सनातनः ॥ ८ ॥ ब्रह्मचारीदीक्षितश्चेत्त्रिसंध्यंदेवमर्चयेत् ॥ खानंत्रिपवणंतद्देहाध्ययनमे
 वच ॥ ९ ॥ भैक्ष्यंसंप्रार्थयेन्नित्यध्यायेद्देवंनिरंतरं ॥ पर्यटेद्दिष्णुक्षेत्रेपुनप्रतिग्रहमाचरेत् ॥ १० ॥
 गृहस्थोदीक्षयायुक्तःसर्वकर्माणिसाधयेत् ॥ नजापोनार्चनंचैवध्यानंनैवविधिक्रमः ॥ ११ ॥
 केवलंसततंकृष्णचरणांभोजसेवनं ॥ सन्यासिनांमुमुक्षूणांमानसोपरतिःपरं ॥ १२ ॥ परि
 ब्राडविरक्तश्चविरक्तश्चतथागृही ॥ उभौतौनरकेधोरेपच्येतेभूतसंप्लवं ॥ १३ ॥ गृहस्थोऽध
 र्मपत्नीभिःपूजयेद्देवमन्वहं ॥ दद्यादानंमहार्हेचयेनकृष्णःप्रसीदति ॥ १४ ॥ सन्यासिनांद्र
 व्यदानेनाधिकारोऽस्तिमुव्रत ॥ वर्णिनांचवनस्थानांकोदयात्तदपोक्षितं ॥ १५ ॥ किंतुवैष्ण
 वधर्मेपुविरलाअधिकारिणः ॥ संसारवासनारज्जुबद्धंलोलंमनोनृणां ॥ १६ ॥ ततोयदिवि
 मुक्तःस्याद्बुद्धःस्याद्देवपादयोः ॥ तत्रैवान्योविशेषोऽस्तिश्रूयतांचावधार्यतां ॥ १७ ॥ सर्वसं
 सारदोषोहिनारीमूलंततोपदि ॥ शक्यतेरक्षितुंचेतस्तदावैकृष्णसाधकः ॥ १८ ॥ अचंच
 लंमनोयस्ययोपित्संगविवर्जितं ॥ योपितांध्याननिर्मुक्तंतच्छब्दश्रुतिवर्जितं ॥ १९ ॥ त
 त्रैवसाधकःकुर्यात्साधनंसुसमाहितः ॥ बलयध्वनयोनैवश्रूयंतेयत्रयोपितां ॥ २० ॥ नस्त्री

मुखं निरीक्षेत न स्त्रियं मनसा स्मरेत् ॥ ब्रह्मचारी मित्तहारी हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ २१ ॥ साधकः
साधनं कुर्यात्त्यागी योगपरायणः ॥ कदाचिद्वा दितच्चेतस्खलनं वाथ जायते ॥ २२ ॥ प्राणां यामं
विशेषणं समस्येत्तु साधकः ॥ साहिष्णुता कदारूणां दहनः परिकीर्तितः ॥ २३ ॥ एककालं
त्रिसंध्यं वा चतुःकालं समभ्यसेत् ॥ समस्त पापराशीनां मनोवाक्यकर्मणाम् ॥ २४ ॥ प्राणसंय
ममात्रं हि प्रायश्चित्तं सुनिश्चितं ॥ पुण्यतीर्थे च पुलिने सरितां देवसंज्ञानि ॥ २५ ॥ नद्यास्तटेऽथ
पिजने विपिने तु लसीवर्णे ॥ गोष्ठे तथैवोपवने तथा हि गिरिकानने ॥ २६ ॥ विशेषतो ह्यारवत्यां
तथा गोवर्द्धने गिरौ ॥ यदा कलिं दकन्यायाः कानने पुलिने तथा ॥ २७ ॥ वृंदावने गोकुले वा
मथुरायामथ पिवा ॥ मथ्नातिपापराशियद्राति तत्परमं पदम् ॥ २८ ॥ उत्तमो हिनरो यत्र तेन
सामथुरा स्मृता ॥ वदरी खंडविपिने गंगाद्वारेऽथ वा पुनः ॥ २९ ॥ व्यंकटेऽद्रौ श्रीरंगे वा क्षेत्रे श्रीपु
रुषोत्तमे ॥ उत्तमः पुरुषो यत्र तत्क्षेत्रं पुरुषोत्तमं ॥ ३० ॥ एषु स्थानेषु विप्रर्षे नित्यं सन्निहितो
हरिः ॥ अत एव साधकेन्द्रो निवसेत्तदपेक्षया ॥ ३१ ॥ हरिसं दर्शनं यावत् निवसेत्सुखनिःस्पृहः ॥
स्थानान्येता नि शुद्धानि कृत्यं किंचिन्निगद्यते ॥ ३२ ॥ विशेषतः पञ्चजनैर्नास्ति कैर्न समागमः ॥
निदिता नैर्ना सहासीत तदालापं च वर्जयेत् ॥ ३३ ॥ स्त्रीसंगिनं वर्जयेच्च तत्कथा कथनं तथा ॥
जन्मासाद्य मनुष्येषु शुद्धे चापि तृमातरी ॥ ३४ ॥ वर्तमाने च सकृत्ते तथैवेन्द्रियपाटवे ॥ ब्रह्म

नृवत्तणिगोपालेरतिर्जायेतभाग्यतः ॥ ३५ ॥ त्रिवर्गफलदेकिंवावहुनात्मफलप्रदे ॥ यो
नार्चयतिकल्पस्सन्तस्मात्पापतरोहिकः ॥ ३६ ॥ असारेघोरसंसारेसारंकृष्णपदार्चनं ॥
तत्पदंनार्चितंयेनपापिनापापकर्मणा ॥ ३७ ॥ शरीरभारवहनंजन्मास्थापिनिरर्थकं ॥ गो
पालंपूजयेद्यस्तुनिंदयेदन्यदेवतां ॥ ३८ ॥ अस्तुंतस्यपरोधर्मःपूर्वोधर्मोविनश्यति ॥ प्रत्यहं
क्षालयेच्छय्यामेकाकीनिर्भयःस्वपेत् ॥ ३९ ॥ नाधिरोहेतपर्यंकंरक्तवासोनधारयेत् ॥ नर
क्तचंदनंगात्रेगृहीयाद्रक्तपुष्पकं ॥ ४० ॥ विल्वपत्रैस्तत्प्रसूनैर्नार्चयेद्देवकीसुतं ॥ नैवद्विर
शनंकुर्यात्पर्ववर्जमृतौतथा ॥ ४१ ॥ तथानिपेवयेद्धर्मपत्नीधर्मरिरक्षया ॥ ततःपरदिनेकृत्यं
कुर्यात्स्नानोत्तरंसुधीः ॥ ४२ ॥ शरीरोद्धर्तनंकृत्वास्नात्वानद्यादिवारिणा ॥ नियतेयागका
लेतुनकुर्यादन्यवेक्षणं ॥ ४३ ॥ नैवाश्लीलंबचोभूयादालापंचनिरर्थकं ॥ नवृथागमयेत्कालं
केवलंध्यानतत्परः ॥ ४४ ॥ केवलंश्रीपदांभोजन्यस्तचेताभवेत्सुधीः ॥ यद्यत्कर्मणिवैगु
ण्यंनित्येनैमित्तिकेऽपिवा ॥ ४५ ॥ सहस्रंप्रजपेन्मूलमनुवाऽयुतमेववा ॥ नित्येसहस्रंप्रजपेनै
मित्तिकेतथाऽयुतं ॥ ४६ ॥ सर्वेषामेवपापानांशोधनंमंत्रजापतः ॥ सुवर्णवन्हिनाध्मातंयथाभ
वतिनिर्मलं ॥ ४७ ॥ तथासर्वगतंपापंप्रायश्चित्ताग्निनादहेत् ॥ तथैवतुलसीपत्रैर्मालतीकु
सुमेरापि ॥ ४८ ॥ चंपकैःकेसरैश्चापिअशोकैःकिंशुकैरपि ॥ अन्यैश्चविविधैःपुष्पैर्दृशनी

येःसुगंधिभिः ॥ ४९ ॥ आरामजैर्विपिनजैर्निपिद्धपरिवर्जितैः ॥ इत्येवंकथितं पुष्पविधानं
हरिपूजने ॥ ५० ॥ पशूनांहिसननैवकुर्यात्कस्यापिपीडनं ॥ कटुवाक्यं वर्जयेच्च ब्रूयान्मधुर
भाषणं ॥ ५१ ॥ संस्कृतेनैव कथयेन्नान्यां भाषां वदेत्सुधीः ॥ आत्मदेवतयोरैक्यं गुरुदेवत
योरापि ॥ ५२ ॥ ऐक्यं संभावयेद्बुद्ध्या न गुरोः शासनं त्यजेत् ॥ एकग्रामे गुरुं नित्यं गत्वा वंदेत्
भक्तितः ॥ ५३ ॥ योजनानंतरे भक्त्या मासं मासं च वंदयेत् ॥ अतः परंतस्यां दिशि नमस्कुर्याच्च भ
क्तितः ॥ ५४ ॥ अथवा मानसोपूजां प्रकुर्यान्नियममूर्धनि ॥ पितृवंशे मातृवंशे शुद्धः सत्यपरा
यणः ॥ ५५ ॥ नजारजोनकानीनो नराक्षसविवाहजः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियश्चैव वैश्यः शुद्रस्तथै
व च ॥ ५६ ॥ निरपेक्षो हरिं जप्त्वा हरिर्भवति नापरः ॥ गृहं स्तस्य च नामानितत्कथा श्रवणो
त्सुकः ॥ ५७ ॥ नमस्यंस्तत्पदांभोजं भक्तोऽयं प्रेमलक्षणः ॥ पक्षहृयेऽपि मतिमान्नलंघेद्हरिवा
सरं ॥ ५८ ॥ अपि चांडालगोहान्नमातृणां गमनं वरं ॥ नलंघेन्मतिमान्कापि संप्राप्तं हरिवासरं
॥ ५९ ॥ वैष्णवो यदि भुंजीत एकादश्यां प्रमादतः ॥ विष्णुवर्चनं कृत्वा तस्य नरकं घोरमाप्नुयात्
॥ ६० ॥ शुक्लोपचारसंभारैर्नित्यं शोहरिं चर्चयेत् ॥ निवेद्य कृष्णाय विधिवदन्नं भुंजीत तत्स्व
यं ॥ ६१ ॥ अथवा सात्वते दद्याद्यदिलभ्येत भक्तितः ॥ निवेदयेदुत्तमान्नं न कदन्नं कदाचन ॥
६२ ॥ उत्तमं विधिना प्रोक्तं कदन्नं मुनिदूषितं ॥ शिलोच्छविधिना प्राप्तमथवा यदयाचितं ॥

६३ ॥ स्ववित्तोपचितं वापि कृष्णाय परिकल्पयेत् ॥ शूद्रा लुब्धं च लालुब्धमथ वा दूषिकाचितं
॥ ६४ ॥ इत्याद्यन्नं कदन्नं तु दानान्नरकमावहेत् ॥ रात्रौ हविष्यं भुंजीत चांद्रायणफलार्थिभिः ॥
६५ ॥ हरिभक्तस्य युक्तस्य विरुद्धं दिवसाशनं ॥ कार्तिके मासि विधिवदर्चयेत् कृष्णमन्वहं ॥ ६६
रात्रौ जागरणं कुर्याद्द्वैष्णवैर्हरिकीर्तनं ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय निर्वर्त्य सकलाः क्रियाः ॥ ६७ ॥ यजे
त्सुशोभने स्थाने पशुष्टष्टिविवर्जिते ॥ सर्वोपचारैराराध्य प्रदीपान्धृतपूरितान् ॥ ६८ ॥ अष्टौ
त्तरशतं दद्यादथ वा शक्तितो मुने ॥ सहस्रं प्रजपेन्मंत्रं होमं दशांशतो हुनेत् ॥ ६९ ॥ एवं नित्यं कृ
मंकुर्यादिवामोनं समाचरेत् ॥ इत्थं विधिवदाराध्यावन्मासं प्रपूजयेत् ॥ ७० ॥ सत्यलोकमवा
प्नोति पुनरावृत्तिवर्जितं ॥ इह लोके वरान्भोगान्भुक्त्वा मनोरथातिगान् ॥ ७१ ॥ देहांते साधक
श्चेष्टो वैकुण्ठं निश्चितं व्रजेत् ॥ अस्मिन्मासि चामलायां द्वादश्यां हरितोपणं ॥ ७२ ॥ सर्वोप
चारैः कुर्वीत वित्तशाख्यविवर्जितं ॥ अनेनार्चनमात्रेण भवबंधात्प्रमुच्यते ॥ ७३ ॥ एतदर्च
नमात्रं हि हरितोपणकारणं ॥ मार्गशीर्षे तथा प्रातः स्नात्वा चैव नरोत्तमः ॥ ७४ ॥ कमपूजां
समासाद्य जपहोमौ तथाचरेत् ॥ पायसं गुडमिश्रं च प्रत्यहं विनिवेदयेत् ॥ ७५ ॥ एवं मासा
र्चनं कृत्वा भवेद्भाग्यालयः पुमान् ॥ देहांते मोक्षमाप्नोति प्रसादाच्छार्ङ्गधन्वनः ॥ ७६ ॥ अ
थ भाद्रसिताष्टम्यां प्रादुरासीत्स्वयं हरिः ॥ ब्रह्मणा प्रार्थितः पूर्वदेवक्यां कृपया प्रभुः ॥ ७७ ॥

रोहिण्यक्षेणुभतिथौदैत्यानांनशहेतवे ॥ महोत्सवंप्रकुर्वीतयत्नतस्तद्दिनेशुभे ॥ ७८ ॥
 राजभिर्ब्राह्मणैर्वैश्वैःशुद्धैश्चैवस्वशक्तितः ॥ उपवासंप्रकुर्वीतनभोक्तव्यंकदाचन ॥ ७९ ॥
 कृष्णजन्मदिनेयस्तुभुंक्तेस्तुनराधमः ॥ निवसेन्नरकेघोरेयावदाभूतसंप्लवं ॥ ८० ॥ अष्ट
 मीरोहणीयुक्ताचार्यरात्रेयदाभवेत् ॥ उपोष्यतांतिथिविद्वान्कोटियज्ञफलंलभेत् ॥ ८१ ॥
 सोमान्हिवुधवारोवाअष्टमीरोहणीयुता ॥ जयंतीसाममाख्यातातांलभेत्पुण्यसंचयैः ॥ ८२ ॥
 तस्यामुपोष्ययत्पापंलोककोटिभवोद्भवं ॥ विमुच्यनिवसेद्दिप्रवैकुण्ठेविरजेपुरे ॥ ८३ ॥
 अष्टमीनवमीविद्धाउमामाहेश्वरीतिथिः ॥ सैवोपोष्यासदापुण्यकांक्षिमीरोहिणींविना ॥
 ८४ ॥ परविद्धासदाकार्यापूर्वविद्धांतुवर्जयेत् ॥ अष्टमीसप्तमीविद्धाहन्यात्पुण्यंपुराकृतं
 ॥ ८५ ॥ ब्रह्महत्याफलंदद्याद्धरिवैमुख्यकारणात् ॥ केवलमृक्षयोगेनउपवासस्तिथिंविना
 ॥ ८६ ॥ नशस्तंशुभकार्यंतुमुनिभिःपरिनिश्चितं ॥ परेऽन्हिपारणंकुर्यात्तिथ्यंतवाथक्रक्ष
 तः ८७ ॥ यदक्षंवातिथिर्वापिरात्रिव्याप्यव्यवस्थिता ॥ दिवसेपारणंकुर्यादन्यथापतनंभ
 वेत् ॥ ८८ ॥ गवांग्रासंप्रदद्याच्चगवांकंडूतिमाचरेत् ॥ विप्रायवेदविदुपेगांचदद्यात्पय
 सिवनीं ॥ ८९ ॥ सवत्सांयुवतीरम्यांतगुणांसमलंकृतां ॥ रुक्मशृंगीरौप्यखुरांवस्त्रेणाच्छा
 दयत्नतः ॥ ९० ॥ दद्यातिविप्रवर्यायरुष्णप्रीत्यर्थमुत्तमं ॥ इत्युक्त्वाविप्रवर्येभ्योदद्याद्वा

श्रसदक्षिणाः ॥ ९१ ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यादर्चयेत्तत्समावृत्तिः ॥ स्वर्णप्रतिकृतिं कृत्वा तस्यां कृ-
ष्णं समर्चयेत् ॥ ९२ ॥ वसुदेवं देवकीं च पूर्ववत्कारयेत्तथा ॥ सुवर्णनियमश्चात्र श्रूयतां मुनि-
सत्तम ॥ ९३ ॥ पलैश्च नुर्भिर्गोपालं तदर्धेन च देवकीं ॥ वसुदेवं तथा कुर्यादथवा विभवा-
वधि ॥ ९४ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय कृत्वा वश्यं प्रसन्नधीः ॥ स्नात्वा पूर्ववदाराध्य आहूय वेदपार-
गं ॥ ९५ ॥ कुटुंबिनंदगिरिं च विप्रं बहुगुणान्वितं ॥ दत्त्वा तस्मै सुशीलाय दक्षिणामुक्तलक्ष-
णां ॥ ९६ ॥ प्रीयतां कृष्ण इत्युक्त्वा संपूज्य कृष्णमानसः ॥ घृतखंडादिभोज्यानि ब्राह्मणेभ्यो
निवेदयेत् ॥ ९७ ॥ महांतमुत्सवं कृत्वा प्रीतये शार्ङ्गधन्वनः ॥ पारणं च प्रकुर्वीत बंधुभिः सह
कृष्णवित् ॥ ९८ ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या शक्त्या च हरितोपणं ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् सा-
क्षाद्भूमिपुंदरः ॥ ९९ ॥ एवमाराधनादेव भक्तिः स्यात्प्रेमलक्षणा ॥ देहांते विहरेल्लोके वैकुं-
ठे हरि वच्चेत् ॥ १०० ॥ इति ते कथितं किंचिदाराधनविधिं हरेः ॥ केवलं तव यत्नेन किमन्य-
च्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १०१ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥
गौतम उवाच ॥ देवर्षे योगयुक्तात्मन्योगानुभवदर्शकं ॥ मां ख्ययोगविशेषज्ञकर्मयोगनि-
पेवकं ॥ १ ॥ विना योगं न सिद्ध्येत कुंडलीचक्रमः प्रभो ॥ मूलपद्मे कुंडालिनीयावन्निद्राति-
हे प्रभो ॥ २ ॥ तावत्किंचिन्न सिद्ध्येत मंत्रतंत्रार्चनादिकं ॥ जागर्तियदिसा देवी बहुभिः पु-

ण्यसंचयेः ॥ ३ ॥ तदाप्रसादमायांतिमंत्रयंत्राचनानिच ॥ वत्सराहिहरेल्लोकेअष्टैश्वर्यसम
 न्वितः ॥ ४ ॥ योगयोगाद्रवेन्मुक्तिर्मंत्रसिद्धिरखंडिता ॥ सिद्धेमनौपरावाप्तिरितिशास्त्रार्थ
 निश्चयः ॥ ५ ॥ तस्मात्कार्णवपरंपोर्गंकथयस्वमुनीश्वर ॥ मुक्तात्मापेनविहरेत्स्वर्गेमर्त्येरसा
 तले ॥ ६ ॥ जीवन्मुक्तश्चेदेहांतेपरंनिर्वाणमावहेत् ॥ नारद उवाच ॥ कथयामितवस्त्रेहाद्यो
 गयोगोऽसिगौतम ॥ संसारोद्धारमुक्तिश्चयोगशब्देनकथ्यते ॥ ७ ॥ योगोहिन्दतनयोनिश्चि
 तंविद्धिगौतम ॥ नयोगोभक्तःशृष्टेनभूमौनरसातले ॥ ८ ॥ ऐक्यंजीवात्मनोराहुर्योगयोग
 विशारदाः ॥ तत्प्रत्यूहाःपडाख्यातायोगविप्रकरामुने ॥ ९ ॥ कामक्रोधलोभमोहमदमात्स
 र्यसंज्ञकाः ॥ योगांगैरेभिर्जित्वैतान्योगिनोयोगमाप्नुयुः ॥ १० ॥ यमनियममासनंप्राणाय
 मस्ततःपरं ॥ प्रत्याहारंधारणास्थं ध्यानंसार्धसमाधिना ॥ ११ ॥ अष्टांगान्याहुरेतानियोगि
 नांयोगसाधने ॥ अहिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जनं ॥ १२ ॥ क्षमाधृतिर्मिताहारःशौचं
 चेतियमादश ॥ तपःसंतोषमास्तिक्यंदानंदैवस्यपूजनं ॥ १३ ॥ सिद्धांतश्चवर्णचैवहीर्मति
 श्रजपोहुतं ॥ दशैतेनियमाःप्रोक्तायोगशास्त्रविशारदैः ॥ १४ ॥ पद्मासनंस्वास्तिकासंस्थं
 भद्रं वज्रासनंतथा ॥ वीरासनमितिप्रोक्तंक्रमादासनपंचकं ॥ १५ ॥ ऊर्वोरुपरिविन्यस्यस
 म्यक्पादतलेउभे ॥ अंगुष्ठौचनिवध्नीयाद्वस्ताभ्यांव्युत्क्रमात्ततः ॥ १६ ॥ पद्मासनमिति

प्रोक्तंयोगिनां हृदयंगमं ॥ जानूर्वोरंतरे सस्य कृत्वा पादतले उभे ॥ १७ ॥ ऋजुकायो विशेषो
गीस्वास्तिकं तत्प्रवक्ष्यते ॥ सीमन्याः पार्श्वयोर्न्यस्य गुल्फयुग्मं सुनिश्चितं ॥ १८ ॥ वृषणाधः
पादपाष्णीपाणिभ्यां परिवंधयेत् ॥ भद्रासनं समुद्दिष्टं योगिभिः परिपूजितं ॥ १९ ॥ ऊर्वोः पादौ
क्रमान्यस्य जान्वोः प्रत्यङ्मुखांगुलीः ॥ करौ विदध्या दाख्यातं वज्रासनमनुत्तमं ॥ २० ॥
एकपादमधः कृत्वा विन्यस्योरोत्तथोत्तरं ॥ ऋजुकायो विशेषो गीवीरासनमितीरितं ॥ २१ ॥
इडया कर्षयेद्वायुं ब्राह्मं षोडशमात्रया ॥ धारयेत्पूरितं योगी चतुःषष्ठ्या तु मात्रया ॥ २२ ॥ सु
पुष्णामध्यगं सम्यक् द्वात्रिंशन्मात्रयाशनैः ॥ नाड्यापि गलया चैनं रचयेद्योगवित्तमः ॥ २३ ॥
प्राणायाममिमं प्राहुर्योगशास्त्रविशारदाः ॥ भूयो भूयः क्रमात्तस्य बाह्यमेवं समाचरेत् ॥ २४ ॥
मात्रावृद्धिकमेणैव सस्य गद्वादश षोडश ॥ जपध्यानादिभिः सार्द्धं सगर्भं तं विदुर्वुधाः ॥ २५ ॥
तदपेतं विगर्भं च प्राणायामं परे विदुः ॥ क्रमादभ्यासतः पुंसां देहे स्वेदोद्गमोऽधमः ॥ २६ ॥ म
ध्यमः कंपसंयुक्तो भूमित्यागः पुरोमतः ॥ उत्तमस्य गुणा वासिर्या विच्छीलनमीष्यते ॥ २७ ॥
इंद्रियाणां विचरतां विषयेषु निर्गलं ॥ बलादाहरणं तेभ्यः प्रत्याहारोऽभिधीयते ॥ २८ ॥ अंगुष्ठ
गुल्फजान्वंदुमूलाधारलिङ्गनाभिषु ॥ तद्ग्रीवाकंठदेशेषु लंबिकायां ततो नसि ॥ २९ ॥
भूमध्ये मस्तके मूर्ध्नि द्वादशांते यथाविधि ॥ धारणाप्राणमरुतोर्धारणेति निगद्यते ॥ ३० ॥

समाहितेन मनसा चैतन्यांतरवर्तिना ॥ आत्मन्यभीष्टदेवानां ध्यानं ध्यानमिहोच्यते ॥ ३१ ॥
समत्वं भावनानित्यं जीवात्मपरमात्मनोः ॥ समाधिमाहुर्मुनयः प्रोक्तमष्टांगलक्षणं ॥ ३२ ॥
इत्यादिकथितं विप्रकामादिपटुकनाशनं ॥ इदानीं कथयेतेऽहं मंत्रयोगमनुत्तमं ॥ ३३ ॥ वि
श्वं शरीरमित्युक्तं पंचभूतात्मकं मुने ॥ चंद्रसूर्याग्नि तेजोभिर्जाविग्रहैकरूपतां ॥ ३४ ॥ तिस्रः
कोट्यस्तदर्धेन शरीरेनाड्योमताः ॥ तासु मुख्या दश प्रोक्तास्तान्यस्ति स्रोव्यवस्थिताः ॥ ३५ ॥
प्रधानामेरुदंडेन चंद्रसूर्याग्निरूपिणी ॥ इडावामेस्थितानाडीशुभ्रातुचंद्ररूपिणी ॥ ३६ ॥
शक्तिरूपा तु सानाडी साक्षादमृतविग्रहा ॥ दक्षिणे यापिंगलाख्या पुंरूपा सूर्यविग्रहा ॥ ३७ ॥
दाडिमीकेशरप्रख्या विद्याख्या मुनिभिः स्मृता ॥ मेरुमुखे स्थिता या तु मूलादारं ध्रुविग्रहा ॥ ३८ ॥
सर्वतेजोमयी सा तु सुपुष्पावहिरूपिणी ॥ तस्यामध्ये विचित्राख्या याऽमृतस्राविणी शुभा ॥
३९ ॥ सर्वदेवमयी सा तु योगिनां हृदयंगमा ॥ विसर्गादिं डपर्यंतं व्याप्यतिष्ठति तत्त्वतः ॥
४० ॥ मूलाधारे त्रिकोणाख्ये इच्छादानक्रियात्मिके ॥ मध्यं स्वयं भूर्लिंगं तु कोटि सूर्यसमप्रभं
४१ ॥ तदूर्ध्वे कामबीजं तु कलातिविंदुनादकं ॥ तदूर्ध्वेऽग्निशिखाकाराकुंडली श्यामविग्रहा
॥ ४२ ॥ कृष्णात्मिका परा सा तु कृष्णस्तंभेऽन्यतो न हि ॥ तद्वात्ये हेमरूपा भवं शपसचतुर्दलं
॥ ४३ ॥ द्रुतहेमसमप्रख्यं पद्मं तच्च विभावयेत् ॥ तदूर्ध्वे त्वनलप्रख्यं पट्टदलं हीरकप्रभं ॥ ४४ ॥

वादिलांतपडणेन स्वाधिष्ठानमनुत्तमं ॥ मूलमाधारपट्टकानां मूलाधारंततो विदुः ॥ ४५ ॥
 स्वशब्देन परलिङ्गं स्वाधिष्ठानंततो विदुः ॥ तदूर्ध्वेनाभिदेशेतुमणिपूरं महाप्रभं ॥ ४६ ॥ मे
 घाभं विद्युदाभं च बहुतेजोमयंततः ॥ मणेरभिन्नंतत्पद्ममणिपूरंतदुच्यते ॥ ४७ ॥ दशाभि
 श्वदलैर्युक्तं धूम्रवर्णैर्महाप्रभं ॥ विशुद्धंतनुतेयस्माज्जीवस्येह सलोकनात् ॥ ४८ ॥ विशुद्धं पद्म
 मारुपातमाकाशाख्यं महाद्रुतं ॥ तद्विष्ण्वधिष्ठितं पद्मं विष्ण्वालोकनकारणं ॥ ४९ ॥ तदूर्ध्वे
 ऽनाहतपद्ममुद्यदादित्यसन्निभं ॥ कादिठांतदलैर्युक्तमर्कपत्रेणाधिष्ठितं ॥ ५० ॥ तन्मध्ये
 वाणालिङ्गंतु सूर्यायुतसमप्रभं ॥ शब्दब्रह्ममयं शब्दानाहतंतत्र दृश्यते ॥ ५१ ॥ तेनाहताख्यं
 तत्पद्मं मुनिभिः परिकीर्तितं ॥ आनंदसदनंतत्तु पुरुषाधिष्ठितं परं ॥ ५२ ॥ तदूर्ध्वेतु विशुद्धा
 ख्यंदलपोडशपंकजं ॥ आज्ञाचक्रंतदूर्ध्वेतु आत्मनाधिष्ठितं परं ॥ ५३ ॥ आज्ञासंक्रमणं
 तत्र तेनाज्ञेति प्रकीर्तितं ॥ कैलासाख्यंतदूर्ध्वेतु बोधिनीतु तदूर्ध्वतः ॥ ५४ ॥ एवंतु पट्टकच
 क्राणि प्रोक्तानि तत्र सुव्रत ॥ सहस्रारयुक्तं विदुस्थानंतदूर्ध्वमीरितं ॥ ५५ ॥ इत्येवं कथितं सर्व
 योगमार्गमनुत्तमं ॥ आदौ पूरकयोगेन आधारे योजयेन्मनः ॥ ५६ ॥ गुदमेढ्रांतरे शक्तिस्ता
 माकुंच्य प्रबंधयेत् ॥ लिङ्गभेदक्रमेणैव विदुचक्रं च प्रापयेत् ॥ ५७ ॥ शंभुना तां परां शक्तिमोक्ति
 भावं विचिंतयेत् ॥ तत्रोत्थितामृतं यत्तु द्रुतं लाक्षारसोपमं ॥ ५८ ॥ पायाधित्वा तु तां शक्तिं कुरु

ष्णाख्यायोगसिद्धिदां ॥ षट्चक्रदेवतास्तत्रसंतर्प्यामृतधारया ॥ ५९ ॥ आनयेत्तेनमार्गेण
मूलाधारंततःसुधीः ॥ पुनस्तेनैवमार्गेणनयेतशांभवींसुधीः ॥ ६० ॥ एवमभ्यस्यमानस्यअ
हन्यद्दुर्निनिश्चितं ॥ जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यतेभवबंधनात् ॥ ६१ ॥ पूर्वोक्तदूषितामंत्राःसर्वे
शुद्ध्यंतिनान्यथा ॥ येगुणाःसंतिदेवस्यपंचकृत्यविधायिनः ॥ ६२ ॥ तेगुणाःसाधकवरेभ
वंत्येवचान्यथा ॥ इत्येवंकथितंविप्रवायुधारणमुत्तमं ॥ ६३ ॥ इदानींधारणाख्यंतुशृणुष्व
वह्निबोमया ॥ दिक्कालाद्यनवाच्छिन्नेकृष्णेचेतोनिधायच ॥ ६४ ॥ तन्मयोभवतिक्षिप्रंजीव
ब्रह्मेक्ययोजनात् ॥ अथवासमलंचेतोयदिक्षिप्रंनसिद्ध्यति ॥ ६५ ॥ तदावयवियोगेनयोगी
योगान्समभ्यसेत् ॥ पादांभोजेमनोदद्यान्नखकिंजल्कचित्रिते ॥ ६६ ॥ जंघायुग्मेतथाऽऽरा
मकण्ठीकांडशोभिते ॥ ऊरुद्वयेमत्तहस्तिकरदंडसमप्रभे ॥ ६७ ॥ गंगावर्तगभीरेतुनाभौ
सिद्धिविलेततः ॥ उदरेवक्षसितथाहारेश्रीवत्सकौस्तुभे ॥ ६८ ॥ पूर्णचंद्रायुतमुखेललाटे
चारुकुंतले ॥ शंखचक्रगदांभोजदोर्दंडपरिमंडिते ॥ ६९ ॥ सहस्रादित्यसंकाशकिरीटेकुं
डलद्वये ॥ स्थानंस्थानंजपेन्मंत्रीविशुद्धःशुद्धचेतसा ॥ ७० ॥ मनोनिवेश्यकृष्णैवैतन्मयो
भवतिध्रुवं ॥ यावन्मनोलयंयातिकृष्णेस्वात्मनिर्चितयेत् ॥ ७१ ॥ तावदिष्टमनुमंत्रीजप
हंमैःसमभ्यसेत् ॥ अतःपरंकिंचित्कृत्यमस्तियतोहरौ ॥ ७२ ॥ विदितेपरतत्वेतुसम

स्तेनियमरैलं ॥ तालवृत्तेनार्किकार्यलब्धेमलयमारुते ॥ ७३ ॥ मंत्राभ्यासेनयोगोहिब्रह्मज्ञा
नायरूपने ॥ नयोगेनविनामंत्रोनमंत्रेणविनाहिसः ॥ ७४ ॥ द्वयोरभ्यासयोगोहिब्रह्मसंसि
द्धिकारणं ॥ तमःपरिवृत्तेगेहेघटोदोपेनदृश्यते ॥ ७५ ॥ एवंमायावृतोह्यात्मा मनुनागोचरी
कृतः ॥ एवंनेकाधितंत्रह्यन्मंत्रयोगमहाद्भुतं ॥ ७६ ॥ दुर्लभंविषयासक्तैःसुलभंतादृशामपि ॥
अथापरंप्रवक्ष्यामि समाधिभवनाशनम् ॥ ७७ ॥ समाधिःसंविदुत्पत्तिःपरजीवैकतांप्रति ॥
यदिजीवःपराद्भिन्नःकार्यतामेतिसुव्रत ॥ ७८ ॥ अर्चित्यत्वंप्रसज्येतघटवर्तिपडितोजनः ॥
विनाशित्वंभयत्वंचद्वितीयत्वादिति श्रुतिः ॥ ७९ ॥ नित्यःसर्वगतोह्यात्माकूटस्थोदोषवर्जि
तः ॥ एकःसंभियते श्रांत्यामापयानस्वरूपतः ॥ ८० ॥ तस्माद्वैतं नामनास्तिनप्रपंचोनसं
हतिः ॥ मठाकाशोघटाकाशोमहाकाशइतीगितः ॥ ८१ ॥ तथाभ्रांतौर्हिधाप्रोक्तोह्यात्मा
जीवेश्वरात्मना ॥ नाहं देहो न च प्राणो नेंद्रियाणितथैवच ॥ ८२ ॥ न मनोऽहं न बुद्धिश्च नैव चि
त्तमहं कृतिः ॥ नाहं पृथ्वी न सलिलं न च वन्हिस्तथानिलः ॥ ८३ ॥ न चाकाशो न शब्दश्च न च
स्पर्शस्तथा रसाः ॥ नाहं गंधो न रूपोऽहं न मायाहं न संसृतिः ॥ ८४ ॥ सदा साक्षिस्वरूपत्वात्कृ
ष्ण एवास्मि केवलं ॥ इति ध्यानं मुनिश्रेष्ठसमाधिरिह चोच्यते ॥ ८५ ॥ अथ वा पंचभूतेभ्योजा
तमंडलं महामुने ॥ भूतमाश्रितयादग्ध्वाविवेकेनैवान्दिना ॥ ८६ ॥ पुनःस्थूलानिभूतानिसुक्ष्म

भूतात्मना तथा ॥ विनाश्यैवं विवेकेन ततस्तान्यपि बुद्धिमान् ॥ ८७ ॥ मायामात्रं तथा द
 ग्ध्वा मायार्थप्रत्यगात्मना ॥ सोऽहं कृष्णो न संसारी न मत्तोऽन्यत्कदाचन ॥ ८८ ॥ इति विद्यात्स्व
 मात्मानं स समाधिः प्रकीर्तितः ॥ अथवा योगिनां श्रेष्ठः कृष्णं प्रणवमीक्षयेत् ॥ ८९ ॥ पंचव
 र्णात्मना विद्यात्ककारादिक्रमेण तु ॥ अनिरुद्धः ककारस्तु विश्वाख्यो मूलविग्रहः ॥ ९० ॥
 प्रद्युम्नाख्योलकारेण अंतःकरणवृत्तिकः ॥ अंतःकरणवृत्त्या तु प्रद्युम्नस्तैजसात्मकः ॥ ९१ ॥
 संकर्षणो लयाख्यस्तु निर्विकल्पस्वरूपकः ॥ समाधौ सुखरूपोऽसौ तुरीयः स्वरणवहि ॥ ९२ ॥
 तुरीयाख्यो वासुदेवो विद्वात्मा ब्रह्मकेवलं ॥ प्राज्ञात्मानं वदंत्येके एकं चिद्ब्रह्मकेवलं ॥ ९३ ॥
 जीवन्मूर्तिश्चरभावेन विद्यात्सोऽहमिति श्रुत्वा ॥ एषा तु बुद्धिर्विद्बुद्धिः समाधिरिति कीर्तिता ॥ ९४ ॥
 यथा फेनतरंगादिसमुद्रादुत्थितं पुनः ॥ समुद्रे लीयते तद्वज्जगदात्मनिलीयते ॥ ९५ ॥ तस्मा
 न्मत्तः पृथङ्नास्ति जगन्माया च सर्वदा ॥ इति बुद्धिसमाधानात्स समाधिरिहोच्यते ॥ ९६ ॥
 यस्यैवं परमात्मा च पृथक् भूतः प्रकाशितः ॥ यस्यातिपरमं भावं स्वयं साक्षात्परा मृतं ॥ ९७ ॥
 यदा मनसि चैतन्यं भातिसर्वत्र गंसदा ॥ योगिनोऽव्यवधानेन तदा संपद्यते स्वयं ॥ ९८ ॥ तदा
 सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येव हि पश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते स्वयं ॥ ९९ ॥ यदा
 सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येव हि पश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ १०० ॥ य

दासर्वाणिभूतानिसमाधिस्थोनपश्यति ॥ एकीभूतःपरेणासौतदाभवतिकेवलं ॥ १ ॥ यदा
जन्मजरादुःखव्याधीनामेकभेषजं ॥ केवलं ब्रह्मविज्ञानंजायतेऽसौतदाहरिः ॥ २ ॥ तस्मा
दिज्ञानतोमुक्तेर्नान्यथाभवकोटिभिः ॥ कर्मसाध्यस्यनित्यत्वंकेचिदिच्छंतितांत्रिकाः ॥ ३ ॥
ज्ञानंवेदांतविज्ञानमज्ञानमितरंमुने ॥ अहोज्ञानस्यमाहात्म्यंमयावक्तुंनशक्यते ॥ ४ ॥ यथा
बन्धिर्महादीप्तःशुष्ककाष्ठंविनिर्दहेत् ॥ तथाशुभाशुभंकर्मज्ञानाग्निर्दहतिक्षणात् ॥ ५ ॥
पद्मपत्रंयथातोयःस्वल्पैरपिनलप्यते ॥ तथाशब्दादिभिर्ज्ञानीविषयैर्नविलिप्यते ॥ ६ ॥ मं
त्रोपाधिवलेर्यद्दुर्जीर्यतेभक्षितंविषं ॥ तद्वत्सर्वाणिपापानिजीर्यतिज्ञानिनःक्षणात् ॥ ७ ॥
बहुनोक्तेनकिंसर्वसंग्रहेणोपपादितं ॥ श्रद्धयागुरुभक्त्यातुविद्विक्कैवल्यसंग्रहं ॥ ८ ॥ देहा
भिमानेगलितेविदितेपरमात्मानि ॥ यत्रयत्रमनोयातितत्रतत्रसमाधयः ॥ ९ ॥ अहंकृष्णो
नचान्योऽस्मिमुक्तोऽहमितिभावयेत् ॥ सच्चिदानंदरूपोऽहंनित्यमुक्तस्वभाववान् ॥ १० ॥
त्वमेवाहमहंत्वंचसच्चिन्मात्रवपुर्भवान् ॥ आवयोर्ततरंकृष्णनश्यत्वाज्ञावलात्तव ॥ ११ ॥ ए
वंसमाधियुक्तोयःसमाधानायकल्पते ॥ सदाकृष्णोऽहमित्युक्तत्वास्वेच्छयाविहरेद्यतिः ॥ १२ ॥
लिप्यतेनसयापेनवध्यतेनचकर्मणा ॥ यथाग्निनाद्रुतंस्वर्णमालिन्यंदहतिक्षणात् ॥ १३ ॥ तथा
कृष्णापिनात्मासौकर्मभिर्नचवध्यते ॥ आत्मस्थांदेवतांत्यक्त्वावहिर्देवंविचिन्वते ॥ १४ ॥

करस्थं कौस्तुभं त्यक्त्वा भ्रमते काचचेष्टया ॥ एवं ते कथितं ब्रह्मन् ब्रह्म प्राप्तिनिदर्शनं ॥ १५ ॥ वि
 ज्ञाय गुरुतो भक्त्या संसारसागरं तरेत् ॥ यत्र यत्र मृतश्चायं स्मशाने श्वपचालये ॥ १६ ॥ ब्रह्मविद्ब्रह्म
 भूयाय कल्पते नान्यथामुने ॥ इति विज्ञानविधिना ज्ञानविज्ञानलोचनः ॥ १७ ॥ आनंदोन्मेषसंद
 र्शाविहरेत्काश्यपीमिमं ॥ अपक्वयोगीयदिचेन्म्रियते ज्ञानवर्जितः ॥ १८ ॥ मंत्रेण तस्य तत्कुर्याद्य
 त्तस्य सांपरायिकं ॥ प्रतिमां तस्य यत्नेन कल्पयेद्धटनेन च ॥ १९ ॥ त्रिरात्रं दशरात्रं वा कृष्णं सर्वोप
 चारकैः ॥ विविज्ञः पूजयेद्भक्त्या तन्मंत्रेण च साधकः ॥ २० ॥ गुरुतश्चैकतां नीत्वा कृष्णं चैकात्म
 तां नयेत् ॥ जीवन्मुक्तिक्रियाहोपाप्रेतत्वादिविमोक्षणे ॥ २१ ॥ ततश्च कृष्णभूतोऽसौ ज्ञायते नान्य
 थामुने ॥ अनंदयात्साधकेभ्यो बहुमानपुरःसरं ॥ २२ ॥ श्रीखंडाज्यभोज्यैश्च वस्त्रालंकारणादि
 भिः ॥ एतत्ते कथितं विप्रसर्वतंत्रोत्तमोत्तमं ॥ २३ ॥ अस्य विज्ञानमात्रेण कृष्णात्मैक्यं समश्नुते ॥
 न प्रकाशमिदं तंत्रं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ २४ ॥ मंत्राः पराङ्मुखायांति आपदश्च पदे पदे ॥ इह
 लोके च दारिद्र्यं परत्र पशुतां नयेत् ॥ २५ ॥ यद्वेहे विद्यते ग्रंथो लिखितस्तत्र वेश्मनि ॥ कमलापि स्थि
 रा भूत्वा कृष्णेन सह मोदते ॥ २६ ॥ इत्येवं कथितो ग्रंथो मया ते मुनिसत्तम ॥ अस्यालोकनतश्चित्ते
 कृष्णात्मा सुप्रसीदति ॥ २७ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते गोतनीयतन्त्रे त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

पुस्तकमिव इमलामपुरकरोषाभिधेन वामनशास्त्रिधर्मणा सप्तोऽथ मुच्ययां कर्णाटकाख्यमुद्रायन्त्रालये मुद्रायितम् । शकाब्दः १८११.
 आश्वीनशुक्लप्रतिपदि मुद्रणकार्यं समाप्तिमगन्तु । अथ पुनर्मद्रणादिकस्य सर्वोऽधिकाराः राजशासनान्तर्गतेन स्वयमन्वीकृताः ।

॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रं समाप्तम् ॥